

ELLEN G. WHITE ESTATE

MĂRTURII CU PRIVIRE LA COMPORTAMENT SEXUAL, ADULTER ȘI DIVORȚ

ELLEN G. WHITE

**Mărturii cu privire la
comportament sexual,
adulter și divorț**

Ellen G. White

**Copyright © 2021
Ellen G. White Estate, Inc.**

Informații despre această carte

Prezentare generală

Această publicație ePub este oferită de către Ellen G. White Estate. Ea face parte dintr-o colecție mai largă. Va rugăm să vizitați [Ellen G. White Estate website](#) pentru o listă completă a publicațiilor disponibile.

Despre autor

Ellen G. White (1827-1915) este considerată ca fiind autorul american cu cele mai răspândite traduceri, lucrările ei fiind publicate în mai mult de 160 de limbi. Ea a scris mai mult de 100.000 de pagini, într-o varietate largă de subiecte spirituale și practice. Calăuzită de Duhul Sfânt, ea l-a înălțat pe Isus și a arătat către Biblie ca temelie a credinței sale.

Mai multe link-uri

[O scurtă bibliografie a lui Ellen G. White](#)
[Despre Ellen G. White Estate](#)

Sfârșitul acordului licenței de utilizator

Vizualizarea, imprimarea sau descărcarea acestei cărți, va acorda doar o licență limitată, neexclusivă și netransferabilă pentru utilizarea personală. Această licență nu permite republicarea, distribuția, transferul, sublicența, vânzarea, pregătirea unor lucrări derivate, sau folosirea în alte scopuri. Orice utilizare neautorizată a acestei cărți se va sfârși prin anularea licenței acordate prin prezenta.

Mai multe informații

Pentru informații suplimentare despre autor, editori, sau modul în care puteți sprijini acest serviciu, vă rugăm să contactați Ellen G.

White Estate: mail@whiteestate.org. Suntem recunoscători pentru interesul și impresiile dumneavoastră și vă dorim binecuvântarea lui Dumnezeu în timp ce veți citi.

Prefață

Când s-a alcătuit această compilație, nu s-a intenționat a fi pentru circulație generală. Scopul era de a ajuta pe slujitorii bisericii în eforturile lor de a menține standarde morale înalte în biserică, ținând un echilibru între îndurare și dreptate în cazurile membrilor implicați într-un comportament îndoielnic sau imoral. Cartea s-a dovedit însă a fi atât de utilă și cerințele de a o avea atât de numeroase încât acum este disponibilă pentru oricine dorește să o procure între cărțile care apar la *Christian Home Library*.

Cititorii vor observa că multe dintre scrisorile cuprinse în această carte au fost adresate unor slujbași, lucrători care s-au abătut de la standarde. Din moment ce Ellen White ținea continuu legătura prin corespondență cu pastorii și alți slujbași ai Evangheliei, acest lucru nu ar trebui să surprindă. Cu toate acestea, în ciuda greșelilor și păcatelor acelorora cărora le scria, Ellen White avea mare încredere în lucrarea bisericii adventiste de ziua a șaptea. La vârsta de 85 de ani ea a trimis două solii spre a fi citite la Sesiunea Conferinței Generale din 1913. În primul mesaj ea asigura pe delegați:

„Deși simt încă cea mai profundă îngrijorare cu privire la atitudinea pe care o au unii cu privire la măsurile pe care le implică înaintarea cauzei lui Dumnezeu pe pământ, am totuși o încredere puternică în lucrătorii de pretutindeni din câmp și cred că dacă se vor întâlni laolaltă și se vor umili înaintea Domnului și se vor consacra din nou în slujba Sa, ei vor fi în stare să facă voia Sa.” — ([Mărturii speciale 2:401, 402.](#))

În cea de-a doua și ultima solie către Conferință, Ellen White a declarat:

„Când în timpul nopții nu pot să dorm, îmi înalț inima în rugăciune către Dumnezeu și El mă întărește, dându-mi asigurarea că este alături de pastorii care-I

slujesc în câmpul din țară și din țări îndepărtate. Sunt încurajată și binecuvântată pentru că îmi dau seama că Dumnezeu lui Israel încă Își călăuzește poporul și va continua să fie cu ei, până la sfârșit.” — ([Mărturii speciale 2:406.](#))

Această exprimare a încrederii ne arată clar că problemele morale cuprinse în scrisorile citate în această carte nu constituiau probleme generale sau larg răspândite. Cu toate acestea, din moment ce problemele morale contemporane sunt asemănătoare cu cele din acele timpuri din trecut, noi suntem încredințați că multe scrisori scrise de Ellen White acum un secol conțin avertismente și apeluri care trebuie să fie auzite și astăzi. Cu privire la folosirea scrisorilor ei, Ellen White a spus:

„Mă străduiesc, cu ajutorul lui Dumnezeu, să scriu scrisori care să fie de folos nu numai celor cărora le sunt adresate, ci multor altora care au nevoie de ele.” — ([Scrisoarea 79, 1905.](#))

Compilația de față nu a fost întocmită pentru a sluji ca manual de reguli cu privire la imoralitate, infidelitate sau căsătorie nebiblică și recăsătorire. Nici un manual nu ar putea cuprinde neregulile posibile legate de moralitate. Când lui W. C. White i-a fost cerut să dea o declarație autoritară din partea mamei sale care să slujească drept standard pentru reglementarea tuturor cauzelor de căsătorie nebiblică, el a răspuns:

„După ce veți citi documentele pe care vi le-am trimis astăzi veți spune: Ei bine nu mi-a dat nimic autoritar din partea sorei White care să răspundă direct la întrebare. Însă cred că veți vedea din cele pe care vi le trimit că intenția sorei White a fost ca să nu apară nimic scris de mâna ei care ar putea fi folosit ca o lege sau ca o regulă în aceste probleme legate de căsătorie, divorț, recăsătorire și adulter. Ea considera că acele cazuri în care diavolul i-a împins pe oameni în situații încurcate erau atât de diferite și grave încât dacă ar scrie ceva

care ar putea fi luat ca regulă pentru rezolvarea acestor cazuri, acest lucru ar fi înțeles greșit și folosit greșit.” — (C. P. Bollman, 6 ianuarie, 1931).

Noi suntem cu totul de acord cu acest punct de vedere al Ellenei White. Problemele morale sunt complexe. Nu sunt nici măcar două situații exact la fel. Fiecare caz în parte necesită studiu atent; și deși diferențele par a fi minore, fiecare situație necesită propria sa soluționare. Va fi întotdeauna nevoie de Duhul Sfânt ca sfătuitor și călăuză divină, pentru a ajuta pe cei care sunt prinși în probleme morale.

Toate numele din carte sunt autentice însă în unele cazuri citate, au fost folosite litere pentru a înlocui numele. Toate titlurile de capitole și subtitlurile au fost adăugate.

Nădejdea și rugăciunea noastră este ca, ajunsă în mâinile unei biserici care învață continuu și este cu adevărat preocupată, materialele din această compilație să contribuie la ridicarea standardelor morale din biserică și în același timp să ofere mângâiere, încurajare și speranță pentru cei ale căror probleme morale sunt atât de complexe, încât par a nu fi cu putință de soluționat.

Patrimoniul E. G. White.

Cuprins

Informații despre această carte	i
Prefață	iv
Secțiunea 1 — Căsătoria	11
Capitolul 1 — Lucruri importante și principii ..	12
Capitolul 2 — Avertizări și sfaturi	19
Capitolul 3 — Individualitatea	25
Capitolul 4 — Recăsătorirea văduvelor și a văduvilor	32
Secțiunea 2 — Căsătoria în care unul dintre soți este necredincios	39
Capitolul 5 — Comportamentul soțului creștin .	40
Secțiunea 3 — Un soț mutilat	55
Capitolul 6 — Sfaturi pentru Walter și Laura ...	56
Capitolul 7 — Sfat celei de-a doua soacre a lui Walter	69
Capitolul 8 — Eșecul lui Walter în cea de-a doua căsătorie	76
Secțiunea 4 — Despărțirea și motive pentru divorț	79
Capitolul 9 — Despărțirea	80
Capitolul 10 — Motive pentru divorț	83
Secțiunea 5 — Desfrâul și adulterul	85
Capitolul 11 — Păcatul desfrâului	86
Capitolul 12 — Călcarea poruncii a șaptea ...	104
Capitolul 13 — Cum facem față gândurilor și sugestiilor necurate	109
Secțiunea 6 — Alte rele sexuale	115
Capitolul 14 — Excesul sexual în cadrul căsătoriei	116
Capitolul 15 — Atingerile, pipăitul și sexul premarital	124
Capitolul 16 — Homosexualitatea	126
Capitolul 17 — Masturbarea	129
Capitolul 18 — Abuzul copiilor	132

Secțiunea 7 — Sfaturi către persoane cu	
probleme morale	137
Capitolul 19 — O gospodină	138
Capitolul 20 — Un adventist de mult timp și	
amanta lui	141
Capitolul 21 — Un lucrător din spital	153
Capitolul 22 — Un conducător de Sanatoriu	155
Capitolul 23 — Un așa-zis conducător de	
Sanatoriu	163
Capitolul 24 — Un medic	166
Capitolul 25 — O colportoare	171
Capitolul 26 — Un evanghelist	175
Capitolul 27 — Un pastor onorat	190
Capitolul 28 — Un pastor cu influență	201
Capitolul 29 — Patru pastori nesfințiți	207
Capitolul 30 — Asistenții Ellenei White	214
Secțiunea 8 — Căsătorii nebiblice	225
Capitolul 31 — Atitudinea față de căsătoriile	
nebiblice	226
Capitolul 32 — Fratele G.	228
Capitolul 33 — Stephen Belden	232
Capitolul 34 — William E (partea 1)	234
Secțiunea 9 — Sfaturi pentru cei care au	
răspunderea bisericilor	237
Capitolul 35 — William E. (partea 2-a)	238
Capitolul 36 — Apel către pastori	245
Capitolul 37 — Sfat către un președinte de	
Conferință Generală	249
Capitolul 38 — Sfaturi pentru misiunile din	
orașe și către conducătorii de instituții	253
Capitolul 39 — Adulterul și calitatea de	
membru al bisericii	258
Capitolul 40 — O afirmație a Ellenei White	
și a lui James White	261
Secțiunea 10 — Dragoste pentru cei greșiți și	
ispitiți	263
Capitolul 41 — Dragostea lui Dumnezeu	
pentru cel păcătos	264

Capitolul 42 — Să ne înțelegem semenii	272
Apendice A — Masturbarea și demența	279
Apendice B — O problemă din perioada de început a Bisericii	283

Secțiunea 1 — Căsătoria

Capitolul 1 — Lucruri importante și principii

Planul de la început al lui Dumnezeu — Dumnezeu a oficiat cea dintâi căsătorie. Astfel, această instituție își are originea în Creatorul Universului. „Căsătoria este demnă de cinstire”; ea constituie unul dintre primele daruri pe care le-a făcut Dumnezeu omului și este una dintre cele două instituții pe care, după cădere, Adam le-a luat cu el dincolo de porțile Paradisului. Când principiile divine sunt recunoscute și li se dă ascultare în această privință, căsătoria este o binecuvântare; ea apără curăția și fericirea neamului omenesc, răspunde nevoilor sociale ale omului și înalță natura lui din punct de vedere fizic, intelectual și moral. — ([Patriarchs and Prophets, 46.](#))

Aprobată astăzi de Dumnezeu — [În 1885, Ellen White a declarat: „În acest veac al lumii, deoarece scenele istoriei acestui pământ se vor încheia în curând și suntem pe punctul de a intra în acel timp de încercare, cum nu a mai fost niciodată pe pământ, cu cât se vor încheia mai puține căsătorii, cu atât va fi mai bine, pentru toți, atât bărbați, cât și femei.” — ([Testimonies for the Church 5:366.](#)) Evident, ea credea că sfârșitul lumii este iminent. Însă revenirea lui Hristos a întârziat. În 1901, Ellen White a scris: „S-ar putea să mai rămânem în această lume încă mulți ani datorită neascultării”. Ea a continuat să dea sfaturi cu privire la relațiile din cadrul căsătoriei pe tot parcursul vieții sale.] Nu este nimic păcătos în a mânca și a bea sau în a te căsători. Căsătoria era legitimă pe vremea lui Noe, așa cum ea este legitimă și astăzi, atât timp cât ceea ce este legitim este tratat corespunzător și nu este dus la excese păcătoase. — ([The Adventist Home, 121.](#))

[14]

Cu privire la căsătorie, eu vă spun: Citiți Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar în acest timp, în ultimele zile ale istoriei acestui pământ, se încheie căsătorii între adventiștii de ziua a șaptea....

Noi, ca popor, nu am interzis niciodată căsătoria, cu excepția acelor situații când existau motive evidente că ea, căsătoria, ar fi însemnat nenorocire pentru ambele părți. — ([Scrisoarea 60, 1900.](#))

O pregătire pentru ceruri — Fie ca ei să-și aducă aminte că familia, căminul nostru de pe pământ este un simbol și o pregătire pentru căminul din ceruri. — ([The Ministry of Healing, 363.](#))

Dumnezeu dorește ca familia, căminul să fie locul cel mai fericit de pe pământ, însuși simbolul căminului din ceruri. Purtând responsabilitățile căsătoriei în cămin, legându-și interesele cu Domnul Isus Hristos, bizuindu-se pe brațul și asigurarea Sa, soțul și soția împărtășesc în această unire o fericire pe care îngerii lui Dumnezeu o omagiază. — ([The Adventist Home, 102.](#))

O unire pe toată viața — Căsătoria, o unire pe toată viața, constituie un simbol al unirii dintre Hristos și biserica Sa. — ([Testimonies for the Church 7:46.](#))

În mintea celor tineri, căsătoria este îmbrăcată în romantism și este dificil a o detașa de această trăsătură cu care o acoperă închipuirea și să impresionezi mintea cu acel simț al responsabilității care este implicat în legământul căsătoriei. Acest legământ leagă destinele a doi indivizi pe care nimic în afară de moarte, nu ar trebui să-i despartă.

Legământului căsătoriei trebuie să i se acorde toată atenția deoarece căsătoria este un pas făcut pentru o viață întreagă. Atât bărbatul, cât și femeia, trebuie să chibzuiască cu seriozitate dacă se pot alipi unul de celălalt și pot trece toate vicisitudinile vieții, atât timp cât vor trăi. — ([The Adventist Home, 340.](#))

Dintr-un înalt punct de vedere — Cei care susțin că sunt creștini, nu ar trebui să intre niciodată în relația de căsătorie până când această chestiune nu a fost anali-

[15]

zată dintr-un înalt punct de vedere, cu grijă și rugăciune, pentru a vedea dacă Dumnezeu poate fi onorat prin acea unire. Ei trebuie să cumpănească bine urmările fiecărui privilegiu care derivă din relația de căsătorie și principiul sfințit trebuie să stea la baza oricărei acțiuni. — ([The Review and Herald, 19 septembrie, 1899.](#))

Cercetați-vă cu atenție pentru a vedea dacă viața voastră de căsătorie va putea fi fericită sau lipsită de armonie și o nenorocire. Puneți-vă întrebarea: Această unire mă va călăuzi spre ceruri? Va contribui ea la creșterea dragostei mele față de Dumnezeu? Va lărgi ea sfera mea de utilitate în această viață? Dacă aceste reflecții nu prezintă inconveniente, atunci, în temere de Domnul, mergi înainte. — ([Fundamentals of Christian Education, 104, 105.](#))

Totul în Numele Domnului Isus Hristos — Cine este pe punctul de a se căsători trebuie să gândească în mod cinstit de ce dorește el să facă acest pas. Dorește el ca cea care îi va fi soție să fie ajutorul său, tovarășul său și egală cu el sau intenția lui față de ea este de așa natură încât o va împiedica să aducă slavă lui Dumnezeu? Va da el frâu liber pasiunilor sale pentru a vedea cât de multe griji și poveri poate îndura soția sa în viața sau va cerceta el însemnătatea cuvintelor: „Tot ce faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți în Numele Domnului Isus?” ([Coloseni 3, 17.](#)) — ([Manuscript 152, 1899.](#))

Nevoia unei pregătiri temeinice — Înainte de a-și asuma răspunderile pe care le implică relația de căsătorie, tinerii și tinerele trebuie să dobândească experiența în viața practică pentru a fi pregătiți pentru îndatoririle și poverile acesteia. Căsătoriile la o vârstă timpurie nu sunt de încurajat. Într-o relație atât de importantă precum este căsătoria și cu implicații atât de pline de consecințe, nu trebuie să se intre în pripă, fără o pregătire suficientă și înainte ca puterile mintale și fizice să fie bine dezvoltate. — ([The Ministry of Healing, 358.](#))

Draga mea Emma,

[Scrisă la 27 iunie 1869, către Emma McDearmon, care avea 21 de ani când s-a căsătorit cu Edson, fiul lui Ellen White, la cea de-a 21-a aniversare a sa de pe 28 iulie 1870. Emma s-a născut la 16 noiembrie 1848. Celălalt fiu al lui Ellen White, William C. White, avea 21 de ani când s-a căsătorit cu Mary Kelsey, care avea aproape 19 ani.] Nu există o altă persoană care să fie atât de dragă inimii mele cum ești tu. Totuși eu te sfătuiesc ... să ... acționezi cu precauție și să cântărești fiecare pas. Pasul pe care îl faci are efecte de durată. De aceea, nu acționa în grabă. Nu te lăsa cu totul absorbită de această singură chestiune, căsătoria. — ([Scrisoarea 7, 1869.](#))

Consultați-vă cu Dumnezeu — Cuvintele Domnului Hristos trebuie avute întotdeauna în minte. „Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului omului.” Ei se însurau și se măritau până când în ziua când Noe a intrat în corabie și a venit potopul și i-a nimicit pe toți. Vedem aceeași orbire și nebunie în ce privește căsătoria. Tinerii și chiar bărbații și femeile care ar trebui să fie înțelepți și să aibă discernământ, acționează în această privință ca și când ar fi vrăjiți. Parcă sunt luați în stăpânire de puterile satanice. Curtenia și căsătoria constituie unica preocupare și cea mai importantă. Se înfăptuiesc cele mai necugetate căsătorii, Dumnezeu nu este consultat. Sentimentele omenești, dorințele și pasiunile doboară totul în fața lor până când zarurile sunt aruncate. O nenorocire de nedescris este urmarea acestei stări de lucruri și Dumnezeu este dezonorat. Patul căsătoriei nu este sfințit. Nu ar trebui oare să se facă schimbări decisive în această chestiune atât de importantă? — ([Scrisoarea 6a, 1890.](#))

Numai cu credincioși — Soția lui Lot era o femeie egoistă necredincioasă și influența exercitată de ea l-a făcut pe soțul ei să se despartă de Avraam. Însă Lot n-ar fi trebuit să rămână în Sodoma pentru ea, lipsit de sfatul patriarhului înțelept și temător de Dumnezeu. Influența soției sale și tovărășiile din acea cetate nelegiuită l-ar fi dus la apostazie față de Dumnezeu dacă

[17]

nu ar fi avut acele sfaturi pe care i le dăduse încă de timpuriu Avraam. Căsătoria lui Lot și alegerea de către el a Sodomei ca loc unde să locuiască au constituit cele dintâi verigi într-un lanț de evenimente păcătoase pentru lume timp de multe generații.

Nici un om care se teme de Dumnezeu nu se poate lega de un altul care nu se teme de El fără a se pune în pericol. „Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiați”? ([Amos 3, 3.](#)) Fericirea și prosperitatea relației de căsătorie depinde de unirea celor două părți, însă între credincios și necredincios există o diferență radicală de gusturi, înclinații și scopuri. Ei slujesc la doi stăpâni, între care nu poate exista concordanță. Oricât de curate și corecte ar fi principiile cuiva, influența unui tovarăș necredincios va avea tendința de a-l îndepărta de Dumnezeu.... Căsătoria creștinilor cu necredincioșii este interzisă în Biblie. Sfatul Domnului este: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși”. ([2 Corinteni 6, 14.17.18.](#)) — ([Patriarchs and Prophets, 174, 175.](#))

Să nu se înfăptuiască legături nesfinte între copiii lui Dumnezeu și cei care iubesc lumea. Să nu se lege căsătorii între credincioși și necredincioși. Fie ca poporul lui Dumnezeu să ia o poziție fermă de partea adevărului și a neprihănirii. — ([The Review and Herald, 31 iulie, 1894.](#))

O deosebită atenție trebuie să o acorde tinerii creștini atunci când își fac prieteni și când își aleg tovarășii. Luați seama ca nu cumva ceea ce acum considerați că este aur curat să se dovedească a fi metal inferior. Întovărășiile cu cei din lume tind să așeze obstacole în calea slujirii lui Dumnezeu de către voi și multe suflete sunt ruinate datorită unor uniri nefericite, fie prin afaceri, fie prin căsătorie, cu aceia care nu pot fi niciodată nobili. Poporul lui Dumnezeu nu ar trebui să se aventureze niciodată să calce pe pământul fermecat. Căsătoria între credincioși și necredincioși este interzisă de către Dumnezeu. Însă prea adesea inima neconvertită

urmează propriile ei dorințe și se întemeiază căsătorii nesfințite de Dumnezeu. Datorită acestui lucru mulți bărbați și multe femei sunt fără nădejde și fără Dumnezeu în lume. Aspirațiile lor nobile au murit; printr-un lanț de împrejurări ei sunt ținuti în cursa lui Satana. — ([Fundamentals of Christian Education, 500.](#))

Cerințele lui Dumnezeu pe primul loc — Deși tovarășul pe care ți l-ai ales a fost în toate celelalte privințe vrednic, (însă el nu este vrednic) totuși el nu a acceptat adevărul pentru acest timp; el este un necredincios și cerul îți interzice să te unești cu el. Tu nu poți să nu iei seama la sfatul divin fără a-ți pune în primejdie sufletul.... A te lega de un necredincios înseamnă a te așeza pe terenul lui Satana. Tu întristezi pe Duhul lui Dumnezeu și te lipsești de protecția Sa. Îți poți permite tu să îți asumi astfel de riscuri teribile împotriva ta însăși, în lupta pentru viața veșnică?

S-ar putea ca tu să spui: „Dar am promis, mi-a dat cuvântul, să mi-l retrag acum?” Eu răspund: Dacă ai făcut o promisiune contrară Scripturilor, retrage-o cu orice chip cât de repede cu putință, și în umilință înaintea lui Dumnezeu, pocăiește-te de nesăbuința care te-a condus să faci un angajament atât de imprudent. Mai bine să retragi această promisiune, în temere de Dumnezeu, decât să o păstrezi și să dezonozezi astfel pe Creatorul tău. — ([Testimonies for the Church 5:364, 365.](#))

În Cuvântul Său, Domnul a instruit în mod clar pe poporul Său de a nu se uni cu cei care nu Îl iubesc și nu se tem de El. Astfel de întovărășiri rareori se vor bucura de dragostea și respectul care pe drept ar fi partea lor. Astfel de persoane vor căuta continuu să câștige de la soția sau soțul temător de Dumnezeu anumite favoruri care vor însemna desconsiderarea cerințelor divine. Pentru un bărbat credincios și pentru biserica din care el face parte, o soție sau o prietenă lumească este ca un spion în tabără, care va căuta orice ocazie de a trăda pe slujitorul lui Hristos și îl va expune atacurilor lui Satana.

Satana caută în mod continuu să-și consolideze puterea asupra poporului lui Dumnezeu determinându-i să intre în alianțe cu oștirile întunericului. — ([The Signs of the Time](#), 6 octombrie, 1881.)

Capitolul 2 — Avertizări și sfaturi

O mireasă copilă [Nu se cunoaște vârsta acestei fete la data când s-a căsătorit.] — Biata fată! S-a căsătorit când era doar o copilă, ce avea încă nevoie de grija mamei ei. A fost un eveniment nefericit. Era o copilă doar. Nu era sănătoasă iar soțul ei era aspru și poruncitor. Această copilă era prea tânără pentru a se căsători. La vârsta aceea nici n-ar fi putut impune respect. Nu era decât o copilă. El stăpânea asupra ei ca un tiran. Deja sunt despărțiți; ea urându-l cu toată ființa, iar el neavând dragoste pentru ea. — ([Manuscript 4, 1873.](#))

Logodnele lungi nu sunt înțelepte — Îmi pare rău că te-ai încurcat într-o legătură de curtenie cu Nellie A. În primul rând preocuparea ta pentru acest lucru este prematură. Judecata sănătoasă și discreția îți cer să mai aștepti un an sau doi. Însă ca să alegi pe cineva să fie în mintea și în inima ta atât de mult timp nu ar fi înțelept nici pentru tine, nici pentru cea pe care o curtezi.

Sentimente de dragoste premature — Vorbesc în cunoștință de cauză că cel mai bine pentru tine și Nellie ar fi să renunțați la aceasta cu totul, căci nu vă folosește la nimic. Continuând să-i dai ei atenție, nu-ți vei putea îndeplini datoriile de la birou și îți pui singur piedici pe calea dobândirii unei educații complete și a înrădăcinării unor obiceiuri sănătoase pentru trup și pentru minte, chiar și numai faptul de a vă lega sentimentele în mod prematur înseamnă a face o nedreptate față de tine însuși și față de această tânără....

Mi-a fost arătat răul care rezultă pe urma acestor atașări timpurii, mai ales atunci când un tânăr este departe de acoperemântul căminului său și trebuie să-și aleagă tovarășa de viață fără ochiul plin de discernământ al mamei sale. Nu este sigur să te bizui pe propria ta ju-

[20]

decată. Preocuparea timpurie pentru subiectul curteniei și al căsătoriei îți va distrage mintea de la muncă și de la studii și va avea o influență demoralizatoare asupra ta însuși și asupra aceleia pe care o flatezi. Veți manifesta o precocitate nenesesară în comportamentul vostru, iar patima nebună vă va cuprinde pe amândoi și veți ajunge atât de orbiti în ce privește influența și exemplul vostru încât, dacă veți continua astfel, vă veți expune criticii și va trebui într-adevăr să fiți criticați.

Este cel mai greu de ținut în frâu o astfel de curtenie și căsătorie, deoarece mintea este într-adevăr atât de tulburată și atât de fermecată, încât datoria față de Dumnezeu și orice altceva devine atât de banal și neinteresant, iar calmul și judecata matură este ultimul lucru care se exercită în această chestiune de cea mai mare importanță. Dragi tineri, vă vorbesc ca o persoană care știe ce spune. Așteptați până ce veți avea ceva cunoștințe cu privire la voi înșivă și lume, la comportamentul și caracterul fetelor tinere, înainte de a lăsa ca subiectul căsătoriei să stăpânească gândurile.

[21] **După luna de miere** — V-aș cita pe mulți care deplâng acum nesăbuința lor totală și nebunia căsătoriei lor, însă tânguirea nu le folosește la nimic; se trezesc în fața unor ispite pe care nici măcar nu le-ar fi visat vreodată; în cel ales ei descoperă trăsături de caracter mai presus de care nu se pot ridica și de aceea ei acceptă inevitabilul și coboară la nivelul acestora. Nellie A. nu te va înălța niciodată. Ea nu are acea putere care, dezvoltată fiind, s-o facă să devină o femeie cu judecată și capacitatea de a sta alături de tine, să te ajute în luptele vieții. Îi lipsește tăria de caracter. Ea nu poate gândi profund, mintea ei nu poate cuprinde mult, astfel ca să poată fi un ajutor pentru tine. Tu vezi doar ceea ce este la suprafață și aceasta este ceea ce există de fapt. În scurt timp, dacă vă veți căsători, farmecul va dispărea! Când noutatea vieții de căsătorie va dispărea, veți vedea lucrurile în adevărata lor lumină și veți descoperi că ați făcut o greșală amarnică.

Nevoia de judecată matură — Maturitatea de a judeca lucrurile vă va da mai mult discernământ și puterea de a înțelege și cunoaște adevărul. Caracterul vostru trebuie să se formeze, judecata voastră trebuie să se dezvolte, să devină puternică înainte de a vă preocupa de gândul căsătoriei. Nu sunteți acum pregătiți pentru a vă judeca unul pe celălalt și nu vă faceți iluzii, făcând un pas atât de greșit, dacă nu o nelegiuire, pentru care cele mai amarnice regrete și lacrimi din viața de după aceea nu vor folosi la nimic. Copila, mai degrabă școlărița lipsită de maturitate, nedisciplinată, domnișoara, dependentă de discernământul părinților, și a celor care o au în grijă, nu are nici un motiv să fie preocupată de lucruri cum sunt curtenia și căsătoria. Ea ar trebui să respingă orice intenție care ar conduce spre așa ceva și să se consacre cu conștiinciozitate preocupării de a deveni o femeie cât mai desăvârșită cu putință, pentru ca viața ei să poată fi de folos și să învețe o meserie pentru a avea un loc de muncă și a fi independentă.

Temelia rațională a dragostei adevărate — Dragostea este un sentiment atât de sacru încât puțini sunt cei care îl cunosc. Este un termen folosit dar neînțeles. Înflăcărarea impulsului, fascinația unei persoane pentru o altă persoană nu constituie dragoste, nu își merită numele. Adevărata dragoste are o temelie rațională, se întemeiază pe o cunoaștere profundă, deplină a subiectului iubit. Însă această învârteală după anumite persoane — concentrarea asupra lor a sentimentelor și a gândurilor — este fără judecată, fără motivație și excesivă, temporară și senzuală.

Nu uita că dragostea pornită din impuls este cu totul oarbă. Ea se concentrează mai degrabă asupra unor subiecte nevrednice decât vrednice. Poruncește acestui fel de dragoste să se potolească, să înghețe. În loc de aceasta, fă loc cugetării profunde, serioase. Poți să fii mândru de cea pe care ai ales-o, în ce privește inteligența și calitățile morale, comportamentul și manierele, atunci când o vei prezenta familiei tale? Poți să recunoști în so-

cietate în orice loc, că ea este aleasa ta, ale cărei maniere, companie și capacitate de a întreține o conversație îți vor împlini așteptările. Va împlini Nellie toate acestea? Răspund în mod hotărât că nu, nu le va împlini.

Importanța familie din care provine — Lăsați ca timpul să vă învețe să fiți înțelepți și să discerneti care sunt cerințele autentice ale dragostei înainte de a apuca să mai faceți un pas înainte. Ruina, nimicirea înfricoșătoare vă stă înainte atât pentru această viață, cât și pentru cea viitoare dacă veți continua pe calea începută. Privește la istoria familiei. Două familii vor trebui aduse într-o legătură strânsă și sacră. Desigur că nu se așteaptă perfecțiunea în aceste relații însă veți face cel mai teribil pas dacă te vei căsători cu o fată ale căror rude te vor înjosi și jigni, sau vei fi ispitit să fii nepăsător față de ei și să-i ignori.

Sfatul de la părinți și prieteni apropiați — Este mai sigur să te grăbești încet în aceste probleme. Puneți deoparte suficient timp pentru cunoașterea în toate privințele iar după aceea, nu te bizui pe propria ta judecată ci lasă ca mama, care te iubește și tatăl tău și prietenii apropiați să facă observații critice cu privire la cea spre care te orientezi. Nu te încrede în propria ta judecată ca să te căsătorești cu cineva care nu ar fi o onoare pentru tatăl tău și mama ta, ci căsătorește-te cu cineva care să aibă inteligență și valoare morală. Fata care se îndrăgostește de un bărbat și îl face să o curteze, făcându-i avansuri, tot învărtindu-se pe acolo unde ar putea fi văzută de el în afară de cazul când el este nepoliticos, nu este fata cu care trebuie să te întovărășești tu. Subiectele ei de discuție sunt ușurate și adesea superficiale.

[23]

Decât o nepotrivire mai bine nu te căsătorești — Nellie A. va fi pregătită pentru căsătorie la 21 de ani în privința manierelor rafinate și a cunoștinței practice așa cum sunt alte fete la 18 ani. Însă în general bărbații de vârsta ta au cunoștințe foarte limitate în privința caracterului și nu au nici o ideeă cât de nechibzuit poate

fi un om luându-se după capriciile unei tinere care nu i se potrivește nicidecum. Ar fi mult mai bine să nu te căsătorești deloc, decât să fii nenorocit căsătorindu-te.; să cauți sfatul lui Dumnezeu în toate aceste lucruri. Fii liniștit, supune-te voinței lui Dumnezeu ca să nu-ți înflăcărezi pasiunile și să nu fii potrivit pentru a-i sluji din cauza legăturii tale. — ([Scrisoarea 59, 1889.](#))

Nevoia de temperamente apropiate — Am auzit că te gândești să te căsătorești cu o soră numită Anna Hale. Aceasta mă determină să mă grăbesc a-ți spune lucrurile pe care le-am văzut. Constituția ta nu este de așa natură încât să poți face fericită o femeie atât de fină și sensibilă ca ea. Nu este nicidecum în planul lui Dumnezeu ca asemenea temperamente ca cel al ei și al tău să se unească. În mare parte firea ta este animalică. Ai pasiuni animalice puternice care nu au fost ținute în frâu așa cum ar fi trebuit. Puterile nobile, înalte ale minții au fost supuse patimilor josnice. Nu ai fost sfințit prin adevărul pe care îl mărturisești, nu ai devenit părtaș de natură divină, scăpând de întinarea care este în lume prin poftă.

Anna Hale nu este o persoană care să poată îndura asprimile vieții. Ea este o floare fragilă care s-ar ofili curând și ar muri dacă ar fi expusă furtunii și ar fi neglijată. Din căsătoria ta anterioară tu nu ai înțeles care sunt nevoile unei femei. Nu ai înțeles cum funcționează delicatul ei organism. Ai dat greș, ai dat mult greș cu prima ta soție. Ea a avut un organism puternic căruia cu greu i s-ar fi găsit egal în privința tăriei și putința de a îndura însă ceea ce i s-a cerut a fost prea mult. Preocuparea ta de a tot acapara v-a condus pe amândoi să vă supraîmpovărați și să vă lăsați absorbiți de grijile acestei vieți, neglijând fericirea și confortul privind mereu înainte, spre un timp când să aveți mai mult din lucrurile acestei lumi pentru ca atunci să vă puteți bucura de o viață tihnită.

Ați făcut o greșală amară. Viața soției tale a fost sacrificată. Ea ar mai fi putut trăi. Ea ar fi trebuit să

[24]

mai trăiască. Însă tu ai cunoscut atât de puțin despre organismul femeii încât nu i-ai dat atenție și ai neglijat pregătirea ca să-i faci viața tihnită. În mare măsură ai același temperament ca și tatăl tău.

Dacă îți cauți o soție nu mai căuta între cele delicate și rafinate, la care predomină trăsăturile intelectuale. Alege-ți o soție dintr-o clasă mai apropiată de felul tău de a fi. Nu poți face fericită o persoană cu un temperament spiritual rafinat. — ([Scrisoarea 21, 1868.](#))

Credincioșia în căminul părintesc — Tinerii se pregătesc pentru propriul lor cămin prin credincioșie dovedită în căminul părintesc. Aici este locul unde ei să practice tăgăduirea de sine și să dea dovadă de bunătate, curtoazie și simpatie creștină. În acest fel dragostea va fi întreținută caldă în inimă, iar acela care pleacă dintr-o asemenea casă pentru a deveni cap al familiei sale va ști cum să o facă fericită pe cea care a ales-o drept tovarășă de viață a sa. Căsătoria, în loc de a fi sfârșitul iubirii va fi doar începutul ei. — ([Patriarchs and Prophets, 176.](#))

[25]

Vă rog, da, și vă avertizez în numele Domnului, nu vă prindeți în legătură de căsătorie și nu preluați asupra voastră răspunderile și obligațiile legate de legământul căsătoriei până când nu vă schimbați inima și viața. Când vei putea să-i faci fericiți pe cei din casa ta, să fii o binecuvântare pentru tatăl tău și mama ta, pentru frații și surorile tale, atunci vei putea înțelege datoriile pe care le implică relația de căsătorie. — ([Manuscript 2, 1871.](#))

Capitolul 3 — Individualitatea

Individualitatea soției — O femeie care se supune continuu și i se poruncește în cele mai mici lucruri legate de viața de gospodărie, care va renunța la identitatea ei, nu va fi niciodată de prea mult folos sau o binecuvântare în lume și nu va răspunde scopului lui Dumnezeu cu privire la existența ei. Ea este mai degrabă o mașinărie care trebuie condusă de către voința altcuiva și de mintea altcuiva. Dumnezeu a dat fiecăruia, bărbați și femei, o identitate, o individualitate pentru a putea acționa în temere de Dumnezeu în dreptul lor înșiși. — ([Scrisoarea 25, 1885.](#))

Soțul și soția au o identitate separată — Mi-a fost arătat că, deși doi oameni sunt căsătoriți și se dăruiesc unul altuia prin cel mai solemn legământ în ochii cerului și a sfinților îngeri, cei doi sunt una, totuși fiecare dintre ei are o identitate separată, distinctă pe care legământul căsătoriei nu o poate distruge. Cu toate că sunt legați unul de celălalt, fiecare în dreptul lui trebuie să exercite o anumită influență în lume și nu trebuie să fie atât de egoist absorbit de celălalt încât să se izoleze de societate și să-și înmormânteze utilitatea și influența. — ([Scrisoarea 9, 1864.](#))

O soție pasivă — Soția trebuie să decidă dacă soțul ei are drept exclusiv la o stăpânire deplină asupra trupului ei, de a-i modela mintea pentru a fi cum vrea el în toate privințele, de a gândi ca el și dacă ea renunță la individualitatea ei; identitatea ei se pierde, cufundându-se în cea a soțului ei. Ea este doar o mașină pe care o pune în mișcare și o ia în stăpânire voința soțului ei și acționează pentru ea. Ea îl dezonorează pe Dumnezeu luând această poziție de pasivitate. Ea are o răspunderea

[26]

în fața lui Dumnezeu și este datoră ei de a o aduce la îndeplinire.

Când soția renunță la corpul și mintea ei, lăsându-se în stăpânirea soțului ei rămânând pasivă și supunându-se voinței lui în toate lucrurile, sacrificându-și conștiința ei, demnitatea ei și chiar identitatea ei, ea pierde ocazia de a exercita acea influență puternică spre bine pe care ar trebui să o aibă pentru a-l înnobila pe soțul ei. — ([The Review and Herald](#), 26 septembrie, 1899.)

Dragoste pentru Hristos, dragoste unul pentru celălalt — Nici soțul, nici soția nu trebuie să-și cufunde individualitatea în cea a celuilalt. Fiecare are relație personală cu Dumnezeu. Pe El fiecare dintre ei trebuie să-L întrebe: „Ce este bine?”, „Ce este rău?”, „Cum pot îndeplini cel mai bine scopul vieții?” Lăsați ca prinosul sentimentelor voastre de afecțiune să se îndrepte către Acela care și-a dat viața pentru voi. Faceți din Domnul Hristos cel dintâi, cel din urmă și cel mai bun dintre toate lucrurile. Pe măsură ce dragostea voastră pentru El devine tot mai adâncă și mai puternică, dragostea voastră unul pentru altul se va purifica și se va întări.

Spiritul pe care trebuie să-l manifeste soțul și soția unul față de celălalt este spiritul pe care îl manifestă Domnul Hristos față de noi. „Trăiți în dragoste după cum și Hristos ne-a iubit.” ([Efeseni 5, 2.](#)) „Și după cum biserica este supusă lui Hristos, tot așa nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile. Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit Hristos biserica și S-a dat pe Sine pentru ea.” ([Efeseni 5, 24.25.](#))

Nu o stăpânire despotică — Nici soțul, și nici soția nu trebuie să încerce să exercite o stăpânire arbitrară, despotică față de celălalt. Nu încercați să-l siliți pe celălalt să cedeze în fața dorințelor voastre. Nu puteți face acest lucru și totuși să vă bucurați de dragostea celuilalt. Fiți buni, răbdători și îngăduitori, atenți și curtenitori. Prin harul lui Dumnezeu, puteți avea succes a-l face fericit pe celălalt, așa cum ați promis când ați făcut le-

gământul căsătoriei. — ([The Review and Herald, 10 decembrie, 1908.](#))

Mi-a fost arătată atunci nora sa. Ea este mult iubită de Dumnezeu însă este ținută în robie, este plină de teamă, tremură, este descurajată, plină de îndoieli și cu nervii la pământ. Această soră nu ar fi trebuit să renunțe la voința ei în fața unui tânăr necredincios care are mai puțini ani pe umerii decât ea. Ea ar trebui să-și aducă aminte că în viața de căsnicie individualitatea ei nu trebuie să fie distrusă. Dumnezeu are de la ea cerințe mai înalte decât orice cerință pământească. Domnul Hristos a cumpărat-o cu propriul Său sânge. Ea nu-și aparține sie însăși. Ea a greșit pentru că nu și-a pus toată încrederea în Dumnezeu și renunțând la convingerile ei, la conștiința ei, s-a supus unui bărbat autoritar, tiranic, atâțat de Satana ori de câte ori maiestatea sa satanică poate lucra în mod eficient prin el pentru a intimida acest suflet tremurând, constrâns. Ea a fost tulburată de atât de multe ori încât sistemul ei nervos este dărâmat și ea nu mai este decât o epavă.

Este oare voia lui Dumnezeu ca această soră să fie în această stare și Dumnezeu să fie jefuit de serviciul ei? Nu. Căsătoria ei este o amăgire a diavolului. Totuși chiar și în această situație, ea trebuie să facă tot ce poate mai bine pentru aceasta, să-și trateze soțul cu chibzuință și să-l facă pe cât se poate de fericit fără însă a-și călca pe conștiință; iar dacă el va rămâne în aceeași stare de răzvrătire, lumea acesta va fi cerul de care se va bucura el. A se lipsi de privilegiul de a participa la adunări pentru a face pe plac unui soț tiranic stăpânit de spiritul balaurului, nu este în acord cu voia lui Dumnezeu. Dumnezeu dorește ca acest suflet înfricoșat să vină la El. El îi va fi acoperemânt. El va fi ca umbra unei mari stânci pe un pământ obosit. Doar să aibă credință să se încreadă în Dumnezeu și El o va întări și o va binecuvânta. Toți cei trei copii ai săi sunt sensibili la influența Duhului lui Dumnezeu. Dacă acești copii ar avea privilegiile pe carele au mulți dintre copiii păzitorilor Sabatului, atunci

toți ar fi convertiți și s-ar înrola în oștirea Domnului.
— ([Testimonies for the Church 2:99, 100.](#))

Capul casei — Mary, ... aș dori cu toată bunătatea de soră și de mamă să te avertizez asupra unui alt lucru. Am observat adeseori, de față și cu alții, felul în care îi vorbești lui John, într-un mod dictator, tonul vocii tale fiind nerăbdător. Mary și alții au văzut acest lucru și mi-au spus. Acest lucru face rău influenței tale.

Noi soțiile, trebuie să ne amintim că Dumnezeu ne-a spus să fim supuse soților. El este capul, iar judecata noastră, punctele noastre de vedere și raționamentele noastre trebuie să fie în acord cu ale lui, dacă este cu putință. Dacă nu, Cuvântul lui Dumnezeu dă prioritatea soțului în acele cazuri în care nu este vorba de o problemă de conștiință. Trebuie să ne supunem capului.
— ([Scrisoarea 5, 1861.](#))

Un soț autoritar — Am câteva cuvinte să vă spun cu privire la căsătoria voastră, nu prin revelație, ci prin îngăduință. Da, mă simt constrânsă de Duhul lui Dumnezeu să vă spun că am mai puțină încredere în integritatea voastră de când v-ați căsătorit decât înainte. Inima mea este greu împovărată. Știam că nu ești în măsură să fii un soț potrivit pentru sora Drake. Dacă i-ai fi îngăduit să-și prezinte cazul înaintea noastră, noi am fi sfătuit-o potrivit cu lumina pe care ne-a dat-o Dumnezeu în cazul vostru. Voi ați știut acest lucru și de aceea nu ați vrut să ne consultați. Frate R, eu cred că motivele pentru care te-ai legat în această căsătorie au fost pur egoiste. Eu nu cred că tu ai avut de gând binele sorei Drake sau slava lui Dumnezeu. Ai folosit forța asupra ei fără să o lași să ceară părerea acelor care te cunoșteau mai bine. Ai zorit această chestiune cu spiritul tău pripit pe care l-ai avut întotdeauna.

[29]

Ispravnici asupra mijloacelor — Felul cum te porți de când te-ai căsătorit luând în stăpânire și controlând banii celei care a devenit soția ta arată că motivele tale sunt greșite. Toate aceste lucruri stau ca mărturie împotriva ta și dovedesc din partea ta cel mai pro-

fund egoism și un spirit dictatorial căruia Dumnezeu nu dorește ca soția ta să se supună. Căsătoria ei nu anulează și nici nu zădărnicește isprăvnicia ei. Nici nu îi distruge identitatea. Individualitatea ei trebuie păstrată dacă ea dorește să-l proslăvească pe Dumnezeu în trupul și spiritul ei, care sunt ale Lui. Individualitatea ei nu poate fi cufundată într-a ta. Ea are îndatoriri față de Dumnezeu în care tu nu ai nici un drept să te amesteci. Dumnezeu are cerințe față de ea pentru care tu nu poți răspunde. În providența lui Dumnezeu, ea a devenit ispravnic al Său și pentru aceasta ea trebuie să refuze să ți se supună ție sau oricui altcuiva.

Tu nu ești mai corect sau mai perfect decât ea astfel încât ea să aibă motive să-ți acorde ție isprăvnicia mijloacelor ei. Ea și-a format un caracter cu mult mai bun decât al tău și are o minte mult mai echilibrată decât a ta. Ea poate administra acești bani cu mâinile ei mai înțelept, mai judicios și mai mult spre slava lui Dumnezeu decât o poți face tu. Tu ești un bărbat în extreme. Tu acționezi din impuls și în majoritatea timpului ești mai mult sub stăpânirea îngerilor răi decât a îngerilor lui Dumnezeu. — ([Scrisoarea 4, 1870.](#))

Motive nepotrivite — Nu trebuie să-ți spun cât de rău îmi pare pentru căsătoria voastră. Tu nu ești bărbatul care să o poată face fericită pe soția ta. Te iubești prea mult pe tine însuși pentru a fi bun, atent, răbdător, afectuos și plin de simpatie. Cu câtă duioșie ar trebui să o tratezi pe cea cu care te-ai căsătorit. Cât de preocupat ar trebui să fii să o faci să nu regrete că și-a unit destinul cu al tău. Dumnezeu privește cum te porți în această privință și nu vei avea scuză pentru cursul pe care-l urmezi. Dumnezeu îți citește motivele. Tu ai acum o ocazie de a-ți arăta adevărata ta față, să demonstrezi dacă ai fost împins de dragoste adevărată sau de interes egoist în căsătoria voastră. Tu te-ai căsătorit, nu am nici o îndoială în legătură cu acesta, gândind că vei pune mâna pe avere și că o vei mânui după buna ta plăcere.

Importanța iubirii și duioșiei — Tu nu ai dreptul de a dicta soției tale așa cum ai face cu un copil. Nu ai dobândit o reputație legată de bunătatea ta astfel ca să-ți impui respect. Tu ai nevoie, având în vedere căderile tale din trecut, să iei o poziție unită și să renunți la demnitatea pe care nu ai câștigat-o. Ești un om prea slab ca să pretinzi supunere față de voința ta până să faci o schimbare. Ai o lucrare de făcut, de a fi stăpân pe tine însuți....

Nu trebuie să te așezi niciodată mai presus de soția ta. Ea are nevoie de bunătate și iubire care se vor întoarce înapoi la tine. Dacă aștepti ca ea să te iubească, tu trebuie să câștigi această dragoste dovedind iubire și tandrețe în cuvintele și faptele tale față de ea. Ai în mâinile tale fericirea soției tale. Felul cum te porți îi spune: dacă vrei să fii fericită, trebuie să renunți cu totul la voința ta; trebuie să te supui mie, că să-mi faci plăcerea. Te-ai delectat în mod deosebit exercitându-ți autoritatea pentru că ai crezut că poți face astfel. Însă timpul va arăta că dacă vei urma calea pe care te conduce temperamentul tău, nu vei inspira dragoste în inima soției tale, ci vei fi lipsit de afecțiunea ei, iar în cele din urmă ea va disprețui această autoritate, a cărei putere nu a simțit-o niciodată înainte în viața ei de căsătorie. Ceea ce faci tu este amarnic și înverșunat însă vei secera ceea ce semeni.

[31]

Răspunderea unei mame față de copilul ei — Nu îndrăznesc să fac altfel decât să îți vorbesc deschis. Situația o cere. În ce fel a contribuit căsătoria la îmbunătățirea situației serei Drake? Nici un pic; felul cum te porți cu ea îi face viața amară și traiul aproape de nesuportat. Am știut cum va fi de îndată ce am auzit de căsătoria voastră. Ea socotea că va avea pe cineva care să o ajute să aibă grijă de băiatul ei însă tu ai vrut să smulgi mama de lângă fiul ei și să-i pretinzi să renunțe la grija ei părintească și dragostea pentru fiul ei în favoarea ta și întotdeauna invoci căsătoria voastră. Tu nu ai făcut nimic care să merite acest mare sacrificiu. Nici

măcar nu te-ai străduit să-i câștigi încrederea. Cu toate acestea, tu pretinzi acest mare sacrificiu, despărțirea mamei de fiul ei. Tu poți să susții că înțelegi situația, însă noi suntem convinși că tu nu știi decât puțin în legătură cu aceasta. În loc să simți că este de datoria ta de a fi răbdător și plin de afecțiune și să acționezi cu judecată în cazul fiului său, felul tău de a fi este a unui om fără inimă, a unu tiran fără simț.

O sfătuiesc pe mamă să acționeze în temere de Dumnezeu și să nu îngăduie vreunui alt străin să intre în mod asemănător în viața ei, pretinzând titlul de soț și să încerce să o despartă de fiul ei, care are nevoie de grijă și dragoste. Dumnezeu nu a dezlegat pe această mamă de răspunderea pe care o are pentru că s-a căsătorit cu tine. Tu nu posezi adevărata dragoste. Nu ești obișnuit cu acest articol curat. Dacă ai fi fost, nu te-ai fi purtat așa cum te porți. — ([Scrisoarea 4, 1870.](#))

Capitolul 4 — Recăsătorirea văduvelor și a văduvilor

[32]

Posibila căsătorie la vârsta bătrâneții — Stimate frate Hare: Vreau să-ți spun în legătură cu prima ta scrisoare primită prin poștă înainte de cea din urmă, că nu am o lumină specială cu privire la acest subiect și nu îți pot da informații cu privire la punctul care te interesează. Te îndemn să te sfătuiești cu Wesley Hare, și soția sa pentru că ei o cunosc pe cea pe care o ai în minte și care ți-ar fi cei mai buni sfătuitori. Știu, după cum îmi spui că trebuie să fii singur la această vârstă înaintată și dacă există vreo persoană pe care să o poți iubi și care să-ți răspundă acestei iubiri, nu am nimic de obiectat. Însă din moment ce nu o cunosc pe doamna la care te gândești, nu pot să vorbesc ca o persoană care cunoaște ambele părți.

Un lucru este sigur: Tu știi că Acela pe care L-ai slujit atât de mulți ani îți va fi un Sfătuitor sigur. Lasă cazul tău pe seama Aceluia care niciodată nu dă greș. Timpul nostru acum, atât al tău, cât și al meu este scurt și trebuie să fim desăvârșiți pentru viața viitoare, viața veșnică. Domnul Hristos spune: „Să nu vi se tulbure inima; aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine; în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri; dacă n-ar fi așa v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi.” (Ioan 14, 1-3.) Să ne bucurăm de acest lucru și să ne facem cât mai puține griji cu putință.

Cei din urmă ani, un timp de odihnă — Invitația adresată celor bătrâni și celor tineri este: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă pentru

sufletele voastre.” (Matei 11, 28-29.) Să mulțumim lui Dumnezeu cu inima, cu sufletul și cu glasurile noastre pentru că există un cer al odihnei, dulce odihnă. Este privilegiul vostru și este și privilegiul meu de a accepta invitația și a ne odihni. El dorește acum ca ceea ce a rămas din viața noastră să fie pe cât posibil lipsit de tulburare și grijă și să putem avea odihnă prin viața lui Hristos. „Jugul Meu”, spune El, „este bun și sarcina Mea este ușoară”.

Domnul nu va dezamăgi pe nimeni care își pune încrederea în El. El va fi Cel dintâi, Cel de pe urmă și ce mai bun din toate lucrurile pentru noi. El va fi un ajutor la vreme de nevoie. În aceste ultime zile ale slujirii noastre noi vom fi ... susținuți, călăuziți și protejați prin puterea lui Hristos. Fie ca Domnul să te binecuvânteze și să te întărească astfel ca cele din urmă zile ale tale să fie cele mai bune zile ale tale, înmiresmate de influența duioasă, mângâietoare a dragostei sale. Domnul să te binecuvânteze, să te păzească și să-ți dea odihnă în dragostea Sa, acesta este cea mai sinceră dorință a mea pentru tine, fratele meu. — (Scrisoarea 70, 1898.)

Recăsătorirea lui S. N. Haskell — Am primit scrisoarea fratelui Haskell [Prima soție a fr. Haskell a murit în 1894. Această scrisoare se referă la a doua căsătorie a sa, care a avut loc în 1897, când avea 64 de ani.] în seara de după încheierea Sabatului. Suntem bucuroși să auzim despre voi că interesele voastre s-au unit ca și când ați fi unul singur. Fie ca Domnul să binecuvânteze această unire ca să puteți fi putere și sprijin unul pentru celălalt în orice timp. Fie ca pacea lui Dumnezeu să fie asupra voastră, aceasta este rugăciunea mea și dorința mea fierbinte. „Duceți-vă, ... și vestiți norodului toate cuvintele vieții veșnice.” (Faptele Apostolilor 5, 20.)

Sunt bucuroasă, frate Haskell, să știu că ai un ajutor (d-na Haskell). De câțva timp așteptam acest lucru. Lucrarea în care suntem angajați ne-a făcut una în Hristos, pentru a răspândi cunoștința lui Isus Hristos. Este privilegiul vostru de a vă bucura de fericire în noua voastră

relație lucrând ca slujitori ai Evangheliei pentru cei care sunt în întuneric și necunoștință. Putem simpatiza și ne putem uni în marea lucrare pe care tu și eu o iubim și care constituie unul dintre marile obiective pe care le avem întotdeauna în fața noastră, mărirea Împărăției lui Dumnezeu și slava Sa. În toate lucrurile care sunt legate de aceasta, noi suntem uniți în legăturile părtășiei creștine, colaborând cu ființele cerești....

Având în vedere lumina care mi-a fost dată, sunt pe deplin stăpânită de convingerea că prin voi, care v-ați unit acum și sunteți două unelte sfințite, lumina va fi răspândită în vederea salvării multor suflete care se află acum în întuneric și rătăcire. Știu că voi nu ați trăit pentru voi înșivă ci pentru Acela pe care Îl iubiți, căruia Îi sluiți și vă închinați. — ([Scrisoarea 74a, 1897.](#))

[34]

Sfat pentru J. N. Andrews — Te-am sfătuit să te căsătorești înainte de a te întoarce ultima dată în Europa, din următoarele motive: în primul rând, aveai nevoie de o soție care să aibă grijă de tine și n-ar fi trebuit să-ți iei cu tine familia în Europa până să ai o tovarășă care să fie o mamă pentru copiii tăi, pentru ca acești copii să nu poarte în toate lucrurile numai pecetea gândirii tale și să fie modelați potrivit doar gândirii tale. Minte ta nu este complet în echilibru. În lucrul tău mai este nevoie de un element, pe care tu nu îl posezi și pe care tu nu îl înțelegi ca fiind esențial....

Ideile tale cu privire la a-ți duce viața mai departe ca văduv au fost greșite, însă nu voi mai spune nimic în această privință. Influența unei femei creștine nobile, cu calități deosebite, ar fi contracarat tendințele minții tale. Marea ta putere de concentrare, lumina intensă în care vezi tot ce are un caracter religios legat de cauza lui Dumnezeu, te-a dus la deprimare a spiritului și la neliniște ceea ce te-a slăbit din punct de vedere fizic și mintal. Dacă te-ai fi legat cu cineva care are sentimente opuse, care ar fi avut iscusința de a-ți îndepărta gândurile de la subiectele sumbre, care ar fi renunțat la individualitatea ei dar și-ar fi păstrat identitatea și ar

fi avut o influență modelatoare asupra minții tale, astăzi ai fi avut tăria fizică și puterea de a rezista bolii. — (Scrisoarea 9, 1883.)

Îți amintești că ți-am scris să-ți găsești o soție înainte de a te întoarce în Europa. Îți închipui că ți-aș fi dat un asemenea sfat dacă nu aș fi avut lumină în această privință? Fii sigur că un astfel de sfat nu ți-ar fi fost dat fără un motiv bun. Mi-a fost arătat că tu îți urmezi propria judecată și propriile idei cu prea multă înverșunare. Dacă ai fi mai dispus să primești sfaturi de la cei în care ar trebui să ai încredere și să te încrezi mai puțin în sentimentele și impresiile tale, rezultatul pentru tine însuși și pentru cauza lui Dumnezeu ar fi fost cu mult mai bun.

Mi-a fost arătat că tu ai făcut o greșală, plecând spre Europa fără a avea o tovarășă de viață. Dacă, înainte de a pleca, ți-ai fi ales o femeie credincioasă care să fie o mamă pentru copiii tăi, ai fi făcut un lucru înțelept și utilitatea ta ar fi fost de zece ori mai mare decât ceea ce a fost.

Intervenția unui fiu [Această scrisoare a fost scrisă, la 28 iulie 1902, fiului fratelui George Butler, fost președinte al Conferinței Generale. Soția fratelui Butler a murit la 15 noiembrie 1901, lăsându-l văduv la vârsta de 68 de ani. Ca urmare a influenței fiului său, fratele Butler nu i-a căsătorit cu femeia la care se face referire în această scrisoare. Cinci ani mai târziu, în 1907, el s-a căsătorit cu altcineva.] — Te implor să nu aduci nici un reproș tatălui tău. Nu ar trebui să ai astfel de sentimente, pentru că tatăl tău nu a făcut nimic care să fie condamnat de Dumnezeu. El este condamnat doar de mințile oamenilor. În nici un chip el nu și-a dezonorat copiii. El ține calea Domnului, făcând ceea ce este bine și drept. Domnul deschide calea înaintea lui pentru ca el să poată face o lucrare mare și bună pentru poporul Său. Domnul Hristos este Mântuitorul său și privind la Hristos, el va fi transformat după chipul său.

[35]

[36]

Tatăl tău a fost un soț bun și atent. Timp de mulți ani a slujit cu credincioșie celei pe care a iubit-o întotdeauna. Moartea l-a despărțit de cea care atâta vreme a fost pentru el grija sa specială. Apoi această soră a fost luată de la el și căminul său s-a năruit. E de mirare oare că în aceste împrejurări, după moartea mamei tale, el să se atașeze de o femeie pentru a cărei convertire la adevăr el a fost unealta? Această femeie nu este tânără, ci de vârstă la care poate să-i fie de ajutor în lucrarea sa. Oare vârsta tatălui tău ar fi trebuit să fie o barieră în calea fericirii sale?...

Dacă tatăl tău s-ar fi căsătorit cu această doamnă, eu cred că Domnul i-ar fi binecuvântat mult pe amândoi. Însă eu nu cred, după felul cum au fost tratați, ca lucrurile să poată merge mai departe. Cei care refuză să aprobe această unire trebuie să nu uite că va veni ziua când vor sta față în față cu rezultatul acțiunii lor. Eu las acest subiect în seama aceluia care s-au implicat în el. — ([Scrisoarea 117, 1902.](#))

Când sunt diferențe mari de vârstă — O altă cauză a lipsei de putere fizică și valoare morală la generație de astăzi o constituie faptul că bărbații și femeile se unesc prin căsătorie cu persoane de o vârstă foarte diferită de a lor. În mod frecvent, este vorba de bărbații bătrâni care aleg să se căsătorească cu soții tinere. În astfel de cazuri, viața soțului a fost adesea prelungită dar soția a trebuit să resimtă lipsa acelei vitalități pe care a trebuit să o împartă cu soțul ei în vârstă. Nici o femeie nu trebuie să simtă că este datoră ei să-și sacrifice viața și sănătatea chiar dacă iubește pe cineva cu atât de mult mai în vârstă decât ea. O astfel de femeie trebuie să-și țină în frâu sentimentele. Sunt considerente mult mai înalte decât propriile sale interese de care trebuie să țină seama. Ea trebuie să se gândească, dacă li se vor naște copii, care va fi starea lor? Este însă și mai rău atunci când bărbații tineri se căsătoresc cu femei cu mult mai în vârstă decât ei. Vlăstarele de pe urma acestor legături, în care vârsta diferă mult, în multe cazuri, sunt minți

dezechilibrate. De asemenea, s-a simțit și lipsa puterii fizice. În astfel de familii se manifestă adesea trăsături de caracter diferite, ciudate și adesea dureroase. Ei mor adesea prematur, iar cei care ating vârsta maturității, sunt, în multe cazuri, lipsiți de putere fizică și mintală și de valoare morală.

[37]

Tatăl este rareori pregătit, pentru că este incapabil, să se îngrijească în mod corespunzător de familia sa tânără. — *Selected Messages 2:423, 424.*

Nevoia de judecată sănătoasă — Stimată soră: Tocmai am primit o scrisoare de la Charles B., un student la școala din Lody, California, în care îmi cere să mă rog Domnului în privința mamei sale despre care el spune că se gândește să se căsătorească cu un bărbat tânăr, cu mulți ani mai tânăr decât ea.

Sunt surprinsă să aflu că o mamă de 46 de ani vrea să-și pună în primejdie fericirea, bunăstarea și influența, căsătorindu-se cu un tânăr de 20 de ani. Este ciudat și acesta denotă lipsă de judecată sănătoasă. Domnul dorește ca această soră să ia seama cu grijă la consecințele unei asemenea acțiuni.

Sora noastră este cu siguranță sub o influență stranie — o influență diferită de cea a călăuzirii Duhului Sfânt. Ca mamă a trei copii, ea ar fi trebuit să-și simtă responsabilitatea înaintea lui Dumnezeu de a acționa cu chibzuință în toate privințele pentru a putea avea o influență bună asupra copiilor ei și să nu apuce pe o cale care ar fi considerată îndoielnică de către alții. Ea trebuie să-și dea seama că datoria ei față de Dumnezeu și față de copiii ei necesită cea mai mare atenție.

Sora mea, Domnul nu este prezent în această acțiune. O astfel de căsătorie ar avea urmări ciudate — urmări care ar distruge influența pe care o mamă ar trebui să caute să o mențină cu toată seriozitatea asupra propriilor ei copii. Te rog fierbinte să păzești cu sfințenie această influență. Dumnezeu ți-a dat misiunea ca mamă a copiilor tăi, să-i crești în învățătura și mustrarea Domnului. Să-ți iei un soț de 20 de ani ar fi cu totul nepotrivit având

în vedere responsabilitățile pe care le ai ca mamă a trei fii care sunt acum la vârsta bărbăției.

[38]

Am vorbit cu tine prin rugăciune, în timpul nopții despre aceste lucruri și ți-am pus în față ușurătatea faptei tale. Te sfătuiesc să-ți pui la lucru iscusința minții în străduința de a-ți ajuta copiii să înțeleagă privilegiul de a iubi Cuvântul lui Dumnezeu. Arată copiilor tăi că tu conlucrezi cu Domnul în lucrarea de a salva sufletele lor.

În timpul nopții mi-a fost arătat că, dacă tu vrei să faci acest pas straniu, vrăjmașul oricărei neprihăniri se va folosi de acesta ca de un mijloc de a distruge respectul pe care în alte condiții copiii tăi ți l-ar da, și ar crea în inima lor un simțământ de dispreț față de tine, datorită lipsei tale de judecată sănătoasă. Satana caută să distrugă influența ta în cămin și în biserică, cât și între cei necredincioși.

În anii trecuți am avut ocazia de a urmări mai multe căsătorii de acest fel, iar urmarea a fost întotdeauna nenorocire mare în viața de familie.

Acum, sora mea, fac apel la tine să acționezi ca o femeie cu judecată sănătoasă. Te rog fierbinte, veghează cu grijă asupra oricărui dram al influenței tale pentru că să o poți folosi spre slava lui Dumnezeu, dând sfaturi înțelepte propriilor tăi copii. Ești răspunzătoare înaintea lui pentru influența bună pe care ai puterea să o exerciți. Pentru binele tău, pentru binele copiilor tăi, oprește-te.

În rugăciunea mea din timpul nopții, mă rugam să dai copiilor tăi, ca o mamă adevărată, un exemplu de credință vie în Dumnezeu și astfel să te poți bucura mai departe de respectul și încrederea pe care altfel le-ai pierde. — (*Scrisoarea 26, 1910.*)

**Secțiunea 2 — Căsătoria în care
unul dintre soți este necredincios**

[39]

Capitolul 5 — Comportamentul soțului creștin

Nici vorbă de divorț — Dacă soția este necredincioasă și se opune adevărului, soțul nu poate, potrivit Legii lui Dumnezeu, să o lase singură pe acest pământ. Pentru a fi în armonie cu Legea lui Dumnezeu el trebuie să stea împreună cu ea mai departe, afară de cazul când ea însăși alege să se despartă. — ([Scrisoarea 8, 1888.](#))

Obligațiile unei soții creștine — [Cuvinte scrise unei soții care, din cauza abuzului grav suferit din partea soțului necredincios, s-a hotărât să-și părăsească familia și să facă lucrare misionară.] Am câteva lucruri să-ți spun din partea Domnului.... Domnul are o lucrare pentru tine, pe care să o faci; nu este o lucrare publică, ci una foarte importantă, o lucrare în propriul tău cămin, să fii credincioasă ca soție și mamă. Nimeni altcineva nu poate face această lucrare în locul tău.

Duhul și Cuvântul lui Dumnezeu încuviințează acesta. În legătură cu aceasta, să citim cuvintele inspirate de către Isus Hristos, scrise de Pavel către Tit. El este îndemnat să „vorbească lucruri care se potrivesc cu învățătura sănătoasă. Spune că cei bătrâni trebuie să fie treji; vrednici de cinste, cumpătați, sănătoși în credință, în dragoste în răbdare. Spune că femeile în vârstă trebuie să aibă o purtare cuviincioasă, să nu fie nici clevetitoare, nici dedate la vin, să învețe pe alții ce este bine, ca să învețe pe femeile mai tinere să-și iubească bărbații și copiii; să fie cumpătate, cu viața curată, să-și vadă de treburile casei, să fie bune, supuse bărbaților lor, pentru ca să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu”. ([Tit 2, 1-5.](#))

Cea dintâi datorie a soției — căminul ei — După ce ți-am prezentat acest pasaj te întreb: de ce îți petreci

timpul la Battle Creek? Ți-a cerut Dumnezeu să-ți neglijezi familia? Nu, nu. Sora mea, Domnul mi-a arătat că tu înțelegi greșit care îți este datoria. Soțul tău are nevoie de tine; copiii tăi au nevoie de mama lor. Tu ai călcat pe alături de cărarea pe care Domnul Isus este Cel care conduce. El îți spune: „Urmează-Mă”, și El te va conduce în datoriile din casa ta, care acum sunt cu totul neglijate. Nu glasul Domnului este cel care te-a îndemnat să îți desparti interesele de cele ale soțului și copiilor tăi. Cea dintâi datorie a ta este în cămin. Duhul Domnului nu ți-a dat de făcut o lucrare și nici nu te-a împuternicit să faci o lucrare contrară Cuvântului Său.

Sfat către o mamă — Tu ai o lucrare măreață și sfântă de făcut, o chemare sacră de a manifesta în viața ta harurile creștine ca o soție și o mamă credincioasă; să fii demnă să fii iubită răbdătoare, bună și totuși hotărâtă în viața ta din cămin; să înveți și să-ți însușești metode corecte și tact în vederea educării micuților tăi, pentru ca ei să poată ține calea Domnului. Ca un copil umil al lui Dumnezeu, învață în școala lui Hristos; caută constant să faci tot ce-ți stă în putere pentru a face o lucrare cât mai desăvârșită, deplină în cămin, atât prin cuvânt, cât și prin exemplu personal....

În această lucrare, vei avea ajutorul Domnului; însă dacă treci cu vedere datoria ta ca soție și mamă și îți întinzi mâinile către Domnul pentru a-ți da o altă lucrare de făcut, fii sigură că El nu se va contrazice pe Sine Însuși, El îți îndreaptă atenția către datoria pe care o ai de făcut în cămin. Dacă tu crezi că ți-a fost încredințată o lucrare mai mare și mai sfântă decât aceasta, te înșeli. Neglijându-ți soțul și copiii pentru ceea ce tu consideri a fi îndatoriri religioase, fie că este vorba de a participa la adunări sau a lucra pentru alții, să ții studii biblice sau să duci solii altora, tu faci exact contrar cuvintelor inspirate scrise de Pavel către Timotei. Religia lui Hristos nu conduce niciodată pe o femeie sau o mamă să facă ceea ce ai făcut tu.

Acum trebuie să te ocupi cel mai mult de gospodărie, căci copiii tăi sunt la vârsta când au cea mai mare nevoie de mamă. Firea pământească este înclinată spre rău; mintea activă, dacă este lăsată neocupată cu lucruri mai bune va da atenție sugestiilor care vin de la Satana. Copiii au nevoie de ochiul veghetor al mamei. Ei au nevoie să fie învățați, să fie călăuziți pe cărări sigure, să fie ținuți departe de vicii, să fie câștigați prin bunătate, fapte bune, printr-o educație atentă.

Mântuitorul vede în adâncul fiecărui suflet o valoare și o demnitate, în virtutea chipului lui Dumnezeu pe care îl poartă acesta. El a murit pentru ca toți copiii voștri să poată avea darul vieții veșnice. El privește la ei cu compasiune divină. Sufletele lot pot fi mântuite, spre a avea viața veșnică și ele sunt la fel de prețioase ca și sufletele altor oameni. Domnul nu te-a chemat să-ți neglijezi căminul tău, soțul tău și copiii tăi. El nu lucrează niciodată în acest fel și nici nu o va face niciodată. În fața casei ai o bucată de pământ de care trebuie să te îngrijești și Dumnezeu îți va cere socoteală pentru această lucrare pe care a încredințat-o mâinilor tale. Prin rugăciune serioasă și studiu, poți căpăta înțelepciune în privința căminului tău, să descoperi înclinațiile copiilor tăi și să observi cu atenție comportamentul lor. Acasă poți să ai o mică școală în care tu să fii învățătoare. Dacă vei căuta înțelepciune de la Domnul pentru a înțelege calea Sa și o vei păstra, El te va conduce, nu în afara casei tale, ci înapoi în casa ta.

Sărăcia nu este păcat — Dacă te numeri printre cei care sunt lumina lumii, lumina trebuie să strălucească în căminul tău. Sărăcia a fost soarta ta, însă în privința acesta nu ai ce face, și sărăcia nu este păcat. Însă mintea ta te-a făcut să vezi toate lucrurile într-o lumină prea intensă. Ai de învățat aici, la picioarele lui Isus; trebuie să te încrezi mai mult în Isus și să te îngrijești mai puțin; trebuie să ai o credință adevărată în făgăduințele lui Dumnezeu. Totuși tu trebuie să fii o împreună lucrătoare cu Dumnezeu, cultivându-ți mintea, pentru a

putea educa într-un spirit liniștit pe copiii tăi, cu o inimă iubitoare, să-i deprinzi cu aspirații curte și să cultivi în ei dragostea pentru lucrurile cinstite, curate și sfinte.

Grija lui Dumnezeu pentru copii — Niciodată și nici măcar pentru o clipă să nu îți închipui că Dumnezeu ți-a încredințat o lucrare care să necesite despărțirea de turma ta cea mică. Nu-i lăsa să se demoralizeze prin întovărășiri nepotrivite și să-și împietrească inimile împotriva mamei lor. Acesta înseamnă să lași ca lumina ta să strălucească pe o cale cu totul nepotrivită. Tu pui astfel piedici ca lăstarele tale să devină ceea ce dorește Dumnezeu și să câștige cerul în cele din urmă. Dumnezeu Se îngrijește de ei și tu trebuie să faci același lucru dacă pretinzi că ești copilul Său.

În trecut ai greșit îngrijorându-te prea mult pentru copiii tăi. Nu ți-ai pus pe deplin încrederea în Dumnezeu și le-ai îngăduit mai mult decât era spre binele lor, și acum îi abandonezi. Ce fel de lucrare este aceasta? Cu siguranță nu are ca sursă pe Dumnezeu și adevărul Său. Tu aduci o ofensă lui Dumnezeu neglijându-ți datoria față de copiii tăi....

Drepturile soțului și ale copiilor — Când ne predăm fără rezervă lui Dumnezeu, datoriile simple, obișnuite ale vieții vor fi văzute în adevărata lor însemnătate și le vom aduce la îndeplinire potrivit cu voia lui Dumnezeu. O, sora mea, poate că ești înlănțuită de sărăcie, poate că soarta ta este o viață umilă, însă Dumnezeu nu te părăsește datorită acestora și nici nu te conduce să-ți abandonezi familia pentru această cauză sau pentru altă cauză. Dumnezeu te-a făcut administrator, ispravnic peste casa ta. Caută să te educi singură pentru această lucrare, și El va fi de partea ta spre a-ți binecuvânta toate eforturile astfel ca, încetul cu încetul, să te formezi, iar când va veni ziua socotelilor, pentru isprăvnicia ta, El să poate spune: „Bine, rob bun și credincios”.

Soțul tău are drepturi; și copiii tăi au drepturi; toate aceste lucruri nu trebuie ignorate de tine. Fie că ai un talent, sau trei sau cinci, Dumnezeu ți-a dat o lucrare

de făcut. Părinții își neglijează în mod înfricoșător datoriile pe care le au în cămin. Ei nu împlinesc standardul biblic. Însă acelor care își uită familiile, nu le va încredința lucrarea de salvare a sufletelor deoarece ei s-au dovedit a fi necredincioși față de legământul solemn pe care l-au făcut. Ei s-au dovedit a fi necredincioși față de responsabilitățile lor sacre. Dumnezeu nu le va încredința bogățiile veșnice....

Lucrarea mamei creștine începe în cercul familiei prin a face din cămin ceea ce acesta trebuie să fie — un loc plăcut pentru soțul ei, plăcut pentru copiii ei. Cei dragi ai ei sunt de fapt în mâinile ei pentru a fi educați cu credincioșie.

Mama, unealta lui Dumnezeu — Muștrarea și cicălirea, îngrămădirea de nori și ceață împrejurul sufletului, vor aduce numai umbră și descurajare în viața de cămin. Mamele nu prețuiesc nici pe jumătate posibilitățile și privilegiile pe care le au. Ele par a nu înțelege că pot fi misionare în cel mai înalt sens al cuvântului, conlucrătoare cu Dumnezeu în a-i ajuta pe copiii lor să-și formeze caractere echilibrate. Aceasta constituie marea povară a lucrării încredințate lor de Dumnezeu. Mama este unealta lui Dumnezeu pentru a-și creștina familia. Ea trebuie să exemplifice religia Bibliei, arătând în ce fel influența aceasta trebuie să ne stăpânească în datoriile și plăcerile vieții de zi cu zi, învățându-și copiii că doar prin har pot fi mântuiți, prin credință care este darul lui Dumnezeu. Această învățătură constantă, cu privire la ceea ce este Dumnezeu pentru noi și pentru ei; dragostea Sa, bunătatea Sa, îndurarea Sa, descoperite în marele plan de mântuire, va avea o influență sfântă, sacră asupra inimii. — ([Scrisoarea 28, 1890.](#))

[44]

Sfat către soția unui soț necreștin — Primim multe scrisori în care ni se solicită sfat. O mamă spune că soțul ei este necredincios. Ea are copii, însă aceștia sunt învățați de către tatăl lor să nu o respecte pe mamă. Ea simte o povară deosebită pentru copiii ei. Ea nu știe ce să facă. Apoi și-a exprimat dorința de a face ceva

pentru lucrarea lui Dumnezeu și întrebată dacă eu socotesc că ar fi de datoria ei să-și părăsească familia, dacă tot nu le poate fi de folos.

Eu răspund astfel: Sora mea, eu nu văd cum ai putea fi fără vină înaintea lui Dumnezeu dacă ți-ai părăsi soțul și copiii. Eu nu cred că tu simți că ai putea face acest lucru. Poate că necazurile pe care le-ai avut te-au încercat prea mult. Poate adeseori te seacă la inimă pentru că nu ți se acordă respect, însă eu cred că este de datoria ta să porți de grijă copiilor tăi. Aceasta este câmpul în care ți-a fost rânduită o lucrare. S-ar putea să fie pământ stâncos și descurajator, însă tu ai un Tovarăș în toate eforturile pe care le faci, neclintit cu conștiinciozitate, ținând piept împrejurărilor descurajante. Domnul Isus este ajutorul tău. Domnul Isus a venit în lumea noastră pentru a salva sufletele pierdute și pe cale de a pieri și trebuie să ai în vedere că în această lucrare ești împreună lucrătoare cu Dumnezeu.

Necazurile din cămin să fie auzite numai de urechea lui Isus — Nu încerca să te sustragi de la răspunderile pe care le ai. Fii zi de zi o misionară în cămin. Nu trebuie doar să-i înveți pe copii încă din pruncie, ci trebuie să-i educi. Fii continuu neclintită cu ochii pe copii. Nu trebuie doar să le spui ce să facă, ci, cu toată iscusința de care poți da dovadă, creează împrejurări favorabile ca să poți semăna sămânța cea prețioasă în iubirea și spiritul lui Isus. Nu te descuraja datorită faptului că Satana se folosește de tatăl copiilor tăi pentru a contracara lucrarea ta; nu renunța la luptă. Poartă-te așa cum ai vrea ca ei să se poarte cu tine. Poartă-te cu soțul tău cu bunătate, în orice timp și în toate ocaziile și leagă-ți copiii de inimă cu corzile iubirii. Aceasta este lucrarea pe care o ai de făcut; această este povara pe care trebuie să o porți. Nu vorbi de necazurile din casa ta nimănui în afară de Isus; toate descarcă-le în urechea Sa.

Domnul Isus „a venit la ei Săi și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce

[45]

cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copiii ai lui Dumnezeu, născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu”. (Ioan 1, 11-13.)

Valoarea unei vieți asemenea vieții lui Hristos —

Harul nu se moștenește. Un tată foarte rău poate avea un fiu credincios; un tată creștin, un fiu nelegiuit. Mamele sunt cele care trebuie să preia povara dublu îngreunată pentru ele de purtarea celui care este capul familiei. Aceasta vă va simplifica lucrul ca să puteți face ca lumina să strălucească în casa în care Satana este la lucru vrând să-și câștige pe copiii pentru sine. Îi va avea de partea sa? să se trezească de urgență spiritul misionar și să spună: „Nu, nu; copiii mei, deși au un tată necredincios, sunt cumpărați cu sângele lui Hristos. Eu sunt mama lor. Îl voi căuta pe Domnul cu credință, în umilință, nu doar ca să-mi salveze copiii, ci și pe tatăl lor, să se pocăiască.” Nu vorbi pentru a face pe plac soțului și copiilor tăi, ci pur și simplu, trăiește viața lui Hristos. În cuvinte, în spirit, în caracter, în blândețe, în răbdare și îngăduință, în voieșie, fii un semn indicator care să arate calea, calea care conduce spre ceruri.

[46]

Fii o martoră a lui Hristos. Manifestă tăria nădejzii creștine, care stă ascunsă. Dovedește că ești prinsă de ancoră în toate împrejurările. Fă din căminul tău un loc plăcut și vesel. Isus, pe Isus trebuie să te bizui în orice moment. Ia putere de la Isus. El îți va da ceea ce ceri cu sinceritate. Dacă Îl vei căuta cu toată inima ta, El Se va lăsa găsit de tine.

Lucrarea misionară în cămin pentru mamă —

Dumnezeu nu cheamă pe mame în afara câmpului misionar din casa lor atunci când ele își lasă copiii sub stăpânirea influențelor care sunt demoralizatoare și distrugătoare pentru suflet. Oare copiii ei nu a nevoie de lucrare misionară? Oare copiii ei nu merită efort și rugăciune fierbinte? Să-și neglijeze ea lucrarea misionară din cămin pentru un câmp misionar mai vast? Ea să-și pună la probă iscusința în propriu, său cămin și să preia

lucrarea care i-a fost rânduită ei de Dumnezeu. Dacă a greșit cu totul, acest lucru s-a întâmplat pentru că nu a avut credință sau nu a prezentat și trăit adevărul așa cum este el în Isus. După ani de zile de eșec vădit, să încerce din nou alte metode, căutând sfat de la Dumnezeu. Să-i prezinte făgăduințele pe care le-a făcut El, atunci când se pleacă pe genunchi înaintea Lui. „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare și ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc; pentru că cine se îndoiește, seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo”. (Iacov 1, 5.6.)

Mai bine optimism decât văicăreală — Ați simțit că soarta voastră este grea și v-ați plâns și ați murmurat? Dacă n-ați primit ajutor în această privință, încercați altfel. Vorbiți cu bunătate; fiți optimiste. Isus este ajutorul vostru, așa că izbucniți în cântări de laudă. Când sunteți ispitiți, când sunteți ocărăte voi să nu ocărăți; lucrați cu copiii voștri dacă este vreunul care nu este cu Hristos. Semănați sămânța, sămânța cea bună, adânc în pământul inimii. Alegeți-vă cuvintele cu înțelepciune. Considerați-vă ca fiind rânduite de Dumnezeu spre a fi misionare, de a fi lumină în căminul vostru.

Vă spun din nou nu este conform cu lucrările lui Dumnezeu a chema pe mamă departe de soțul ei și de copiii ei spre a se angaja în ceea ce se consideră a fi o lucrare mai înaltă. Îndepliniți-vă așa cum se cuvine îndatoririle care se ivesc pe calea voastră.

La postul datoriei în cămin — Sunt îndurerată când primesc scrisori de la mame care au copii, care mă întreabă: „Să-mi părăsesc copiii pentru a face lucrare misionară?” În temere și dragoste de Dumnezeu eu le spun: deveniți misionare în cămin. Faceți-vă o educație voi înșivă în adevărul biblic și cu ajutorul Bibliei pentru ca să puteți fi niște lucrătoare cu succes în propriul vostru cămin, pentru că, vedeți voi, cei din familia voastră trebuie să fie mântuiți pentru că sunt păcătoși. Nu vă

[47]

părăsiți postul datoriei datorită faptului că nu este un loc plăcut. Sunt mulți martiri în viață astăzi care suferă în tăcere, care se încred în Dumnezeu când sunt maltratați cu limba și care sunt torturați, care sunt jigniți și răniți prin amenințări aspre și grosolane, a căror soartă pare a fi a trăi pentru a suferi, primind mângâiere numai de la Isus care este Izvorul puterii lor. Astfel de oameni sunt misionari. Aceștia sunt nobilii lui Hristos, iar numele lor sunt scrise în Cartea Vieții Mielului.

Nu uitați, Isus știe toate aceste lucruri, fiecare caz, fiecare întristare. El nu vă va lăsa să vă duceți la fund, căci brațele Sale sunt sub voi. Puteți fi o lumină pentru toți oamenii voștri dacă sunteți cu adevărat răbdători, buni, îngăduitori. Astfel, sora mea, consideră că ți-am răspuns la întrebări. — ([Manuscript 9, 1868.](#))

Siguri pe făgăduințele lui Dumnezeu — Este esențial ca tu să-ți pui încredere în Dumnezeu. Îmi pare rău că în locul în care te afli te bucuri de atât de puțină încurajare în cele religioase. Sunt mulți care îți vor rosti cuvinte de simpatie, însă ei nu aduc mângâiere sufletului care tânjește, sufletului care este înfometat care este rănit și vătămat și care are nevoie de balsam vindecător. Nu uitați niciodată că Mântuitorul vostru trăiește și domnește. Trebuie să vă agățați cu putere de făgăduințele divine. Învățătorii omenesți în cele ale credinței creștine sunt puțini.

[48]

Poate că v-ați simțit aproape descurajați și poate ați cedat ispitei, de a vă neglija datoriile religioase, evitând a purta crucea lui Hristos ca un creștin, poate ați consimțit să fiți călăuziți de principii și sentimente lumești, poate că ați neglijat rugăciunea sau să-L mărturisiți pe Hristos. Dacă ați făcut așa, să nu mai faceți. Aduceți-vă aminte de cuvintele lui Hristos: „Voi sunteți martorii Mei”. Poate că lumina voastră încă mai pâlpâie, însă, slavă lui Dumnezeu, încă nu este prea târziu, chiar și acum de a recunoaște cerințele pe care le are Dumnezeu de la voi.

Încredeți-vă în meritele lui Hristos — Voi sunteți proprietatea lui Isus Hristos. El v-a cumpărat cu un preț infinit pentru El. Voi sunteți ai Săi prin creațiune și răscumpărare. Deși speranța voastră cu privire la cer se clatină uneori, totuși voi știți în cine vă încredeți. Nădejdea voastră pentru ceruri se află numai în meritele lui Isus Hristos. Acum puteți câștiga o experiență vie în lucrurile lui Dumnezeu. Privind la Isus prin credință, încrezându-vă în meritele Sale, îndoielile cu privire la iubirea Sa vor dispărea ca roua în fața soarelui de dimineață.

Neclintiți în a vă consacra lui Hristos — Consacrarea voastră față de Hristos să fie deplină și completă; nu mai zăboviți nici măcar o zi sau o oră. Folosiți cât mai mult cu putință timpul de har pe care îl aveți, fie că este mai lung sau mai scurt. De îndată ce vă aruncați fără rezerve în brațele lui Isus Hristos, El vă va accepta. În nici un caz nu ascundeți faptul că ați ales adevărul, cu toate inconvenientele care derivă din alegerea lui....

Niciodată, în nici o împrejurare, chiar și în aparență, nu consimțiți să părăsiți calea trasată pentru cei răscumparați ai Domnului pentru a merge pe ea. Fiți neclintiți statornici față de obligațiile creștine și față de Dumnezeul vostru....

Păzirea Sabatului împreună cu îngerii — Vă îndemn să vă îndepliniți obligațiile creștine față de Dumnezeu. Dacă pe o rază de o sută de mile nu este nimeni care ține Sabatul, întregul Univers al cerurilor simte împreună cu voi. Domnul Hristos Mântuitorul vostru și îngerii cerești sunt pretutindeni împrejurul vostru. Dacă Îl veți chema pe Dumnezeu la vreme de nevoie, El vă va fi ajutor. Trăiți practic adevărul în cămin. „Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul.”

Mărturia unei mame creștine — Nu sunt în stare să-ți scriu mai mult. Dacă îl iubești pe tatăl copiilor tăi, trăiește viața de creștin tot timpul și în orice împrejurare. Dacă veți face acest lucru, Dumnezeu va lucra de partea voastră. Însă când vă sunteți pe plac vouă înșivă dar nu

sunteți pe plac Tatălui ceresc, cum poate lucra Domnul de partea voastră?

Fie ca Domnul să vă ajute, sărmanele mele, dragele mele, care sunteți ispitite, ca să alegeți calea cea bună chiar acum. Fie ca el să vă ajute să dați soților voștri mărturie că sunteți creștine în mod practic, că Îl iubiți pe Dumnezeu, că Îl iubiți pe Isus, care și-a dat viața pentru voi. și puterea voastră va ține cât zilele voastre. (Vezi [Deuteronom 33, 25.](#)) — ([Scrisoarea 76, 1896.](#))

Câștigarea unui tovarăș de viață necreștin —

Sora mea, Mântuitorul nostru este un ajutor perfect, oricând la vreme de nevoie. Nu îți pierde încrederea în El. Nu vorbi despre necazurile tale ființelor omenesti; prezintă-le Domnului. Poate gândești că sunt unii care vor simți cu tine când ești doborât însă, uneori vei fi dezamăgit. Domnul Isus nu dezamăgește niciodată pe nimeni care vine la El pentru ajutor.

Ești una care face greșeli? Du-te la Isus și cere-I să te ierte și apoi crede că o va face. „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios ca să ne ierte păcatele și să ne curățe de orice nelegiuire.” ([1 Ioan 1, 9.](#)) Cere Domnului să-ți ierte greșelile și apoi bucură-te în El. Nu-ți va fi nicidecum de vreun folos să te tot văicărești de defectele pe care le ai. Spune: „Doamne, îmi încredințez sufletul neajutorat ție, numai ție. Nu mă voi îngrijora pentru că Tu ai spus: «Cereți și veți primi.»” Crede că vei primi. Crede că Mântuitorul tău este plin de compasiune, plin de milă duioasă și iubire. Nu lăsa ca vreo întâmplare nefericită să te tulbure. Poate că greșelile mici sunt îngăduite de Dumnezeu ca să te ferească de greșeli mai mari.

[50]

Nu sta la discuție niciodată cu Satana — Fă-ți partea ta în a te ajuta pe tine însăși, căci așa trebuie să facă toți cei care vor să fie binecuvântați. Crede că Domnul Hristos te ajută. Străduiește-te ca nu cumva să rostești vreun cuvânt de necredință. Când dușmanul îți spune că Domnul te-a părăsit, spune-i că tu știi că El nu te-a părăsit, căci El a spus: „N-am venit să chem la

pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși”. (Matei 9, 13.)

Domnul Isus spune: „Pe cel ce vine la Mine, nicidecum nu-l voi da afară”. (Ioan 6, 37.) Atunci, sora mea, alungă-l pe vrăjmaș. Spune-i că nu-L vei dezonora pe Dumnezeu îndoindu-te de harul Său, de bunătatea Sa, de iubirea Sa. Nu sta la discuție niciodată cu Satana, căci el are puteri uimitoare de a înșela. Adam și Eva ar fi fost biruitori dacă iar fi repetat lui Satana cuvintele lui Dumnezeu: „El a spus acest lucru și eu cred cuvântul Său, nu-mi voi pierde încrederea în El”, atunci ei ar fi fost biruitori.

Mai bine cântați decât să vă văicăriți — În loc de a te văicări de slăbiciunea ta, de a rosti vorbe de necredință și a simți că nu mai poți, mai bine cântă. Vorbește despre îndurarea și dragostea lui Dumnezeu. Tuturor aceluia care sunt trudiți și împovărați, Domnul Hristos le face invitația: „Veniți la Mine ... și eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este ușor și sarcina Mea este ușoară.” (Matei 11, 28-30.) Aceasta este lecția pe care Domnul Hristos dorește să o înveți și când o vei învăța vei găsi odihnă.

Cuvinte blânde — Când ți se rostesc cuvinte descurajatoare, mai bine nu răspunde dacă nu poți da un răspuns plăcut. Când ești încercată și ispitită cu cuvinte lipsite de bunătate, nu plăti cu aceeași monedă. Spune-ți ție însuși: „Nu Îl voi dezamăgi pe Mântuitorul meu.” Orice bărbat care este creștin este un bărbat nobil; și orice femeie care este o creștină este o femeie nobilă. Legea bunătății este întotdeauna pe buzele femeii creștine. Ea nu rostește cuvinte pripite. Dacă rostești cuvinte amabile atunci când ești iritată acest lucru va aduce soarele în propria ta inimă și tu singură îți vei netezi cărarea. O fetiță de școală, a spus, ca răspuns la o întrebare: „Oamenii blânzi sunt cei care dau răspunsuri frumoase la întrebări grosolane.” Domnul Hristos spune: „Ferice de

ce blânzi; căci ei vor moșteni pământul.” Ei vor corespunde pentru Împărăția cerurilor pentru că doresc să se lase învățați.

Tu spui că soțul tău nu este convertit încă la adevăr. Arată-i în viața ta folosul pe care îl ai crezându-L pe Hristos pe cuvânt. Prin răbdare, îngăduință și bunătate îl poți câștiga pe soțul tău la Mântuitorul.

Nu trăi închipuiri romantice, ci o realitate — Prin puterea harului lui Dumnezeu poți obține cele mai mari biruințe. Nu trebuie să-ți tratezi viața ca pe o aventură romantică ci ca pe o realitate. Trebuie să fii împreună lucrătoare cu Dumnezeu în formarea unui caracter pe care să-l poată aproba Dumnezeu. „Duceți până la capăt mântuirea voastră cu frică și cutremur.” Oare aici se încheie însărcinarea voastră? Nu, nu, slavă Domnului! „Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.” (Filipeni 2, 12.13.)

Trebuie să conlucrezi cu Dumnezeu pentru mântuirea sufletului tău. Trebuie să dorești să faci voia lui Dumnezeu. Atunci nu îți mai irosi timpul și putere murmurând, rostind vorbe lipsite de credință și căutând pricină lui Dumnezeu. Încurajează încrederea în El. Vorbește cu bunătate despre El. Cinsteste-l pe Acela care „atât de mult a iubit lumea încât a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3, 16.)

Îndeplinește-ți datoriile pe care le ai în cămin — Asigură-te că îți îndeplinești cele mai mici datorii în temere de Dumnezeu și cu iubire față de El, cu credincioșie și voioșie. „Cine este credincios în lucrurile mici este credincios și în cele mari.” (Luca 16, 10.) Împlinește-ți cu credincioșie datoriile din cămin și apoi rămâi singură numai cu Dumnezeu și spune-I: „Îi încredințez sufletul Lui. Nu-mi voi lăsa viața în afara grijii Sale. Mă voi lăsa în grija Lui.”

Studiază viața Domnului Hristos atunci când a fost pe acest pământ. El nu a desconsiderat nici cea mai

mică, cea mai neînsemnată îndatorire care îi revenea. Desăvârșirea își puna amprenta pe tot ce făcea El. Privește la Isus pentru ajutor și astfel vei fi în stare să-ți împlinești datoriile zilnice cu harul și demnitatea uneia care caută cununa vieții nemuritoare....

Tot ceea ce așteaptă Dumnezeu de la tine și de la toți creștinii este ca tu să trăiești ceea ce crezi. Dovedește că într-adevăr Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat, că îi poate face pe oameni să nu păcătuiască. Conformează-ți viața după viața Lui curată, frumoasă și sfântă. Ascultă de poruncile Sale. Astfel vei da dovadă de evlavie practică.

O singură viață — Nu zăbovi asupra greutăților vieții de creștin. Nu vorbi despre necazurile tale căci dacă vei face astfel vei avea tot mai mult tendința să te plângi de Dumnezeu. Vorbește despre dragostea lui Hristos, și fă-i loc în inima ta și în viața ta. Mulțumește-I Domnului că te-a cruțat, că nu te-a îndepărtat fără să te fi pregătit pentru intrarea în Împărăția cerurilor, unde nu este păcat, nu este tristețe. Nu ai decât o singură viață în care să-ți desăvârșești caracterul creștin. Dacă vei descoperi harul lui Dumnezeu în caracterul tău, dacă Legea bunătății se află întotdeauna pe buzele tale, dacă mulțumești continuu lui Dumnezeu pentru bunătatea Sa față de tine, te pregătești să-L lauzi pe Cel din căminul de sus. — ([Scrisoarea 72, 1903.](#))

Dorințele sotului cu privire la mâncare — În ziua în care te-am vizitat, am apreciat mult masa îmbelșugată pe care ai pregătit-o pentru noi. Trebuie însă să înveți cum să pregătești mâncare hrănitoare în modul cel mai simplu. Trebuie să respecti dorințele sotului tău cu privire la pregătirea hranei însă totuși poți învăța cum să pregătești feluri de mâncare apetisante în modul cel mai simplu și cât mai sănătos cu putință, astfel ca nervii cei fini ai creierului să nu ajungă slăbiți și amortiți, făcându-vă să fiți iritabili, nervoși, și ușor de provocat....

Sora mea scumpă, ai o poziție de răspundere în casa ta. Ține frânele conducerii cu o mână înțeleaptă con-

stantă. Nu îngădui ca membrii familiei tale să-și piardă dragostea față de tine și să nu te mai respecte. Leagă-i de inima ta cu corzile de mătase ale iubirii. Poți face aceasta dacă trăiești aproape de Hristos. Privind la El, vei fi schimbată după chipul Său, după ce ai scăpat de întinarea care este în lume prin poftă. Dumnezeu te iubește; El îl iubește și pe soțul tău și caută să-l atragă la Sine. El dorește să-i îndrepte atenția de la lucrurile vremelnice la bogățiile veșnice. — ([Scrisoarea 145](#), 1900.)

Secțiunea 3 — Un soț mutilat

[54]

[Pe când era tânăr, Walter C. a urmat ceea ce sugerează [Matei 19, 12](#) și s-a făcut famen. După cele spuse de Walter, Laura s-a căsătorit cu el în deplină cunoștință de starea lui. Totuși, în cele din urmă, ea a divorțat de el și s-a căsătorit cu altcineva. După recăsătorirea ei, și Walter s-a căsătorit din nou. Scrisorile din această secțiune arată străduințele arzătoare ale lui Ellen White de a proteja legământul căsătoriei chiar în fața unor situații extrem de dificile.]

Capitolul 6 — Sfaturi pentru Walter și Laura

Legământul căsătoriei unește pe cei doi — 9 ianuarie 1888. Am avut o discuție cu fratele C. Pentru că m-a rugat mult, m-am dus împreună cu el la Sf. Elena unde am avut o discuție cu soția sa....

11 ianuarie 1888. Am avut o discuție lungă cu sora C. și i-am arătat că legământul căsătoriei unește pe cei doi și nu poate scuti de îndatoriri pe nici una dintre părțile care s-au angajat în acesta cu excepția cazului de adulter, violarea patului căsătoriei. Am avut o discuție folositoare asupra acestui subiect. — ([Manuscript 22, 1888.](#))

Oare un jurământ nu înseamnă nimic — 8 iunie 1888. Vreau să-ți prezint ție (Laura) câteva lucruri. De ce nu privești lucrurile așa cum sunt ele de fapt? Voi doi ați făcut un jurământ care a fost înregistrat în cărțile din ceruri de către îngerul raportor că vă veți iubi unul pe altul până ce moartea vă va despărți. Atât de repede dai la o parte legământul făcut? Vei ceda tu în fața sfaturilor rele care ți s-au dat, renunțând la onoarea ta, la legământul făcut, la datoria ta? Dacă ți-au venit gânduri rele, dacă ai primit sfaturi care ți-au sugerat să pleci, sunt oare acestea motive să lași cu atâta ușurință la o parte legământul făcut? Oare un jurământ nu înseamnă nimic? Oare numai toanele tale contează?

Poate spui că nu îl iubești pe soțul tău. Este acesta un motiv ca să nu încerci acest lucru? Este această viață atât de lungă și de o asemenea valoare încât tu să alegi propria ta cale și să dai la o parte Legea lui Dumnezeu? Nu găsesc temeieri ca tu să obții divorțul. Dacă soțul tău te-a înșelat, chiar dacă ar fi așa, ai făcut un jurământ. Dacă el ți-a spus, și el susține că ți-a spus și tăgăduiește

[55]

că te-a înșelat, și tu te-ai căsătorit cu el, cum vei obține divorțul? Doresc ca tu să poți urma calea pe care ți-o recomand eu, căci eu nu îți pot da nici un altfel de sfat.

Nedesăvârșirea nu este un motiv pentru a desface o căsătorie — Simt că mi se face rău de la inimă când mă gândesc la felul destrăbălat în care este păstrat legământul căsătoriei. Ne apropiem de judecată. Își cer să iei seama cu atenție cu sinceritate la ceea ce faci. Poate a rămas doar o simplă legătură și ai început să ai repulsie față de felul de a fi, de manierele soțului tău. Oare nu simt același lucru mulți dintre oameni, după ce noutatea căsătoriei a trecut? Însă când ați făcut legământul înaintea lui Dumnezeu și a sfinților îngeri, ai știut că nu ești desăvârșită și că nici soțul tău nu este desăvârșit; însă aceasta nu este o scuză pentru a întrerupe legământul căsătoriei. Trebuie să vă educați mintea și inima ca să vă puteți suporta unul pe celălalt, ca să puteți fi buni unul cu altul și să nu îngăduiți ca neîncrederea și ura să-și facă loc între voi.

Reînvierea iubirii care a murit — Te iubesc, sora mea, și nu doresc să apuci pe o cale care să ruineze fericirea ta și a soțului tău. Cei care te-au învățat să faci acest lucru ar face mai bine să-și cerceteze propriile lor inimi. Dacă vei face apel la voința ta și vei acționa în temere de Dumnezeu atunci iubirea pe care tu o consideri moartă va învia cu excepția cazului când voi vă înjugați fiecare cu firea păcătoasă a celuilalt și stârniți cele mai rele trăsături ale inimii omenesti. Izvorul iubirii va crește zi de zi și în timp va înlătura orice amărăciune sau dezamăgiri.

Tu știi că ai sentimente de afecțiune față de soțul tău, căci el este soțul tău, și te iubește cu toată inima sa. Dragostea ta ar trebui să fie prețuită de el, să o considere o lumină, o inspirație pentru viața sa. Soțul tău va prețui dragostea ta, îi va vedea valoarea și aceasta va avea o influență transformatoare, înălțătoare asupra vieții lui. Poate ai închipuiri, idei și capricii de care nu poți scăpa dintr-o dată, iar soțul tău trebuie să se poarte

cu umilință și răbdare cu tine. Însă tu ai trăsături nobile de caracter care, dacă nu sunt trecute cu vederea și nu sunt maltratate, îți vor veni în ajutor.

Nevoia de îngăduință — Acum îți spun că nu este posibil să întrerupi legământul căsătoriei și să fii fără vină înaintea lui Dumnezeu. Unește-ți interesele cu cele ale soțului tău. Iubește-l, fii îngăduitoare și lucrează împreună cu el. Cere sfătuitoare să se îndepărteze. Este problema ta, a soțului tău și a lui Dumnezeu. Numai mândria inimii este cea care te face să nu-ți poți deschide ochii pentru a vedea corect credincioșia soțului tău. Fii credincioasă legământului căsătoriei pentru că tu ești o persoană integră, și oare vei regreta că ți-ai păstrat angajamentul atunci când vei fi îmbrăcată în haina neprihănilor lui Hristos.

Desăvârșirea numai în Hristos — Noi avem doar puțin timp pe acest pământ, un timp când obiceiurile păcătoase din cadrul căsătoriei ruinează zeci și zeci de mii de oameni. În timp ce trebuie să-ți duci crucea, te rog, de dragul lui Hristos, nu te depărta de dreptate și neprihănire. Duceți o viață înțeleaptă, folosiți-vă puterea voinței fără să căutați perfecțiunea în celălalt, ci priviți la Isus care este ajutorul și desăvârșitorul credinței voastre. Duceți lupta creștină cu răbdare, având în vedere cununa vieții, căutând să dobândiți cunoașterea voii lui Dumnezeu și să fiți în legătură cu el.

Sunt sigură că atunci când veți fi lămuriti care este calea cea bună de urmat, veți acționa cu hotărâre, nu ca un copil, ci în conformitate cu convingerile voastre și nu după sentimentele voastre. Predați-vă lui Dumnezeu fără rezerve, suflet, trup și spirit. Du-te și lucrează pentru cauza lui Dumnezeu, făcând bine iar Domnul te va binecuvânta. Nu te concentra asupra ta însuși. Gândește-te la sufletul cuiva; gândește-te la viața plină de tăgăduire de sine, de sacrificiu de sine a lui Isus. Îndreaptă atenția de la tine însuși la Isus și viața Sa și caracterul Său. — ([Scrisoarea 57, 1888.](#))

[57]

Acceptarea faptelor — 29 august 1888. Nu văd ce s-ar mai putea face în acest caz și cred că singurul lucru pe care tu (Walter C.) poți să-l faci este să renunți la soția ta. Dacă ea este atât de hotărâtă să nu mai trăiască împreună cu tine, atât ea, cât și tu, veți ajunge nenorociți, procedând astfel. și din moment ce ea și-a asumat pe deplin și în mod hotărât riscul, nu poți decât să-ți iei crucea și să dovedești că ești bărbat....

Sper că vei fi bărbat. Uită de aceasta, du-te la lucrul tău, fă-ți datoria fără să ții seama de nimeni de pe pământ, cu tăgăduire de sine și sacrificiu de sine. În aceasta va fi puterea ta. Domnul Isus, Mântuitorul nostru vine la oameni și le spune: Vă iubesc; vreau să vă fac fericiți. El își arată mâinile și picioarele și spune: am suferit pentru voi; Eu port semnele săgeților care vă erau destinate vouă; Eu vă voi duce poverile voastre; vă voi fi adăpost. Încredeți-vă în Mine și veți avea marea răsplată a vieții veșnice.

[58]

Nu este timp pentru compătimire de sine — Eu îți spun, pune-ți încrederea în Dumnezeu. Mintea ta a fost preocupată și cuprinsă de îngrijorare datorită situației cu soția ta. Acum, în numele lui Isus, lasă la o parte acest subiect; lasă cazul tău pe seama Domnului. Fie ca experiența pe care ai avut-o să lucreze umilință în viața ta. Domnul Hristos este alături de cei slabi, de cei ispitiți și uitați pentru a le da iubirea Sa divină și odihna Sa. Ai nevoie de pace a minții, nu te mai gândi la Laura și îndreaptă-ți cu grabire simțămintele către Dumnezeu. El te va mângâia. Timpul este scurt; nu ai timp să stai pe loc și să te autocompătimești; du-te și lucrează pentru Domnul. Fă tot ce poți mai bine; nu te lăsa pradă descurajării; umblă în umilință înaintea lui Dumnezeu; caută comuniunea cu El. Nu lăsa ca descurajarea să te facă să te concentrezi spre tine însuți, să te gândești numai la tine și să vorbești numai cu tine. Trăiește pentru Dumnezeu. Fii amabil, curtenitor. Nu lăsa această dezamăgire să te ruineze. Lasă melancolia, Dumnezeu te va ajuta dacă îi vei fi credincios. Nu uita

că ochiul lui Dumnezeu este asupra ta, cercetându-ți sufletul în profunzime....

Fie ca Domnul să te ajute să te întărească și să te binecuvânteze ca să faci tot ce poți mai bine. Nu mai privi la lucrurile vremelnice, la idoli ai acestui pământ și închină-te Domnului Dumnezeuului tău, slujindu-I cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și atunci vei fi cu totul devotat Domnului. — (*Scrisoarea 40, 1888.*)

Desconsiderarea luminii — Sper să te sfătuiesc (Laura) și să vorbesc cu tine. Mă tem mult că tu desconsideri lumina pe care Dumnezeu a găsit cu cale să ți-o dea prin mine. Eu știu că Domnul are milă, duioșie și dragoste față de tine și sper că nu vei fi ispitită să urmezi o cale care să-ți despartă sufletul de Dumnezeu. Sunt mulți care sunt gata să dea sfat, punând mintea în încurcătură cu sfatul pe care-l dau, care nu Îl au pe Dumnezeu ca sfătuitoare, de aceea tot ce spun ei nu poate decât să complice un caz care este deja foarte greu.

[59]

Sora mea, firea ta și temperamentul tău sunt de așa natură, încât mă tem mult pentru sufletul tău. Mă tem că nu îți vei alege prieteni dintre cei care sunt chibzuiți înțelepți și cu inima umilă, care Îl iubesc pe Dumnezeu și păzesc poruncile Sale.

Lupta lui Satana pentru suflet — Citim că Satana a coborât pe pământ cu mânie mare, lucrând cu toată putere lui de amăgire asupra inimilor și minților acelor care vor asculta de îndemnul său. Tu știi câte ceva despre dragostea lui Dumnezeu; tu cunoști întrucâtva pacea lui Hristos; iar Satana este la lucru, jucându-se cu sufletul tău. Va obține el victoria? Își va atinge el scopul? Să ferească Dumnezeu!

Domnul ți-a dat lumină însă tu nu ai umblat în această lumină. Ești mulțumită de calea pe care ai apucat-o? Calea ta, voința ta, acestea nu constituie cel mai bun lucru pe care să-l urmezi. Eu sunt sigură că Satana vrea să te lege de el. O va face? Vei alege tu să mergi pe propria ta cale în loc să ții calea Domnului? Te vei așeza tu pe tărâmul vrăjmașului?

Evită chiar și ceea ce se pare a fi rău — Ferește-te chiar și de ceea ce se pare rău, acesta este îndemnul apostolului inspirat. Ai făcut tu acest lucru? E foarte greu să-l faci cu temperamentul tău în timp ce tot timpul cutreieri dintr-un loc în altul. Simți tu, sora mea, că acționezi în mod conștient? Oare caracterul tău nu se dezvoltă cumva numai într-o singură direcție? Oare nu este vorba de trăsături de caracter care în loc să te susțină îți vor dăuna vieții viitoare? Cele senzuale și sentimentale sunt mult mai dezvoltate decât cele intelectuale. Trebuie evitat orice, sora mea, care ar impulsiona această tendință și ar face din ea o putere predominantă. Tu ai putere care să te însuflețească; păstrează-o neîntinată și cu totul consacrată lui Dumnezeu. Dumnezeu ți-a dat capacități și daruri care trebuie sfințite și folosite spre slava Sa.

[60]

Viața ta își are istoria ei și tu vei scrie, în continuare, această istorie. Minte ta poate face o întorsătură în această perioadă de criză din viața ta, să se înjosească mai degrabă decât să te înobileze. Influențele stricăcioase ale lumii îți pot modela obiceiurile, gustul tău, conversația și comportamentul tău. Tu ești cea care pierde. Clipe atât de prețioase, atât de solemne pline de consecințe pentru veșnicie, s-ar putea să fie de partea lui Satana și să te conducă spre ruină. Eu nu doresc să fie astfel. Eu doresc ca tu să fii o creștină, un copil al lui Dumnezeu, o moștenitoare a cerului.

Importanța sfatului părintesc — Tu singură ți-ai hotărât viața. Cum este înregistrat cazul tău în cărțile din ceruri? Mai presus de orice, caută acele lucruri care îți aduc pacea, lasă-te influențată de acele lucruri care nu vor deteriora și nici nu vor distruge sensibilitatea sufletului. Păzește-ți sufletul neîntinat de lume. Nu lăsa ca familiaritatea cu tinerii să pună o pată asupra vieții tale. Tu te afli în pericol de a renunța la Domnul Hristos, de a deveni nechibzuită și a nu dori să ascuți de sfatul cel înțelept. Sfatul dat cu dragoste de părinți se lovește în urechi surde. Vrei tu, sora mea, să te gândești serios

dacă ești gata să primești sfat de la cei cu experiență? Te vei lăsa călăuzită de prieteni? Nu vei da tu atenție sfatului părintesc? Te vei ocupa singură de propriul tău caz?

Fă cale întoarsă — Sper că vei schimba direcția în care ai pornit, căci dacă mi-a vorbit vreodată Domnul atunci El îți spune acum să faci cale întoarsă. Patimile tale sunt puternice; principiile tale sunt puse în pericol; iar tu nu vrei să ții seama și să urmezi sfatul despre care tu știi că este bun și că este singurul lucru clar, sigur și potrivit pe care să-l faci. Te vei hotărî oare să faci ceva ce este bine, să fii în regulă și să dai atenție sfatului pe care ți l-am dat în Numele Domnului? Dumnezeu ți-a dat daruri. Vor fi acestea irosite la întâmplare? Eforturile lipsite de călăuzire se vor îndrepta adesea mai degrabă în direcția cea greșită decât în direcția cea bună. Vei lăsa tu ca anii de încăpățânare, de dezamăgire și rușine să treacă sau vrei să faci o impresie atât de rea asupra minților oamenilor prin ceea ce faci, încât să nu poți exercita niciodată influența pe care ai fi putut-o avea?

[61]

Ceea ce ai făcut a fost de un asemenea caracter încât tot binele pe care l-ai făcut a fost vorbit de rău. Ai devenit ursuză, nesfințită, nesfântă. Pentru a putea dobândi ceva ce tu consideri că este libertate, tu ai pornit pe o cale care, dacă ar fi urmată, te-ar ține într-o robie mai aspră decât sclavia. Trebuie să-ți schimbi comportamentul și să te lași călăuzită de sfatul celor cu experiență și, prin înțelepciunea acelorora pe care Domnul îi învață, să-ți așezi voința de partea voii Domnului.

Pată pe suflet — Dacă tu ești hotărâtă să nu ascuți de nici un sfat și vrei să faci ce știi tu, atunci să fii sigură că vei culege ce ai semănat. Ori te vei îndepărta de calea cea bună, rănită, zdrobită și pipernicită în ce privește caracterul, ori te vei întoarce la Domnul în umilință, cu pocăință și mărturisindu-ți greșelile. Vei obosi să te tot lupți cu morile de vânt.

Ești tu sigură că ai apucat-o pe calea cea bună? Eu știu că nu; însă mândria a pus stăpânire pe sufletul tău.

Ești prea năucă și nechibzuită pentru a primi sfat. Nu uita că orice faptă, orice acțiune poate fi ori virtuoașă, ori moralizatoare. Dumnezeu nu are plăcere de tine. Îți poți îngădui tu să faci ceea ce faci? Pe sufletul tău și-a făcut loc o pată. — ([Scrisoarea 47, 1889.](#))

Ca lutul în mâinile lui Isus — Te rog, Laura, să te îndrepti spre Dumnezeu pentru înțelepciune. Cel mai greu lucru pe care-l ai de făcut este să te ocupi de propriul tău eu. Necazurile pe care le ai zi de zi, sentimentele tale, temperamentul tău deosebit, impulsurile tale lăuntrice, toate acestea sunt lucruri pe care cu greu le ții în stăpânire și aceste înclinații încăpățânate te țin adesea roabă și în întuneric. Singurul lucru pe care poți să-l faci este să te predai fără rezerve în mâinile lui Isus cu toate experiențele tale, cu toată ispitele tale, cu toate necazurile tale, cu toată pornirile tale și să lași ca Domnul să te modeleze așa cum este lutul modelat de olar. Tu nu îți aparții ție însăși, de aceea trebuie să-ți predai eul de nestăpânit în mâinile Aceluia care este în stare să te conducă; atunci odihna, odihna cea atât de prețioasă și pacea vor fi prezente în sufletul tău. Lasă-te cu totul în mâinile lui Dumnezeu.

Fotografii în cărțile cu rapoarte din ceruri — Nu uita, caracterul tău este înregistrat (fotografiat) de către marele Artist în cărțile cu rapoarte din ceruri la fel de minuțios după cum artistul reproduce fața pe placa lustruită. Ce spun cărțile din ceruri în cazul tău? Îți conformezi tu caracterul după Model, Domnul Isus Hristos? Îți speli tu haina caracterului tău și ți-o albești tu în sângele Mielului? „Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după faptele lui...” ([Apocalipsa 22, 12.](#))...

Schimbă-te înainte de a fi prea târziu — Laura nu este prea târziu ca relele să fie îndreptate. Acum nu este încă prea târziu să-ți întărești chemarea și alegerea ta. Poți să începi să lucrezi potrivit cu planul adunării. Adu-gă la credința ta virtutea și cunoștința, cumpătarea, răbdarea și tot harul creștinului. În marea zi a confrun-

[62]

tării totul va pieri în afară de aurul caracterului sfânt care va rămâne. Acesta nu poate fi distrus. El va trece testul focului în ziua de pe urmă. Scumpa mea copilă, aș dori să nu uiți că „Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată și judecata acesta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.” ([Eclesiastul 12, 14.](#))

[63]

Adevărul este descoperit acelor care umblă în lumina soarelui neprihănirii lui Hristos. Adevărul sfințește. Vedem viciul înmulțindu-se pretutindeni. Este îndrăgît și ridicat în slăvi, în timp ce evlavia, dreptatea și curăția sunt călcate în picioare. Un mare număr de oameni seamănă semințe vătămătoare în jurul lor. Ce faci tu, Laura? De când te-ai hotărât să desconsideri sfatul, să refuzi să primești sfat, ai crescut și ai ajuns o creștină matură sau, alegând propria ta cale, ai descoperit că aceasta aduce tulburare, griji și îngrijorări?

Alegerea crucială a vieții — De ce să nu ascuți de sfatul părinților tăi? Înaintea ta stă calea ce duce la ruină sigură. Vrei tu să te întorci cât încă se mai poate? Vrei tu să-L cauți pe Domnul în timp ce glasul cel dulce al Îndurării face apel la tine sau vrei încă să mergi pe propria ta cale? Domnul are milă de tine. Domnul te invită. Vei veni tu? Ți vei reveni după decăderea pe care ai avut-o? Fie ca Domnul să te ajute să fii cu totul a Domnului. — ([Scrisoarea 51, 1889.](#))

Sfatul și voința proprie — Dragă soră Laura: M-am gândit să-ți scriu câteva rânduri pentru că mă interesează ce se întâmplă cu sufletul tău și sunt sigură că picioarele tale au mers mult prea mult timp și periculos pe calea care duce la pierzare. N-ai căpătat puterea de a birui orice defect din caracter, ci ai urmat un curs care este necreștinesc. Eu știu acum că dacă tu ai fi urmat sfatul pe care ți l-am dat în numele Domnului, astăzi ai fi fost cu mult, mult înainte față de cum ești acum din punct de vedere spiritual. Însă tot sfatul meu a fost aruncat la o parte ca și când nu ar fi fost nimic și am simțit că nu are rost să caut să-ți fac bine, deoarece sufletul meu ar fi rănit iar sufletul tău ar fi neajutorat cu

excepția cazului în care eu aș fi de acord cu ideile tale în legătură cu căsătoria cu Walter. Acest lucru eu nu îl voi face niciodată deoarece eu știu că tu mergi pe o cale care nu este bună și pe care Domnul nu o va aproba. Dacă ceea ce faci tu ar fi bine, nu ai fi suferit atât.

[64]

Ce ai făcut de când l-ai părăsit pe Walter a fost astfel încât nu te-a făcut să te poți bucura de prețuirea cuiva care să aibă în inimă temerea de Dumnezeu. Totdeauna ți-a plăcut să fii în societate și ai încurajat atenția bărbaților tineri. Lucrul acesta l-ai făcut spre propriul tău rău. Sfatul și îndemnarea nu ți-ar fi făcut nici un bine, ci ți-au produs resentimente. Nu vrei tu să ții cont de felul cum privesc îngerii din ceruri la calea pe care ai apucat cu încăpățănare, cu voință proprie, puternică, hotărâtă și sfidătoare?

Reflectii în oglinda lui Dumnezeu — Tu ai rămas la propriile tale idei, fără să ții seama de ceea ce este drept sau neprihănit. Se merită oare, Laura? Îți poți permite tu să petreci cele câteva clipe ale timpului de har în modul de viață pe care l-ai ales? Cu siguranță că dacă ai fi consimțit să trăiești împreună cu Walter nu ai mai fi fost nefericită, așa cum ai fost. ți-ai hotărât care este vrerea ta însă este aceasta voia lui Dumnezeu? Aș vrea să te vezi pe tine însăși așa cum te vede Dumnezeu. Odată L-ai iubit pe Dumnezeu, însă acum ți-ai pierdut dragostea dintâi. Tu nu Îl iubești pe Dumnezeu; tu nu iubești lucrurile sfinte. Influența ta nu este pentru alții o mireasmă de viață spre viață, ci de moarte către moarte. În loc de a crește în harul și cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, tu te îndepărtezi tot mai mult de Domnul.

Răceală și declin spiritual — Dacă ai fi urmat o cale bună, nu te-ai fi aflat în acest declin spiritual. Biblia nu îți mai este la fel de prețioasă cum ți-a fost odată. Tu o citești doar puțin, din datorie și nu pentru că ascuți glasul lui Dumnezeu în Cuvântul Său. Te rogi uneori, însă numai de formă. Tu nu îți prezinți necazurile înaintea lui Dumnezeu și nu Îl rogi cu o inimă umilă să-ți

[65]

descopere căile Sale și voia Sa. Noi nu putem fi de acord cu ceea ce faci tu; noi nu credem că exemplul tău ar putea fi sigur ca cineva să-l urmeze.

În loc de a lărgi linia care te separă de lume, tu ai tot îngustat-o până când aceasta s-a șters. Dacă Domnul ar zice astăzi: tăiați copacul; de ce să faci umbră degeaba pământului? Atunci nu ai avea parte de întâia înviere. Vorbirea ta nu este aleasă, nobilă; nimeni nu te poate considera o creștină datorită felului tău de a vorbi nesăbuit, nechibzuit și după tovarășii pe care ți i-ai ales în ultimii ani. Te degradezi continuu și același lucru se întâmplă și cu sora ta și aceasta face tot mai dificilă îndreptarea ta.

Cu totul nesăbuită și nepăsătoare — Îți poți permite tu să faci acest lucru? Ai devenit cu totul nesăbuită și nu îți pasă de sufletul tău? Am o solie din partea Domnului, să nu disperi, ci să te întorci la Domnul. „Căutați pe Domnul, câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit de gândurile lui; să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru care nu obosește iertând.” (Isaia 55, 6.7.)

Poți să treci cu vederea orice, în afară de un singur lucru: cum stau cu sufletul? Dacă boala și moartea ar veni deodată peste mine acum, ce nădejde am eu să ajung în locașurile pe care Domnul Isus S-a dus să le pregătească pentru mine? Vei alege tu propria ta cale și voința ta și vei refuza să ții calea Domnului?

Nevoia întoarcerii la Dumnezeu — Inima ta s-a împietrit din ce în ce mai mult însă Laura, prăbușește-te pe Stâncă și lasă-te zdrobită; predă-te lui Dumnezeu; întoarce-te la Isus. Același soare care a strălucit odată în inima ta și a topit-o, aceleași licăriri ale Soarelui Neprihănirii care ți-au luminat mintea cu razele lor curate sunt în căutarea după inima și mintea ta astăzi. Același Isus care a oferit iertate sufletului tău îți vorbește și astăzi. Sângele Său este încă eficient; el te poate curăți de orice păcat. Același Spirit care te-a atras odată la Isus cu

[66]

corzile iubirii Sale, așteaptă să te conducă înapoi la El. Zdrobește-ți inima, mărturisește-ți păcatele, părăsește-le și întoarce-te la Domnul cu toată inima. Când te vei hotărî să te pui în rânduială cu Dumnezeu să părăsești calea ta și să mergi pe calea Domnului, atunci El îți va asigura din nou mântuirea Sa.

Puterea voinței slăbită — Unele lucruri care acum par imposibile, pentru tine se vor schimba cu siguranță când inima ta va fi schimbată prin harul lui Dumnezeu. Uneori inima ta era întristată pentru că știai că ești nemântuită și că Îl superi pe Mântuitorul prin faptele tale rele. Când te gândești la tine, ești uluită cât de mare a devenit distanța dintre tine și Mântuitorul. Mereu, mereu te-ai hotărât să-ți schimbi viața însă tot atât de des ai și căzut pentru că ai luat aceste hotărâri în propria ta putere. Puterea ta morală a slăbit. Puterea voinței tale este destul de puternică însă nu este suficient de puternică de partea Domnului. Tu nu ești în stare să-ți fixezi mintea asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Ai vorbit mult însă aceasta nu a făcut decât să te scufunde mai mult. Inima ta este nesimțitoare atunci când încerci să te rogi.

Strigătul păcătosului — Acum fă un efort disperat. Îndepărtează-ți mintea de la propria ta persoană de la divorț, de la Walter, de la orice lucru vremelnic; începe cu sufletul tău. Strigă cu sinceritate: Condu-mă pe stânca pe care nu o pot ajunge căci este prea înaltă pentru mine; mântuiește-mă, Doamne, ca să nu pier; „Zidește în mine o inimă curată Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic.... Curăță-mă cu isop și voi fi curat, spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.” (Psalmii 51, 10.7.)

Noi suntem înconjurați de nedreptate în nenumărate forme. Tu ai nevoie de un ajutor. Domnul cunoaște toate faptele noastre; chiar și gândurile noastre sunt înaintea Lui ca o carte deschisă. Fac apel la tine acum. Este vorba de schimbarea necesară. Pășește de sub stindardul diabolic al lui Satana și așează-te sub stindardul însân-

gerat al lui Isus Hristos. Vrei tu să faci acest lucru? Vrei tu să schimbi duhul tău cu Duhul lui Hristos? Dacă min-tea ta își va găsi plăcere să zăbovească asupra cerului și a lucrurilor cerești, atunci nu vei mai avea dorința de a te afla în compania bărbaților tineri. În suflet se va aprinde dorința cea mai arzătoare de a fi ca Isus. Privind la El, noi suntem schimbați după chipul Său. Gândurile firești, sentimentele firești nu vor mai fi alimentate. Nu vei mai fi frivolă, ușuratică în vorbire, și nu vei mai duce o viață nesfințită. Atunci vei putea ajunge, prin harul lui Hristos, la cel mai înalt standard de curăție și noblete a caracterului.

Te încredințez acum lui Dumnezeu și harului Său. Însă fă-ți partea în ce privește mântuirea ta cu frică și cutremur căci, Dumnezeu este Cel ce lucrează în tine și voința și înfăptuirea după buna Sa plăcere. — ([Scrisoarea 14a, 1891.](#))

Capitolul 7 — Sfat celei de-a doua soacre a lui Walter

Stimată soră:

[Scrisă la 26 august 1893, mamei celei de-a doua soții a lui Walter] Știu ce te supără în ce privește căsătoria fiicei tale cu Walter. Însă această căsătorie a avut loc cu consimțământul tău, iar fiica ta, știind totul despre el, l-a acceptat ca soț; acum nu văd nici un motiv să te mai simți împovărată în legătură cu aceasta. Fiica ta îl iubește pe Walter C. și s-ar putea ca această căsătorie să fie în planul lui Dumnezeu astfel că atât Walter, cât și fiica ta să poată avea o experiență creștină mai înaltă și să poată fi întăriți acolo unde sunt deficitari. Fiica ta s-a legat cu Walter prin căsătorie și a rupe acest legământ al căsătoriei nu ar fi nicidecum bine din partea ei. Ea nu-și poate anula acum obligațiile față de el.

Tu spui că Walter a fost logodit cu o oarecare tânără din Topeka. Nu pot să vorbesc despre acest lucru deoarece nu am auzit motivele care l-au determinat pe Walter să desfacă această logodnă, dacă într-adevăr a fost vorba despre așa ceva. Însă sunt în cunoștință de cauză în privința relațiilor cu fosta sa soție, Laura. Walter a iubit-o pe Laura cu mult peste ceea ce merita ea, căci ea nu a fost demnă de aceasta. El a făcut tot ce i-a stat în putere pentru a o ajuta, și a căutat pe orice cale cu putință ca ea să rămână soția lui. El nu a putut face mai mult decât ceea ce a făcut. Am rugat-o, am încercat să-i arăt că nu este bine ce face, am implorat-o să nu divorțeze; însă ea a fost hotărâtă, ambițioasă și încăpățanată vrând să facă ceea ce vrea ea. Cât a locuit împreună cu el, a căutat să obțină cât de mulți bani a putut de la el, însă ea nu l-a tratat cu bunătate așa cum ar trebui să-și trateze soțul o soție.

[68]

Drept la fericire — Walter nu a alungat-o pe soția lui, ea l-a părăsit și l-a îndepărtat pe el, căsătorindu-se cu un alt bărbat. Nu văd nimic în Scriptură care să-i interzică lui să se recăsătorească în Domnul. El are dreptul la afecțiune din partea unei femei care, cunoscându-i infirmitatea lui fizică, să fie de acord să-i ofere dragostea ei. A sosit timpul când putem considera că a fi steril nu este cea mai gravă stare a cuiva. Eu văd soții care au dat naștere la o sumedenie de copii dar care nu sunt în stare să-i îngrijească în mod corespunzător. Aceste femei nu au timp să se refacă după ce dau naștere unui copil pentru că ajung din nou să fie însărcinate.

Multe dintre aceste femei sunt soțiile unor bărbați săraci care nu au mijloace suficiente pentru a-și susține familiile lor continuu în creștere și în prezent eu ajut astfel de femei să-și hrănească, să-și îmbrace și să-și educe copiii. Însă, nefiind capabile să-și dea seama de neputința lor de a-și crește vlăstarele ele aduc continuu pe lume copii, cât de repede posibil. Dar Dumnezeu nu este de acord cu aceasta.

[69]

Soții acestor femei par să considere că soțiile lor nu au altă menire decât să le satisfacă patimile lor animale. Copiii sunt aduși pe lume atât de repede, răspunderile se acumulează cu atâta repeziciune, încât soțiile și mamele nu au șansa să își cultive mintea, nu au timp și nici ocazia de a se consacra lucrării religioase. În astfel de familii nu se aduce slavă lui Dumnezeu. Multe dintre tinerele noastre misionare se căsătoresc și în timp de câteva luni au deja de îngrijit copii și astfel sunt scoase din câmpul misionar. Tu poți să te bucurie că fiica ta nu va avea astfel de obstacole în lucrare pentru Mântuitorul. Ea îl poate însoți pe soțul ei în călătorii și să-i fie de ajutor iar când rămâne acasă poate lucra pentru Domnul ca și când nu ar fi căsătorită. Acesta este punctul meu de vedere în această privință.

Eu am încredere în Walter și cred că el este un creștin. Am avut ocazia să aflu câte ceva în legătură cu starea lui de spirit când a trecut prin această încer-

care cu prima lui soție. Ea a încercat să obțină bani de la el când a văzut că poate avea foloase de la el, iar el a fost gata să facă de zece ori mai mult decât ar fi avut ea dreptul să se aștepte sau decât era el dator să facă pentru ea. El a suferit și a avut neazuri mari din cauza ei. Eu am încercat să-l ajut cu tot ce am putut.

Am încercat să o fac pe Laura să înțeleagă și să vadă care îi este datoria, însă din moment ce a apucat pe calea acesta, nu cred că aceasta nouă legătură a ei poate fi întreruptă. Este o problemă serioasă să desparti un bărbat de soția lui. Nu există motiv scripturistic pe baza căruia să se poată face un astfel de pas în acest caz. Nu el a părăsit-o pe ea, ci ea l-a părăsit pe el. El nu s-a căsătorit din nou până când ea nu a obținut divorțul. Când Laura a divorțat de Walter, ea a suferit foarte mult și el nu s-a recăsătorit decât după ce Laura s-a căsătorit din nou. Cea pe care a ales-o el, sunt sigură, îi va fi un ajutor și el poate fi un ajutor pentru ea.

Walter nu are un caracter perfect. El are anumite trăsături asupra cărora se poate obiecta. El a fost înzestrat cu mijloace bănești pe care nu le folosește întotdeauna cel mai bine. Uneori el este foarte cheltuitor alteleori foarte zgârcit. Însă o femeie bună, temătoare de Dumnezeu, alături de el va fi în stare să-l sfătuiască să nu acționeze din impuls și să-l îndemne să-și așeze banii în vistieria Domnului.

Walter se află într-o poziție de răspundere, însă dacă membrii familiei cu care el s-a aliat prin căsătorie vor dovedi credincioșie față de el, ei îl vor influența să devină un ispravnic înțelept al bunurilor Domnului. Atunci el își va chivernisi banii ca și cum ar fi în văzul întregului univers al cerurilor. El nu se va implica în nici un aranjament nelegal pentru a face bani, ci va avea în atenție numai slava lui Dumnezeu. El se va feri de orice fel de trucuri meschine și va evita orice mijloace sau planuri, necinstite și nu va face nimic care să contravină adevăratei evlavii. El își va da seama că afacerile sale trebuie să se încadreze în cerințele lui Dumnezeu.

[70]

Noi nu trebuie să pierdem din vedere faptul că ispravnicul face negoț cu bunurile Domnului, și el are o răspundere sacră. Biblia cere ca oamenii să cumpere și să vândă și să lucreze în cadrul afacerilor lor cu același simț ascuțit al obligației lor religioase ca și atunci când înalță cereri Tatălui lor ceresc, cerând putere și har. Domnul nu a lăsat pe nimeni să facă ce-i place cu bunurile lui și să dea după cum dictează impulsul sau poate cum o cer prietenii săi. Bani pe care îi mănuieste nu sunt ai săi și nu trebuie cheltuiți în mod inutil, căci via Domnului trebuie lucrată și lucrarea ei necesită cheltuieli.

[71]

Acum este ziua când ni se oferă încredere, iar ziua socotelilor este încă în viitor. Domnul a încredințat mijloace ispravnicilor Săi să le folosească în mod înțelept căci toți sunt unelte ale Sale și li se cere să poarte răspunderi. Talanții ne sunt dați în funcție de capacitatea noastră de a-i folosi, însă noi nu trebuie să folosim mijloacele lui Dumnezeu numai pentru satisfacerea plăcerilor egoiste sau după cum suntem înclinați să o facem.

Walter a dat greș în trecut în mănuirea bunurilor încredințate lui de Domnul și nu a avut totdeauna în vedere să folosească mijloacele date lui într-un fel care să fie pe plac Stăpânului și pentru înaintarea cauzei adevărului. El trebuie să dea socoteală de felul cum chivernisește mijloacele încredințate lui. El nu poate proceda după capul lui în această chestiune. El trebuie să caute înțelepciune de la Dumnezeu. Eu nu doresc ca Walter să dea peste voința lui nici măcar un singur dolar pentru câmpul care duce lipsă, căci darurile care nu sunt date de bună voie nu sunt însoțite de binecuvântarea lui Dumnezeu. Eu nu vreau să constrâng și nu vreau să forțez pe nimeni să dea bani, chiar dacă este vorba de lucrarea lui Dumnezeu.

Dumnezeu are o lucrare de făcut și eu folosesc toți banii pe care îi pot economisi și pot să-mi țin casa, să putem trăi și să ne asigurăm cele necesare vieții. Sunt mulți care mă ajută cu bucurie și bunăvoință în această

parte a viei Domnului. Dacă toți își vor face datoria potrivit cu măsura răspunderilor lor, cantitatea care le-a fost încredințată va fi dublată. Acela care oferă lui Dumnezeu propria sa voință va fi onorat pentru credincioșia lui și Îl va auzi pe Stăpân, zicând: „Bine, rob bun și credincios”. Însă nu este potrivit ca oamenii să dea după cum vor ei. Hristos are drept asupra a tot ce avem noi.

Tu nu trebuie să fii surprinsă că Walter nu se simte în largul lui să îl ajute pe fiul tău. Dacă fiul tău nu a prețuit ocaziile și privilegiile pe care le-a avut, dacă el nu a folosit cum se cuvenea capacitățile sale și a irosit talanții încredințați lui de Dumnezeu, întrebarea care se ridică este: va proceda el mai bine într-o a doua încercare? A învățat el oare lecția pe care Dumnezeu ar fi dorit ca el s-o învețe? Sunt multe suflete prețioase care ar fi bucuroase să aibă șansa de a dobândi o educație, care nu se vor ocupa de semănare de buruieni, ci își vor folosi toată puterea de a dobândi cunoștința pe baza căreia să poată face bine.

Sunt surprinsă că Walter nu ți-a satisfăcut de îndată cererea pentru că tu ești mama soției sale, pe care el o iubește. Poate el voia să fie precaut și vrea să învețe din lecțiile din trecut. El a ajutat pe mulți, pe care nu era dator să-i ajute. Tu ar trebui să consideri refuzul său de a-ți da bani ca o dovadă a sincerității sale prin faptul că nu vrea să se compromită pe sine pentru a-ți câștiga favoarea. Eu sunt sigură că Walter știe care îi este datoria. Greșelile pe care le-a făcut dând bani familiei primei sale soții l-au învățat probabil să nu mai repete această experiență. Eu nădejduiesc că refuzul său de a da bani fiului tău pentru a merge la Battle Creek sau Union College nu te va face să fii pornită împotriva lui. Nu trebuie să se întâmple așa ceva.

Dacă fiica ta îl iubește pe Walter C. eu nu văd nimic în Cuvântul lui Dumnezeu care să-i ceară să se despartă de el. Pentru că nu mi-ai cerut sfatul, aceasta este ceea ce-ți spun deschis. Dacă Walter ți-ar fi dat banii pe care i-ai cerut, nu ar fi însemnat aceasta că el încearcă să-ți

[72]

cumpere bunăvoința? Nu ar fi fost oare mult mai potrivit ca fiul tău să meargă să muncească și să-și asigure singur bani de care are nevoie pentru educație decât să depindă de altcineva pentru o astfel de favoare? Este același lucru cu a ajuta în mod neînțelept pe proprii tăi copii.

Cei care merg la colegiu pe propria lor muncă prețuiesc privilegiile pe care le au mai mult decât cei cărora acestea le sunt asigurate pe cheltuiala altcuiva, pentru că ei cunosc prețul. Noi nu trebuie să-i tot ducem în brațe pe copiii noștri până ne devin poveri neajutorate. Învață pe fiul tău să fie harnic, în stare de a se întreține singur și să ajute și pe alții.

[73]

Dumnezeu este proprietar asupra Universului. Orice bărbat, femeie și copil cu timpul și talanții care le-au fost încredințați aparțin lui Dumnezeu. El a dat diverse daruri oamenilor pentru a le folosi spre slava Sa și astfel să aibă mai multă putere, înțelepciune și înțelegere. Dumnezeu așteaptă ceva de la fiecare suflet și noi suntem agenți cu responsabilitate și trebuie să-L slujim continuu. Trup, suflet și spirit — noi trebuie să ne consacram pe noi înșine în serviciul Său și să facem acele lucruri care vor contribui la înaintarea cauzei Sale pe pământ. Nu trebuie să avem în vedere plăcerea noastră și nici să îngăduim să fim stăpâniți de impuls.

Acum, scumpa mea soră, îți voi trimite această scrisoare și de asemenea voi face o copie a acesteia și pentru Walter C. Aș vrea să fiu ca o mamă pentru el. În timp de necaz, el a avut nevoie de o mamă. Fiecare bănuț pe care l-a așezat în mâinile mele a fost folosit pentru mântuirea sufletelor care pier iar în viitor sper să aibă parte de experiența de a auzi de pe buzele Stăpânului: „Bine, rob bun și credincios, intră în bucuria Stăpânului tău”.

Îmi pare cu adevărat rău că ai luat asupra ta poveri care nu sunt necesare. Tu nu vezi că, despărțind pe Walter de fiica ta, ai produce două rele în loc de a vindeca unul? Fiica ta s-a căsătorit cu Walter și nu are nici un motiv să se despartă de el. Nu ai scuză să vrei ca ei

să înceteze să trăiască și să lucreze împreună ca soț și soție. Poate ai dus mai departe zvonurile rele care au ajuns la tine și să fii tu însăși mijlocul prin care tu, fiica ta și soțul ei să ajungeți nenorociți. Lasă-i pe cei doi, căci sunt copii ai lui Dumnezeu, să-și unească interesele după cum le cere legământul căsătoriei, lasă-i să se consacre lui Dumnezeu și voii Sale, să fie niște vase de cinste în folosul Domnului.

Tu, la rândul tău, acționează ca o mamă credincioasă. Fii înțeleaptă sfătuindu-i și ajutându-i în orice mod cu putință. Cunoscând că voi toți aparțineți lui Dumnezeu, purtați-vă drept și iubitor unii cu alții. Fiți deschiși, buni, cultivați integritatea sufletească și veți câștiga cununa vieții care nu se vestejește. Încredeți-vă cu totul în Dumnezeu și El vă va binecuvânta și vă va da pace și odihnă. — ([Scrisoarea 50, 1895.](#))

[74]

Capitolul 8 — Eșecul lui Walter în cea de-a doua căsătorie

[Cu privire la cea de-a doua căsătorie a lui Walter C, W. C. White declară: „Era cuprins de teama că noua lui soție va dori din banii săi cu care să-și ajute rudele, așa că, timp de câțiva ani, s-a străduit să o țină cât mai departe. Aducând-o în California, nu a căutat să cumpere o casă, ci a lăsat-o să urmeze cursurile de soră medicală la Sanatoriul St. Helena. Când a înaintat suficient în aceste cursuri și a ajuns să câștige și ea, i-a îngăduit să lucreze și să meargă pe propria ei cale, cu foarte puțin ajutor financiar din partea lui...” „Timp de ani de zile, el i-a dat bani mamei pentru a-i folosi cum știe ea mai bine pentru înaintarea cauzei. Uneori, ea avea simțământul că o parte din acești bani ar trebui dați doamnei C, însă, când domnul C. a auzit că o parte din banii pe care i-a așezat în mâinile mamei au fost dați soției sale, el a înștiințat-o că acest lucru este contrar voinței sale și că, dacă se va mai întâmpla așa ceva, el nu va mai încredința bani mamei.” (White Estate Document — dosar 1002 - A)]

Către a doua doamnă C — 16 aprilie 1907. Am primit scrisoarea ta și ca răspuns la aceasta eu nu te pot sfătui să te întorci la el decât dacă vezi schimbări decisive în el. Domnul nu privește cu plăcere la ideile pe care el le-a avut în trecut în legătură cu ceea ce i se cuvine unei soții. Cu o ocazie i-am vorbit foarte clar lui Walter despre responsabilitățile pe care le are față de soția sa. Mie îmi este foarte clar că ar fi o greșeală să fiți din nou împreună atât timp cât dragostea ta pentru el s-a stins. El nu te va putea face fericită dacă nu își schimbă modul de a vedea lucrurile.

[75]

Responsabilitatea față de părinți — Tu ai o da-

torie față de mama ta, nu trebuie să te așezi singură în situația de a ajunge nefericită și nenorocită; însă dacă fratele C. ține la vederile lui dinainte, viitorul nu va fi pentru tine mai bun decât a fost trecutul. El nu știe cum să se poarte cu o soție.

Sunt foarte întristată din această cauză. Îmi pare rău cu adevărat pentru Walter însă nu te pot sfătui să te duci la el împotriva deciziei tale. Îți vorbesc la fel de imparțial și deschis cum i-am vorbit și lui; ar fi periculos pentru tine să te așezi din nou sub dictatura lui. Eu nădăjduiesc că se va schimba.

Fratele C. își poate duce tatăl într-unul dintre sanatoriile noastre unde poate avea parte de o bună îngrijire. Experiența ta din trecut nu trebuie să se repete. Când te vei elibera de grija, pentru mama ta, vei putea să-ți aduci contribuția, într-unul dintre sanatoriile noastre.

Domnul înțelege totul în legătură cu experiențele prin care ai trecut, soră C. Trebuie să ai curaj în Dumnezeu; El nu te va lăsa, nici nu te va părăsi. Inima mea simte cu toată duioșia împreună cu tine. Agăță-ți sufletul deznădăjduit de Hristos.

Ajutor necesar la sanatoriu — Tu știi că noi două nu am vorbit nimic ca tu să mergi la Battle Creek și nici tu nu mi-ai vorbit despre viața ta cu fratele C. în trecut. Tu nu ai rostit nici măcar un cuvânt prin care să te plângi mie. Decizia de a merge la Battle Creek ai luat-o pe propria ta răspundere, pentru că ai socotit că este drept și corect; iar eu nu condamn acest lucru.

Acum, scumpa mea soră, ai dobândit cunoștințe în ce privește tratarea celor bolnavi și ajutorul tău este necesar în lucrarea din sanatoriul nostru. Când îmi scrii, vorbește-mi te rog despre starea sănătății mamei tale.

Ce mai face? Avem nevoie de lucrători credincioși în sanatoriile noastre care pot da tratamente. — ([Scrisoarea 148, 1907.](#))

Secțiunea 4 — Despărțirea și motive pentru divorț

[76]

Capitolul 9 — Despărțirea

O soție stăpânită de demoni — Stimate frate D.: Nădăjduiam că schimbarea, care părea să fi avut loc în soția ta la adunarea din Chicago, să fie de durată și am fost atât de recunoscătoare față de Tatăl nostru ceresc când am auzit mărturisirea ei, căci am simțit că una dintre cele mai grele poveri mi-a fost luată de pe umeri; însă povara este încă asupra mea. Știu că nu s-a schimbat în bine. Pericolele și greutatele pe care le va genera dacă îi vor fi satisfăcute capriciile sunt aproape incredibile pentru cei care nu știu de ce duh este stăpânită....

Oricât de sincer s-ar strădui soțul ei să slujească Domnului, ea este pentru el îngerul cel rău care îl conduce departe de neprihănire. Ea socotește că este idolul căruia el trebuie să i se închine; de fapt, ea este unealta lui Satana, căutând să ocupe locul pe care trebuie să-l aibă Dumnezeu. Ea a urmat impulsurile inimii sale neconsacrate până ce Satana a avut control aproape deplin asupra ei....

Dacă nu se produce o schimbare, va sosi curând timpul când firea josnică a soției, stăpânită de o voință tare ca oțelul, va coborî voința puternică a soțului la același nivel de jos.... În acest caz, fratele D. nu are de-a face cu femeie, ci cu un spirit periculos, satanic. Domnul are o lucrare pentru fratele C.; însă dacă el este înfrânt de aceste dezlănțuiri ale soției sale, el este un om pierdut, iar ea nu poate fi mântuită prin acest sacrificiu.

[77]

Mai bine despărțirea decât apostazia — Cel mai bun lucru pe care poate să-l facă el cu această soție-copil, atât de tiranică, atât de nesupusă, atât de nestăpânită este să o ducă acasă și să o lase cu mama care a făcut din ea ceea ce este. Deși poate este dureros acesta este singurul lucru pe care-l poate face el dacă nu vrea să

fie ruinat din punct de vedere spiritual, sacrificat demonului închipuirilor isterice și satanice. Satana are stăpânire deplină asupra temperamentului și voinței sale și le folosește pe acestea ca o grindină pustiitoare, care dărâmă orice obstacol. Soțul ei nu îi poate face nici un bine, ci își face lui însuși un rău de necalculat, jefuindu-L pe Dumnezeu de talanții și influența pe care i le-a dat.

Dumnezeu a rânduit ca soțul să fie capul familiei și până când sora D. nu va învăța care îi este locul și care îi sunt îndatoririle ca soție, ar fi cel mai bine pentru el să nu aibă nici o legătură cu ea în nici un fel. Soția trebuie să dovedească respect și supunere însă dacă ea refuză cu totul să-și țină legământul căsătoriei, ea va deveni tot mai mult obiectul batjocorii lui Satana și ale ispitelor sale; iar dacă soțul ei consimte ca ea să rămână alături de el, să-i irosească viața, el va ajunge să se descurajeze și să nu mai corespundă pentru serviciul Domnului. El nu are obligația să țină alături de el pe una care să-i tortureze sufletul. Mi-a fost arătat că el și-a pierdut deja bărbăția și a fost influențat și modelat de soția lui. Căsătoria lor a fost o cursă a lui Satana.

Cerințele lui Dumnezeu au întâietate — Sora D. este hotărâtă să conducă și să ruineze. Mi-a fost arătat că ea s-a predat atât de mult în mâinile lui Satana, încât soțul ei are temeri cu privire la mintea ei însă el va face una dintre cele mai mari greșeli din viață dacă își va îngădui să fie stăpânit de Satana prin intermediul soției sale. Îți spun în mod deschis, ea este stăpânită de demoni și dacă se dă frâu liber acestor spirite rele, libertatea ta, frate D. bărbăția ta, s-au dus; vei fi rob capriciilor sale.... Ea este la fel de posedată de demoni cum era acel om care se tăia și își făcea creștături atunci când Isus a scos afară din el demonii... Fratele D. trebuie să-l lase pe Satana să urle, și să nu-i îngăduie să fie lipsit de privilegiile sale religioase pentru că așa vrea soția lui.

Dacă ea pleacă, las-o să plece. Chiar dacă amenință că își ia viața, nu ceda cererilor ei nelegiuite. Chiar dacă

ajunge să înfăptuiască ceea ce amenință, este mai bine să ajungi să privești cum zace în tăcere moartă decât să îi îngădui să-și ucidă nu numai propriul ei suflet, ci și pe cel al soțului ei și să fie mijlocul prin care să fie distruse multe suflete.

Natura durabilă a legământului căsătoriei — Frate D., ai fost terorizat de violența soției tale însă calea pe care tu trebuie să mergi este calea cea dreaptă a adevărului, neprihănirii și înțelepciunii, având întotdeauna temerea de Domnul înaintea ta. Satana tresaltă deja de succesul pe care l-a dobândit.

Soră D., nu aș prezenta această situație așa cum o fac, dacă nu ar fi o altă viață atât de legată de a ta și viața aceluia pe care Dumnezeu l-a ales a fi slujitorul Său. Această căsătorie nu ar fi trebuit să aibă loc, însă pasul a fost făcut și pentru soțul tău a birui este de zece ori mai greu acum decât dacă nu te-ar fi văzut niciodată. Vrei să te gândești serios la acest lucru, având în vedere că ceea ce faci tu îi distruge posibilitatea de a fi util și îi ruinează viața?... Soțul tău nu trebuie să-și contopească identitatea în a ta. Legământul căsătoriei care unește pe soț cu soție trebuie să rămână neatins. Însă el a făcut legământ cu Domnul Său, să-L iubească din toată inima lui, cu o dragoste neîmpărțită. — ([Scrisoarea 34, 1890.](#))

Capitolul 10 — Motive pentru divorț

Adulterul este singurul motiv pentru divorț — O femeie poate fi divorțată în mod legal de soțul ei în baza legilor statului și totuși să nu fie divorțată în ochii lui Dumnezeu potrivit cu Legea Sa care este mai presus de orice lege. Există un singur păcat și acesta este adulterul care îl poate așeza pe soț sau pe soție în poziția de a fi dezlegat de legământul căsătoriei în ochii lui Dumnezeu. Chiar dacă legile statului aprobă divorțul, ei sunt încă soț și soție în lumina Bibliei conform legilor lui Dumnezeu.

[79]

Am văzut că sora Jones nu are dreptul să se căsătorească cu un alt bărbat; însă dacă ea sau oricare altă femeie obține divorțul în mod legal pe temeiul că soțul ei a fost vinovat de adulter, atunci ea este liberă să se căsătorească cu cine dorește. — ([The Adventist Home](#), 344.)

La iudei se îngăduia bărbatului să-și alunge soția pentru cele mai banale abateri și atunci femeia era liberă să se căsătorească din nou. Această practică a condus la multă nenorocire și păcat. În predica de pe munte, Domnul Isus a afirmat cu claritate că legământul căsătoriei nu poate fi dezlegat decât în cazul căsătoriei. „Oricine” a spus El, „își lasă nevasta afară de numai de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; și cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.” ([Matei 5](#), 32.)

Când fariseii i-au pus după aceea întrebări cu privire la legalitatea divorțului, Domnul Isus a îndreptat atenția ascultătorilor Săi înapoi la instituția căsătoriei așa cum a fost rânduită acesta la creațiune. „datorită împietririi inimii voastre”, a spus El „a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; dar de la început nu a fost așa.” ([Matei 19](#), 8.) El S-a referit după aceea la zilele binecuvântate

[80]

din Edem când Domnul a rostit că „toate lucrurile erau foarte bune.” De atunci își au originea căsătoria și Sabatul, două instituții gemene pentru slava lui Dumnezeu în beneficiul omenirii. Apoi, punându-și mâinile asupra sfintei perechi unite prin căsătorie, a spus: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și amândoi vor fi una” ([Geneza 2, 24](#)), enunțând astfel legământul căsătoriei pentru toți copiii lui Adam până la încheierea timpului. Ceea ce Însuși Tatăl Cel veșnic a pronunțat a fi un lucru bun a constituit legea celei mai înalte binecuvântări și dezvoltări pentru om. — [Thoughts from the Mount of Blessing, 63](#).

Schimbare a caracterului, nu a statutului de căsătorie — Am primit scrisoare din partea soțului tău. Ceea ce am de spus este că există un singur lucru pe baza căruia un soț se poate despărți legal de soția sa, sau o soție de soțul ei, și acesta este adulterul.

Dacă nu sunt corespunzătoare caracterele voastre, nu ar fi mai bine, și pentru slava lui Dumnezeu să vă schimbați aceste caractere?

Soțul și soția trebuie să cultive respect unul față de celălalt. Fiecare trebuie să-și țină în frâu spiritul, cuvintele și faptele astfel ca nimic să nu fie spus sau făcut pentru a irita sau a necăji. Fiecare trebuie să poarte de grijă celuilalt făcând tot ce-i sta în putere pentru întărirea afecțiunii reciproce.

Vă spun amândurora să căutați pe Dumnezeu. Faceți-vă datoria unul față de altul cu iubire și bună-tate. Soțul trebuie să fie harnic, să cultive obiceiul de a munci, făcând tot ce poate mai bine pentru a-și întreține familia. Aceasta o va face pe soția lui să aibă respect față de el. — ([The Adventist Home, 365.](#))

Secțiunea 5 — Desfrâul și adulterul

[81]

Capitolul 11 — Păcatul desfrâului

Salvați din păcat și necurăție — Când Legea lui Dumnezeu este scrisă în inimă, acest lucru se va vedea într-o viață curată și sfântă. Poruncile lui Dumnezeu nu sunt o scrisoare morală. Ele sunt spirit și viață, aducând închipuirile și chiar gândurile în supunere față de voința lui Hristos. Inima în care sunt scrise acestea va fi păzită cu toată străduințele, căci din ea ies izvoarele vieții.

Toți cei care Îl iubesc pe Isus și păzesc poruncile Lui vor căuta să se ferească de orice se pare rău; nu pentru că sunt constrânși să facă astfel, ci pentru că ei imită un model de curăție și simt împotrivire față de orice este contrar cu legea scrisă în inimile lor. Ei nu se încred în propriile lor forțe, ci își pun încrederea în Dumnezeu, singurul în stare să-L țină departe de păcat și necurăție. Atmosfera care-i înconjoară este curată; ei nu-și vor întina nici sufletele lor, nici sufletele altora. Plăcerea lor este să facă dreptate, să iubească mila și să umble smeriți înaintea lui Dumnezeu.

Pericolele zilelor din urmă — Pericole care se află înaintea celor care trăiesc în aceste zile de pe urmă este lipsa religiei adevărate, lipsa sfințirii din inimă. Puterea transformatoare a lui Dumnezeu nu a lucrat nici o schimbare în caracterele lor. Ei susțin a crede adevărurile sacre, așa cum a făcut națiunea iudaică; însă deoarece nu au pus în practică adevărul, ei nu cunosc nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Puterea și influența Legii lui Dumnezeu sunt împrejurul sufletului dar nu înăuntrul lui, pentru a-l înnoi spre sfințenie adevărată; de aceea Domnul trimite apelurile Sale către ei îndemnându-i să facă ceea ce este bine. Apelurile Duhului Său sunt neglijate și respinse. Barierele sunt înlăturate, iar din lipsă de putere morală pentru a birui,

[82]

sufletul este slăbit , este întinat și înjosit. Ei sunt legați în snopi ca vreascurile, gata spre a fi mistuiți în ziua cea de pe urmă.

Datorii și obligații ale celor ce slujesc — Preoților iudei li se cerea să fie ca persoane echilibrate și bine proporționate, astfel ca să poată reflecta un mare adevăr „Curățiți-vă voi care purtați vasele Domnului”. Domnul a cerut nu numai o minte bine proporționată și un trup simetric din partea slujitorului evreu care slujea în locul Sfânt, dar și o minte curată și neîntinată. și El nu cere nimic mai puțin de la noi, în această dispensațiune în lucrarea Evangheliei. Cei chemați și aleși ai Lui trebuie să aducă laude Aceluia care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. Aceeași Biblie care conține privilegiile acordate poporului lui Dumnezeu și făgăduințele Lui față de acesta, conține și datoriile sacre și obligațiile solemne pe care El le cere de la păstorul care are în grijă turma lui Dumnezeu; astfel poporul poate vedea, comparând pe predicator cu modelul divin, dacă are acreditarea din partea cerului în asemănarea cu caracterul Aceluia care este Păstorul cel mare. Dumnezeu a rânduit ca acel care învață pe alții, din Biblie să fie în caracter și în viața de familie un model al principiilor adevărului pe care el îl predică semenilor săi.

Adevăratul caracter, o reflectare a celor lăuntrice — Ceea ce este un om are o mai mare influență decât ceea ce spune el. O viață liniștită, consecventă, evlavioasă este o epistolă vie, cunoscută și citită de toți oamenii. Un om poate să vorbească și să scrie ca un înger, însă, prin ce face poate să semene cu un demon. Credincioșii lui Dumnezeu vor fi plini de râvnă pentru fapte bune. Cu cât ocupă poziții mai înainte, cu atât vor fi testați după un standard mai înalt. Ei vor fi cernuți; defectele și viciile vor fi scoase la iveală; căci, dacă acestea există, se vor da pe față în cuvinte și comportament. Adevăratul caracter nu este ceva ce se modelează în exterior, sau ceva care să-l pui pe tine ca pe o haină, ci este ceva care radiază dinăuntru. Dacă adevărata bunătate,

curăție, blândețe și smerenie și dreptate sălășluiește în inimă, acest lucru va fi reflectat în caracter; și un astfel de caracter este plin de putere.

Greșelile și practicile unora — Soldații care au fost trimiși să-L ia pe Isus au raportat că „niciodată n-a vorbit vreun om ca omul acesta”. Însă temeiul pentru aceasta a fost că nu a trăit niciodată vreun om ca omul acesta; căci dacă nu ar fi trăit astfel, nu ar fi putut vorbi astfel. Cuvintele Lui aveau putere de convingere pentru că veneau dintr-o inimă curată, sfântă, plină de iubire și simpatie, bunăvoință și adevăr. Cât de bucuroși sunt cei care urăsc Legea lui Dumnezeu când găsesc o pată sau întinare în caracterul unuia care stă în apărarea acelei legi! Ei sunt prea bucuroși ca să arunce ocară asupra tuturor celor loiali și credincioși datorită greșelilor și obiceiurilor necurate a câtorva.

Există elocvență în viața liniștită și consecventă a unui creștin curat, adevărat și sincer. Vom avea de-a face cu ispitele cât timp vom fi în lumea aceasta; însă în loc de a ne face rău, acestea vor fi întoarse în folosul nostru dacă ne vom împotrivi acestora. Sunt stabilite anumite limite peste care Satana nu poate trece. Poate că el pregătește cuptorul în care să fie mistuită zgura, însă în loc de a ne face rău, aceasta nu va face altceva decât să scoată la iveală aurul caracterului, mai curat, mai sfânt decât înainte de încercare.

La Baal-Peor — Nelegiuirea care a adus judecata lui Dumnezeu asupra lui Israel a fost desfrâul. Îndrăzneala femeilor de a prinde suflete în capcană nu s-a sfârșit la Baal-Peor. În ciuda pedepsei care a fost dată celor ce păcătuiseră în Israel, aceeași nelegiuire a fost repetată de mai multe ori. Satana a fost foarte activ în a face mai completă decăderea lui Israel. Balac, sfătuit de Balaam a întins cursa. Israel s-ar fi putut împotrivi cu curaj vrăjmașilor lor pe câmpul de luptă și să reziste în fața lor ieșind învingători, însă atunci când femeile le-au atras atenția, când le-au căutat compania și i-au vrăjit cu farmecul lor, ei nu au putut rezista ispitelor. Ei

au fost invitați la serbări idolatre și îngăduindu-și să bea vin, mințile lor orbite au ajuns întunecate.

Puterea de stăpânire de sine, devotamentul lor față de Legea lui Dumnezeu nu au fost păstrate. Simțurile lor au fost atât de întunecate de vin, patimile nesfinte au pus stăpânire pe ei în așa măsură încât, învingând orice obstacol, au invitat ispita, chiar prin faptul că au participat la aceste sărbători idolatre. Cei care nu s-au dat niciodată înapoi de la luptă, care fuseseră bărbați curajoși, nu și-au baricadat sufletele împotriva ispitei și și-au îngăduit patimile cele mai josnice. Idolatria și desfrâul au mers laolaltă. Mai întâi, și-au întinat conștiința prin destrăbălare, iar apoi și-au depărtat prin idolatrie, dovedind astfel dispreț față de Dumnezeul lui Israel.

Uneltirile repetate ale lui Satana — Aproape de încheierea istoriei acestui pământ, Satana va lucra cu toate puterile, în același mod și cu aceleași ispite cu care a ademenit pe Israelul din vechime chiar înainte de a intra în țara făgăduită. El va întinde curse acelor care susțin că păzesc poruncile lui Dumnezeu și care sunt aproape de hotarele Canaanului ceresc. El își va folosi toate puterile pentru a prinde suflete în capcană și de a atinge așa-zisul popor al lui Dumnezeu în punctele lui cele mai slabe. Cei care nu au adus pasiunile cele mai josnice în supunere față de puterile mai înalte ale ființei lor, cei care au îngăduit minții lor să navigheze pe canalul îngăduinței față de cele firești a patimilor josnice vor fi nimiciți de Satana prin ispitele sale, căci aceasta este hotărârea lui să le întineze sufletele prin desfrâu.

El nu are ca țintă semnele mai lipsite de importanță, ci el se folosește de cursele sale prin aceia pe care îi poate înrola ca agenți ai săi pentru a ademeni sau atrage pe oameni să-și îngăduie libertăți pe care legea lui Dumnezeu le condamnă. și oamenii aflați în funcții de răspundere, care învață pe alții cerințele Legii lui Dumnezeu ale căror guri sunt pline cu argumente pentru îndreptățirea Legii Sale, asupra cărora Satana a făcut

[85]

un asemenea raid — asupra unora ca aceștia își așează el puterile sale diabolice și pe agenții săi la lucru și îi învinge în punctele slabe, ale caracterului lor, știind că acela care greșește într-un singur punct este vinovat de toate, obținând astfel stăpânire asupra ființei întregi.

Mintea, sufletul, trupul și conștiința sunt implicate în ruină. Dacă persoana respectivă este un sol al neprihănirii, care a avut o mare lumină, sau dacă Domnul l-a folosit ca lucrător al Său, deosebit pentru cauza adevărului, cât de mare este atunci triumful lui Satana! Cât de mult tresaltă el! Cât de mult este dezonorat Dumnezeu!

Desfrâul, unul dintre farmecele lui Satana — Practicarea desfrâului de către evrei a fost ceea ce războaiele națiunilor din jur și farmecele lui Balaam nu au reușit. Ei s-au despărțit de Dumnezeu lor. Protecția le-a fost retrasă. Dumnezeu a devenit dușmanul lor. Atât de mulți dintre cei nobili și din popor s-au făcut vinovați de desfrâu, încât acesta a devenit un păcat național, și Dumnezeu S-a mâniat pe întreaga adunare.

Același Satana lucrează acum cu același scop, de a slăbi și de a distruge pe cei ce susțin că păzesc poruncile lui Dumnezeu în timp ce ei se află tocmai la hotarele Canaanului ceresc. Satana știe că acesta este timpul său. El nu mai are decât puțin timp în care poate să lucreze și el va lucra cu o putere uimitoare pentru a prinde în cursă poporul lui Dumnezeu, în punctele slabe ale caracterului lor.

Femeile ca ispite — Vor exista femei care vor fi ispite, care vor face tot ce vor putea pentru a atrage și câștiga atenția bărbaților. Întâi vor căuta să le câștige simpatia, apoi afecțiunea, apoi îi vor determina să calce Legea cea sfântă a lui Dumnezeu. Cei care și-au întinat mintea și sentimentele, îngăduindu-și ceea ce Dumnezeu interzice, nu vor precupeți nimic în a-L dezónora pe Dumnezeu prin diverse fapte idolatre. Dumnezeu îi va lăsa în voia pornirilor lor deșarte.

Este necesar a ne păzi gândurile; să ne îngrădim sufletul cu sfaturile din Cuvântul lui Dumnezeu, și să

fi foarte atenți la fiecare gând, cuvânt și faptă ca să nu fim momiți de păcat. Este necesar să ne păzim împotriva cultivării îngăduinței pasiunilor josnice. Acestea nu sunt roada gândurilor sau inimilor sfințite.

Datoria poporului păzitor al poruncilor lui Dumnezeu este să vegheze și să se roage să cerceteze Scripturile cu stăruință, să ascundă Cuvântul lui Dumnezeu în inimă ca să nu păcătuiască împotriva Lui prin gânduri și practici josnice, idolatre și astfel biserica lui Dumnezeu să ajungă demoralizată ca bisericile căzute pe care profetia le prezintă ca fiind mânjite de necurăție și ură. — ([The Review and Herald](#), 17 mai, 1887.)

Pregătiți pentru a fi luați la cer — Trebuie să existe un popor care să corespundă pentru a fi luați la cer, al căror reprezentat este Enoh. Ei așteaptă și tânjesc după venirea Domnului. Lucrarea va continua cu toți cei care vor coopera cu Domnul Isus în lucrarea de răscumpărare. El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, pentru a ne răscumpăra din orice nelegiuire și pentru a-și curăți un popor deosebit, plin de râvnă pentru fapte bune. Dumnezeu le-a pus la dispoziție toate mijloacele pentru ca ei să fie creștini inteligenți, plini de cunoștința voii Sale, cu toată înțelepciunea și înțelegerea spirituală.

Înțelegerea teoretică a adevărului este esențială, însă cunoașterea nici a celui mai mare adevăr nu ne poate mântui, cunoștința noastră trebuie să fie practică. Poporul lui Dumnezeu nu trebuie doar să cunoască voia Lui, ci trebuie să o trăiască în viața zilnică. Mulți vor fi îndepărtați din numărul celor care cunosc adevărul pentru că nu sunt sfințiți prin acesta. Adevărul trebuie adus în inimile lor, sfințindu-le și curățindu-le de orice lucru firesc și senzual în viața lor cea mai intimă. Templul sufletului trebuie curățit. Toate tainele sunt dezvăluite ca și cum am fi în prezența lui Dumnezeu și a îngerilor sfinți, ca și cum toate lucrurile ar fi deschise înaintea lui Dumnezeu, și de El nimic nu poate fi ascuns.

Practici depravate în căsătorie — În veacul lumii noastre adesea legământul căsătoriei este desconsiderat.

Nu a fost niciodată planul lui Dumnezeu ca sub mantia căsătoriei să se ascundă mulțimea de păcate care se comit. Senzualitatea și obiceiurile josnice din cadrul relației de căsătorii educă mintea și gustul moral pentru practici depravate în afara relației de căsătorie.

Dumnezeu curățește un popor pentru a avea mâini și inimi curate spre a putea sta în fața Lui la judecată. Standardul trebuie înălțat, imaginația trebuie curățită; trebuie să se renunțe la îndrăgostirea nebunească însoțită de practicile josnice care se înlănțuie ca într-un ciorchine și sufletul să fie înălțat spre gânduri curate și practici sfinte. Toți cei care vor trece testul și încercarea care se află înaintea noastră vor fi părtași de natură divină și vor scăpa, pentru că nu au luat parte la aceasta, de întinarea care este în lume prin pofte.

Izvorul puteri spirituale — Lucrările lui Satana nu sunt nici pe jumătate pricepute, deoarece curăția și sfințenia nu constituie semnul distinctiv al vieții și caracterului acelor care pretind a fi slujitori ai lui Hristos. Întăriți cu toată puterea, potrivit cu puterea slavei Sale, noi suntem astfel fortificați împotriva ispitirilor lui Satana. Domnul Hristos, curăția Sa și farmecul Său fără seamăn trebuie să fie obiectul contemplării sufletului. Există putere spirituală pentru toți, care o pot avea, dacă vor, pentru a putea rezista ispitei pentru ca să ne putem îndeplini datoria, iar sufletul să rămână integru. Cei care își simt nevoia de a fi întăriți prin puterea Duhului Sfânt în omul dinăuntru, nu își vor pierde integritatea. Rugăciunea sinceră și vegherea în vederea acesteia îi vor face să treacă cu bine prin ispită. Noi trebuie să fim legați de Hristos printr-o credință vie.

[88]

Asemenea lui Hristos în caracter — Suntem în mijlocul primejdiilor vremurilor de pe urmă. Satana a coborât cu putere mare pentru a-și îndeplini înșelăciunile sale. El ațintește mintea sau închipuirile asupra lucrurilor necurate și contrare Legii. Creștinii vor deveni asemenea lui Hristos în caracter, zăbovind

asupra Modelului divin. Lucrurile cu care vin în contact au o influență modelatoare asupra vieții și caracterului.

Am citit despre un pictor că acesta nu ar fi privit nici măcar pentru o clipă un tablou imperfect pentru ca acesta să nu aibă o influență stricăcioasă asupra ochilor și concepțiilor sale. Lucrurile asupra cărora ne îngăduim să privim cel mai adesea și la care ne gândim cel mai mult se transformă într-un etalon pentru noi. Imaginația educată să zăbovească asupra lui Dumnezeu și iubirii Sale nu-și va găsi plăcere să zăbovească asupra scenelor care sunt create de o imaginație excitată de patimă....

Înțelepciunea infernală a lui Satana — Satana este la lucru acum ca și în Eden, și a lucrat de-a lungul tuturor generațiilor. Demonul strălucitor știe foarte bine cu ce material are de-a face. El cunoaște punctele slabe din fiecare caracter și dacă aceste puncte slabe nu sunt întărite, el își va pune la lucru înțelepciunea lui infernală în înșelăciuni cu care să înfrângă pe cei mai puternici bărbați, nobili în armata lui Israel. Pretutindeni de-a lungul generațiilor sunt epave de caractere care au fost distruse pentru că sufletul nu a fost apărat. și acum, când ne apropiem de încheierea timpului, Satana va lucra cu măiestrie pentru a submina principiul și a mânji caracterul moral.

Păcatul este comis de mulți care cred că nelegiuirea lor este ascunsă cu eficacitate. Însă există Cineva care spune: „Știi faptele tale”; „nu există nimic care să fie acoperit și să nu fie scos la iveală; nimic ascuns care să nu fie cunoscut.” Când mintea este orbită de păcat, se va practica înșelăciunea; se vor spune minciuni; căci cei care comit astfel de păcate nu se vor da înapoi de la minciună. Însă orice păcat va fi scos la iveală.

Păcatele nu pot fi ascunse de Dumnezeu — Dumnezeu îl vede pe păcătos. Ochiul care nu dormitează niciodată știe tot ce se face. Totul este scris în Cartea Sa. Cineva poate să-și ascundă păcatul de tată, mamă, soție și prieteni și totuși totul este descoperit și însemnat în cartea Sa cu rapoarte.... David a fost un om care s-a

pocăit și deși a mărturisit și și-a urât păcatul comis, nu a putut fi iertat.

El a exclamat: „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău? Și unde voi fugi departe de Fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo; dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce să locuiesc la marginea mării și acolo mâna Ta mă va călăuzi.... Iată nici chiar întunericul nu este prea întunecos pentru Tine; și noaptea strălucește ca ziua.” — ([Psalmii 139, 7-12.](#))

Dumnezeu este pretutindeni. El vede, El cunoaște toate lucrurile și înțelege intențiile și scopurile ascunse ale inimii. Este zadarnică încercarea de a tăinui păcatul de știința Sa. El i-a văzut pe primii noștri părinți în Eden. El l-a văzut pe Cain când a ridicat mâna pentru a-l omorî pe Abel. El a văzut păcatele locuitorilor lumii din vechime, le-a limitat zilele și i-a pedepsit printr-un potop. El a văzut păcatele propriului Său popor cu care făcuse legământ, poporul iudeu atunci când el a uneltit împotriva vieții Fiului lui Dumnezeu.

Cartea de amintiri a lui Dumnezeu — După cât este de sigur că El notează orice călcare de lege, este la fel de sigur că El va aduce la judecată orice lucru ascuns. Acestea pot fi ascunse de omul muritor, pot fi ascunse de cei buni, de cei curați, de cei sfinți, de prieteni și de dușmani, și totuși Dumnezeu le vede. Toate păcatele vor fi dezvăluite în ziua judecății și dacă nu au fost mărturisite și părăsite, își vor primi pedeapsa în funcție de mărimea lor; căci în cartea de amintiri a lui Dumnezeu se ține un raport al tuturor faptelor oamenilor. Toate faptele bune, toate faptele rele din viață sunt înregistrate.

Faptul că păcatele acumulate sunt înmagazinate și în cele din urmă expuse este un lucru teribil, motivul pentru care cei care susțin a fi fii și fiice ale lui Dumnezeu se aventurează, având lumină, având cunoștință, să păcătuiască împotriva propriei lor conștiințe și prin păcatul lor aduc și pe alții în aceeași ruină, constituie

un mister, au gustat ei vreodată puterea lumii care va veni? S-au bucurat ei vreodată de o dulce comuniune cu Dumnezeu? Cum se pot întoarce atunci către practici senzuale, condamnabile, degradante pentru suflet?

Ziua dezvăluirilor lui Dumnezeu — Marea zi este aproape, Să nu pierdem din vedere faptul că Satana se luptă acum pentru stăpânire asupra sufletelor. El se joacă, așa cum a făcut întotdeauna cu viețile voastre. Vor mai exista păcate comise de voi atunci când vă veți afla tocmai la hotarele Canaanului ceresc? O, ce descoperire! Soțul va cunoaște pentru prima dată ce înșelăciuni și minciuni au fost folosite de soția sa pe care o credea nevinovată și curată. Soția va cunoaște pentru prima dată cazul soțului ei iar rudele și prietenii vor vedea minciuna, falsitatea și întinarea prezente în jurul lor; căci lucrurile ascunse ale tuturor inimilor vor fi scoase la iveală. Ceasul judecății aproape a sosit — mult amânat de bunătatea și îndurarea lui Dumnezeu. Însă trâmbița lui Dumnezeu va răsună, spre consternarea celor nepregătiți care sunt în viață și va trezi pe cei morți. Marele tron alb va apare și toți morții cei neprihăniți vor ieși afară din morminte pentru nemurire.

Oricare ar fi fost micile păcate îngăduite vor ruina sufletul dacă nu sunt biruite. Păcatele mici se vor transforma în păcate mai mari. Gândurile necurate, legate de lucrurile intime, faptele lipsite de curăție, gândurile și faptele nerafinate, josnice și senzuale din cadrul vieții de căsătorie, faptul că se dă frâu liber patimilor josnice sub acoperemântul legământului căsătoriei, vor conduce spre alte păcate, spre călcarea tuturor poruncilor lui Dumnezeu.

Creșterea tiranică a slăbiciunii omenești — Bărbați cărora Dumnezeu le-a încredințat talente nobile vor fi, dacă nu vor fi strâns legați de Dumnezeu, vinovați de o mare slăbiciune și, pentru că nu au harul lui Dumnezeu în suflet, vor comite nelegiuiri și mai mari. Acesta din cauză că adevărul lui Dumnezeu nu a devenit o parte integrantă a vieții lor. Disciplina lor a fost deficitară;

[91]

ei nu și-au cultivat sufletul făcând mereu câte un pas; înclinațiile înnăscute nu au fost ținute în frâu, ei au degradat sufletul. Pentru orice slăbiciune firească Domnul Isus a luat măsuri suficiente astfel ca acestea să poată fi biruite prin harul Său. Dacă nu sunt biruite, slăbiciunile vor deveni un tiran, un cuceritor care trebuie învins iar lumina cerească va fi întunecată și se va stinge.

Măreția intelectuală nu este suficientă — Mă simt silită să scriu cu toată seriozitatea în legătură cu aceasta, deoarece simt pericolul care este asupra noastră. Avem în istoria trecută exemplul dureros al multor personaje care arată cum oameni din locuri înalte au fost întinați de păcat. Bărbați cu minți măiestre, care au posedat și talente bogate, influență și cu toate acestea nu și-au pus toată încrederea în Dumnezeu, ci și-au îngăduit să fie ridicați în slăvi, alintați și lăudați de către oamenii mari ai lumii, și-au pierdut echilibrul și au considerat că păcatele oamenilor mari nu sunt vicii. Călăuza cerească i-a părăsit și curând cursul vieții lor a mers în jos spre întinare și pierzare. Ei au pierdut cu totul standardul cel drept al onoarei, au pierdut puterea de a face distincția între bine și rău, între păcat și neprihănire. Sunt lumini și umbre în caracter și ori unele, ori altele triumfă.

[92]

Însă Dumnezeu cerului cântărește valoarea morală. El va judeca cu dreptate. Nelegiuirii nu vor rămâne totdeauna nepedepsiți. Dar harul și adevărul sădite în viața lăuntrică, încrustate în caracter sunt suficiente pentru a face ca cei mai mari oameni, cei mai talentați să rămână drepti din punct de vedere moral. Dacă măreția intelectuală ar fi fost suficientă, caracterele lor ar fi fost tari ca o stâncă. Însă ei au avut nevoie de caractere virtuozose. Pavel spune: Eu sunt ceea ce sunt, prin harul lui Hristos care este în mine. Poporul lui Dumnezeu trebuie să se trezească și să se îmbrace cu toată armătura neprihănirii. — ([The Review and Herald, 24 mai, 1887.](#))

Motive pentru eșecul lui Israel — Mulți din Israelul din vechime au căzut chiar când au ajuns să vadă cu

ochii lor țara făgăduită. Care a fost păcatul lor? Desfrâul. Și aceste patimi nesfinte ale inimii stăpânesc cu putere măiastră pe mulți dintre cei ce susțin a fi urmași ai lui Hristos. Cuvintele și faptele multora dintre cei care cunosc adevărul sunt mânjite de păcat. Ei au puterea de a judeca, de a înțelege adevărul, însă nu au fost pe deplin convertiți; ei nu au simțit puterea mântuitoare a adevărului asupra sufletelor lor. Ei nu Îl cunosc pe Hristos ca un oaspete de onoare în casa lor. Satisfacția senzuală corodează întreaga ființă.... Legătura de căsătorie instituită în Eden, pentru a fi păstrată sacră și nobilă, este degradată până la desfrâu. — (Manuscript 31, 1885.)

Îndepărtarea lui David de la ce este bine — Dumnezeu l-a ales pe David, un păstor umil pentru a conduce poporul Său. El păstra cu strictețe toate ceremoniile legate de religia iudaică și s-a evidențiat prin încrederea sa hotărâtă și neșovăielnică în Dumnezeu. El s-a remarcat prin credincioșia și respectul său. Hotărârea sa, umilința sa, dragostea sa pentru dreptate și caracterul lui statornic l-au calificat pentru a putea aduce la îndeplinire planul lui Dumnezeu de a instrui pe Israel cu privire la viața lui religioasă și de a-l conduce ca un monarh generos și înțelept.

În cele religioase, el era sincer și devotat. În perioada când posedă aceste trăsături de caracter, când era credincios lui Dumnezeu, David a fost numit de către Dumnezeu om după inima Sa. Când a fost înălțat la tron. Felul cum domnea el era în contrast izbitor cu cel al împăraților celorlalte națiuni. El nu putea suferi idolatria și avea grijă cu mult zel ca poporul Israel să nu fie tentat spre idolatrie de către popoarele din jur. El a fost mult iubit și onorat de poporul său.

Deseori făcea cuceriri și ieșea învingător. Bogățiile și măreția lui sporeau mereu. Însă prosperitatea l-a făcut să se îndepărteze de Dumnezeu. Ispitele cu care a fost confruntat au fost multe și puternice.

Urmările triste ale poligamiei — În cele din urmă el a alunecat în obiceiul împăraților din jurul său, acela

de a avea o mulțime de soții și viața sa a fost amărâtă de urmările rele ale poligamiei. Prima lui greșală a fost de a lua mai mult decât o soție, îndepărtându-se astfel de planul lui Dumnezeu. Această îndepărtare de la ceea ce este bine a pregătit calea pentru greșeli și mai mari. Națiunile idolatre monarhice considerau că a avea mai multe soții înseamnă ceva în plus la onoarea și demnitatea lor, iar David, la rândul său, a socotit și el o onoare pentru el ca rege să aibă mai multe soții. Însă el a putut vedea consecințele rele ale acestei practici ca urmare a nefericirii cauzate de discordia, rivalitatea și gelozia dintre numeroasele sale soții și între copii.

Pocăința lui David — Nelegiuirea sa în cazul lui Urie și Batșeba a fost criminală în ochii lui Dumnezeu. Dumnezeu drept și nepărtinitor nu a aprobat și nici nu a scuzat acestea la David, ci i-a trimis o muștrare și o aspră condamnare prin Natan, profetul Său care a prezentat în culori vii crima sa gravă. David a fost orbit datorită îndepărtării de Dumnezeu. El și-a scuzat obiceiul până când ce făcea i se părea normal. Un pas greșit, a pregătit calea pentru un altul până când păcatele sale au trebuit să fie muștrate de Iehova prin Natan.

[94]

David s-a trezit ca dintr-un vis. El a simțit păcătoșenia sa. El nu a căutat să-și scuze faptele sau păcatele, așa cum făcuse Saul; ci cu remușcări și căință sinceră, el și-a plecat capul înaintea profetului lui Dumnezeu și și-a recunoscut vinovăția. Natan i-a spus lui David că datorită pocăinței sale și mărturisirii sale umile, Dumnezeu îi va ierta păcatul, va împiedica o parte a nenorocirii amenințătoare și îi va cruța viața.

Călcarea de lege și pedeapsa — Cu toate acestea, el a trebuit să fie pedepsit, deoarece a dat o mare ocazie pentru blasfemie vrăjmașilor Domnului. Această ocazie a fost fructificată de vrăjmașii Domnului din zilele lui David până acum. Scepticii au atacat creștinismul și au batjocorit Biblia pentru că David le-a dat ocazia. Ei aduc în fața creștinilor cazul lui David — păcatul său legat de Urie și Batșeba, poligamia sa și apoi susțin că

David a fost numit om după inima lui Dumnezeu; și, din moment ce raportul biblic este corect, Dumnezeu a îndreptățit pe David, cu toate nelegiuirile lui.

Mi-a fost arătat că David a fost numit om după inima lui Dumnezeu atunci când el era curat și umbla conform sfaturilor lui Dumnezeu. Când David s-a depărtat de Dumnezeu și și-a pătat caracterul său neprihănit cu nelegiuirile comise, el nu a mai fost om după inima lui Dumnezeu. Dumnezeu nu l-a socotit nicidecum neprihănit în păcatele sale, ci l-a trimis pe Natan, profetul Său, cu o osândă înfricoșătoare la David pentru că el călcase porunca Domnului.

Dumnezeu și-a arătat dezacordul față de faptul că David avea mai multe soții trimițând diferite judecăți asupra lui și îngăduind să i se întâmple rele, pornind din propria lui casă. Teribila nenorocire pe care Dumnezeu a îngăduit-o să vină asupra lui David, care odinioară fusese numit om după inima lui Dumnezeu, constituie pentru generațiile care au urmat, o dovadă că Dumnezeu nu socotește neprihănit pe nici un om care calcă poruncile Sale ci El pedepsește indiscutabil pe cel vinovat, oricât de neprihănit și plăcut lui Dumnezeu ar fi fost el înainte, în timp ce a urmat pe Domnul în curăție de inimă. Când cei neprihăniți se întorc de la neprihănirea lor și pentru a face ceea ce este rău, neprihănirea lor trecută nu-i va slava de mânia unui Dumnezeu drept și sfânt.

Păcatele sfinților în Biblie — Bărbați de frunte în istoria Bibliei au păcătuit în mod grav. Păcatele lor nu sunt ascunse ci sunt raportate cu credincioșie în istoria bisericii lui Dumnezeu împreună cu pedeapsa de la Dumnezeu care a urmat nelegiuirilor lor. Aceste momente sunt înregistrate în folosul generațiilor care au urmat și ar trebui să inspire credință în Cuvântul lui Dumnezeu, ele constituind întâmplări autentice. Oamenii care vor să pună la îndoială Cuvântul lui Dumnezeu, sau creștinismul, nu judecă imparțial și cu sinceritate, ci cu mintea plină de prejudecăți iscodesc viața și caracte-

[95]

rul pentru a descoperi toate defectele din viața celor ce au fost cei mai străluciți conducători ai lui Israel.

Dumnezeu a avut grijă să ne lase, în istoria inspirației, o descriere vrednică de încredere a caracterului celor mai buni și mai mari oameni din vremurile acelea. Acești oameni au fost muritori, pradă unui diavol ispititor. Slăbiciunile și păcatele lor nu sunt ascunse de noi, ci sunt înregistrate cu credincioșie împreună cu muștrarea și pedeapsa care a urmat. „Aceste lucruri au fost scrise pentru învățătura noastră peste care a venit sfârșitul veacurilor.”

Dumnezeu nu a îngăduit să se spună prea mult în Cuvântul Său pentru a ridica în slăvi virtuțile celor mai buni oameni care au trăit pe pământ. Toate biruințele lor și faptele lor bune și mărețe au fost puse pe seama lui Dumnezeu. El singur era îndreptățit să primească slava, numai El trebuia înălțat. El era totul și în toți. Omul era doar o unealtă, un instrument slab în mâinile Sale. Putea și desăvârșirea aparțin lui Dumnezeu. Dumnezeu a văzut în om o predispoziție continuă de a se îndepărta de El și de a-L uita și de a se închina creaturii în locul Creatorului. Iată de ce n-a îngăduit Dumnezeu multă laudă la adresa omului, pe paginile istoriei sacre.

[96]

Psalmii pocăinței — David s-a pocăit de păcatul său în praf și cenușă. El a implorat iertarea lui Dumnezeu și nu s-a ferit să-și arate căința față de oamenii mari și chiar față de slujitorii Împărăției Sale. El a compus un psalm de pocăință în care a relatat păcatul și căința sa, psalm despre care el știa că va fi cântat de generațiile viitoare. El dorea ca și alții să învețe din istoria tristă a vieții sale.

Cântările pe care le-a compus David au fost cântate de tot Israelul, în special atunci când era prezentă curtea regală și în fața preoților, bătrânilor și nobililor. El știa că mărturisirea vinovăției sale avea să facă cunoscute păcatele sale generațiilor viitoare. El își prezenta cazul arătând în cine și-a pus nădejdea și încrederea pentru iertare. „Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta,

după îndurarea Ta cea mare, șterge fărădelegile mele! Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu!” „Izbăvește-mă de vina sângelui vărsat și limba mea va lăuda îndurarea Ta.” — ([Psalmii 51, 1.2.14.](#))

David nu a dovedit spiritul unui om neconvertit. Dacă el ar fi posedat spiritul conducătorilor națiunilor din jurul lui, el n-ar fi îngăduit lui Natan să-i descrie nelegiuirea sa în culorile cele mai odioase ci ar fi luat viața celui ce și-a făcut cu credincioșie datoria de a-l muștra. și, în ciuda măreției tronului său și a puterii sale nelimitate, faptul că a recunoscut cu umilință toate acuzațiile puse pe seama lui, constituie o dovadă că el încă se temea de Domnul și tremura la Cuvântul Lui.

Urmările faptelor rele ale lui David — David a fost făcut să simtă în mod amarnic roadele faptei sale rele. Fiii săi s-au făcut vinovați de păcatele de care el însuși se făcuse vinovat. Amnon a comis o mare nelegiuire. Absalom s-a răzbunat pe el ucigându-l. În acest fel, păcatul lui David a fost continuu readus în mintea sa, iar el a fost făcut să simtă toată greutatea nedreptății făcute față de Urie și Batșeba. — ([Spiritual Gifts 4a:85-89.](#))

[97]

Avertizări în alte exemple — Muștrarea lui Dumnezeu a fost clar rostită împotriva bărbaților și femeilor care au păcătuit întinându-și trupurile și mânjindu-și sufletele prin desfrâu. Oamenii au exemplele altora, aflați în împrejurări asemănătoare, care au fost biruiți de ispititorul și ei știu că neplăcerea lui Dumnezeu se manifestă față de ei... Dumnezeu a condamnat păcatul în toate formele sale. Păcatul desfrâului este clar muștrat și condamnat. Bărbații și femeile vor fi judecați potrivit cu lumina care le-a fost dată lor de Dumnezeu. — ([Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 437, 437.](#))

Rațiunea sfințită să aibă controlul — Orice pasiune nesfințită trebuie ținută sub controlul rațiunii sfințite, prin harul acordat din abundență de către Dum-

nezeu în orice nevoie; nimeni să nu se așeze în mod voit pe un teren pe care ar putea fi atacat de ispită sau să dea cea mai mică ocazie altora să îl socotească vinovat de imprudență. — ([Mind, Character, and Personality 1:237.](#))

O viziune corectă cu privire la sine în lumina Cuvântului lui Dumnezeu — Ispitele continue ale lui Satana au ca țintă să slăbească controlul omului asupra propriei sale inimi, să-i submineze puterea de stăpânire de sine. El îl face pe om să rupă legăturile care îl țin într-o unire sfântă, fericită cu Creatorul său. Căci atunci când nu mai este în legătură cu Dumnezeu, pasiunea dobândește control asupra rațiunii și impulsul asupra principiului și omul ajunge păcătos în gând și în faptă; judecata sa este pervertită, rațiunea sa pare a fi slăbită și el trebuie să-i îngăduie lui Dumnezeu să-l refacă, dovedind o perspectivă corectă asupra lui însuși, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu. — ([Mind, Character, and Personality 1:228.](#))

[98]

Puterea religiei — Prin ce mijloace poate ține tânărul în frâu înclinațiile spre rău și să dezvolte ceea ce este nobil și bun în caracterul său? Voința, intelectul și emoțiile, când sunt luate în stăpânire de puterea religiei, vor fi transformate. „Orice faceți, fie că mâncați, fie că beți, să faceți totul spre slava lui Dumnezeu” ([1 Corintheni 10, 31](#)), acesta este un principiu fundamental, care trebuie să stea la baza oricărei fapte, a oricărui gând și motiv, dacă întreaga ființă se află sub controlul voinței lui Dumnezeu.

Viciul și patimile trebuie crucificate. „Pot totul în Hristos care mă întărește.” ([Filipeni 4, 13.](#)) Voința, poftele și patimile se vor scandaliza, cerând toleranță, însă Dumnezeu a sădit în voi dorințe pentru ținte mai înalte, și nu este necesar ca acestea să fie înjosite. Așa se întâmplă doar atunci când noi refuzăm să ne supunem controlului rațiunii și conștiinței. Noi trebuie să ne ținem în frâu patimile și să dovedim stăpânire de sine.

Satana urmărește pe tineri — Minte care nu a fost sfințită nu primește puterea și mângâierea pe care Dumnezeu a pus-o la dispoziția tuturor acelor care vin la El. Există o neliniște, o preocupare arzătoare pentru ceva nou care să satisfacă, să facă pe plac și să fascineze mintea și această îngăduință este numită plăcere. Satana are farmece ademenitoare cu care stârnește interesul și incită imaginația tinerilor cu care îi ține în cursele sale. Nu vă clădiți caracterele pe nisip. — ([Manuscript 59, 1900.](#))

Capitolul 12 — Călcarea poruncii a șaptea

Legea lui Dumnezeu — calea spre fericire — Înainte de distrugerea lumii din vechime prin potop, oamenii erau grozav de stricați. Păcatul și nelegiuirile de tot felul dominau pretutindeni. Starea lumii de acum se îndreaptă cu grabire spre momentul când Dumnezeu va spune, așa cum a spus în vechime: „Duhul Meu nu va rămânea pururea în om.” ([Geneza 6, 3.](#)) Unul dintre păcatele cele mai grave care există în acest veac stricat este adulterul. Acest păcat înfricoșător este practicat într-o măsură alarmantă. Sabatul și institutia căsătoriei au fost rânduite de Dumnezeu în Eden pentru a fi păstrate cu sfințenie. Amândouă aceste instituții au fost desconsiderate și nu li s-a dat atenție cuvenită de către bărbați și femei cu inimi pornite numai spre rău.

[99]

Adulterul un păcat „creștin” — Dacă cei care calcă porunca a șaptea, s-ar găsi numai printre cei care nu susțin a fi urmași ai lui Hristos, răul nu ar fi nici a zecea parte din cât este acum; însă păcatul adulterului este comis în mare măsură de cei ce susțin că sunt creștini. Atât clericii, cât și laici, ale căror nume stau frumos în registrul bisericii se fac în egală măsură vinovați de el.

Mulți dintre cei ce pretind că sunt pastori pentru cauza lui Hristos sunt ca fiii lui Eli care, slujind în lucrurile sfinte, au profitat de slujba lor și s-au implicat în nelegiuiri comițând adulter, făcând pe oameni să calce Legea lui Dumnezeu. Cei asemenea lor vor trebui să stea față în față cu un raport înfricoșător atunci când cazurile tuturor vor trece prin fața lui Dumnezeu și vor fi judecați după faptele comise în trup.... Adulterul este unul dintre păcatele teribile ale acestui veac. Acest păcat există între așa-ziiși creștini, în toate categoriile.

Creștinii sunt chemați să-și aducă trupurile ca o jertfă vie pe altarul lui Dumnezeu. „Păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele lui. Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca pe niște unelte ale nelegiurii; ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erati; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre ca pe niște unelte ale neprihănirii.” (Romani 6, 12.13.)

Dacă trupurile celor ce pretind a se jertfi pe altarul lui Dumnezeu ar fi cercetate așa cum erau examinate jertfele iudaice, cât de puțini ar fi cei care vor trece testul și ar fi socotiți desăvârșiți înaintea lui Dumnezeu, sfinți, fără prihană și neîntinați de păcat! Dumnezeu nu poate accepta nici o jertfă care are vreun cusur. Dumnezeu nu poate accepta o jertfă vătămată sau bolnavă. Jertfa care se aducea înaintea lui Dumnezeu se cerea a fi sănătoasă în toate privințele, fără pată și de valoare.

Originea faptelor necurate — Nimeni nu poate proslăvi pe Dumnezeu în trupul său, așa cum cere El, în timp ce calcă Legea lui Dumnezeu. Dacă trupul încalcă porunca a șaptea, acest lucru se face după ceea ce mintea a dictat trupului. Dacă mintea nu este curată, trupul se va angaja în mod natural în fapte stricate. Curăția nu poate exista în sufletul unuia care cedează trupul său unor fapte necurate. Dacă trupul slujește desfrâului, mintea nu poate rămâne consacrată față de Dumnezeu. Pentru a păstra o minte sfințită, corpul trebuie păstrat cu cinste și sfințenie. Mintea va sluji atunci Legii lui Dumnezeu și se va supune de bună voie ascultării de toate cerințele ei. Atunci, ca și apostolul, cei în cauză își vor putea face din mădularele lor unelte ale neprihănirii....

Nici o bucurie adevărată în viață pentru cei păcătoși — Domnul a făcut pe om desăvârșit; însă el a căzut, s-a degradat pentru că refuză să se supună cerințelor pe care Legea lui Dumnezeu le are față de el. Toate pasiunile omului, dacă vor fi ținute în stăpânire și vor fi călăuzite în direcția cea bună, vor contribui la sănătatea lui fizică și morală și îi vor asigura multă feri-

cire. Desfrânatul, curvarul și cel neînfrânat nu se bucură de viață. Nu poate exista bucurie adevărată pentru călătorul Legii lui Dumnezeu. Domnul știe acest lucru, de aceea pune restricții omului. El călăuzește, poruncește și interzice spre binele lui.... Domnul știe bine că fericirea copiilor Săi depinde de supunerea față de autoritatea Sa și de trăirea în ascultare de această lege sfântă, dreaptă și bună de guvernare.

[101]

Gândurile și faptele sunt cunoscute lui Dumnezeu — Mulți merg înainte și ascund faptul că ei comit adulter și totuși Dumnezeu știe ce fac ei. El știe ce face omul. El nu își poate ascunde nelegiuirile de Dumnezeu. În aparență, el se poate comporta așa cum se cuvine în familie, și în comunitatea de oameni în mijlocul cărei viețuiește și să fie considerat ca un om de treabă. Însă oare nu se înșală singur gândind că Cel Prea Înalt nu știe ce face el?

Nelegiuirea sa este văzută de Maiestatea cerurilor. Cel care este înalt și proslăvit, a cărui slavă umple templul, vede și cunoaște chiar și gândurile și intențiile ascunse ale inimii celui care calcă Legea, care se înjosește prin sine însuși în văzul îngerilor curați, fără păcat, care înregistrează toate faptele fiilor oamenilor. Păcatul său nu doar că este văzut, dar și este consemnat de către îngerul raportor.

Cel care calcă Legea lui Dumnezeu poate merge înainte un timp fără a fi cunoscut de ceilalți; însă, mai curând sau mai târziu, va fi surprins descoperit și condamnat. Oricine îndrăznește să calce Legea lui Dumnezeu va simți pe propria lui piele că „este pietroasă calea celor stricați.” — ([The Review and Herald](#), 8 martie, 1870.)

Ochiul atotvăzător al lui Dumnezeu — Dacă ne-am obișnui cu gândul că Dumnezeu vede și aude tot ce facem și spunem noi și ține un raport credincios al cuvintelor și faptelor noastre și că odată vom sta față în față cu toate acestea, ne-am teme să mai păcătuim. Fie ca tinerii să nu uite că oriunde s-ar afla, și orice

ar face, ei se află în prezența lui Dumnezeu. Nimic din comportamentul nostru nu scapă neobservat. Nu ne putem ascunde căile de Cel Prea Înalt.

Legile omenesti, deși uneori sunt severe, sunt adesea încălcate fără a se descoperi acest lucru și deci nepe-depsite; însă nu așa stau lucrurile în privința Legii lui Dumnezeu. Cel mai întunecat miez de noapte nu îl poate acoperi pe cel vinovat. El se poate crede sigur însă pentru fiecare faptă există martori nevăzuți. Chiar motivele ascunse ale inimii sunt cunoscute cercetării divine. Fiecare faptă, fiecare cuvânt, fiecare gând este însemnat ca și când ar fi o singură persoană în toată lumea și atenția cerului este concentrată asupra acelei persoane. — ([Patriarchs and Prophets, 217, 218.](#))

[102]

Pretinșii păzitori ai poruncilor — vinovați — Chiar unii dintre cei ce pretind că păzesc poruncile lui Dumnezeu sunt vinovați de păcatul adulterului. Ce aș putea spune oare pentru a le trezi simțurile amortite? Principiul moral pus la loc de cinste devine singura armă sigură pentru suflet. — ([Testimonies for the Church 2:352.](#))

Cu cât este mai mare cunoștința, cu atât este mai mare păcatul — Nu toți cei care pretind a păzi poruncile lui Dumnezeu își țin trupurile în cinste și sfințenie. Solia cea mai solemnă care a fost încredințată vreodată muritorilor a fost dată acestui popor și ei pot avea o influență puternică dacă vor să fie sfințiți prin aceasta. Ei pretind a sta pe platforma cea mai înaltă a adevărului veșnic, păzind toate poruncile lui Dumnezeu, de aceea, dacă se complac în păcat, dacă vor comite desfrâu și adulter, nelegiuirea lor este de zece ori mai mare decât a clasei pe care am menționat-o înainte (advenștiții de ziua întâi) care nu recunosc Legea lui Dumnezeu. Îl dezonorează și aruncă ocară asupra adevărului, încălcând preceptele acestuia, într-un mod cu totul special.

Exemplul trist al lui Israel — Tocmai răspândirea acestui păcat, desfrâul, în vechiul Israel, a fost ceea ce

a dus la manifestarea vădită a neplăcerii lui Dumnezeu judecățile Sale au urmat imediat după comiterea odiosului păcat, mii dintre ei au căzut și trupurile lor întinate de păcat au fost lăsate în pustie....

[103]

„Acele lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșitul veacurilor. Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă”. (1 Corinteni 10, 11.12.) Adventiștii de ziua a șaptea, mai presus de orice alți oameni din lume, trebuie să fie modele de evlavie, sfințenie a inimii și vorbirii. — (*Testimonies for the Church* 2:450, 451.)

Capitolul 13 — Cum facem față gândurilor și sugestiilor necurate

Nevoia de vedere spirituală clară — Nu a mai fost niciodată vreun timp când creștini, bărbați și femei, în toată umblarea vieții lor, să aibă o mai mare nevoie de vedere clară spirituală ca acum. Nu suntem în siguranță dacă Îl pierdem din vedere pe Domnul Hristos chiar și o singură clipă. Urmașii Săi trebuie să se roage, să creadă în El și să-L iubească cu ardoare.

În vederea curățirii templului sufletului de stricăciunea sa naturală, trebuie făcută o lucrare minuțioasă. Creștinul trebuie să fie mereu în stare de alertă pentru a se împotrivi tendinței spre desfrâu care se furișează printre cei care pretind a fi sfințiți. Când inimile noastre sunt curate, spălate și albite în sângele Mielului, va avea loc înaintarea noastră în acea experiență care a fost subliniată în minunata rugăciune a Domnului Isus: „și Eu Însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.” (Ioan 17, 19.)

Ce s-ar putea spune despre acel om care a fost mult binecuvântat în calitatea sa de învățător al neprihănirii și totuși, în timp de ispitire, este atras într-o cursă păcătoasă? Satana a venit la el în forma unui înger din ceruri așa cum a venit și la Domnul Hristos în pustie, și a obținut victorie....

Satana se deghizează într-un înger de lumină — Satana caută cu cea mai mare asiduitate să-i prindă în cursă pe acei care au avut cea mai multă lumină. El știe că, dacă îi poate înșela, ei vor putea, călăuziți de el, să îmbrace păcatul în hainele neprihănirii și să conducă pe mulți pe căi greșite. Mă adresez tuturor: vegheați, căci Satana sub forma unui înger de lumină, umblă în toate adunările de lucrători creștini și în fiecare biserică,

[104]

încercând să câștige pe membrii de partea sa. Mi s-a poruncit să dau poporului lui Dumnezeu avertizarea: „Nu vă înșelați; Dumnezeu nu se lasă batjocorit.” (Galateni 6, 7.) — *The Review and Herald*, May 14, 1908.

Blestemul păcatului — O, de ar lua bărbați și femeile seama și dacă s-ar întreba ce se câștigă prin călcarea legii lui Dumnezeu! În toate timpurile și în toate locurile, în orice și în fiecare împrejurare, călcarea de lege este o greșală teribilă, o dezonoare la adresa lui Dumnezeu și un blestem pentru om. Așa trebuie să o privim oricât de nevinovat ar părea pretextul și oricine ar fi comis-o. Ca ambasador al lui Hristos, vă implor pe voi care susțineți a avea adevărul prezent. Să respingeți orice aparență de necurăție, și să nu frecvențați societatea acelor care v-ar putea ademeni spre lucruri necurate sau desfrânate. Fie-vă scârbă de aceste păcate stricate și manifestați față de ele cea mai intensă ură. Fugiti de cei care, chiar și în vorbire își lasă mintea să se abată pe această cărare „căci din prisosul inimii vorbește gura.” (Matei 12, 34.) Feriți-vă de ei ca de lepră. Fac apel la toți cei care au avut încredere în acești prefăcuți ale căror vieți nu sunt nobile și a căror vorbire nu este curată, să-i măsoare după regula Evangheliei: „La Lege și la mărturie; căci dacă nu vor vorbi astfel, este pentru că nu este lumină în ei.” (Isaia 8, 20; K. J. V.) Fie ca oglinda lui Dumnezeu să reflecte asupra lor și să discearnă defectele caracterului lor moral.

Caracterul respingător al păcatului — Noi trăim într-un veac al lumii când există o putere fascinantă, hipnotică la toți din acea clasă care are o aparență înșelătoare în privința păcatului, care nutresc în ascuns gânduri necurate, și care apar ca niște îngeri de lumină în timp ce sunt slujitori ai păcatului. Ei nu simt caracterul respingător al păcatului sau judecata care va aduce pedeapsa din partea lui Dumnezeu asupra păcătosului. Tremur pentru aceia care nu sunt cu totul în gardă și care vor fi în pericolul de a fi înșelați și întinați. Ca slujitoare a lui Isus Hristos, vă avertizez să evitați compania aces-

[105]

tei clase de oameni. Nu-i lăsați în casele voastre, nici nu le spuneți bun venit. Despărțiți-vă de ei, pentru că ei întinează până și aerul pe care îl respirați....

Așa cum Moise a cerut lui Israel să plece din preajma corturilor lui Core, Datan și Abiram, noi cerem tuturor să plece din preajma acestor oameni stricați, să-i lase singuri să sufere oprobriul și pedeapsa pentru nelegiuirile lor.

Satana în chip de om — Pentru că Dumnezeu mi-a arătat cât sunt de respingătoare pentru El aceste păcate scârboase și deoarece ele se înmulțesc continuu în lumea noastră, și se furîșează și în bisericile noastre, vă avertizez să nu dați loc diavolului. Fugiți de amăgitor. Deși este pastor, el este Satana în forma unui om. El a împrumutat podoaba cerului pentru a putea sluji mai bine stăpânului său și pentru a înșela sufletele. Nu trebuie să dați loc nici măcar pentru o clipă sugestiilor necurate, camuflate. Nu vă îngăduiți acest lucru. Mustrați-i, nu vă asociați cu ei, nici măcar nu mâncați (cu ei). Nu priviți cu ușurință cuvintele care v-ar înnegura curăția sufletească. Chiar numai a da ascultare unei sugestii necurate va mânji sufletul tot așa după cum apa necurată, murdară, mânjește canalul prin care trece.

Transparente ca lumina soarelui — Preferați mai degrabă sărăcia, despărțirea de prieteni, pierderile, batjocura sau orice fel de suferință, decât să vă întinați sufletul cu păcat. Mai bine moartea decât dezonoarea și călcarea Legii lui Dumnezeu, ar trebui să fie motoul fiecărui creștin. Ca popor ce se pretinde reformator, deținătorul comorii celor mai sacre, solemne și curate adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu, noi trebuie să ridicăm standardul mult mai mult decât este în prezent. Trebuie luată atitudine față de păcat, și păcătoși în biserică, pentru ca oamenii să se teamă de Dumnezeu. Adevărul și curăția ne cer să facem o lucrare mai minuțioasă pentru curățirea taberei de acani.

Fie ca cei din poziții de răspundere să nu îngăduie păcatul la vreun frate. Să i se arate că ori se lasă de păcat,

ori se desparte de biserică. Când membrii bisericii se poartă ca adevărați urmași ai blândului și smerit Mântuitor, ei nu vor mai ascunde și nu vor scuza păcatul. Toți se vor strădui să acționeze totdeauna ca în prezența lui Dumnezeu. Ei își vor da seama că ochiul lui Dumnezeu este totdeauna asupra lor și chiar cel mai tainic gând Îi este cunoscut. Caracterul, motivele, dorințele și scopurile sunt la fel de transparente ca și lumina soarelui în ochii Celui Atotștiutor.

Pericolul îngăduirii păcatului — Este clar că cei mai mulți oameni nu acordă atenție acestui lucru deoarece ei nu se cultivă din punct de vedere spiritual și nu își măsoară caracterul după standardul de neprihănire al lui Dumnezeu. Ei nu au acea conștiință continuă a faptului că cei care încalcă Legea lui Dumnezeu vor trebui să dea socoteală în fața barei de judecată a lui Dumnezeu și aceasta este un lucru înfricoșător. Viața trebuie pusă în rânduală și modelată ca și cum aceasta s-ar face în prezența marelui Stăpân. Puteți voi care susțineți că primiți o lumină mult mai mare față de alți oameni de pe fața pământului, să fiți mulțumiți cu un nivel scăzut?

O, cu câtă stăruință și seriozitate ar trebui noi să căutăm după prezența divină pentru ca nu doar să pretindem că trăim adevărul solemn că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape și judecătorul întregului pământ bate la ușă! Cum puteți oare să nu luați aminte la cerințele Sale drepte și sfinte? Cum le puteți călca chiar în prezența lui Iehova? Cum puteți păcătui fără să vă gândiți la consecințe? Puteți voi nutri gânduri nesfinte și patimi josnice în fața îngerilor curați și a Mântuitorului, care S-a dat pe Sine Însuși pentru voi, ca să vă poată răscumpăra din orice nelegiuire și să-și curățe pentru Sine un popor deosebit, plin de râvnă pentru fapte bune? Putem noi oare să fim fără vină și în același timp să păcătuim înaintea lui Dumnezeu? Meditând la aceasta, în lumina care strălucește de la crucea lui Hristos, nu

ni se pare că păcatul este prea meschin, prea periculos, prea înfricoșător ca să vă puteți permite să păcătuiți?

Fără pată și fără mânjitură până la sfârșit — [107]
Necurății păcătoase! Păcătoase au fost întotdeauna, însă cu cât mai mult sunt ele acum, când ne aflăm chiar la hotarele lumii veșnice! Mă adresez poporului meu. Dacă vă apropiați mai mult de Isus și căutați să vă împodobiți mărturisirea de credință printr-o viața ordonată și o vorbire evlavioasă, picioarele voastre nu se vor mai abate pe cărări interzise. O, dacă a-ți veghea, dacă ați veghea continuu în vederea rugăciunii; dacă a-ți face totul ca în prezența lui Dumnezeu, nu ați mai ceda în fața ispitei și v-ați putea păstra nădejdea curată fără pată, fără mânjitură până la sfârșit!

Dacă vă păstrați încrederea neclintită de la început până la sfârșit, toate umblările voastre vor fi întemeiate pe Dumnezeu și ceea ce harul a început, slava va încununa în Împărăția Dumnezeului nostru. „Roda Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă răbdare, bună-tatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.” ([Galateni 5, 22.23.](#)) Dacă Hristos este în noi, vom răstigni firea pământească cu poftele și patimile ei. — ([Manuscript 9, 1880.](#))

Curăția de inimă — Acceptând pe Hristos ca Mântuitor al său personal omul este adus în aceeași relație apropiată cu Dumnezeu și se bucură de favoarea Sa deosebită întocmai ca propriul Său Fiu. El este onorat și slăvit și strâns legat de Dumnezeu, viața sa fiind ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. O, ce dragoste, ce dragoste minunată!

Aceasta este învățătura mea despre curăția morală. Întunecimea necurăției nu va fi nici măcar pe jumătate eficientă în deștrădăcinarea păcatului pe cât este prezentarea acestor teme mărețe și înnobilitoare. Domnul nu a dat femeilor menirea să asalteze pe bărbați și să-i incite la necurăție și lipsă de abținere. Ele creează senzualitate în loc s-o deștrădăcineze. Biblia și numai

[108]

Biblia ne-a dat singurele adevărate lecții despre curăție. După aceea să se predice Cuvântul.

Hristos, jertfa pentru păcat — Acesta este harul lui Dumnezeu, aceasta este dragostea cu care ne-a iubit El pe când noi eram morți în greșelile și păcatele noastre, vrăjmași în mintea noastră prin lucrări nelegiuite, slujind patimilor și plăcerilor, robi ai păcatului și a lui Satana. Ce dragoste a manifestat Domnul Hristos devenind jertfa pentru păcatul nostru! Prin lucrarea Duhului Sfânt, sufletele sunt conduse să găsească iertare de păcate.

Curăția și sfințenia vieții lui Isus așa cum sunt prezentate în Cuvântul lui Dumnezeu au mai multă putere de a transforma caracterul decât toate eforturile care s-ar depune pentru a descrie păcatele și neleguirile oamenilor și urmările sigure ale acestora. O privire prin credință la Mântuitorul înălțat pe cruce va da mai multă curăție minții și inimii de orice mânjitură decât toate explicațiile științifice date de cea mai iscusită limbă.

Iertare la cruce — În fața crucii, păcătosul vede cât de mult diferă caracterul său de cel al lui Hristos. El vede teribile consecințe ale călcării sale de lege; el ajunge să urască păcatul pe care l-a înfăptuit și se prinde de Isus prin credință. El și-a judecat starea de necurăție în lumina prezenței lui Dumnezeu și a inteligențelor cerești. Etalonul său de măsură a fost crucea. El a fost cântărit în balanța sanctuarului. Curăția Domnului Hristos l-a făcut să-și dea seama de propria lui necurăție în cele mai odioase culori. El se întoarce de la păcatul care l-a mânjit; el privește la Isus și trăiește.

El descoperă caracterul Domnului Hristos ca fiind atrăgător, cu totul captivant și impunător, caracterul Aceluia care a murit pentru a-l elibera de sub urâtenia păcatului și, cu buze tremurânde și ochi înlăcrimați mărturisește: „El nu a murit în zadar pentru mine.” — ([Scrisoarea 102, 1894.](#))

Secțiunea 6 — Alte rele sexuale

[109]

Capitolul 14 — Excesul sexual în cadrul căsătoriei

Celibatul nu este recomandat — Stimate frate: vreau să-ți prezint câteva lucruri cu privire la pericolele care amenință lucrarea din prezent. Lucrarea Annei Philips [Într-o „mărturie” scrisă la 10 august 1892, Anna Rice Phillips afirma: „A sosit timpul despre care a scris Pavel când a zis: «Iată ce vă spun, fraților, timpul este scurt, și cei ce au soții să fie ca și când nu ar avea....» Satana vă va face să simțiți că nu puteți renunța la acel lucru, care vi se cuvine de drept, însă oare aceasta a vrut să spună Dumnezeu?” (White Estate Document, dosar 363.)] nu poartă semnătura cerului. Eu știu ce spun. În experiența noastră de început, când cauza noastră se afla în faza de pruncie am mai avut de întâmpinat asemenea manifestări. Multe astfel de descoperiri au fost date și a fost o lucrare neplăcută să facem față acestui element și să nu-l lăsăm să-și facă loc. Unele lucruri afirmate în aceste descoperiri s-au împlinit și aceasta a făcut ca unii să le accepte ca fiind autentice.

[110]

Cei care s-au angajat în această lucrare nu au făcut parte dintr-o clasă superficială imorală; ci au fost persoane dintre cei mai devotați lucrători. Satana a prins ocazia de a trage foloase de pe urma acestei stări de lucruri și să dezonoreze cauza lui Dumnezeu. Cei care s-au socotit ei înșiși în stare să treacă cu bine prin ispitele care vizau înclinațiile lor carnale au fost biruiți și unii dintre bărbații și femeile necăsătorite au fost siliți să se căsătorească. Mi-e teamă pentru cei ce simt povara lucrării în această direcție. Satana lucrează asupra imaginației astfel că, în loc de curăție, rezultatul este necurăție. — (Scrisoarea 103, 1894.)

Domnul Isus nu a impus celibatul nici unei clase de oameni, El nu a venit să distrugă relația sfântă a căsătoriei, ci să o înalțe și să o readucă la sfințenia ei originară. El privește cu plăcere asupra relației familiale în care predomină iubirea sacră și neegoistă. — ([The Adventist Home](#), 121.)

Irosirea energiei vitale — Mulți părinți nu dețin cunoștința pe care ar trebui să o aibă în cadrul vieții de căsătorie. Ei nu sunt în gardă pentru ca Satana să nu tragă foloase de pe urma lor și să le țină sub control mințile și viețile. Ei nu văd că Dumnezeu le cere să se ferească în viața de căsătorie de orice fel de excese. Doar câțiva socotesc că este o datorie religioasă aceea de a-și stăpâni patimile. Ei s-au unit prin căsătorie cu persoana pe care au ales-o ei și de aceea gândesc că legământul căsătoriei sfințește îngăduirea patimilor josnice. Chiar bărbați și femei care pretind că sunt evlavioși dau frâu liber patimilor josnice și nici nu se gândesc că Dumnezeu îi va trage la răspundere pentru irosirea energiei vitale, ceea ce slăbește întregul organism.

Îngăduință sexuală excesivă — Legământul căsătoriei acoperă păcate de nuanța cea mai întunecată. Bărbați și femei care susțin că sunt evlavioși își înjosesc trupurile prin îngăduirea patimilor stricate, și astfel se înjosesc pe ei înșiși la nivelul celui mai de jos animal. Ei fac abuz de puterile pe care le-a dat Dumnezeu spre a fi păstrate cu sfințenie și onoare. Sănătatea și viața sunt sacrificate pe altarul parimii josnice. Puterile cele înalte, nobile sunt aduse în supunere față de înclinațiile animale. Cei care păcătuiesc nu sunt conștienți de urmarea acțiunilor lor.

Dacă ar putea vedea toți câtă suferință își atrag asupra lor înșiși prin propria lor îngăduință păcătoasă atunci ar intra în panică, iar unii, cel puțin vor face astfel încât să evite păcatul care are urmări atât de înspăimântătoare. Pentru o mare clasă consecințele sunt atât de teribile încât moartea ar fi de preferat unei asemenea vieți; mulți mor prematur, viețile lor fiind sacrificate prin această

îngăduință excesivă a patimilor animalice. Și totuși ei socotesc să nu păcătuiesc din moment ce sunt căsătoriți.

Bărbați și femei, într-o zi veți afla ce este patima și care sunt urmările satisfacerii ei. Patima josnică se poate întâlni la fel de bine, atât în cadrul relației de căsătoriei, cât și în afara ei. — ([The Review and Herald](#), 19 septembrie, 1899.)

Demnitatea și respectul de sine al soției — Mulți așa-zisi creștini care au trecut prin fața mea mi s-au părut lipsiți de limită în ce privește moralitatea. Ei sunt mai mult animale, decât ființe de origine divină. De fapt, ei sunt cu totul animale. Bărbații de acest fel își înjosesc cu totul soția pe care au promis că o vor iubi și proteja. Ea a fost făcută un instrument care să slujească satisfacerii patimilor josnice, depravate. și foarte multe femei se supun pentru a deveni sclave ale patimii animalice; ele nu își păstrează trupurile în sfințenie și cinste. Soția nu are parte de demnitatea și respectul de sine pe care le-a avut înainte de căsătorie.

[112]

Această instituție sfântă ar fi trebuit să îi păstreze și să-i sporească respectul feminin și demnitatea sfântă; însă feminitatea ei castă, demnă, pioasă a fost mistuită pe altarul pornirilor josnice; ea s-a sacrificat pentru a fi pe plac soțului ei. Curând ea nu mai are respect pentru soțul ei care nu ține cont de legile cărora i se supune până și creatura brută. Viața de căsătorie devine un jug amar, căci dragostea moare iar locul îi este luat de lipsă de încredere, gelozie și ură.

Lipsa de încredere între soț și soție — Nici un bărbat nu-și poate iubi cu adevărat soția când aceasta i se supune orbește și devine sclava lui și slujește patimilor lui depravate. Prin supunerea ei pasivă ea pierde de fapt valoarea pe care o avusese odată în ochii lui. El o vede coborând de la tot ce poate fi înălțător la lucruri josnice; și în curând o va suspecta că se va supune la fel de inofensiv altuia la fel de josnic ca și el. El ajunge să-i pună la îndoială curăția, consecvența, se satură de ea și

caută noi ținte pentru a-și stârni și dezlănțui patimile lui diavolești. Legea lui Dumnezeu nu este luată în seamă....

Soția, la rândul ei, devine geloasă pe soț și îl suspectează că, dacă i se va ivi ocazia, va proceda și cu alta așa cum procedează cu ea. Ea simte că nu mai este condusă de Dumnezeu și nici nu se mai teme de El; toate acestea sunt dărmate de patimile destrăbălate, tot ceea ce este asemenea divinului în soț ajunge să fie controlat de patimi josnice, brute.

Natura distrugătoare a excesului sexual — Când soția cedează trupul ei și mintea ei stăpânirii soțului ei, supunându-se pasiv voinței lui în toate lucrurile, sacrificându-și conștiința, demnitatea și chiar identitatea ei, ea pierde ocazia de-a exercita acea influență puternică înspre bine pe care ar trebui să o aibă, pentru a-și înălța soțul. Ea îi poate înmuia firea lui neînduplecată și influența ei sfințitoare ar trebui exercitată pentru a rafina și curăți. Determinându-l să se lupte cu seriozitate pentru a-și stăpâni patimile și să fie mai spiritual, pentru ca, împreună, să fie părtași de natură divină, scăpând de întinarea care este în lume prin pofte.

Puterea influenței poate fi mare pentru a călăuzi mintea spre teme înalte și nobile, înălțându-se deasupra îngăduințelor senzuale pe care inima nerenăscută le caută în mod natural. Dacă soția simte că pentru a fi pe plac soțului ei trebuie să coboare la acest standard atunci când pornirea animalică a acestuia este temelia dragostei sale și îi ia în stăpânire acțiunile sale, ea nu este pe plac lui Dumnezeu; pentru că ea nu exercită o influență sfințitoare asupra soțului ei. Dacă ea simte că trebuie să se supună pasiunile sale animalice fără nici un cuvânt de protest, atunci ea nu înțelege care este datoria ei nici față de el, nici față de Dumnezeu. Excesul sexual va distruge în cele din urmă plăcerea pentru momentele devoționale și va lua din creier substanța necesară pentru hrănirea organismului și îi va epuiza în cea mai mare măsură vitalitatea. Nici o soție nu trebuie să contribuie în acest fel la lucrarea de distrugere a soțului ei.

Ea nu va face astfel dacă este luminată și îl iubește cu adevărat....

Păstrarea minții și a trupului — Fie ca bărbații și femeile temătoare de Dumnezeu să se trezească la datorie. Mulți dintre așa-numiții creștini au nervii și creierul amortite datorită necumpătării în această direcție. Oasele și măduva multora dintre așa-zișii creștini care sunt socotiți oameni buni, care plâng și se roagă și care au funcții înalte, sunt putrede și trupurile lor întinate nu vor trece niciodată de porțile cetății veșnice.

O, dacă aș putea să-i fac pe toți să înțeleagă obligația pe care o au față de Dumnezeu de a păstra sănătatea, mintală și fizică a organismului în cea mai bună stare pentru a putea face un serviciu desăvârșit Făcătorului lor....

[114]

Transmiterea viciului de la părinți la copii — Încă din tinerețe, ei și-au slăbit creierul și și-au subminat puterile trupului prin satisfacerea patimilor animalice. Tăgăduirea de sine și cumpătarea ar trebui să fie lozinca în viața lor de căsătorie; atunci copiii care li se vor naște nu vor mai fi atât de predispuși a avea organele morale și intelectuale slăbite iar pe cele animalice puternice. Viciul în copii este aproape universal. Să nu existe oare o cauză? Cine le-a pus amprenta pe caracter? Fie ca Domnul să deschidă ochii tuturor spre a vedea că se află pe un teren periculos!

După tabloul care mi-a fost prezentat în legătură cu stricăciunea bărbaților și femeilor care pretind că sunt credincioși, m-am temut de-a binelea că-mi voi pierde încrederea în oameni. Am văzut o letargie înfricoșătoare aproape asupra tuturor. Este aproape imposibil să-i trezim pe cei care ar trebui să fie treziți spre a fi conștienți că Satana are putere asupra minții lor. Ei nu sunt conștienți de stricăciunea care mișună pretutindeni în jurul lor. Satana le-a orbit mințile și le-a amortit în ne-păsare firească.

Eșecurile străduințelor noastre de a face pe alții să înțeleagă marile pericole care asaltează sufletele m-au

făcut uneori să mă tem că ideile mele legate de depravarea inimii omenеști sunt exagerate. Însă când ne sunt prezentate fapte care arată sluțenia acelor care au îndrăznit să slujească în lucrurile sfinte în timp ce inima lor era stricată, a acelor ale căror mâini pătate de păcat au profanat vasele Domnului, sunt sigură că nu am descris tabloul nici de cum prea puternic. — ([The Review and Herald, 26 septembrie, 1899.](#)) [Cele două articole din *Review and Herald*, publicate pe data de 19 și 26, au purtat titlul: „Creștinismul în relația de căsătorie”.]

Abuz în privilegiile sexuale — Fie care soțul și soția să se dovedească a fi un ajutor unul pentru celălalt în viața de căsătorie. Să ia seama care este prețul fiecărei îngăduințe în necumpătare și senzualitate. Aceste îngăduințe nu sporesc dragostea și nici nu o înalță sau o înobilează. Cei care își vor îngădui patimi animalice, și vor fi depravați vor pune cu siguranță asupra copiilor lor amprenta practicilor josnice, grosolănia propriei lor stricăciuni fizice și morale. — ([Manuscript 3, 1897.](#))

Excesul în lucrurile îngăduite constituie un păcat cumplit. — ([Testimonies for the Church 4:505.](#))

Cei care pretind că sunt creștini ... trebuie să ia bine seama la urmările fiecărui privilegiu din cadrul relației de căsătorie și să știe că principiul sfânt trebuie să constituie baza oricărei acțiuni. — ([Testimonies for the Church 2:380.](#))

Importanța vitală a exemplului bun — Patimile animalice, nutrite și îngăduite, devin foarte puternice în acest veac și rele nespuse în viața de căsătorie sunt urmările sigure ale acestora. În loc ca mintea să se dezvolte și să aibă putere de stăpânire, înclinațiile animalice domnesc asupra puterilor mai înalte și nobile până sunt aduse în supunerea față de înclinațiile animalice. Care este rezultatul? Delicatele organe ale femeilor sunt epuizate peste măsură și se îmbolnăvesc; sarcinile nu mai sunt sigure; se face abuz de privilegiile sexuale. Bărbații își întinează propriile lor trupuri; iar femeile devin niște slugi pentru pat, pentru satisfacerea patimilor

[115]

lor josnice până ce nu mai există temere de Dumnezeu în ochii lor....

[116]

Nimic în afară de adevărul lui Dumnezeu nu-l poate face pe om înțelept și în stare a se menține astfel. Dacă vrem să obținem viața veșnică, dacă vrem să ne formăm un caracter sfânt pentru a putea ajunge în prezența Domnului Dumnezeu, și în societatea îngerilor sfinți, atunci de ce nu ar da această învățătura profesorii, medicii și predicatorii prin poporul lor exemplu? De ce nu au ei acea dragoste arzătoare pentru sufletele pentru care a murit Hristos?

Dacă omul dorește să ajungă nemuritor, el trebuie să fie în armonie cu Dumnezeu. Adevăratul ucenic în școala lui Hristos al cărui spirit este în armonie cu Spiritul lui Dumnezeu, nu doar că va învăța continuu el însuși, ci în aceeași măsură în care învață el însuși va învăța și pe alții, reflectând continuu lumină, detașându-se de păcatele obișnuite, predominante ale acestei generații îndărătnice și destrăbălate....

Un creștin trebuie să urmărească încontinuu Modelul său și să imite exemplul lui Isus. Atunci un spirit bun va însufleți viața și caracterele celor din jurul său. Dacă l-am căuta pe Dumnezeu zi de zi cu rugăciune sinceră, umilă, pentru a primi lumină și călăuzire, atunci am ști în mod sigur ce cale să apucăm; practicile nefsinte și multele planuri nefsinte ar fi respinse, iar Domnul Isus ar deveni regula vieții. — ([Manuscript 14, 1888.](#))

Pasiuni josnice și o minte nesănătoasă — Trebuie vegheat continuu asupra pasiunilor lor josnice. Se face abuz de facultățile de percepție, se face abuz în mod teribil atunci când se îngăduie patimilor să se dezlănțuie. Atunci când sunt îngăduite patimile, sângele, în loc de a circula în toate părțile corpului, ușurând astfel inima și limpezind mintea, este chemat într-o cantitate excesivă înspre organele interne. Urmarea este boala. Mintea nu se poate însănătoși până când răul nu este sesizat și îndreptat. — ([Manuscript 24, 1900.](#))

Îngăduința slăbește puterile morale — Pavel spunea: „Cu mintea eu slujesc Legii lui Dumnezeu.” Întunecați această minte prin îngăduirea poftelor animale și a patimilor și puterilor morale vor fi slăbite, astfel încât lucrurile sacre și cele comune vor ajunge să fie puse la același nivel. — [Mind, Character, and Personality 1:229](#).

[117]

Capitolul 15 — Atingerile, pipăitul și sexul premarital

Înflăcărarea nebună, nu iubire — Ai petrecut ore târzii în compania ei pentru că amândoi erăți îndrăgostiți nebunește. Ea pretinde că te iubește însă știe că nu este aceea dragoste care vine dintr-o inimă sinceră. Satana ți-a prins sufletul în cursă. Mi-a fost arătat că erai fascinat, amăgit și că Satana tresaltă că o femeie care nu are acele trăsături de caracter care să o facă în stare a fi o soție fericită și să poată face un cămin fericit ar reuși să te despărță de mama care te iubește cu o dragoste statornică. În numele Domnului, nu-ți mai îndrepta atenția către Mattie F. și nu te căsătorești cu ea — nu aduce scandal asupra cauzei lui Dumnezeu....

Intimitatea pe care ai avut-o cu Mattie nu te-a adus mai aproape de Domnul și nici nu te-a sfințit prin adevăr....

Mattie așteaptă să încheie o căsătorie cu tine și tu ai încurajat-o să aștepte acest lucru prin atenția dată. Vei alege tu ca soție a ta pe această femeie îndărătnică ce te va despărți de mama ta și de poporul lui Dumnezeu?

Mai bine să vă căsătoriți decât să continuați cu gesturi nepotrivite — Dacă mergeți pe calea pe care o urmați, ar fi mult mai bine să te căsătorești cu ea, pentru că ceea ce faci tu este în contradicție cu voia lui Dumnezeu în ce privește căsătoria voastră. Satana își îndeplinește scopul pe deplin. Dacă atmosfera pe care o degajă prezența ei îți este cea mai plăcută, dacă ea întrunește standardul tău cu privire la ceea ce aștepti de la soția ta care să stea în capul familiei tale; dacă după ce vei fi judecat cu calm, în lumina dată ție de Dumnezeu, vei socoti că exemplul ei este vrednic de imitat poți să te căsătorești cu ea ca să fii în preajma ei și să vă purtați

așa cum se poartă soții unul față de celălalt. În starea în care te afli, aproape că ți-ai ruinat viața. Dacă dorești ca pe durata vieții să te bucuri de compania lui Mattie, așa cum se pare că stau lucrurile acum, iar tu ești fascinat de acest lucru, de ce să nu faci un pas mai departe și să faci din ea protectorul tău legal cu dreptul de necontestat de a consacra timpul companiei acesteia și să fii fermecat de prezența ei seară de seară?

Faptele tale și felul tău de a conversa constituie o ofensă la adresa lui Dumnezeu. Îngerii lui Dumnezeu țin raportul cuvintelor și faptelor tale. ți-a fost dată lumină însă tu nu i-ai acordat atenție. Calea pe care ai pornit este o rușine pentru cauza lui Dumnezeu. Comportarea ta este nepotrivită și necreștinească. Când vă aflați unul în preajma celuilalt, unul în brațele celuilalt aproape toată noaptea, în pat ... voi dați ocazia vrăjmașului să judece pe poporul nostru și să-l socotească deficitar la capitolul moralitate. — (Scrisoarea 3, 1879.)

Încălcarea poruncii a șaptea — Mi-ai fost arătat în compania ei (a lui Mattie) în timpul orelor de noapte; tu știi cel mai bine în ce fel au fost petrecute aceste ore. Tu m-ai chemat să-ți spun dacă ai încălcat poruncile lui Dumnezeu. Te întreb eu pe tine, nu le-ai călcat? Cum ați petrecut timpul, seară după seară împreună? Poziția, atitudinea, sentimentele voastre au fost astfel, încât ați dori ca ele să fie înregistrate în locașul ceresc? Am văzut, am auzit lucruri care ar face pe îngeri să roșească.... Nici un tânăr nu ar trebui să se poarte așa cum ai făcut tu cu Mattie, dacă nu este căsătorit; și am fost surprinsă să văd că nu ai reușit să vezi aceste lucruri mai profund....

Vrei tu să te schimbi acum cu totul, și să întrerupi orice legătură cu Mattie? Va face și ea acest lucru la rândul ei? Dacă nici unul din voi nu sunteți gata a face acest lucru, atunci căsătorește-te cu ea de îndată și nu mai aruncați ocară nici asupra voastră, nici asupra cauzei lui Dumnezeu.... — (Scrisoarea 61, 1880.)

[119]

Capitolul 16 — Homosexualitatea

[În 1977, Consiliul anual al Bisericii Adventiste de Ziua a șaptea a votat că „perversiunile sexuale ordinare, inclusiv practicile homosexuale, sunt recunoscute ca o întrebuintare greșită a atribuțiilor sexuale și o încălcare a planului divin cu privire la căsătorie. Acestea constituie motiv de divorț.” (*General Action*, pag. 10.) Motivele pentru care o persoană poate fi îndepărtată din Biserica Adventistă de Ziua a șaptea includ „practica homosexuală și alte perversiuni sexuale.” *Manualul Bisericii Adventiste de Ziua a șaptea* (revizuit, 1986), 162.]

Stricăciunea sodomită — O, cât de dezgustat este Dumnezeu de slăbiciunea, lipsa de vitalitate și eforturi făcute fără Hristos a unora dintre cei care pretind a fi slujitorii săi? Lucrarea lui Dumnezeu trebuie să fie dusă înainte, cu putere, și în sus. Acest lucru nu poate fi realizat până când senzualitatea care întinează întreaga ființă omenească nu este îndepărtată din viața celor ce susțin că sunt religioși. Trebuie făcută această lucrare.

Membrii bisericii trebuie să postească și să se roage căutând cu stăruință să fie biruitori prin sângele Mielului și cuvântul mărturiei lor. Nici un fel de întinăciune sodomită nu va scăpa de mânia lui Dumnezeu atunci când va fi executată judecata. Cei care nu se pocăiesc și nu părăsesc orice practici necurate vor cădea împreună cu cei nelegiuți. Cei care vor deveni membri ai familiei regale și vor forma împărăția lui Dumnezeu, pe pământul reînnoit, vor fi sfinți, nu păcătoși. — ([Isaia 30, 1-3.8-16.](#))

Cei care au avut o mare lumină, dar nu au luat seama la ea, se află într-o poziție mai rea decât cei cărora nu

le-au fost acordate atât de multe privilegii. Ei se înalță pe ei înșiși nu pe Domnul. Pedepsa pe care o va suferi orice ființă omenească va fi în fiecare caz, proporțională cu dezonoarea pe care au adus-o asupra lui Dumnezeu. Mulți prin îngăduință de sine, L-au expus pe Domnul Hristos unei rușini deschise. — ([Scrisoarea 159, 1901.](#))

[120]

Patimile cele mai josnice ale inimii omenești — Îngăduința în lucrurile pe care le condamnă Legea a devenit o putere care a dus la starea de depravare a omenirii, pipernicind mintea și pervertind facultățile. Aceeași stare de lucruri care există astăzi a existat și înainte de potop și înainte de distrugerea Sodomei. Desfrâul este în creștere în lumea noastră. Anunțuri cu desene indecente sunt tipărite și afișate pe străzile noastre pentru a atrage privirile și a duce la depravare. Aceste prezentări au ca scop de a trezi cele mai josnice patimi ale inimii omenești prin închipuiri stricate. Aceste închipuiri stricate sunt urmate de practici întinate ca ale celor în care s-au complăcut sodomiții. Însă ceea ce este cel mai teribil este faptul că acestea sunt practicate sub mantia sfințeniei. Tinerii noștri vor fi stricați, gândurile lor se vor degrada și sufletele lor se vor întina dacă ei nu își vor face din adevăr scutul și protecția lor. — ([Scrisoarea 1, 1875.](#))

Păcatele Sodomei astăzi — Noi nu suntem în necunoștință de cauză cu ceea ce s-a întâmplat la căderea Sodomei datorită stricăciunii locuitorilor ei. Profetul a înfățișat aici ([Ezechiel 16, 19](#)) păcatele care au dus la desfrâu. Aceleași păcate care au existat în Sodoma care au atras asupra ei mânia lui Dumnezeu, până la distrugerea ei totală, există și astăzi în lume. — ([The S.D.A. Bible Commentary 4, 1161.](#))

Abandonarea ciudată a principiilor — Oare nu se face suficient pentru a ni se arăta pericolele care ne asaltează pe cale? Pretutindeni se văd epave ale omeniri, dărâmarea altarelor familiale, familii zdrobite. Există o abandonare ciudată a principiilor, standardul privind moralitatea este jos, iar pământul se transformă cu re-

[121]

peziciune într-o Sodomă. Practicile sodomite care au atras judecățile lui Dumnezeu asupra lumii și au făcut ca aceasta să fie potopită de foc, se înmulțesc cu repeziciune. Ne apropiem de sfârșit. Dumnezeu a suportat îndelung stricăciunea omenirii însă pedeapsa nu va zăbovi. Fie ca toți cei care pretind să sunt lumina lumii să se depărteze de orice nelegiuire. — ([The Review and Herald, 10 noiembrie, 1884.](#))

Necurăția este astăzi larg răspândită, chiar printre așa-zisii urmași ai lui Hristos. Pasiunea nu este ținută în frâu; fiind îngăduite, înclinațiile animalice capătă putere în timp ce puterile morale slăbesc din ce în ce mai mult. Păcatele care au nimicit pe antediluvieni și cetățile din câmpie, există și astăzi, nu numai în țările păgâne, nu numai printre adepții creștinismului popular, dar și la unii dintre cei care susțin că așteaptă venirea Fiului omului. Dacă Dumnezeu v-ar prezenta aceste păcate așa cum sunt ele pentru El, ați fi umpluți de rușine și oroare. — ([Testimonies for the Church 5:218.](#))

Capitolul 17 — Masturbarea

Hotărârile înalte și viața spirituală distruse — Viciul ascuns nimicește hotărârile bune, înalte, eforturile sincere și puterea de voință care contribuie la formarea unui caracter creștin. Toți cei care știu ce înseamnă a fi creștin, sunt conștienți că urmașii lui Hristos au obligația ca ucenici ai Săi, de a-și aduce pasiunile, puterile fizice și facultățile mintale în supunere perfectă față de voința Sa. Cei care sunt stăpâniți de pasiunile lor nu pot fi urmași ai lui Hristos. Ei sunt prea mult devotați slujirii stăpânului lor, în care își are originea orice păcat, pentru a-și putea părăsi obiceiurile rele și a alege să slujească pe Hristos. — ([Child Guidance](#), 445, 446.)

Energia vitală este secătuită — Practicarea unor obiceiuri ascunse distruge cu siguranță forțele vitale ale organismului. Orice acțiune nenecesară, care afectează vitalitatea noastră va fi urmată de o slăbire corespunzătoare. Creierul celor tineri este atât de mult împovărat la o vârstă fragedă, încât există deficiențe și epuizare care expun organismul îmbolnăvirilor de tot felul.

Se pune baza pentru diverse boli mai târziu în viață — Dacă obiceiul este continuat de la vârsta de cincisprezece ani înainte, natura va protesta împotriva abuzului pe care l-a suferit și continuă să-l sufere și-i va face pe aceștia să plătească plata pentru încălcările legilor ei, în special de la treizeci la patruzeci și cinci de ani, prin numeroase dureri și diverse boli ale organismului cum ar fi afecțiuni ale ficatului și plămânilor, nevralgie, reumatism, afecțiuni ale coloanei vertebrale, boli ale rinichilor și tumori canceroase. O parte din mașinăria fină a naturii cedează, lăsând celei care rămâne o parte mai grea de adus la îndeplinire, ceea ce produce tulburare în aranjamentul fin al naturii; și adeseori urmarea este

[122]

că întregul organism cedează, rezultatul fiind moartea.
— ([Child Guidance](#), 444.)

Urmările masturbării — Femeile posedă mai puțină forță vitală decât celălalt sex și ele sunt lipsite datorită faptului că își petrec viața mai mult în casă, de aerul susținător dătător de viață. Urmările masturbării se văd la ele în diverse boli cum ar fi răcelile, hidropizia, durere de cap, pierderea memoriei și a vederii, mari dureri de spate și de șale, boli ale coloanei vertebrale și mintea are adesea de suferit. Umoarea canceroasă, care altfel ar rămâne dormitând pe parcursul vieții se inflamează și își începe lucrarea de a roade, de a distruge. Mintea este uneori cu totul distrusă, instalându-se nebunia. [Vezi Anexa A.] — [Appeal to Mothers](#), 27.

[123]

O persoană care a cerut rugăciune pentru vindecare — Soțul meu și cu mine participam odată la o adunare în care un frate, pe care îl simpatizam, suferea rău de ftizie. El era palid și sleit de puteri, el a cerut ca poporul lui Dumnezeu să se roage pentru el. El a spus că și familia lui este bolnavă și că pierduseră un copil. Se simțea durerea lui. El spunea că a așteptat de câțva timp să-i vadă pe fratele și sora White. El credea că dacă ei se vor ruga pentru el, va fi vindecat. După ce s-a încheiat adunarea, frații mi-au îndreptat atenția asupra acestui caz. Ei spuneau că biserica îi ajută, că soția lui este bolnavă și că le-a murit copilul. Frații se adunaseră acasă la el și s-au unit în rugăciune pentru familia îndurerată. Noi eram foarte obosiți și având și povara lucrării asupra noastră în timpul adunării am vrut să ne scuzăm. Eu mă hotărâsem să nu mă angajez în rugăciune pentru nimeni, decât dacă Duhul Domnului îmi va spune acest lucru.

În acea seară, ne-am plecat în rugăciune și am prezentat cazul său înaintea Domnului. Am implorat ca Domnul să facă cunoscută voia Sa cu privire la acest om. Tot ce doream era ca Domnul să fie proslăvit. Este voia Domnului ca noi să ne rugăm pentru acest om îndurerat? Am lăsat povara asupra Domnului și ne-am

retras la odihnă. Cazul acestui bărbat mi-a fost arătat clar într-un vis. Mi-a fost arătat ce făcuse el din copilărie până atunci și că, dacă ne vom ruga, Domnul nu ne va asculta pentru că el păstra nelegiuirea în inima sa. A doua zi dimineată omul a venit la noi ca să ne rugăm pentru el. L-am luat deoparte și i-am spus că ne pare rău că suntem siliți să-i refuzăm cererea. I-am relatat visul meu, iar el a recunoscut că este adevărat. El a practicat onanismul din copilărie și a continuat să-l practice și în timpul vieții de căsătorie însă a spus că vrea să încerce să scape de acest obicei. Acest bărbat trebuia să biruiască un obicei de mult înrădăcinat. Se afla în perioada de mijloc a vieții. Principiile sale morale erau atât de slăbite, încât atunci când acestea au ajuns în conflict cu o îngăduință de mult timp tolerată, acestea au fost biruite....

[124]

Iată un om care se înjosea zi de zi și totuși îndrăznește să vină în prezența lui Dumnezeu și să ceară creșterea puterii sale pe care el o irosea în van și care, dacă i-ar fi fost acordată, ar fi fost folosită în destrăbălare. Câtă îndelungă răbdare are Dumnezeu! Dacă El l-ar trata pe om după faptele sale stricate, cine ar mai putea sta în prezența Sa? Dacă noi am fi fost mai puțin precauți și am fi prezentat cazul acestui om înaintea Domnului, în timp ce el practica nelegiuirea, ne-ar fi ascultat oare Domnul? Ne-ar fi răspuns El la rugăciune? „Căci Tu nu ești un Dumnezeu căruia să-l placă răul; cel rău nu poate locui lângă Tine. Nebunii nu pot să stea în preajma ochilor Tăi; Tu urăști pe cei ce fac fărădelege...” (Psalmii 5, 4.5.)

Acesta nu este un caz unic. Nici măcar relația de căsătorie nu a fost suficientă pentru a-l determina pe acest bărbat să se abțină de la obiceiurile stricate pe care le avea încă din copilăria sa. Aș vrea să pot să fiu convinsă că asemenea cazuri ca cel pe care vi l-am prezentat sunt rare, însă eu știu că sunt frecvente. — (Child Guidance, 450, 451.)

Capitolul 18 — Abuzul copiilor

Stimate frate:

Tocmai am citit scrisoarea ta din 26 aprilie. Fie ca Domnul să mă ajute să îți scriu întocmai acele cuvinte care să ducă la refacerea ta și nu la nimicirea ta.

Îmi pare rău foarte rău pentru tine. Păcatul, fratele meu, este păcat; este călcarea legii și dacă aș încerca să minimalizez păcatul înainta ta nu ți-aș face nici un bine. Tu, ca creștin, îți vatămi singur sufletul. Întreaga ta experiență religioasă se depreciază și nu poți avea credință și încredere în Dumnezeu în timp ce nutrești gânduri necurate și ai mâinile mânjite. Lucrarea trebuie să înceapă cu sufletul și atunci va transforma caracterul. Minte și inima ta sunt stricate și toate faptele care izvorăsc din acestea sunt dezgustătoare. Este un mare păcat, în special pentru unul care pretinde că predică Evanghelia lui Hristos.

[125]

Această categorie de păcate mi-a fost prezentată ca producând multă întinare morală. Ce influență ai tu asupra acelor tineri, copii, pe care îi strici și întinezi prin faptele tale? Cum poți tu să păstorești oi și miei în timp ce le umpli de necurăție mintea și le întinezi simțul moral? Cum poți trata cu atâta ușurință aceste lucruri pe care le faci față de surorile tale și copiilor tăi? Aceasta este o crimă în ochii lui Dumnezeu și eu nu o pot trece ușor cu vederea. Este un păcat sodomit. Este stricat, scârbos și o urâciunea în ochii unui Dumnezeu sfânt. Înseamnă practicarea nelegiurii.

Orice copilă care își lasă trupul să fie pipăit de un bărbat nu poate ajunge în Împărăția cerurilor. Aceste obiceiuri deșarte și ordinare ruinează pe tinerii noștri. Ai face acest lucru și cu trupul propriului tău copil? N-ai considera tu acest lucru incest, descoperindu-i go-

liciunea? Toți cei care fac astfel de lucruri conduc pe tineri în practici dezgustătoare, scârboase. Știu la ce conduc aceste lucruri. La practici destrăbălate și desfrâu. Ia seama cât de mult dezonorezi tu și înjosești adevărul. O, Dumnezeu urăște toate aceste păcate. Cum poți face aceasta și în același timp să predici Cuvântul celor păcătoși — fiind tu însuți un păcătos?

Știu cum privește Dumnezeu aceste păcate. Un om căsătorit, un pastor al Evangheliei, să conducă pe mieii turmei în practicile sodomite. Acum, de dragul lui Hristos, nu mai face aceste lucruri nelegiuite care distrug propriul tău suflet și sufletele altora. Este bine că nu ți-a mai fost îngăduit să continui acest obicei oribil, dezgustător. Acesta nu este un păcat ușor. Efectul asupra minții aceleia care se lasă pradă atingerilor tale nu poate fi măsurat — ființele omenesti sunt proprietatea lui Dumnezeu și a face o faptă care să le întineze constituie o insultă teribilă la adresa lui Isus Hristos, care și-a dat viața pentru aceste suflete prețioase pentru ca acestea să nu piară în păcatele lor, ci să aibă viață veșnică și astfel de fapte pot ruina suflete pentru care a murit Hristos. Vei continua tu această lucrare de distrugere a sufletelor?

[126]

Privind la Domnul Isus care este Autorul și Desăvârșitorul credinței tale, vei fi îmbărbătat în Domnul. Noi nu putem ști decât că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Vin la tine ca un medic al sufletelor; îți spun că nu este posibil să lucrezi ca pastor. Ce faci tu? Conduci pe tineri la pomul cunoștinței răului și le înveți să ia din fructul oprit, care este numai nelegiuire? Aceasta înseamnă a face lucrarea lui Satana în modul cel mai eficient. Înseamnă a otrăvi mințile și a le întina cu închipiri nesfinte.

Acestea au fost păcatele care au stricat și Sodoma. Practicarea acestor nelegiuiri nu a început dintr-odată. La început, bărbatul și femeia și-au amortit simțurile prin obiceiuri nesfinte, stricate. Apoi, ca locuitori așezați în Sodoma, ei au făcut ceea ce ai făcut și tu, ai învățat și pe alții să facă ceea ce Dumnezeu a interzis. și astfel,

pe măsură ce locuitorii au început să se înmulțească, această educare în privința practicilor păcătoase a continuat prin lucruri depravate până când orice persoană care ajungea în mijlocul lor, cele dintâi gânduri ale lor erau să o întineze în nelegiuirea lor și aceasta până când Sodoma a ajuns renumită pentru spurcăciunea ei. Păcatele lor au ajuns până la ceruri și Domnul nu le-a mai putut suporta. El i-a nimicit împreună cu tot ceea ce era frumos acolo și făcea din acel loc un fel de al doilea Eden, pentru că pământul a fost stricat datorită locuitorilor de acolo.

Aceste trupuri, pe care le violezi tu sunt cumpărate, ele fiind proprietatea lui Isus Hristos. Am știut că acesta este păcatul tău însă am știut de asemenea că dacă adevărul ar fi fost întronat în inima ta, acest lucru ar fi făcut ca păcatul să-ți apară în adevărata lui hidoșenie, căci adevărul adus în templul sufletului va alunga afară desfrâul și întinăciunea din inimă....

[127]

Tu spui că nu ai comis adulter. Dumnezeu socotește vinovat de adulter pe oricine face astfel de lucruri și toți cei care transmit aceste practici păcătoase și altora, întinează acel suflet cu închipuiri deșarte. Nu vezi tu, nu poți tu înțelege că prin ceea ce faci tu conduci pe tinere înspre acest obicei al masturbării? Tu le-ai dat din fructul pomului cunoștinței (binelui și răului) și orice rău transmis lor le face să aibă parte de fructul pomului cunoștinței binelui și răului, pe care Dumnezeu l-a interzis a fi mâncat....

Cum aş putea găsi oare cuvinte care să poată să redea grozăvia acestui păcat îngrozitor? Cum aş putea să ți-l prezint ca să nu-l mai privești așa cum ai făcut-o până acum, ca nefiind un păcat mare? Eu am nepoate, ficele fiului meu W. C. White. Dacă aş fi forțată să aleg între varianta ca acestea să fie expuse acestor ispitiri și să învețe aceste practici păcătoase și varianta ca să fie lovite de moarte, aş pune: mai bine să moară nevinovate. Să nu fie întinate gustând din fructele Sodomei....

Dacă te-ai prinde de Hristos printr-o credință vie și ți-ai umili sufletul înaintea Lui, El ar prelua cazul tău și îngerii te-ar păzi. Însă tu trebuie să te împotrivești diavolului. Trebuie să te educi îndreptându-ți gândurile în altă direcție. Nu-ți mai pune încrederea în tine însuți. Nu căuta niciodată compania femeilor sau a fetelor. Păzește-te de ele. Gustul tău moral este atât de pervertit, încât tu te vei ruina și pe tine însuți, și multe suflete dacă nu faci o întorsătură în viața ta. Educă-ți mintea spre a studia Cuvântul lui Dumnezeu. Studiază-l cu toată inima ta și roagă-te mult. Viața veșnică merită un efort de o viață întreagă, perseverent, neobosit. Educă-ți acea minte pe care ai folosit-o în mod greșit și ai îndreptat-o pe canale greșite ale gândirii. Educă-ți mintea să se ocupe cu probleme legate de viață, caracter și de lecțiile Domnului Hristos....

[128]

Nu socoti că cel mai rău lucru pentru tine este să-ți pierzi înputernicirea. Tu nu ești vrednic să ți se încredințeze grija turmei. Tu trebuie să știi acest lucru fără să-ți spun eu. Ți se mai acordă puțin timp de har, folosește-l la maxim, cercetând Cuvântul. Fiecare binecuvântare pierdută este o mare pierdere pentru tine, însă, dacă vii așa cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu, s-ar putea să primești acum iertare pentru păcat, dar nu lăsa ca viața ta viitoare să aibă asupra ei pata întunecată a trecutului....

Tu mă întrebi dacă trebuie să faci o mărturisire publică. Eu spun: nu. Nu Îl dezonora pe Domnul făcând public faptul că unul care a propovăduit Cuvântul poate fi vinovat de un astfel de păcat ca cel pe care l-ai comis tu. Aceasta ar fi un oprobriu pentru lucrare. Nu fă publicitate acestui lucru în nici un fel. Ar face rău cauzei lui Dumnezeu în întregime. Ar crea gânduri necurate în mințile multora, chiar dacă ar fi numai auzit acest lucru. Nu îți mânji buzele nici măcar prin a-i spune soției tale aceste lucruri, făcând-o să-i fie rușine și să-și plece capul de mâhnire. Du-te la Dumnezeu și la frații care cunosc acest capitol grozav al vieții tale și spune-

le ce ai de spus și apoi să se înalțe rugăciuni pentru tine. Cultivă stăpânirea de sine. Umblă cu atenție și rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Capătă putere morală spunând: „Nu-L voi dezona pe Răscumpărătorul meu.” — ([Scrisoarea 106a, 1896.](#))

Transmiterea mesajelor de muștrare — Îmi pare rău pentru că te simți jignit, deoarece am dat fratelui A. o copie a scrisorii pe care ți-am trimis-o ție. Nu am făcut acest lucru nicidecum pentru a te jigni. Tu însuți mi-ai scris că i-ai făcut cunoscute lucruri cu privire la tine însuși și că el socotește că tu ar trebui să mărturisești totul în fața bisericii. Am gândit că aceea scrisoarea ar preveni orice acțiune de acest fel și ar ține lucrul cât mai ascuns cu putință.

[129]

Nu i-am încuviințat nicidecum să citească mamei tale. Ea are destule neazuri. Am crezut că scrisoarea, care condamnă păcatul are să te încurajeze să-ți pui încrederea în Dumnezeu. Am presupus că îl va ajuta pe fratele A. să te ajute pe tine. Dacă tu ai adăugat la neazul tău, înrăutățind și mai mult lucrurile pentru tine, îmi pare rău, sincer.

Ori de câte ori am scris o scrisoarea de muștrare, întotdeauna am trimis o copie și pastorului care deservește biserica respectivă, pentru ca el să poată avea înțelepciunea de a ajuta pe cei care sunt ispitiți să-și revină, și să le dea sfatul de care au nevoie. Știu de asemenea, în împrejurările existente că nu este posibil să ți se acorde mandatul de păstor pentru că, având cunoștință de faptele tale, dacă ai mai fi biruit în vreun fel anume, Domnul ar socoti Conferința vinovată de păcatul de care tu ești vinovat. — ([Scrisoarea 120, 1897.](#))

Secțiunea 7 — Sfaturi către persoane cu probleme morale

[130]

[Această parte conține mărturii personale adresate în majoritate unor lucrători angajați în lucrare sau în instituțiile Bisericii Adventiste de Ziua a șaptea din secolul al XIX-lea. Ellen G. White avea în vedere ca sfatul ei, adresat în principal anumitor persoane, să fie de folos și altora, aflați în situații asemănătoare. Ea a scris:

„Când Domnul scoate în evidență cazuri individuale și le spune pe nume păcatele, alții, care nu mi-au fost arătați în viziune, acordă încredere acestor descoperiri. Dacă o persoană este muștrată pentru un anumit păcat, frații și surorile să se examineze cu atenție, pentru a vedea dacă nu au greșit și ei și nu s-au făcut vinovați de același păcat.... Muștrându-l pe cel greșit, El dorește să îndrepte pe mulți.... El face cunoscute greșelile unora, pentru ca și alții să poată fi în acest fel avertizați; să se teamă și să se ferească de acele păcate.” ([Testimonies for the Church 2:112,113.](#)) Cu privire la numărul mare de scrisori din această secțiune, care sunt adresate slujitorilor Evangheliei, a se citi Prefața.]

Capitolul 19 — O gospodină

[O femeie căsătorită care s-a îndrăgostit nebunește de soțul altei femei până la punctul de a comite adulter.]

Distrugerea fericirii unei femei — Duhul îmi este tulburat. Nu-mi pot găsi pacea. Ceea ce s-a petrecut în ultima vreme mi-au produs suferință și agonie sufletească; și apoi când mă gândesc la sărmana sora J. a cărei fericire ai distrus-o pentru totdeauna, mă întreb: care îți va fi răsplata pentru aceste lucruri? Noi vom fi judecați după faptele pe care le-am făcut în trup. Noi simțim că ar fi drept și corect să fii pedepsită după cum pe drept o meriți însă ne aducem aminte de cuvintele Scripturii: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti, zice Domnul.” (Evrei 10, 30.) Ceea ce ai semănat aceea vei secera. Da, vei secera o recoltă îmbelșugată, frigul nu o va vătăma; mana nu o va atinge, omizile nu o vor mânca; ai semănat în firea pământescă; vei secera întinare. O răsplată teribilă te așteaptă.

[131]

Nu ai păcătuit doar împotriva familiei tale, aruncând o pată asupra copiilor tăi, care sunt rodul trupului tău, care va fi pentru ei ca și lepra, ci ai smuls bucuria, fericirea din viața sorei J. pentru totdeauna.

Te-ai împietrit oare atât de mult, încât nu te mai temi de Dumnezeu, de judecată, de veșnicie, atunci, când faptele tale, oricât ar fi de tănuite, vor fi trecute în revistă înaintea lui Dumnezeu? Ești tu conștientă că faptele tale sunt înregistrate în ceruri, scrise în carte și de faptul că cel care te va judeca în acea zi va fi Cuvântul lui Dumnezeu?

Urmările pentru veșnicie datorită adulterului pentru care omul nu s-a pocăit — Ce a poruncit Dumnezeu lui Moise a se face cu cei care se făceau vinovați de adulter? Ei trebuia uciși cu pietre. Oare

acolo sfârșește pedeapsa? Nu, ci trebuie să moară de a doua moarte. Sistemul de ucidere cu pietre a fost înlăturat însă pedeapsa pentru călcarea Legii lui Dumnezeu nu a fost desființată. Dacă cel care a călcat Legea nu se pocăiește din inimă, el va fi pedepsit cu nimicire veșnică din prezența lui Dumnezeu.

Aud că ai spus: „Îl iubesc pe Walter J.” Ce treabă ai tu să-l iubești pe Walter J., când el aparține alteia? Vei ruina tu și vei zdrobi inima unei femei nevinovate de dragul satisfacerii dragostei tale vinovate?

Relații care nu sunt în concordanță cu Legea lui Dumnezeu în familii — Care familie ar mai fi în siguranță dacă și altele ar avea nerușinarea ta? Ele ar putea pătrunde la fel de bine și în familia mea, să se strecoare în inima soțului meu și apoi să-l smulgă de la mine pentru satisfacerea dragostei lor vinovate. Te întreb din nou: te-ai împietrit atât de mult încât nu te temi de Dumnezeu, de mânia Lui înverșunată care va fi curând revărsată asupra păcătosului, neamestecată cu milă? Tu vrei să-ți vinzi sufletul atât de ieftin, să arunci rușine asupra fratelui tău, a copiilor tăi pentru a-ți satisface inima pătimașă.

[132]

L-ai obținut pe Walter J. și ce ai realizat cu asta? Ai un bărbat care nu se teme să calce Legea lui Dumnezeu, care nu se dă în lături să zdrobească inima unei soții bune care i-a născut mulți copii și i-a condus în mormânt — o soție care i-a dăruit toată căldura inimii ei în tinerețe — o soție cu care a trăit până aproape de încheierea vieții! Crezi tu că după ce l-ai obținut pe Walter J. cu totul pentru tine, după ce l-ai furat de la soția tinereții sale, că-ți va rămâne continuu credincios ție, care ai făcut atât de mult rău pentru a-ți satisface dragostea vinovată?

Walter J. este un caz foarte greu — acesta este ceea ce conchide adevărul. S-a făcut totul pentru el. Acum el nu mai are frică de Dumnezeu și nu se teme să calce Legea Sa. Îngerii cei răi iau în stăpânire mintea lui și pe a ta și atunci cât de consecventă și fidelă și uniformă

va fi dragostea voastră? Ați semănat spre nenorocirea voastră, nenorocire. Totdeauna vă va urmări o conștiință vinovată. Este posibil oare acum să faceți cale îtoarsă? E posibil oare ca un Dumnezeu îndurător să aibă încă milă de voi?

Cum îndrăznești tu să-l iubești pe Walter J. și să adaugi la păcatul tău pe acela de a zdrobi inima soției sale? O, tu ai vândut cerul pe un preț foarte ieftin. Ai arătat ce alegere ai făcut. Viața ta a fost marcată de alegerea făcută, aceea de a te așeza în afara cetății, împreună cu câinii, vrăjitorii, adulterii, închinătorii la idoli și toți cei care iubesc și practică minciuna.

Te rog citește [Proverbe 6](#), de la versetul 2 înainte. Citește [Apocalipsa cap. 7](#). — ([Scrisoarea 12, 1864.](#))

Capitolul 20 — Un adventist de mult timp și amanta lui

[133]

Către o persoană care trăiește de multă vreme în neascultare — Sărmanul meu frate, înșelat, păcătos, îți voi adresa acum câteva cuvinte ție, pentru care simt o povară de atâția ani de zile. Ira K., de ani de zile duci o viață de păcat. ți-am scris dar nu am primit răspuns și mustrarea făcută nu a avut efect, asupra căilor tale....

Ai făcut o lucrare pentru propriul tău suflet. Grăbește-te, dacă nu va fi, pentru totdeauna, prea târziu. Dumnezeu va ierta acum chiar păcatele roșii ca purpura dacă vei face acele lucruri care să îndrepte faptele tale. Eu nu spun că este fără nădejde cazul tău, însă cu siguranță ai păcătuțit peste măsură; totuși Domnul Isus se află încă în sanctuar. Isus mijlocește în favoarea ta. Frații și surorile tale au lucrat mult pentru tine; au dovedit atât de mult interes pentru tine deoarece tu ai privit păcatul și nelegiuirea în mod ușuratic, însă Domnul Isus te iubește și eu ți-L prezint pe Isus și Îl înalț înaintea ta.

Satana îți spune că nu e bine să încetezi să păcătuiești, că ai mers atât de departe cu neascultarea și călcarea Legii, încât nu are rost să încerci să te întorci la Dumnezeu. Cât timp simt că ocara păcatelor este asupra ta și aș vrea să vezi păcatul așa cum este el, ți-L voi prezenta mereu pe Domnul Isus ca un Mântuitor care iartă păcatele.

Iertarea din ceasul al unsprezecelea — Timpul vieții tale aproape a trecut și dacă vei veni acum la Dumnezeu, așa cum ești fără să-i spui altceva decât că El a murit pentru a-l mântui pe cel mai mare dintre păcătoși, vei găsi iertare chiar și în acest al unsprezecelea ceas. Omul trebuie să coopereze cu Dumnezeu. Domnul Isus nu a murit pentru a primi puterea de a

acoperi păcatele care nu au fost mărturisite și pentru care omul nu se pocăiește. Nu toate păcatele trebuie mărturisite în public, ci unele trebuie mărturisite doar lui Dumnezeu și părților care au fost vătămate.

[134]

Neprihănirea atribuită de către Hristos — Neprihănirea lui Hristos atribuită omului înseamnă sfințenie, integritate, curăție. Dacă nu am beneficia de neprihănirea lui Hristos atribuită nouă, pocăința noastră nu ar fi acceptată. Neprihănirea în noi, prin credință, înseamnă dragoste, îndelungă răbdare, blândețe și toate celelalte virtuți creștine. Astfel devenim părtași ai neprihănirii lui Hristos care devine o parte a ființei noastre. Toți cei care sunt părtași ai acestei neprihăniri vor face lucrările lui Dumnezeu....

Însă mantia neprihănirii Domnului Hristos nu acoperă niciodată păcate îndrăgite. Nimeni nu va putea intra la ospățul nunții Mielului fără haina de nuntă, care este neprihănirea lui Hristos. Nici un om nu poate vedea pe Dumnezeu dacă nu este sfânt. Dumnezeu așteaptă să ofere putere divină fiecărui suflet pentru ca aceasta să se îmbine cu efortul omenesc. „Duceți până la capăt mântuirea voastră cu frică și cutremur, căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.” ([Filipeni 2, 12.13.](#))

Domnul Hristos reprezintă desăvârșirea caracterului divin. El este modelul nostru. Cuvintele lui Petru sunt pline de însemnătate: „Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altă dată, când erati în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră; căci este scris: «Fiți sfinți că Eu sunt sfânt».” ([1 Petru 1, 14-16.](#))

Numele în cartea vieții — Ioan, în Apocalipsa, în descrierea pe care o face Noului Ierusalim, spune: „Nimic întinat nu va intra în ea; nimeni care trăiește în spurcăciune și minciună, ci numai cei scriși în Cartea vieții Mielului.” ([Apocalipsa 21, 27.](#)) Ei bine, poate te întrebi: „Este numele meu scris acolo?” El este scris acolo dacă ai un caracter curat și sfânt, asemenea carac-

terului Domnului Hristos. Doar credința în adevăr nu ne poate mântui. Noi trebuie să fim asemenea lui Hristos dacă vrem să Îl vedem într-o zi așa cum este.

„Orice om care are nădejdea acesta în el se curățește, după cum El Însuși este curat.” Orice nădejde despărțită de această curăție și neprihănire este o cursă a lui Satana, o înșelăciune și o amăgire fatală. Domnul Hristos a venit în lumea noastră și ne invită cu iubire să venim la El, să învățăm de la El și să credem în El, iar când venim la El, ne altoiește în viața Lui și în caracterul Lui. Apropierea noastră de Hristos este credința, iar altoirea este înfierea; și prin acest act reciproc, noi devenim fii ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Hristos, părtași de natură divină, scăpând de stricăciunea care este în lume prin pofte.

[135]

Altoiți în Hristos — Această altoirea în Hristos ne desparte de lume. Noi nu vom mai iubi societatea lucrurilor deșarte, contaminate și contaminatoare. Vom fi cu adevărat morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru. Urmarea vor fi ciorchini de roade. Darurile Duhului se transformă în dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, credincioșie. Avem sentimente noi, pofte noi, gusturi noi. Lucrurile vechi au trecut și iată toate lucrurile s-au făcut noi.

O alegere pentru viață sau moarte — Acum te întreb pe tine frate K., vrei tu să-L slujești pe Dumnezeu cu toată inima ta, păzind toate poruncile Lui, sau vrei tu să slujești diavolului? Vrei tu, indiferent de consecințe, să te așezi de partea lui Hristos? Dumnezeu nu constrânge slujirea ta. Viața sau moartea de tine depind. Dacă vii la Isus, mărturisindu-ți păcatele în umilință și cu pocăință. El îți va ierta păcatele și te va curăți de orice nelegiuire. Nu te poți întoarce de la păcat până când nu vei urî păcatul și vei iubi curăția, adevărul și neprihănirea. Te implor să vii ca un copil, umilindu-ți inima înaintea lui Dumnezeu iar Isus va ierta nelegiuirea ta.

[136]

Societatea celor necredincioși — Sper ca Annie să nu mai aibă aceeași influență asupra ta ca cea pe care a avut-o. Dacă ea continuă, aceasta înseamnă ruină, ruină veșnică pentru amândoi. Voi vă simpatizați mult, mult prea mult în timp ce soția ta este înșelată, amăgită, jefuită de respectul care i se cuvine, copii tăi sunt jefuiți de acea încredere pe care ar trebui să le-o acorzi lor și nu străinilor. Ai o lucrare de făcut, și aceasta fără întârziere, căci de nu, plata păcatului va fi partea ta.

Pleacă din societatea celor necredincioși; consacră fiecare moment din viața ta pentru a-L căuta pe Domnul câtă vreme poate fi găsit. Nu poți trăi două vieți, una pentru Hristos și una pentru diavolul. Cât timp vrei să-ți găsești plăcerea în păcat, care este atât de oribil pentru Dumnezeu? Influența prețioasă a Duhului lui Dumnezeu s-a stins din sufletul tău în întregime. Acum schimbă-te. Ți spun nu să disperi, ci să vii la un Mântuitor îndurător, care iartă păcatul. Rupe legăturile, debarasează-te de ele.

Ți-e frică să faci acest lucru pentru că nu vrei să te expui. Dar acest lucru se va întâmpla cât de curând, căci nu poți să ascunzi la nesfârșit adevărata ta stare. Dumnezeu mi-a arătat să te încurajez să faci o altă experiență. Trebuie să alegi între egoism și păcat pe de o parte, și Hristos, curăția și neprihănirea Sa pe de altă parte. Dacă te predai lui Dumnezeu inimă, suflet și trup nu vei mai fi rob al păcatului. O, nu pot să îndur gândul că unul care a avut o lumină atât de mare, să rămână slujitor al păcatului și al lui Satana.

Transformarea totală — Nu există altă speranță pentru tine decât transformarea totală a caracterului. Astfel Îl vei putea onora pe Hristos și să fii asemenea Lui. Legea Sa va fi regula vieții tale. Grăbește-te să-ți așezi picioarele pe calea spre sfințenie. Salvează-ți sufletul, aruncându-te la picioarele crucii. Apoi vino la Isus și fii fericit și vei ajunge în ceruri. A predica nu este tot ce trebuie să faci tu, ci este nevoie și de muștrarea păcatelor, așa cum Natan l-a muștrat pe David. „Tu ești

omul acela.” Trebuie să fii evlavios, să ai o inimă curată, o viață desăvârșită sau să mori în păcatele tale și să pieri împreună cu cei necredincioși.

[137]

Fie ca Domnul să te convingă, aceasta este rugăciunea mea. — (*Scrisoarea 1e*, 1890.)

Solie către o amantă — Am să-ți scriu câteva rânduri. De câțiva ani s-au descoperit lucruri referitoare la tine ce au legătură cu familia lui Ira K., însă acestea sunt capitole ascunse în experiența voastră a amândurora, care poate au fost bănuite și de alții, și anume că voi aveți o legătură nesfântă. Aud că tu și fratele tău v-ați convertit, și dacă acest zvon este adevărat, va fi nevoie să te pocăiești. „Cel care își acoperă păcatele nu propășește.”

Ai avut o influență puternică asupra lui Ira K. Legătura ta cu el a fost așa cum tu o cunoști bine și dacă nu îți mărturisești păcatul și nu te pocăiești, nu vei vedea niciodată Împărăția cerurilor. Poți tu să-ți vinzi sufletul atât de ieftin? Este posibil ca păcatul să-și fi pierdut hidoșenia pentru tine? Nu mai am nici cea mai mică încredere în cel căruia i-am spus mult timp fratele K.

Ceea ce a făcut el mi-a fost arătat în mod clar, distinct. Nimeni nu știe ceea ce știu eu în legătură cu trecutul ruinat. Nici nu am vrut ca cineva să aibă cunoștință de aceasta însă sfârșitul vieții lui Ira K. nu este prea departe și crezi că va ajunge el în veșnicie fără a-și mărturisi păcatele și fără a se pocăi? Cei vei spune când te vei afla în fața barei de judecată a lui Dumnezeu?

Este păcatul păcătos? — El a urmat atât demult timp pornirile inimii sale păcătoase, încât păcatul nu-i mai apare din cale afară de păcătos. Acum, din moment ce gândurile tale au fost trezite la problema serioasă a mântuirii sufletului tău, sper că poți vedea cât este de urâcios păcatul, sper ca acum să-ți mărturisești păcatele înainte de a fi pentru totdeauna prea târziu. Dacă Ira K. moare în starea în care este acum, cufundat în nelegiuire, ce credeți voi doi că aveți de așteptat de la judecată?

[138]

Calea voastră a fost tristă și dureroasă. Credeți voi că Dumnezeu nu vede aceste lucruri?...

Ochiul lui Dumnezeu v-a urmărit. El a înregistrat tendința voastră de a înșela. Tu ai înstrăinat sentimentele lui Ira K. de soția lui care este în suferință de atât de mult timp. L-ai prins în mreaja ta pe Ira K. și nu îndrăznești să întrerupi acest lucru; el nu îndrăznește să nu-ți facă pe plac.... Tu ai, ca și arhiomagitorul, minciuni bine ticluite și ai acționat asupra unei minți înjosită, degradată și pervertită de propriul său păcat pentru a-l face să vadă lucrurile într-o cu totul altă lumină.

Acum, dacă Dumnezeu a atins inima ta, ceea ce doresc în mod sincer să se fi întâmplat, îți vei umili inima și vei cădea pe Stâncă pentru a fi zdrobită? Îți vei mărturisi păcatele și le vei părăsi pentru totdeauna și vei începe o viață nouă? Va trebui să-ți aduci aminte de ceea ce ai făcut unei femei istovite, un copil al lui Dumnezeu plin de poveri — sora K. și ea și-a avut greșelile ei, însă ea nu a disprețuit mustrarea. Ea a fost gata întotdeauna să se plece în fața luminii și a vocii lui Dumnezeu.

Când mi-a fost prezentat cazul tău și mi-a fost atrasă atenția asupra păcatelor tale, eu am păstrat toate aceste lucruri doar pentru mine, sperând că va veni un timp când spiritul tău împietrit se va înmuia. Acum te implor, să cauți mântuirea sufletului tău înainte de a fi pentru totdeauna prea târziu. Păcatul de a căuta greșeli al sorei K. este ușor în comparație cu păcatul tău și al soțului ei. Voi amândoi ați țesut o plasă împrejurul vostru care s-a tot mărit și întărit ca oțelul, însă judecățile lui Dumnezeu nu vor fi mult amânate dacă veți continua în același fel.

Răbdarea lui Dumnezeu, apoi mânia lui Dumnezeu — Dumnezeu păstrează un raport al păcatelor neamurilor și ale indivizilor și când acestea ating o anumită măsură care se umple, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu a fost epuizată, mânia Lui nu mai poate dormita. Dacă este necesar, îți pot arăta mustrările adreseate lui Ira K. Nu-l mai pot numi frate, pentru că el nu mai este creștin. m-am străduit mult să nu se cufunde în

disperare, sperând tot timpul că va fi conștient că e pe o cale greșită și că se va pocăi înainte de a putea fi respins ultima rază de îndurare din partea lui Dumnezeu pentru totdeauna.

Însă mi-a fost arătat că el s-a ridicat cu mintea sa și inima sa împotriva a ceea ce este bine și că el socotește influența ta necruțătoare ca fiind adevăr. Tu l-ai ajutat să se îndepărteze de aceia care îi erau adevărați prieteni, care ar fi exercitat o influență ce l-ar fi condus la mântuirea sufletului său. Este timpul când eu trebuie să vorbesc. Ira K. nu dorește ca eu să merg acasă la ei. El nu dorește ca eu să mă apropiu de el pentru că se teme că Dumnezeu îl va muștra pentru faptele lui nelegiuite și pentru ale tale.

Nu îndrăznesc să nu îți fac cunoscute aceste lucruri. Sper că vei căuta pe Domnul din toată inima ta, ca să-L poți găsi. Mai bine să trăiești în umilință tot restul vieții tale decât să-ți pierzi sufletul și să fi mijlocul prin care și alte suflete să fie pierdute datorită faptelor tale. Păcatul nu îți pare din cale afară de păcătos, însă Dumnezeu spune: „Știu faptele tale.” Așa că pentru orice minciună pe care ai spus-o, orice cuvânt mincinos pe care l-ai rostit, și pentru orice faptă nesfântă a fost cineva care a văzut totul și de care nu te poți ascunde.

La ospățul lui Belșatar — Puțin s-a gândit Belșatar în noaptea aceea a ospățului profanator că era de față un sol ceresc care urmărea fiecare mișcare, și că sărbătoarea din noaptea aceea avea să umple măsura faptelor lui rele. El nu avea să mai fie protejat și apărat de Dumnezeu. Puterea care ținea totul în frâu nu avea să-l mai țină la adăpost de rău; el avea să cadă, împărăția lui să cadă în mâinile altcuiva, iar trupul său avea să fie ucis.

Apeluri din Cuvântul lui Dumnezeu — Inima mea este plină de întristare. Întreb eu: trebuie lăsate aceste suflete ca să se trezească la a doua înviere? Să fie lăsate în afara cetății lui Dumnezeu, printre câini, vrăjitori și adulteri și cei care „mint și iubesc minciuna?” Ce

[140]

pot să îți spun? Ai un spirit împietrit, încăpățânat, dacă nu vei cădea pe Stâncă pentru a fi zdrobit.

Domnul a spus: „Veniți totuși să ne judecăm: ... de vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face albe ca lâna.” (Isaia 1, 18.) „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit de gândurile lui; să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru care nu obosește iertând.” (Isaia 55, 6.7.) „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios ca să ne ierte păcatele și să ne curățe de orice nelegiuire. Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos și Cuvântul Lui nu este în noi.” (1 Ioan 1, 9-10.)

Te rog cu stăruință, lasă ca lucrarea acesta să se facă în profunzime. În loc de a te duce cu așa-zisele tale dureri la Ira K., un biet muritor, păcătos, pentru a te bucura de înțelegerea lui, du-te cu necazurile tale la Isus. El ți-a adresat și ție invitația: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.” (Matei 11, 28-30.) — Letter 23a, 1890.

Altă solie către amantă — Din nou mă adresez ție ca să nu greșești în acest timp care constituie criza vieții tale și să urmezi singura cale dreaptă posibilă pentru tine. Păcatul te ține cu putere prin voința pe care o ai. Pune-ți voința de partea Domnului în această problemă; nu te mai așeza pe poziția unei păcătoase, a unei curve. Poate că tu nu poți vedea limpede cum te poți elibera de păcatele pe care le-ai îndrăgit și s-au consolidat prin repetare. Singura cale posibilă este aceea de a-ți mărturisi păcatele, de a le părăsi și de a crede că Dumnezeu te va ierta.

Tu trebuie să-ți cauți salvarea în Hristos și numai în El. Firea și mândria ta trebuie să moară și Domnul

Hristos trebuie să trăiască în tine ca să nu mai fii prinsă în mreaja păcatului și a nelegiurii. Trebuie să-ți umilești inima înaintea lui Dumnezeu, iar Isus va avea milă de tine și te va mântui....

Dacă dorești să fii o creștină, nu este timp de amânare; acum este ocazia de aur. Poți umbla în curăție numai privind la Isus, rugându-te și încrezându-te în El clipă de clipă. Trăiești în adulter de atât de mult timp încât acest păcat nu-ți mai pare odios. Tu iubești păcatul. Dacă dorești acum să părăsești păcatul, trebuie să renunți la el pentru totdeauna. Dacă îți mărturisești păcatele, El este credincios și drept ca să îți ierte păcatele și să te curățe de orice nelegiuire. Nu trebuie să-ți ascunzi sau să-ți scuzi păcatele, ci trebuie să te trezești și să te grăbești să-ți mărturisești păcatele și să-ți mântuiești sufletul căutând iertarea păcatelor tale.

Influența rea a membrilor de familie — O, este un lucru teribil să fii pierdut. Calea pe care ai mers este tristă și dureroasă. Timpul este scurt. Vrei să vii acum? Vrei să te așezi la picioarele lui Isus și să înveți de la El? Este speranță pentru tine însă ai avut sfetnici răi și dacă Îl iubești pe Isus vei urî și chiar să stai de vorbă sau să te afli în preajma rudelor tale care și-au predat sufletul, trupul și spiritul lucrărilor lui Satana. El le are în stăpânire mintea și îi îndeamnă spre nelegiuire.

Fie ca Domnul să lucreze cele mai adânci convingeri în sufletul tău, căci n-aș vrea să fac niciodată cunoscute lucrurile care mi-au fost arătate, și sper că vei apuca pe o cale care mă va scuti de a face acest lucru. — (Scrisoarea 24a, 1890.)

[142]

O a doua scrisoarea către Ira K — Astăzi tocmai am primit răspunsul tău la scrisoarea mea și nu mă pot duce să mă odihnesc fără să-ți scriu iar și să nu-ți spun: „Pocăiește-te de păcatele tale fără întârziere.” Mi-a fost arătat ceea ce ai făcut; felul cum ți-ai administrat afacerile, irosirea necugetată a banilor, întovărășirea ta cu cei ticăloși și stricați; și cu toate acestea, Dumnezeu este gata să te ierte chiar și pe tine....

Dacă nu ar fi existat legătura ta nelegitimă, nesfântă cu d-ra L. nu te-ai fi purtat atât de nefiresc față de copiii tăi. Te-ai purtat urât și nu te-ai împăcat cu (fica ta), Lucinda, ci te-ai ținut tot timpul după o târfă și aface-rea ta cu ea nu a fost pe placul copiilor tăi, temători de Dumnezeu. Însă scrisoarea mea nu vrea să te condamne, ci să te trezească spre a te pocăi. Aud că Ana a mărturisit că vrea să se pocăiască. Este singura dată când am îndrăznit să-ți scriu ție sau ei știind că nu va fi de prea mare folos, pentru că încăpățânarea și împietrirea inimilor voastre au fost uluitoare.

Domnul Isus, singura speranță pentru păcătoși — Puterea fermecătoare a lui Satana a fost asupra ta. Însă nu întârzia; Domnul Isus este la dreapta lui Dumnezeu și în îndurarea Lui încă zăbovește. „Veniți acum”, zice Domnul, „de vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.” (Isaia 1, 18.) Da, Domnul Isus este singura nădejde a păcătosului, chiar și cel ce n-are bani. „Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!” (Isaia 55, 1.)

[143]

Nu poți tu să vii chiar acum, așa cum ești, spunând: „Neputând s-aduc nimic, lângă crucea ta azi pic”? „De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu satură? Ascultați-Mă dar, și veți mânca ce este bun și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase. Luați aminte și veniți la Mine, ascultați și sufletul vostru va trăi; căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic, ca să întăresc îndurările Mele față de David.” (Versetele 2, 3.)

Schimbarea inimii și suicidul — Ia aminte la aceste cuvinte: „Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise; și a fost deschisă o altă carte ... și morții au fost judecați după faptele lor.” „Oricine n-a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în iazul de foc.” (Apocalipsa 20, 12.15.)

Te implor, nu sta în deznădejde fără să faci nimic. Numai acorda atenție marelui ispititor, căci nu are rost să încerci. Vei pieri dacă nu vei veni la Isus așa cum ești, păcătos și stricat, mânjit și depravat; Domnul Isus este cu totul în stare să mântuiască pe cel mai împietrit și pe cel mai nelegiuit păcătos.

Tu spui că ești ispitit să curmi firul fragil al vieții; însă dacă faci astfel, atunci cazul tău este fără nădejde pentru că vei adăuga păcatul uciderii la celelalte păcate. Însă dacă vii așa cum ești, fără nădejde și întinat de păcat și te arunci la picioarele crucii, tu, cel „sărac, nenorocit, orb și gol”, există un Mântuitor care să te ridice. Știu că de mulți, mulți ani nu ai mai fost în armonie cu Dumnezeu. Timp de mulți ani ai urmat un alt stăpân, care este prințul întunericului; însă dacă vei da la o parte lucrările întunericului, dacă vei privi acum la Isus, vei trăi.

Rugăciuni pentru păcătoși — Trebuie să privești prin credință. Ani de zile n-ai știut ce înseamnă adevărata viață de credință; însă în timp ce tu ți-ai irosit astfel puterile și l-ai slujit pe Satana cât ai putut de bine, Domnul a ascultat rugăciunile înălțate în favoarea ta și nu te-a lăsat în păcatele tale, lucru pe care ușor l-ar fi putut face dacă n-ar fi fost îndurarea Sa. Da, Dumnezeu a ascultat rugăciunile acelorora cu care nu ai vrut să ai de-a face, ale acelorora care Îl iubesc pe Dumnezeu și păzesc poruncile Lui. Ai fost cu totul orb, în mod deplorabil amăgit, înșelat și prins în cursă de diavol....

O altă șansă — A trecut an după an, iar acum Dumnezeu îți dă, prin servul rânduit pentru aceasta, o altă șansă. Te vei pocăi? Ți vei mărturisi păcatele și le vei părăsi? Dacă îți trezești puterea voinței, bizuindu-te numai pe puterea lui Isus vei fi biruitor; oricare ar fi consecințele, trebuie să te desparți cu totul de grupa de oameni cu care ai fost întovărășit.

Nu pot să te las ca să te pierzi. Ai fost orb față de tot ce înseamnă mai de preț pentru suflet, față de slava binecuvântată a vieții în cetatea lui Dumnezeu. Ai

[144]

muncit pentru ceea ce nu este bine; ai sacrificat pacea și onoare, ai sacrificat tovarășia copiilor lui Dumnezeu și chiar a copiilor tăi ca să nu ai nici o piedică pe cale. Te-ai luptat să ai mulțumire tu însuți în plăcerile tale tainuite și satisfacțiile josnice, fără să ții cont de Dumnezeu și de cer și cu toate acestea, Domnul Isus îți oferă încă ceea ce ai nevoie cel mai mult, ceea ce constituie un câștig infinit, chiar dacă va costa truda și suferința unei vieți întregi.

[145]

Speranță pentru o persoană cu conștiință împietrită — Acum tu, nu ai speranță; ești fără Dumnezeu, și cu toate acestea, prin preajmă trece Isus din Nazaret. Nu vrei tu să strigi acum către Dumnezeu cu o inimă zdrobită și căință: „Isuse, din Nazaret, ai milă de mine”? Vreau să-ți fixez în conștiință acest lucru. Fie ca Dumnezeu să lucreze aceasta în sufletul tău cu dovezile puterilor Sale. O, dacă ar putea vedea cel orb solemnitatea judecății eterne și să poată înțelege apelul pe care ți-l fac acum. Scriu în orele timpurii ale dimineții, când totul încasă este învăluit în somn. Nu te lăsa pierdut. Tu nu poți înțelege ce lucru teribil este să fii pierdut. Conștiința ta s-a împietrit în păcat, nelegiuire și necredință; însă tu poți, dacă vrei, să cazi pe Stânca Isus Hristos și să fii zdrobit înainte de a fi cu totul prea târziu, strigând: „Isuse din Nazaret, ai milă de mine!” Dacă vei face acest lucru, Dumnezeu nu te va lăsa să pieri....

Orice ți-ar sugera Satana pentru a-ți ține mai departe sufletul în păcat și deznădejde, eu îți spun încă: du-te la Isus, Mântuitorul care iartă păcatele, fără întârziere. Și fie ca Domnul care este puternic, să te elibereze din cursa diavolului, aceasta este rugăciunea mea. — ([Scrisoarea 1d, 1890.](#))

Capitolul 21 — Un lucrător din spital

Atenție frivolă, neînțeleaptă față de femei — Îngerii lui Dumnezeu veghează dezvoltarea caracterului. Îngerii lui Dumnezeu cântăresc valoarea morală. Dacă îți îndrepti atenția spre ceea ce nu este nevoie, faci rău persoanelor respective și vei primi mai degrabă condamnare decât răsplătire. Nu uita că atunci când prin conversații ușurate te cobori la nivelul unor personaje frivole, le încurajezi pe cărarea care duce la pierzare. Atenția neînțeleaptă pe care le acorzi se poate dovedi ruină pentru sufletele lor. Tu înjosești concepțiile lor cu privire la ceea ce înseamnă viață creștină și caracter creștin. Tu produci confuzie în mintea lor și faci impresii care nu vor fi șterse niciodată.

Vătămarea care se produce sufletelor care ar trebui întărite, înălțate, înnobilate, este adesea un păcat care duce la moarte. Ele nu pot asocia pe acești bărbați cu pozițiile sacre pe care le ocupă. Pastorii, slujitorii bisericii nu sunt priviți mai bine decât ele însele. Unde este atunci exemplul lor?

[146]

Standardul curat al lui Dumnezeu — Dumnezeu cere tuturor celor ce susțin că sunt creștini să înalțe standardul neprihănit și să se curățe după cum Hristos este curat....

Întrebarea este: suntem noi creștini conform Bibliei? Sau desconsiderăm noi sfaturile atât de clare date nouă în Cuvântul lui Dumnezeu și înălțăm un standard fals după care ne măsurăm caracterul? Este acesta un lucru sigur pentru noi? Când cedați ispitelor vrăjmașului și faceți tocmai împotriva a ceea ce Dumnezeu v-a învățat să faceți și apoi vă scuzați, spunând că nu ați vrut să faceți rău, că nu ați făcut nici un rău moral, care poate fi standardul vostru de evlavie și sfințenie? Domnul

Hristos ne-a dat semnele după care putem distinge pe creștinul autentic; nimeni nu trebuie să fie înșelat de pretențiile false ale celui fățarnic.

Nu există scuză pentru flirt — Nu există scuză pentru îngăduirea unui sentimentalism bolnav, nu există scuză pentru această ușurătate și flirt între bărbați căsătoriți și tinerele fete sau între bărbați căsătoriți și văduve. Fie ca cei care susțin că sunt credincioși, să dea atenție sfatului apostolului: „Prea iubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători să vă feriți de poftele firi pământești care se războiesc cu sufletul. Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.” (1 Petru 2, 11.12.)

Ce vei face atunci tu, nu vei ține seama de sfaturile atât de clare date în Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la cuvintele tale, comportamentul tău și caracterul tău? Vei scuza tu neseriozitatea și chiar faptele destrăbălate ca și când nu te-ai fi făcut vinovat de imoralitate? Vei trece peste toate acestea și vei spune că a fost o nesăbuintă din partea ta? Oare nu este datoria creștinilor să se înfrâneze? Dacă Domnul Isus stă pe tronul inimii, vor fi lăsate oare gândurile să-și facă de cap?...

[147]

Exemplul celor dinainte de potop — Avem istoria celor dinainte de potop și a locuitorilor cetăților din câmpie, a căror purtare a degenerat de la ușurătate și frivolitate până la păcate josnice care au atras mânia lui Dumnezeu printr-o nimicire dintre cele mai înfricoșătoare, pentru a scăpa pământul de influența lor contaminatoare. Tentația și patima au trecut peste rațiune. Eul a fost dumnezeul lor, iar cunoștința Celui Prea Înalt a fost aproape ștersă printr-o îngăduire egoistă a patimilor stricate. — (Scrisoarea 6a, 1890.)

Capitolul 22 — Un conducător de Sanatoriu

[Acest bărbat, un pastor cu binecuvântare, era văduv de aproape cinci ani atunci când au fost scrise aceste scrisori. Spațiile libere din text au fost reproduse exact așa cum apar în copiile din arhiva de la White Estate.]

Vină egală pentru două persoane — În timpul nopții te-am văzut în vis în compania sorei șefe a instituției. După atenția pe care vi-o acordați unul altuia parcă erați soț și soție. Comportamentul vostru unul față de celălalt era vinovat înaintea lui Dumnezeu și inima mea a fost întristată de această stare de lucruri. Eu am întrebat: „Cine v-a fermecat ca să nu ascultați de adevăr?” Dumnezeu nu are plăcere de aceste lucruri. Voi ați întristat pe Duhul Sfânt. Sora N. nu va mai fi niciodată ceea ce a fost. Amândoi sunteți vinovați înaintea lui Dumnezeu. — ([Scrisoarea 30, 1887](#), scrisă pe 11 iunie, 1887)

Pastorii nu sunt scutiți de suspiciuni și ispite — Fratele M. a fost foarte imprudent față de doamna sau sora N. și am tratat această familiaritate cu hotărâre, în temere de Dumnezeu, ca pe o mare povară. El a declarat că este privilegiul directorului să călătorească împreună cu sora șefă; și mi-a mai spus că membrii bisericii vorbesc prea mult despre faptul că o ia totdeauna pe sora N. la adunare; și când s-a pus această problemă la adunarea în corturi de la Oakland, în prezența a aproximativ douăzeci de persoane, el s-a îndreptățit, spunând că a vorbit despre călătoria sa împreună cu sora N. cu soțul ei care nu avea să fie cu ei, că acesta știe că nu este un rău moral, și de aceea au procedat la fel.

Eu m-am sculat și i-am spus că nu este un creștin conform Bibliei; deoarece Cuvântul Domnului este clar

[148]

și anume că noi trebuie să ne ferim de tot ce se pare rău și să nu aducem rușine asupra cauzei lui Dumnezeu prin faptele noastre. Însă el, știind că s-a vorbit mult despre relația lui apropiată cu soția altui bărbat, nu a căutat să întrerupă această rușine ci și-a îndreptățit purtarea. Dacă un bărbat și-ar fi permis să facă același lucru în timp ce trăia soția lui el s-ar fi indignat. Dacă ar fi văzut bărbați care aveau vreo legătură cu instituția noastră, tineri sau bătrâni, că au relații atât de apropiate cu femei căsătorite sau cu fete tinere, el ar fi sesizat răul și fără cuvinte de menajare ar fi intervenit.

El a spus că așa ar fi procedat însă că, fiind pastor, el considera că nu poate fi bănuit sau ispitit și că el putea face ceea ce pentru alții ar fi însemnat păcat. El a recunoscut că a judecat greșit, dar de fiecare dată când se vorbea despre acel subiect, el venea cu aceleași scuze. — ([Scrisoarea 53, 1888](#)), scrisă pe 10 februarie, 1888.

Nu este posibilă convertirea fără mărturisire — Stimată frate C., s-ar putea să spui: Ți-a arătat Domnul în mod special acest caz al fratelui și sorei N?

[149]

Dacă aș avea jurnalul aici, cu ceea ce am scris în timpul ultimei mele călătorii în Danemarca, Norvegia și Suedia, aș putea să-ți scriu câteva din lucrurile notate. Într-o viziune din timpul nopții, am văzut că treceam prin saloanele institutului și am văzut câteva scene prea familiare având loc acolo, bărbați și femei, femei și bărbați. Sufletul mi-a fost profund tulburat, m-am trezit și am scris aceste lucruri la ora unu noaptea.

La un moment dat am văzut că Duhul Domnului lucra asupra celor de la institut și că au avut loc mărturisiri. Se părea că erau adunați laolaltă la o oră de închinare. Fratele M. stătea în picioare și Duhul Domnului i-a mișcat cu putere inima spre a-și mărturisi trecerea de la întuneric la lumină. Însă el rostea cuvinte doar la modul general. El nu și-a curățat sufletul de întinăciunea păcatului său legat de sora N. El a tremurat un pic mișcat de Duhul lui Dumnezeu însă a refuzat să-și umilească sufletul înaintea lui Dumnezeu ducându-și crucea.

O cale lăturalnică ce îl are pe Satana drept conducător — Din acel moment el a început să umble în întuneric, contrar luminii și adevărului. El a avut o puternică influență asupra sorei N. Cu o anumită ocazie, ea a simțit că nu va mai putea fi niciodată liberă, dacă nu se va pocăi în umilință. Fratele M. aranja lucrurile după cum voia el. El ar fi putut merge înainte cu lucrarea lui; ar fi putut ieși din întuneric la lumină; s-ar fi putut apropia de Dumnezeu; iar Domnul i-ar fi iertat păcatele și ar fi înălțat un standard pentru el, potrivit vrăjmașului. Însă el s-a îndepărtat într-adevăr de la lumină și de îndemnul Duhului lui Dumnezeu, așa cum a făcut adunarea iudeilor din Nazaret atunci când Domnul Isus S-a anunțat pe Sine ca fiind Unsul.... Este un lucru primejdios în împrejurări ca acestea, să-ți deschizi inima față de necredință; ceea ce face ca Duhul lui Dumnezeu să se îndepărteze....

Lucrarea continuă a lui Satana este aceea de a conduce mințile oamenilor astfel încât să tăgăduiască lumina. Nu este nevoie decât de un pas ca să părăsești calea cea dreaptă și să apuci pe o cărare lăturalnică ce îl are pe Satana drept conducător. — ([Scrisoarea 33, 1888](#)) (scrisă pe 21 martie, 1888)

[150]

Vindecarea de rana păcatului — Stimate frate M: am o mare povară pe suflet din cauza ta, însă, în același timp, o puternică încredere în Dumnezeu că El te va conduce de această dată, să-ți vezi greșelile. Eu doresc atât de mult ca tu, de dragul tău și al lui Hristos, să-ți umilești inima mărturisindu-ți păcatele, pentru ca povara să-ți fie luată de pe suflet iar rugăciunile fraților tăi să se unească cu rugăciunile tale și să fii vindecat de rana pe care a făcut-o păcatul.

Fratele meu, tu te-ai îndepărtat de la lumină în locuri întunecoase. Am lucrat pentru tine cu toată sinceritatea, am ajuns până în agonia disperării datorită ție când mă aflam la _____ și oh, de ce nu ai avut milă acolo de mine așa cum ai avut de tine? De ce nu ai luat de pe inima mea această povară care îmi zdrobea sufletul și să-ți

recunoști păcatele? De ce nu ai luat seama la Isus care a fost străpuns pentru tine din nou și expus rușinii? De ce L-ai tăgăduit pe Hristos? O, fratele meu, sufletul meu simte profund pentru tine! M-am cutremurat de lumina în care mi-a fost prezentat cazul tău, și nu exagerez când îți spun că sufletul meu a fost cuprins de chin. De ce ai stat deoparte, ca și când nimic nu te poate impresiona?

Nevoia de pocăință autentică — De ce te-ai îndreptățit tot timpul și ai făcut astfel ca această povară să apese din ce în ce mai greu asupra sufletului tău și ai adus o astfel de suferință asupra mea? De ce dovedești această indiferență rece, de gheață în a-ți recunoaște greșelile? Este oare standardul cel înalt al Legii lui Dumnezeu prea greu? Este tăgăduirea de sine, curăția nobilă a sufletului care se cere, prea greu de îndurat, prea obositoare? Nu ți se cere nimic care, prin ascultare, să nu-ți sporească fericirea. Știu că suferi. Știu că nu ești fericit și înțeleg acest lucru, pentru că tu ești un mădular al trupului lui Hristos.

[151]

Tu te-ai bucurat de dragostea lui Hristos și de pacea lui Hristos într-o mare măsură. Cele mai teribile îndoieli și șovăieli îți torturează sufletul, de ce nu te supui lui Dumnezeu? De ce îți baricadezi sufletul și nu lași lumina să pătrundă? Va voi oare fratele meu să vadă și să prețuiască valoarea sufletului său și lucrarea lui Hristos astfel ca darul vieții veșnice să poată fi la îndemâna sa? Există o mare putere în lucrarea de ispășire. Minte ta este tulburată și sufletul tău are nevoie disperată de un medic.

Nu pot să te las în starea în care te afli. Trebuie să te văd că ești așa cum te vrea Dumnezeu să fii, să te pocăiești și să-ți pară rău de ce ai făcut și după aceea vei avea parte de simțământul cel dulce al iertării și al bucuriei sfinte. Domnul Isus simte împreună cu tine; El are milă de tine; El vrea să te mântuiască, El nu vrea ca tu să pierzi și vrea să ai viață veșnică.

Legea lui Dumnezeu, singurul standard al neprihănirii — Nu Dumnezeu S-a îndepărtat de tine, ci ne-

legiurile tale ți-au depărtat sufletul de Dumnezeu. Tu ești bolnav de păcat și ai nevoie de un medic. Privește în oglindă Legea cea sfântă a lui Dumnezeu, care este singurul standard pentru neprihănire. Ea este detectorul păcatului. Vrei tu să-ți vezi păcatele în lumina legii? Vrei tu să ai credință în Isus ca fiind Mântuitorul care iartă păcatele? Legea împărătească se află înaintea ta și tu trebuie să-i împlinești cerințele. Ea este singurul standard de neprihănire; ea îți măsoară viața și caracterul. Îmi pare rău dar sunt constrânsă să-ți spun că tu ești un călcător al Legii. Credința bazată pe fapte în Isus Hristos este singurul lucru care te va mântui, sângele cel prețios al lui Isus este singurul care te poate curăți de orice pată și întinăciune a păcatului.

O viziune vie cu privire la adulter — Pe când mă aflam în Europa, mi-au fost arătate lucrurile care s-au întâmplat la _____. Un glas mi-a spus: „Urmează-mă și îți voi arăta păcatele care sunt practicate de cei care se află în poziții de răspundere.” Am mers prin camere și te-am văzut pe tine, un străjer de pe zidurile Sionului, că erai foarte apropiat de soția altui bărbat, trădând astfel adevărurile sacre, răstignind din nou pe Domnul tău. Ții tu seama de faptul că există un Veghetor, Cel Sfânt, care vede faptele tale rele, lucrarea ta și îți aude cuvintele și că acestea sunt, de asemenea, înregistrate în cărțile din ceruri?

Ea stătea în poala ta; tu o sărutai și ea te săruta pe tine. și alte scene de dragoste, de priviri și comportament senzual mi-au fost prezentate, iar sufletul meu a fost cuprins de un fior de oroare. I-ai cuprins cu brațul mijlocul și dragostea exprimată avea o putere de vrajă asupra ei. Apoi a fost dată la o parte o perdea și mi-ai fost arătat în pat cu sora N. Călăuza mea mi-a spus: „Nelegiuire, adulter...”

De neclintit ca o piatră — Când am încercat să-ți arăt caracterul grav al păcatului în ochi lui Dumnezeu, al unui străjer de pe zidurile Sionului, tu nu păreai să fii sensibil față de păcat ci păreai de neclintit ca o piatră. Eu

[152]

știu că tu vrei să-ți ascunzi faptele de Domnul. Atunci nu ți le-am prezentat așa cum o fac acum cu penița. Și nu doresc ca aceste lucruri să fie cunoscute de alții pentru că nădăjduiesc că vei avea ochii deschiși, că vei simți că este rău ceea ce faci și îți vei mărturisi păcatul înaintea lui Dumnezeu și a fraților tăi și vei face o lucrare de curățire, astfel ca această pată dezgustătoare să fie îndepărtată de la tine prin sângele curățitor al lui Isus Hristos. Tu nu ți-ai mărturisit greșelile. Tu ai făcut o mare nelegiuire; tu ai comis adulter, ai călcat porunca a șaptea.

[153]

Am purtat această povară pe suflet tot acest timp. Când am avut adunări la _____ tu știai exact ceea ce trebuie să mărturisești. Tu știai că avertizările erau trimise de Dumnezeu; tu știai că ceea ce-ți transmiteam din Europa era adevărat. Iar când povara ta aproape mi-a zdrobit sufletul de atâta purtat, tu ai obținut simpatia prietenilor tăi, lăsând asupra minților lor impresia că eu nu sunt dreaptă, că sunt părtinitoare și foarte severă; că ești acuzat de lucruri care sunt foarte greu de suportat; că mărturisirile pe care le-am dat eu constituie judecata mea, cuvintele mele; că am greșit față de tine; și că mi-au fost aduse rapoarte false. Fratele meu, nimic nu poate fi mai înșelător decât aceste lucruri....

Îndoieli cu privire la cârligele lui Satana — ți-am arătat că tu, ca pastor al Evangheliei, nu trebuia să te porți astfel și să aduci o astfel de rușine asupra cauzei lui Dumnezeu, să generezi un scandal iar faptele tale să fie o mireasmă spre moarte și nu spre viață. Când cel care poartă stindardul cade, cine va mai lupta? Când crucea este trântită la pământ de cei care ar trebui să o înalțe, pe cine să mai crezi? Ce ar putea fi mai înspăimântător decât un pastor al lui Isus Hristos ajungând un călcător al poruncii? Nu văd decât o singură cale de scăpare pentru tine — rupe-o cu ispitirile lui Satana de îndată și grăbește-te spre lumină! Chiar predicatorii care susțin a crede adevărul sunt numai niște călăuze oarbe dacă adevărul nu este întronat în inimă și nu a avut loc o

trecere completă de la întuneric la lumină. Ei sunt niște nori fără apă. Te îndemn, dacă îți pasă de bunăstarea ta veșnică, să întronezi adevărul în inima ta căci atunci principiile acestuia îți vor sfinți caracterul....

Ai vorbit despre aceste lucruri așa cum le-ai văzut tu, spunând că ceea ce spune sora White nu este de la Dumnezeu în întregime, ci o parte constituie propriile ei idei, propria ei judecată, care nu este mai bună decât judecata și ideile oricărei alte persoane. Aceasta constituie unul din cârligele lui Satana în care tu agăți îndoielile tale înșelându-ți atât sufletul tău, cât și al altora care trag o linie în această privință și spun: această parte care îmi place este de la Dumnezeu, iar acea parte care scoate în evidență și condamnă faptele mele este de la sora White și nu poartă pecetea sfântă. În acest fel, tu ai respins soliiile în întregime, solii pe care Dumnezeu ți le-a trimis în dragostea Lui cea plină de milă și îndurare, ca să te salveze din ruină morală.

Adevărul care condamnă — Dumnezeu îți prezintă voia Lui și căile Lui care sunt într-un cuvânt marcat tocmai cu acea cale pe care cazul tău o implică și, prin acesta ești încercat dacă accepți mustrarea și cazi pe Stâncă pentru a fi zdrobit sau te vei simți ofensat datorită declarațiilor clare care se apropie de sufletul tău datorită faptului că aceasta (mustrarea) este adevărul care te condamnă și apoi te simți în vrăjmășie cu mine. (Evrei 4, 12.) Există Cineva înapoi mea care a inspirat solia, pe care tu acum Îl respingi, Îl desconsideri și Îl dezonzorezi. Ispitind pe Dumnezeu te-ai lipsit singur de puteri, iar urmarea a fost confuzia și orbirea minții. O atitudine aprigă a izvorât în inima ta și un spirit de sfidare cu care bravezi....

Tu ai o lucrare de făcut pentru sufletul tău pe care nimeni altcineva nu o poate face. Calea ta greșită a condus și pe alții în aceeași direcție. Tu nu ai fost niciodată singur. Aceeași mână care a scris pe zidul palatului împotriva lui Belșatar a înregistrat în cărțile cerului faptele și cuvintele care L-au făcut pe Domnul Hristos să-I fie

[155]

rușine de tine. Tu nu ai respect pentru aceia pe care ar fi trebuit să-i tratezi cu respect și la ale căror nevoi ar fi trebuit să fi atent. Aceste lucruri nesfinte au făcut ca tu să nu fii corespunzător pentru lucrarea Domnului, dar tu, cu mâinile tale nesfinte, ai luat Biblia și ai condus serviciul divin și, ca purtător de cuvânt pentru Dumnezeu, ai fost cel dintâi gata să predici oamenilor. Unde a fost conștiința ta? Unde a fost umilința ta? Unde a fost temerea ta de Dumnezeu? Unde a fost credințioșia lucrării tale prin care trebuia să ții sus standardul în cadrul locașului de sănătate? — ([Scrisoarea 16, 1888](#), scrisă pe 30 aprilie, 1888)

Domnul trăiește — Am avut o întâlnire particulară în care s-au făcut mărturisiri umile de către fratele M. și de către fratele și sora N....

Ei bine, Domnul trăiește. Am avut o bătălie grea și câteva victorii prețioase câștigate. Fratele M. este acoperit și cu o minte deschisă, se umilește, se înduioșează și se zdrobește înaintea lui Dumnezeu. Umil ca un copil. Nu văd o altă cale decât aceea de a duce mai departe mărturia, cu iubire, cu răbdare. — ([Scrisoarea 27, 1888](#), scrisă la 29 mai, 1888)

Capitolul 23 — Un așa-zis conducător de Sanatoriu

Despărțirea de familie nu este un lucru înțelept
— Frate O.: trebuie să-ți spun câteva lucruri căci ce faci tu merită muștrare. Tu știi care au fost faptele fratelui M. și a altora ce aveau legătură cu Institutul de Sănătate, și cât de greu a fost de îndepărtat impresia făcută odată. Tu cunoști istoria trecutului și rușinea pe care o are încă de dus acesta, iar oamenii din St. Elena nu sunt în cunoștință de marele blestem care a căzut asupra acestuia ca urmare a comportamentului moral al unora de acolo.

Eu nu consider că ești în măsură să lucrezi în calitate de conducător al Institutului de sănătate pentru că tu nu ești un om înțelept. Tu ești acolo departe de soția și familia ta când ar fi trebuit să fii împreună cu ei; însă dacă sunt motive care să justifice această separare, viața ta ar fi trebuit să fie cu totul altfel decât a fost. Dacă influența sfintitoare a harului lui Hristos ar fi lucrat asupra inimii tale, tu ai fi luat seama la căile tale, și te-ai fi ferit de orice se pare rău.

Tu ai lucrat astfel încât ai deschis în fața multor suflete ușa ispitei și ca urmare mulți vor fi pierduți. Tu s-ar putea să-ți revii, să-ți vezi greșelile, însă nu vei putea îndepărta niciodată impresia pe care ai făcut-o.

Muștrare pentru familiaritate cu sexul opus — O, tu ești privit cu ochii critici. Nu trebuie să acorzi atâta atenție tinerelor femei. Este deplasat faptul că acorzi atât de multă atenție familiei P. Doamna P. a reușit să nenorocească un om bun. Acest lucru mi-a fost făcut cunoscut ca într-o carte deschisă. În timpul nopții mi s-a spus că tu nu ești în măsură spre a-ți se încredința răspunderi mari sau chiar mai limitate dacă nu te pocăiești

[156]

și nu ajungi un om transformat. Dumnezeu nu poate fi alături de tine cât timp urmezi această cale. Călăuza mea mi-a spus să o urmez și mi-a fost arătată familiaritatea ta tinerească față de fete și simpatia ta deosebită pentru Doamna P. și fiicele ei. Mama stă în pat prea mult timp în care ar trebui să se angajeze mai mult în ocupații utile pentru familia ei.

Mi-a fost prezentată familiaritatea ta față de mamă și fiice. Atenția și darurile pe care li le acorzi vorbesc mai mult chiar decât cuvintele tale măgulitoare. Tu nu ești pe plac lui Dumnezeu și cerul te privește cu dojană.... Dacă ai avea o inimă nouă, atunci motivele tale, faptele tale și comportamentul tău ar fi astfel încât atât credincioșii, cât și necredincioșii ar putea avea exemplul unui caracter asemenea Domnului Hristos. Am văzut cazul tău așa cum îl vede Dumnezeu, iar acum îl prezint înaintea ta. Mai bine, cu mult mai bine, ar fi fost dacă ai fi plecat de la Institutul de sănătate acum câteva luni.

[157]

Acest liberalism și această galanterie față de tinerele femei nu izvorăște dintr-o simpatie creștinească, cuvințioasă.... Dacă privești cu nepăsare aceste lucruri, le vei repeta. Cercetează-ți viața din trecut și lasă ca gustul moral să se nască în urma curățirii templului sufletului. Lasă la o parte scuzele căci nu ai nici una. Ideile tale au nevoie de o reînnoire morală și atunci vei vedea lucrurile într-o lumină diferită. Dumnezeu cheamă oameni pentru această lucrare care au inima curată și gânduri neîntinate, iar ca țintă numai slava Sa....

Religia nu este numai o manta — Dumnezeu vede inima, faptele și motivele ascunse ale minții. Ar trebui înscris pe conștiință, ca și cu un condei de fier pe piatră, că omul care se așteaptă la succes încălcând principiile veșnice de dreptate, așa cum sunt ele scrise în cărțile din ceruri, nu este doar un om fără minte dar și nelegiuit. Pot oamenii uita cuvintele: „Tu ești Dumnezeu care mă vede?” ([Geneza 16, 13.](#)) Vrei tu, fratele meu, să te întorci de la idoli? Simțul tău moral este întunecat. Roagă-te lui Dumnezeu să ai mereu în fața ochilor aceste lucruri ca

să poți vedea lucrurile în adevărata lor lumină. Nu purta religia lui Hristos doar ca pe o manta, ci îmbracă-te cu haina neprihănirii Domnului Isus Hristos....

Teste pentru un adevărat creștin — Discuțiile unui om care pretinde a crede adevărul pentru acest timp, ar trebui să fie cu privire la lucrurile cerești, și nu despre cele obișnuite, pământești, ieftine, senzuale. Trebuie adoptate principiile sfinte, dacă nu, omul va umbla împotriva lui Hristos, înșelând lumea și trădând adevărul. De ce, o, de ce oare mențin așa-zișii creștini un standard atât de scăzut, când ei au o Evanghelie atât de curată și desăvârșită?

Veghează asupra religiei tale cu o grijă sânguincioasă și fă loc din plin Cuvântului lui Dumnezeu în tine. Pune-ți întrebarea: sunt eu creștin? Îmi iubesc eu aproapele ca pe mine însumi? Păzesc eu regula de aur făcând altora ceea ce vreau ca ei să-mi facă mine? Pot fi eu creștin și în același timp să-mi păzesc și să-mi întinez sufletul cu închipuiri păcătoase, vinovate? Păcatul a fost cel care l-a pus pe cruce pe Mântuitorul lumii.

Oamenii, în aparență integri, fac lucruri ciudate, cu totul contrare cuvântului lui Dumnezeu. Neprihănirea lor constituie o încumetare față de Cel care privește la inimă. Noi nu trebuie să facem planuri pentru propriile noastre interese, ci menținându-ne sufletele curate să dăm un exemplu tinerilor și tuturor acelorora cu care avem de-a face. — (Scrisoarea 5, 1890.)

[158]

Capitolul 24 — Un medic

Idei greșite cu privire la relația de căsătorie — Dr. Q., mintea ta nu a fost folosită totdeauna în mod sănătos de când ai venit la Institutul de sănătate. Ideile tale cu privire la relația de căsătorie au fost greșite. Nimic în afară de violarea patului căsătoriei nu poate întrerupe sau anula legământul căsătoriei. Noi trăim în vremuri primejdioase când nu suntem siguri pe nimic decât pe credința fermă, neclintită în Domnul Isus Hristos. Nu există inimă care poate să fie înstrăinată de Dumnezeu prin înșelăciunile lui Satana, dacă persoana aceea veghează în vederea rugăciunii.

Sănătatea ta ar fi fost într-o stare mai bună, dacă mintea ta ar fi avut pace și odihnă; însă ea a devenit confuză și dezechilibrată și tu ai gândit greșit cu privire la chestiunea divorțului. Vederile tale nu pot fi susținute după ceea ce gândești tu. Bărbații nu-și pot lua libertatea de a-și face ei înșiși un standard de lege evitând Legea lui Dumnezeu și făcând pe plac propriilor lor înclinații. Ei trebuie să vină la marele standard de neprihănire al lui Dumnezeu.

Dacă soția este necredincioasă și potrivnică, soțul nu poate, conform Legii lui Dumnezeu, să o alunge și aceasta să fie singură pe acest pământ. Pentru a fi în armonie cu Legea lui Iehova, el trebuie să locuiască împreună cu ea cu excepția cazului când ea însăși ar alege să plece de la el. El s-ar putea să întâmpine opoziția și să fie asuprit și necăjit în multe feluri; însă el își va găsi mângâierea, puterea și sprijinul în Dumnezeu, care este în stare să acorde harul Său întotdeauna la vreme de nevoie. El trebuie să fie un om cu inima curată, cu principii ferme, neclintite, iar Dumnezeu îi va da înțelepciunea cu privire la ceea ce trebuie să facă. Judecata sa nu va

fi condusă de impulsuri ci rațiunea va stăpâni cu mână tare iar patima va fi ținută în frâu.

Căsătoria la fel de durabilă ca și Sabatul — Oamenii care sunt în poziții de răspundere, ca cei de la Institutul de sănătate, constituie țintele speciale ale lui Satana. Ei sunt aduși în societatea bărbaților și femeilor. Unii ca aceștia au o fire vulgară, pătimașă, senzuală, atunci când sunt ispitiți sunt gata să facă orice, neținând seama de Dumnezeu, neținând seama de consecințe. Ei sunt gata să înlăture barierele relației de căsătorie pentru a-și forma noi legături.

Dumnezeu a lăsat un singur motiv pentru care o soție își poate lăsa soțul sau un soț să-și poată lăsa soția și acesta este adulterul. Acesta să fie luat în seamă cu rugăciune. La creațiune, căsătoria a fost lăsată de Dumnezeu ca o rânduală divină. Instituția căsătoriei a fost întemeiată în Eden. Sabatul poruncii a patra a fost instituit de asemenea în Eden, atunci când au fost puse temeliiile pământului și stelele dimineții izbucneau în cântări de veselie și toți fiii lui Dumnezeu tresăltau de bucurie. Dacă așa stau lucrurile, instituția căsătoriei, rânduită de Dumnezeu, să fie considerată de tine la fel de neclintită ca și Sabatul poruncii a patra.

Ne întrebăm, ce s-ar putea spune sau ce s-ar putea face pentru a opri declinul moral care a prins rădăcini la Institutul de sănătate? Fie ca Dumnezeu să ierte pe cei care au lucrat pentru cauza lui Dumnezeu și totuși prin viața practică pe care au trăit-o au promovat o stare de lucruri care primejduiește virtutea, cuviința și respectul de sine al fetelor și femeilor. Trebuie să vă fac cunoscut ceea ce știu, după lumina pe care Dumnezeu a găsit cu cale să mi-o dea. Mi-a fost arătat că bărbații și femeile care au plăcere de religia lui Isus Hristos nu vor fi neliniștiți, agitați, nemulțumiți, tulburați, schimbători; pacea lui Hristos în inimă va da trăinicie caracterului.

Sfințenia legământului căsătoriei — În viziunile mele de noapte am fost pusă în legătură cu Institutul de sănătate. Am fost întristată să te văd nemulțumit și

foarte descurajat.... Însă în timp ce eu eram abătută datorită acestei descoperiri, era Cineva care vorbea cu tine, dr. Q. Cuvintele Sale te muștrău, însă erau amestecate cu compasiune duiosă. Nu pot scrie exact cuvintele așa cum le-a spus El. Voi încerca să-ți redau semnificația lor. El a spus:

„Ești copleșit de deznădejde, însă prin acesta tu nu ești înțelept; vei slăbi și vei ajunge ineficient. Aceasta va face ca vrăjmașul să profite pe seama ta. Dumnezeu dorește ca tu să crești și să te apropii tot mai mult de El și să te asemeni cu chipul și caracterul Domnului Hristos. Inima ta este sediul multor simțăminte tumultoase, pe care nu te lupți să le birui. Tu nu îți dai silința pentru lucrarea de curățire a templului sufletului tău. Minte ta este preocupată în mod neînțelept de subiectul divorțului de soția ta. Nu Dumnezeu este Cel care te conduce în acesta. Tu nu ții aceste lucruri numai pentru tine. Tu vorbești de ideile și planurile tale și altora și făcând astfel tu pregătești mințile altora prin sugestiile tale.

Tu nu privești subiectul legământului căsătoriei ca fiind sacru și nobil, așa cum ar trebui să fie, și vei fi cu siguranță în pericolul de a urma o cale greșită și să primejduiești și alte suflete prin sugestiile tale. Minte ta, în timp ce se agită asupra acestui subiect, nu poate fi pregătită spre a face cea mai bună lucrare și tu nu poți fi un căutător cinstit al binecuvântării lui Dumnezeu dacă nu începi să vezi altfel lucrurile. Tu ai produs mult rău inimilor și minților altor oameni. Închide degrabă ușa inimii tale care a fost deschisă pentru vrăjmaș. Deschide larg ușa inimii tale și invită-L pe Domnul Isus să intre înăuntru. Atunci vei avea o cârmă echilibrată pentru firea ta, într-un fel stranie, astfel ca toată ființa ta să se poată implica în lucrarea pe care o ai de făcut și să-ți dai seama de importanța ei. Folosește orice ocazie pe care o ai de a merge înainte, exercitând o influență hotărâtă și sănătoasă. Nu mai pierde vremea în această privință. Dacă ești un om liber și mulțumit, trebuie să te împotrivești vrăjmașului.”

[161]

Gânduri înalte — Dr. Q., mintea ta nu se află în stare sănătoasă. Tu îți concentrezi mintea asupra unor lucruri care nu îți aduc sănătate fizică sau mintală. Trebuie să-ți schimbi inima; atunci gândurile tale se vor îndrepta într-o direcție mai înaltă, mai curată. Tu îți găsești plăcere în societatea femeilor și fetelor. Acestea devin o cursă pentru tine. Într-o astfel de instituție mintea medicului trebuie să fie continuu înălțată spre Dumnezeu pentru putere și înțelepciune. Există primejdia continuă ca gândurile să zăbovească la un nivel scăzut. Dacă nu vei face din Domnul centrul atracției tale, dacă El nu va fi pentru tine apărare sigură împotriva ispitirilor vrăjmașului, el (Satana) va câștiga putere asupra minții tale și te va despărți de Dumnezeu.

Nevoia de religie în inimă — Mi-ai fost prezentat în vis și cu o altă ocazie. Capul tău era aplecat asupra unei mese. Erai aproape inconștient. Îți erau rostite cuvinte într-un mod foarte accentuat, hotărât: „Nu lua aceasta în mâna ta! Nu trebuie să o iei; viața ta nu îți aparține; nu de medicament ai nevoie ca să-ți aducă pace și odihnă. Ceea ce ai nevoie este religia inimii, o inimă curățită, rafinată, care se ridică deasupra lucrurilor comune și se preocupă de cele de natură divină. Fii bărbat. Cheamă pe soția ta alături de tine, caută să cunoști mai bine adevărul, lasă-te modelat de Duhul lui Dumnezeu și vei avea pace. Dacă apuci pe calea cea dreaptă, dacă ești neclintit de partea adevărului, dacă îți păstrezi sufletul în dragostea lui Dumnezeu, tu vei fi în mâinile lui Dumnezeu mijlocul de a-ți salva soția iar ea, la rândul ei, dacă acceptă adevărul de origine divină, dacă va fi o urmașă blândă și smerită a lui Isus, va fi în mâinile lui Dumnezeu unealta Sa prin care poți avea parte de o mare binecuvântare.”

Acum, frate Q., ridică-te pe picioarele tale și fii bărbat pentru Dumnezeu! Poartă crucea lui Hristos zi de zi și îndreaptă-ți gândurile spre un canal mai înalt, mai curat. Respectă legământul de căsătorie pe care l-ai făcut și fii slujitorul lui Dumnezeu pentru ridicarea neamului

omenesc. Dacă ești biruitor, te vei număra printre cei care vor poseda toate lucrurile; partea ta va fi o greutate veșnică de slavă.

Urmările unei familiarități necuvenite — Un animal când își atinge un braț, acesta ajunge neputincios. Mușchiul parcă e paralizat. La fel se va întâmpla și cu tine din punct de vedere spiritual dacă îngădui gândurilor tale să zăbovească într-o anumită direcție și dacă dai atenție și preferi compania tinerelor fete și a femeilor căsătorite. Această familiaritate înseamnă moarte pentru spiritualitate.

Lasă ca sentimentele tale să se agăte de Dumnezeu precum mlădița în jurul viei, căci dacă nu, pornirile tale vor ajunge necurate, caracterul tău va fi deficitar iar inima ți se va înstrăina de Dumnezeu. Oare cine se poate atinge sau poate umbla cu ceva necurat și totuși să continue să rămână curat? Sufletul nu poate continua să rămână curat dacă respiră o atmosferă care mânjește și murdărește. Aceste lucruri îndepărtează inima de Dumnezeu. Sufletul se ofilește și ajunge deformat, deoarece cortul a fost așezat prea aproape de Sodoma, fiind împiedicat să mai poată respira atmosfera cerului.

Unica noastră siguranță — Încălcarea unuia dintre preceptele lui Dumnezeu face rău moralității. De dragul lui Hristos, te implor să ridici standardul mai sus. Predă-te fără rezerve Domnului. Trebuie să înveți lecția că unica ta nădejde este să întrunești cerințele lui Dumnezeu și să-ți aduci trupul ca „o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu, care va fi o slujbă duhovnicească.” Atunci Cuvântul lui Dumnezeu va fi socotit ca o călăuză plăcută și folositoare, o candelă pentru picioarele tale și o lumină pe cărarea ta. Atunci poți suporta necazurile și acestea nu te vor copleși; pentru că tu știi că sufletul tău este puternic ancorat pe Stâncă cea veșnică, deoarece tu te bizui în mod simplu pe adevărul lui Dumnezeu. — ([Scrisoarea 8, 1888.](#))

Capitolul 25 — O colportoare

Sfat către o colportoare — Am primit două scrisori de la tine și am dorința de a-ți aduce ușurare, dacă pot. Poziția pe care o ai este importantă și Dumnezeu mi-a dat o solie hotărâtă pentru tine. Din faptele pe care mi le-ai prezentat tu, nu consider cazul tău fără nădejde; însă felul cum vezi tu lucrurile în privința a ceea ce este bine și rău este atât de șubredă, încât este cu totul nesigur pentru tine să călătorești și să umbli de ici colo și să ții studii biblice, să fii expusă la tot felul de ispite. Tu nu ai avut capacitatea de a vedea, în lumina cuvântului lui Dumnezeu, ce înseamnă păcatul, dându-ți trupul să fie mânjit de un bărbat, oricine ar pretinde el că este, și să ai pretenția de a fi iertată. Acest lucru mi-a fost arătat că este un păcat odios în ochii lui Dumnezeu și cu toate acestea, simțurile tale au fost atât de amortite și demoralizate, încât dacă tu vei continua să umbli din loc în loc cu cărți religioase și să ții studii biblice, vei tot continua să desfrânezi.

Musturarea din partea lui Dumnezeu — Legea lui Dumnezeu a proclamat pe Muntele Sinai: „Să nu comiți adulter” și cu toate acestea tu, care ai încălcat legea într-un mod atât de vădit, înveți pe alții din Biblie. Dumnezeu nu a acceptat faptele tale. Tu mă întrebi dacă Dumnezeu mi-a dat mesajul din acea scrisoare ca să ți-l dau ție.... Eu îți răspund că El mi l-a dat. Nu poți sluji Dumnezeului sfânt al lui Israel fiind întinată de aceste păcate. Solia a fost dată de Dumnezeu. Dacă tu, din momentul în care ai primit această solie ai fi căpătat un nou simțământ a ceea ce constituie păcatul, dacă te-ai fi convertit cu adevărat și ai fi devenit un copil al lui Dumnezeu, în loc de a fi un călcător al Legii Sale, atunci persoana care s-ar fi bucurat cel mai mult de acest lucru

[164]

aș fi fost eu. Nu ți-am fi putut prezenta păcatul pe care l-ai comis într-un limbaj mai puternic.

Atât de puțină conștientizare a păcatului — Mi-au fost prezentate multe persoane din mai multe state, care au fost angajate în lucrarea de colportaj care nu erau corespunzătoare spre a avea vreo legătură cu lucrarea lui Dumnezeu. Acestea dezonoarează pe Dumnezeu și aduc ocară asupra adevărului. Ele tratează cu ușurință păcatul. Își dezonoarează trupurile. Însă nici una dintre acestea nu era atât de puțin conștientă de ceea ce este păcatul, așa cum ești tu. Oricine face ceea ce faci tu, dedându-se la nelegiuire și degradare atât de vădit cum o faci tu, se află într-o situație teribilă. Tu nu ai simțul grozăviei păcatului.

Răbdarea lui Dumnezeu față de păcătoși — Iona a dat cetății Ninive solia că în patruzeci de zile va fi distrusă. Ninive s-a pocăit iar Dumnezeu a cruțat cetatea nelegiuită pentru că chiar și regii și nobilii s-au umilit înaintea lui Dumnezeu, iar Domnul a dat cetății Ninive ocazia de a se pocăi. Dacă Domnul, în marea Sa îndurare, ar trata cazul tău într-un mod asemănător, o, aș fi atât de mulțumită. Dacă el îți oferă timp de har în care să dovedești pocăință și să arăți că înțelegi natura adevărată a păcatului, că ești scârbită de tine însăși datorită păcatului tău și că ai oroare de păcat în general, Domnul este îndurător și îți va arăta bunătate și iubire. „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățe de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1, 9.)

Eu cred că tu ți-ai mărturisit păcatul și că Dumnezeu îți va ierta păcatul așa cum ți-a promis. Singurul obstacol care îmi stăruie în minte este tocmai această lipsă de percepție a ceea ce constituie păcat, în faptul de a-ți pângări trupul, pe care ți l-ai dat pe mâinile unui adulter, a unui om depravat, în timp ce tu erai angajată în lucrare și cauza lui Dumnezeu, în timp ce țineai studii biblice, ca și când puteai să-L slujești pe Domnul în lucrarea ta

complăcându-te în acele păcate, când te-ai dus în brațele unui adulter (este o slăbiciune a ta).

Îndurare divină pentru cetatea Ninive — Ți-am prezentat aceste lucruri așa cum mi-au fost ele prezentate mie și îți spun că Dumnezeu are oroare de aceste lucruri. Simțul tău moral ar fi reînsuflețit numai prin puterea lui Dumnezeu care produce convertirea. Caracterul tău trebuie transformat și Dumnezeu știe tot în legătură cu aceasta. Și dacă tu te vei pocăi și vei ajunge să atingi un standard înalt și sfânt, n-aș putea spune că Domnul nu va privi asupra cazului tău cum a privit asupra cetății Ninive.

Împăratul cetății Ninive a spus: „Oamenii și vitele să se acopere cu saci, să strige cu putere către Dumnezeu și să se întoarcă de la calea lor cea rea și de la faptele lor de asuprire de care le sunt pline mâinile. Cine știe dacă nu se va întoarce Dumnezeu și Se va căi și dacă nu-și va opri mânia Lui aprinsă, ca să nu pierim! Dumnezeu a văzut ce făceau ei, și că se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu S-a căit de răul pe care se hotărâse să li-l facă și nu l-a mai făcut.” (Iona 3, 8-10.) Citește acest pasaj cu atenție iar dacă Domnul te găsește vrednică să-ți încredințeze lucrarea Sa, eu nu am nici o obiecție.

Acum, te rog prezintă-ți cazul înaintea Domnului și dacă ești în comuniune cu El, El îți va asculta rugăciunile și îți va călăuzi mintea în ceea ce ai de făcut. Inima mea simte împreună cu tine. Prima dată când a fost comis păcatul, s-a făcut fără prea mult timp de gândire; următoarele păcate au fost comise după ce a existat timp de gândire, după un timp când lucrul respectiv a putut fi analizat în lumina Cuvântului lui Dumnezeu cu privire la porunca a șaptea. Faptul ca tu, de bună voie, ți-ai lăsat trupul pe mâna unui om care te-a dus pe un drum greșit în timp ce tu erai angajată în a lumina mințile oamenilor cu privire la poruncile lui Dumnezeu, constituie o manifestare flagrantă de depravare și îmi descoperă un caracter ca cel care mi-a fost prezentat — nedemn de

încredere și că tu nu ești în stare să-ți dai seama de ce nu este bine să continui cu lucrarea pe care o faci.

Mărturisirea publică nu este totdeauna cel mai bun lucru — Las această problemă așa cum este. Aș putea să-ți spun să te duci la persoane demne de încredere din conferință (nu bărbați, ci femei) și să vorbești cu ele, însă sunt înclinată să cred că dacă ai face acest lucru, ai face publicitate unor lucruri care i-ar face pe toți să se îndepărteze de tine, iar ei nu te-ar încuraja sau accepta să te angajezi în vreo ramură a lucrării, dacă ar afla cum stau lucrurile. Acum las acest lucru între tine și Dumnezeu și te rog nu mă mai tulbura cu el. Nu vreau să fac public ceea ce ai făcut, ci te las să-ți schimbi caracterul. Mi-e milă de tine și nădăjduiesc că vei acționa cu discreție și că vei deveni ceea ce dorește Dumnezeu. — ([Scrisoarea 95, 1893.](#))

Capitolul 26 — Un evanghelist

[Evanghelistul căruia i-au fost adresate aceste scrisori a condus mai multe serii de adunări într-o anumită zonă și apoi a plecat în altă parte, în timp ce soția lui a rămas să continue să țină studii biblice cu cei interesați. În cele din urmă, el a căzut în păcatul adulterului și chiar a respins Spiritul Profetic și sfatul conducătorilor de la Conferința Generală. *Review and Herald* a anunțat că i-a fost retrasă acreditarea. Cu câțiva ani înainte de moarte, s-a pocăit și s-a întors la Domnul.]

Așa de puternic era că mișca mulțimile, dar atât de slab încât nu se poate stăpâni pe sine — Vei vedea, înainte ca aceste rânduri să ajungă la tine, că Domnul a privit din nou către poporul Său, dându-mi o altă mărturie. În această viziune mi-a fost arătat că tu nu ești privit bine și că te afli în primejdia de a aduce ocară asupra cauzei lui Dumnezeu prin ceea ce faci. Satana vrea să te distrugă, el caută să-ți mențină mintea într-o continuă stare de agitație, atâțând-o întruna astfel ca să poată împrósca noroi și praf în loc de roadele pașnice ale neprihăririi...

Însă, frate R., mi-a fost arătat că acum tu ar trebui să fii foarte circumspect în privința comportamentului și a cuvintelor tale. Tu ești urmărit de dușmani. Ai o mare slăbiciune, tu, care ești atât de puternic, încât poți să miști mulțimi. În starea actuală, despărțit de soția ta, va exista suspiciune și gelozie, însă minciunile vor fi născocite, chiar dacă tu nu dai ocazia. Dacă nu ești precaut, vei aduce ocară asupra cauzei lui Dumnezeu, care nu va putea fi îndepărtată prea curând. Poate că simți, așa cum am văzut, că ai simțit, că, ești liber, dacă nu vei mai fi cu soția ta. Nu ai astâmpăr, nu ai liniște nu

[167]

poți sta într-un loc. Satana te ispitește și vrea să facă din tine un om înnebunit. Acum a sosit timpul să dovedești că ești om, să dovedești harul lui Dumnezeu față de tine prin răbdarea ta, prin tăria ta, prin curajul tău....

Primejdia confidentelor — Tu trebuie să te consacri lui Dumnezeu și nu să tot zăbovești asupra necazurilor tale. Fii atent cum ești ademenit să-ți faci din femei confidenti sau cum le permiți lor să-ți facă ție confidente. Stai cât de departe de societatea femeilor. Vei fi în primejdie. Nu uita, trăim în timpul din urmă, atât de periculos. Aproape totul este putred și stricat.

Privește la Dumnezeu, roagă-te, roagă-te, așa cum n-ai făcut niciodată pentru ca să poți fi ținut prin puterea lui Dumnezeu prin credință. În Dumnezeu tu poți rămâne neîntinat, fără pată sau mânjitură. Prinde-te de Dumnezeu. Privește la El prin credință pentru a putea deveni părtaș de natură divină, după ce ai scăpat de întinarea care este în lume prin poftă. Dumnezeu te va scoate biruitor dacă vei trăi o viață umilă de rugăciune și credință. — (*Scrisoarea 23, 1871.*)

[168]

Fără gust pentru Cuvântul lui Dumnezeu — Cazul tău mi-a fost prezentat în ultima viziune care mi-a fost dată. Am așteptat să văd dacă ai o conștiință sensibilă sau dacă este tocită. Cele prezente le-am scris de mai mult timp însă m-am gândit să aștept până ce poate vei acționa tu într-un fel. Mi-a fost arătat că tu nu ai trăit în conformitate cu lumina. Tu te-ai depărtat mult de lumină. Domnul ți-a dat muștrări și sfaturi pentru a te feri de ruina sufletului tău și de a aduce ruină asupra cauzei sale. Mi-a fost arătat că mergi înapoi în loc să înaintezi și să crești în har și cunoașterea adevărului....

Tema ta de gândire au fost fetele și femeile și nu Cuvântul lui Dumnezeu. Minte ta a fost fără astâmpăr și nemulțumită dacă nu te puteai preocupa de fete și femei. Nu ai putut avea gust pentru studiul Cuvântului lui Dumnezeu, în timp ce gândurile tale zăboveau asupra unor subiecte ce erau împotriva sufletului. Nu există scuze pentru viața ta nesăbuită.

Un pastor cu două fețe — După ceea ce mi-a fost făcut cunoscut, tu ești un călcător al poruncii a șaptea. Cum poate fi atunci mintea ta în armonie cu prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu, adevăruri care te spintecă la orice pas? Dacă ai fi făcut această nebulie în mod inconștient, ar fi fost cumva scuzabil, însă nu a fost astfel. Tu ai fost avertizat. Tu ai fost muștrat și sfătuit. Aparent ai primit muștrarea însă nu ai acceptat-o cu inima astfel ca să declari moarte firii pământești. Nu te-ai pus pe treabă pentru eradicarea răului. Ai pierdut curând din vedere toiagul pedepsei Domnului și te-ai aruncat în această nesăbuintă mai mare ca oricând, ca un nebun care adună acțiuni. Îngăduința plăcerii s-a transformat într-o patimă ce face ravagii.

[169]

Îți place societatea fetelor și a femeilor. În timpul unei serii de adunări ai îngăduit minții tale să plănuiască și să născocoască cum poți sta în societatea fetelor tinere și a femeilor fără să-ți trădezi adevăratele sentimente. Vei fi dus în ispită dacă nu ai puterea morală de a te împotrivi ispitei. Mintea ta este continuu necurată pentru că izvorul nu a fost curățit niciodată. Tu nu ți-ai găsit plăcerea în a cerceta cu stăruință și atenție Scripturile....

Lipsa de fidelitate în gând și acțiune — Dumnezeu a ridicat aceste bariere ale mărturiilor ca un zid împrejurul tău care să te apere de a cădea răpus de șiretlicurile vrăjmașului însă tu le-ai îndepărtat pe toate și treci peste orice, pentru a-ți putea urma înclinațiile. Întristarea ta pentru păcat este ca cea a celor din vechime care își sfâșiau hainele pentru a-și exprima durerea dar care nu își întristau sufletul. Nu ai un simț corect a ceea ce înseamnă păcat. Caracterul grav al lipsei de fidelitate în gând și fapte nu a fost simțit de tine. Mintea ta este senzuală și aceasta aproape continuu. Dacă ți-ar părea rău într-adevăr pentru greșelile făcute ai dovedi aceea pocăință în urma căreia nu trebuie să te pocăiești din nou.

Mai mult rău decât ajutor pentru cauză — Doresc acum să prezint fapte. Mi-a fost arătat că viața ta și

eforturile tale pentru cauza lui Dumnezeu de câțiva ani încoace au fost mai degrabă un mare prejudiciu adus cauzei lui Dumnezeu decât un folos. Dacă nu ai fi fost implicat în această lucrare și dacă ai fi fost cu totul departe de ea, ai fi fost scutit de multe dureri de inimă pe cei care iubesc cauza lui Dumnezeu; și i-ai fi scutit de multă treabă grea care le-a fost impusă pentru a contracara influența ta rea.

[170]

Efortul necesitat pentru îndreptarea ta și pentru a te împiedica să prejudiciezi cauza, dacă ar fi fost folosit pentru convertirea de suflete de la rătăcire la adevăr, și dacă lucrătorii nu ar fi avut absolut nimic de a face cu privire la tine — ar fi făcut ca interesul și puterea cauzei adevărului prezent să stea mai bine astăzi în California, așa cum este în est.

Influența unui pastor păcătos — Satana te-a făcut agentul său pentru a-i aduce la îndeplinire planul său. Marea agitație și trezire pe care le-ai făcut în cuvântări din când în când și succesul aparent pe care l-ai avut nu au clădit decât la propria ta îndreptărire de sine. Permițându-ți să lucrezi așa cum ai făcut-o atunci când inima ta nu era în rânduială cu Dumnezeu, ți-ai făcut un mare rău. Tu nu ți-ai cercetat inima și nu ți-ai umilit sufletul înaintea lui Dumnezeu. ți-ai considerat prea neînsemnate greșelile teribile din trecut. S-a făcut totul ca să fii salvat de rușine și ruină totală. S-a dovedit răbdare față de tine și chiar când erai cu totul nepotrivit pentru lucrarea sfântă ți s-a îngăduit să-ți continui lucrarea, avându-se ca țintă salvarea sufletului tău în timp ce inimile altora gemeau îndurerate sub povara nesăbuiței faptelor tale.

Dacă ai fost dat deoparte cu mult timp în urmă până când ai fi dat dovadă că Dumnezeu este într-adevăr cu tine și că ești un om schimbat cu totul, acum poate că ai fi fost cumva de folos în această lucrare solemnă. Însă am văzut că noi am riscat deja prea mult încurajându-te să lucrezi la convertirea păcătoșilor la Hristos când căile tale au fost stricate înaintea lui Dumnezeu, iar inima

ta cu totul mânjită de păcat. Slujitorii adevărați ai lui Dumnezeu sunt puși pe aceeași treaptă cu tine. Nu mai trebuie să ți se îngăduie mult timp să prejudiciezi cauza lui Dumnezeu prin inima ta stricată, senzuală și astfel să reprezinti greșit cauza adevărului prezent.

O anumită măsură de succes nu constituie dovada acceptării lui Dumnezeu — Pentru ca să fie bine, tu trebuie să trăiești o viață nouă care să fie în armonie cu Dumnezeu. Natura ta perversă nu a fost transformată. Tu nu ești în pace cu Dumnezeu și cu tine însuți. Tu te afli în robia celui mai mare vrăjmaș al sufletelor, în supunere față de omul cel vechi ce trăiește în păcat. Tu nu ești un om liber în Hristos. Este nevoie de o schimbare spirituală în tine înainte ca Dumnezeu să poată lucra cu tine. Poate tu vii cu argumentul că ai succes în lucrul tău. Mulți din cei care sunt în război cu Dumnezeu au o măsură de succes. Dacă sunt unii care îmbrățișează adevărul în timp ce argumentele pe care le folosești tu sunt atât de convingătoare, aceasta nu este o dovadă că tu ești cel puțin în stare de a fi măcar acceptat de Dumnezeu....

O viață trăită conștient în păcat — Dacă lucrurile s-ar fi oprit măcar acolo, dar nu s-a întâmplat așa. Pentru puțin timp ai simțit că este rău ceea ce faci — însă nu atât de deplin cât ar fi trebuit, că ai fost înșelat de Satana și înnebunit de el; și cearta n-a fost îndepărtată niciodată pe deplin din ochii tăi. Ți-ai umilit inima înaintea lui Dumnezeu și El a acceptat umilința ta. Însă curând ai devenit din nou nepăsător și ai îngăduit minții tale să fie umplută de închipuiri deșarte și necurate. Ai fost puțin mai precaut însă plin de viclenie. Mentea ta era preocupată să inventeze noi mijloace de a-ți atinge obiectivul....

Scuza ta pentru viciu a fost puterea mare a patimii. Viața ta a fost o rușine — nu a fost nimic în ea cu care să te lauzi. Te simțeai deprimat dacă nu erai stimulat și dacă nu aveai vreo fată sau femeie care să te atragă și pe care s-o faci să asculte necazurile tale legate de soția ta.

[171]

Rușine, rușine, să-ți fie pentru ce ai făcut. — ([Scrisoarea 52, 1876.](#))

Convertire zilnică pentru o lucrare sfântă —

Dumnezeu mi-a arătat cazul tău atât de clar, încât eu nu îndrăznesc să te las să te amăgești cu privire la adevărata ta stare. Mă tem mult că-ți vei pierde viața veșnică și că, după ce ai predicat altora cerințele Legii lui Dumnezeu, tu însuși să dai greș în a trăi în viața ta principiile sfinte ale Legii lui Dumnezeu și să faci ca credința ta să devină o epavă.

[172]

Ești atât de mult preocupat de tine însuși, încât dacă nu te consacră lui Dumnezeu și dacă nu ai o credință vie, zi de zi în Dumnezeu spre a obține harul și puterea Sa, tu vei fi o piedică în înaintarea adevărului. Eu nu pot vedea cauza lui Dumnezeu prejudiciată și să sufere datorită ineficienței tale și a greșelilor tale oarbe. Trebuie să te convertești în fiecare zi căci dacă nu, nu ești corespunzător pentru lucrarea sfântă în care ești angajat. Cunosc mai mult decât alții, temperamentul tău deosebit și pericolele în care te afli.

Atragerea simpatiei femeilor — Necazul tău în privința surorilor a venit ca urmare a atragerii simpatiei lor; tu îți povestești necazurile și le stârnești mila pentru tine, astfel că ele gândesc că tu suferi mult. Apoi cedezi sentimentelor tale și dai senzația că suferi aproape martiriul. Le faci să-ți acorde grijă și atenție ceea ce nu este cu totul în regulă și te pui într-o poziție în care ești ușor ispitit. Ar fi trebuit să înveți din greșelile tale din trecut să eviți orice aparență de familiaritate față de surori, căsătorite sau necăsătorite. Lasă-ți sentimentele să se îndrepte spre Dumnezeu. Buzuie-te pe El pentru sprijin, și nu pe simpatia omenească.

Tu ești foarte slab în această direcție însă cauza lui Dumnezeu nu trebuie să sufere datorită slăbiciunii și necuviinței tale. Acesta este pericolul în care te afli tu și trebuie să fii biruitor, căci dacă nu, rana care este produsă cauzei lui Dumnezeu nu va putea fi vindecată niciodată pe deplin. — ([Scrisoarea 53, 1876.](#))

Atitudinea evangelistului după pierderea acreditării — Stimate domn, am fost mult tulburată datorită cazului tău și încă nu știu ce să-ți spun. Am șovăit să-ți spun un cuvânt de descurajare pentru că eu știu ce întristare teribilă produce descurajarea în suflet. Am gândit că, atunci când nu-ți va fi reînnoită acreditarea, te vei liniști și îți vei cere pensionarea, fiind conștient că, dacă ai fi întrunit cerințele necesare, acum, când suntem în așa mare nevoie de lucrători, ai fi primit acreditarea. Nu mi-am putut folosi influența în favoarea acestui lucru.

[173]

În ultima viziune care mi-a fost dată, mi-a fost prezentat marele tron alb și Judecătorul întregului pământ, rostind sentința asupra mulțimii adunate. Cartea cu rapoarte a fost deschisă și cei din jurul tronului au fost judecați după faptele făcute în trup.

Numele tău era însemnat și cântărit fiind în balanță, ai fost găsit prea ușor. În dreptul numelui tău era scris: călcător al poruncilor lui Dumnezeu.

Posibilitatea de a răscumpăra trecutul — Dumnezeu, în marea Sa îndurare, ți-a dat posibilitatea de a răscumpăra trecutul. Când ai dovedit căință, El S-a îndurat de tine.... Ai fost așezat într-un câmp bun de lucru și dacă te-ai fi purtat așa cum ar fi trebuit să se comporte un creștin nu ar mai fi trebuit să fi în situația de a te pocăi din nou.

Pentru un timp ai fost umil și mulțumitor însă inima ta a fost atât de mult timp stricată și îngăduitoare față de plăceri încât nu ți-ai putut da seama că ceea ce ai făcut în trecut a fost o ofensă la adresa lui Dumnezeu. Ca și Petru, ai fost în mod credincios avertizat cu privire la pericolul în care te afli și defectele tale de caracter; însă te-ai încrezut în tine însuți, ai devenit gelos și te-ai purtat ca un copil răsfățat....

Respingerea de către Dumnezeu a slujirii pastorale — După ce Dumnezeu a suportat atât de mult timp stricăciunea ta, în timp ce tu aveai pretenția că ești un păstor al turmei, ți s-a dat o altă experiență ca răspuns la cererile noastre rostite cu atâta mâhnire în favoarea

ta. Dumnezeu a deschis calea înainta ta. Am fost foarte întristați din cauza ta; și, când am văzut cum stau lucrurile de fapt, ne-am simțit mai rău decât înainte.

[174]

Mi-a fost arătat că eforturile tale ca pastor nu aveau să mai fie acceptate de Dumnezeu. Simțul tău moral nu a fost nicidecum întărit prin ultima ta încercare. Nu ai avut atitudinea unui om care se pocăiește, umilindu-se zilnic înaintea lui Dumnezeu având simțământul mării Sale îndurări și a păcătoșeniei tale. Dumnezeu nu poate accepta ceea ce faci.

Atitudinea ta ar fi trebuit să cuprindă muștrări de cuget și rugăciune; și dacă ai fi avut această atitudine de pocăință nu ai fi fost unde te afli acum, necorespunzător spre a ți se încredința solemnă lucrare de a lucra pentru suflete, gelos, suspicios egoist și grosolan. Tu și soția ta sunteți o ofensă la adresa lui Dumnezeu. Ați avut privilegiul de a vă afla în poziția în care Dumnezeu ar fi putut lucra prin voi, însă voi nu ați făcut acest lucru. Nu ați avut dragoste pentru studiul Cuvântului lui Dumnezeu. Nu v-a plăcut să vă rugați.

Ceasul de restriște al lui David — Nu te-ai umilit așa cum a făcut David în urma păcatului său. După comiterea acelei mari nelegiuiri a vieții sale, caracterul său s-a stricat cu totul. Îi era silă de nelegiuirea lui. Era foarte conștient de vinovăția lui. Simțea că a pierdut dragostea și credincioșia supușilor săi. Era slăbit din punct de vedere fizic și moral. Și-a pierdut respectul de sine și încrederea în sine. De-abia mai îndrăznește să se încreadă în vechii lui sfetnici. Plin de umilintă și jale a fost procesiunea prin care a plecat de la tron peste munte.

Însă David nu a fost niciodată mai demn de admirație ca în acest ceas al încercării sale. Niciodată nu a fost acest cedru al lui Dumnezeu cu adevărat mai mare ca atunci când s-a luptat cu furtuna. El era un om cu un temperament foarte arzător, cu simțuri profunde și ar fi putut ajunge la cele mai puternice sentimente de ură. Răul făcut l-a cutremurat până în străfunduri.

Sentimentul nevredniciei sale, ne spune el, ia zdrobit inima.

N-ar fi surprinzător dacă, străpuns de remușcări, până la nebunie. Ar fi dat frâu liber sentimentelor sale de iritare necontrolată, izbucnind în furie vehementă și pornirilor de răzbunare. Însă de la un om cu un caracter ca cel al său, nimic din toate acestea nu s-ar fi putut întâmpla în mod natural. Cu duhul zdrobit și emoție înfricoșătoare, însă fără nici o urmă de murmurare, el a privit înapoi la scenele gloriei sale și de asemenea, la nelegiuirile sale și pornește fugind spre a-și salva viața.

Când David trece, apare șimei cu o dezlănțuire de blesteme, azvârle împotriva lui vorbe de ocară și aruncă asupra lui pietre și praf. Unul dintre oamenii credincioși ai lui David a spus: „Lasă-mă, te rog, să mă duc să-i tai capul.” Însă David, în întristarea și umilința sa, spune: „Dacă blestemă, înseamnă că Domnul i-a zis: «Blestemă pe David...» Iată că fiul meu, care a ieșit din trupul meu, vrea să-mi ia viața.” (2 Samuel 16, 9-11.)

Refuzul lui David de a se răzbuna singur — În David se vede sfântul lui Dumnezeu. El are simțământul păcătoșeniei sale într-un mod atât de profund....

Natan cel credincios pronunțase judecata lui Dumnezeu. Sabia nu avea să-i părăsească niciodată casa (a lui David); el avea să culeagă ceea ce a semănat. Avusesese adesea o presimțire a celui ceas întunecat. El se întrebase mult timp oare de ce a fost atât de mult întârziată judecata pe care o merita? Dumnezeu pe care Îl ofensase aducând un păcat atât de mare asupra lui Israel, el, conducătorul lui, îi arăta acum lui că El nu este un Dumnezeu care să mintă și că prin teribilele lucruri manifestate în dreptate, El avea să-i arate ura Lui față de păcat. El și-a dat seama într-adevăr: „fi sigur că în cele din urmă păcatul tău te va da în vileag.”

Însă David a arătat aurul cel deosebit al caracterului său în momente de restriște și în timp ce suferea pedeapsa dreptății lui Dumnezeu prin faptul că a refuzat să se răzbune pe șimei și a refuzat să se supună

[175]

viclesugurilor și meșteșugirilor, josnic puse la cale, pentru a-și recâștiga onoarea și împărăția....

[176]

El și-a adus aminte cât de adesea lucrase Dumnezeu pentru el și gândea: „Dacă acceptă pocăința mea s-ar putea totuși să-mi acorde favoarea Sa și să preschimbe jalea mea în bucurie. El e Cel care poate îndepărta veșmântul de sac de pe mine și să mă îmbrace în haina bunătății. Pe de altă parte, dacă nu-și găsește plăcere în mine, dacă m-a uitat, dacă mă va lăsa pradă exilului, sau să pier, eu nu voi murmura. Eu merit judecățile Sale și mă voi supune lor. Voi suporta mânia Domnului pentru că am păcătuit împotriva Lui până ce va interveni în favoarea mea și va executa judecata în dreptul meu.”

Oh, se schimbare uimitoare pentru David! El trebuie să fugă de pe tronul împărăției sale într-un pământ uscat, arid, fără apă.

În contrast cu cazul lui David — Aduc în fața ta această lecție ca să vezi contrastul între felul cum ai procedat tu când ai fost muștrat și condamnat de Dumnezeu și ceea ce a făcut David. Totdeauna ai fost gata să pui greșeala ta pe seama cuiva pornit împotriva ta. În loc de a vedea că nimeni nu poate avea sentimente prea puternice împotriva unui bărbat care pretinde a fi un păstor al turmei care va strica mințile celor încrezători, tu te porți ca unul care este martor și suferă pe nedrept — un bărbat persecutat care merită simpatia oamenilor. Tu nu ai un simțământ potrivit cu privire la păcat. Nu ești drept, înaintea lui Dumnezeu în motivele sau spiritul tău.

Mărturisire, dar nu pocăință reală — După ce te-ai mutat cu locuința în Texas, și ai arătat prin mărturisirea unor lucruri că îți pare rău pentru păcatele făcute, nu te-ai purtat așa cum ar trebui să se poarte un om pocăit. Erai supărat că ai fost atacat, iar numele ți-a fost ponegrit. Te-ai autocompătimit în această privință și ai revenit la starea de apostazie neajutorată. Exemplul și influența ta nu au fost cele ale unui om pocăit.

În același timp noi am fost cu adevărat întristați pe seama ta și a soției tale. Amândoi ați avut o mare lumină și mari privilegii și amândoi v-ați dat în mâinile vrăjmașului, când aveți lumină, ocazii și privilegii. Însă noi am simțit o întristare profundă pentru voi. Ne-am așezat în situația voastră și am făcut din cazul vostru cazul nostru. Ni se pare teribil să fii lucrat odată de partea cauzei iar apoi să treci deoparte, să nu mai ai parte de ea. Noi am crezut că te-ai pocăit. Ne-am rugat pentru tine cu toată seriozitatea și situația ta mi-a fost prezentată într-un vis.

[177]

O a doua încercare, deși nu s-a meritat — Am visat că deși erai cu totul nevrednic, Dumnezeu avea să-ți dea o altă experiență. De îndată am făcut ce eforturi au fost posibile, ca să te aducem în Colorado. Noi știam că facem acest lucru în opoziție directă față de frații din conducere care cunoșteau cazul tău. Am luat responsabilitatea asupra noastră. Ți-am spus acest lucru. Când mi-a fost dată viziunea acum doi ani, mi-au fost arătate anumite lucruri cu privire la pericolele în care te afli pe care ți le-am scris cu credincioșie, informându-te ce ar fi bine să faci.

În același timp, te-am regat cu toată stăruința să nu mai dai greș și de această dată pentru că acum era ocazia ta, ziua ocaziei tale; dacă aveai să dai greș acum, va fi dezastru pentru tine. Ți-am scris scrisori, te-am sfătuit ce este bine să faci și că trebuie să-ți dai toată silința pentru aceasta. Citește mărturia nr. 28. — ([Testimonies for the Church 4:306-383.](#))

O avertizare neluată în seamă — Pe când te aflai în Colorado, acum un an, ceea ce ai făcut tu m-a întristat, nu pentru că aș fi avut ceva cu tine, ci pentru că am văzut că nu faci ceea ce ți-a spus Dumnezeu că trebuie să faci. Mi s-a strâns inima. Te-am avertizat, însă tu nu ai ținut cont de avertizarea mea. Știam atunci, așa cum știu și acum că dai greș din nou. Știam clar care vor fi roadele tale dacă vei simți care este starea ta și vei trage foloase de pe urma acestei ultime experiențe....

[178]

Stricarea caracterului prin orgoliu și invidie —

Când te-ai dus în Colorado ai avut un câmp excelent, o casă excelentă; și o, ce privilegii, cum puțini dintre frații noștri au avut. Cunoșteai adevărul pe care l-ai prezentat oamenilor și unii au răspuns. La început, ai fost umil.... Ai continuat să lucrezi însă ai început să gândești că ești o adevărată achiziție pentru cauză și simțeai că tot ce faci nu este privit așa cum ar trebui prețuit. Foarte curând ai început să te plângi și să-ți exprimi nemulțumirea....

Când am încercat să punem lucrurile în rânduială, nu ai fost gata să te umilești ca David. Compară sentimentele tale și ceea ce simți tu față de păcat cu umilinta și pocăința sa. Influența ta a fost de partea vrăjmașului. Te aflai ca într-un labirint. Ai început să relatezi ce mare bine ai făcut tu, să socotești câți au îmbrățișat adevărul de când ai venit în Colorado, că dacă n-ar fi fost publicațiile și alte acțiuni inițiate de tine ar fi fost doar puțini de partea adevărului.... Tu ai pretenții prea mari....

Sunt unii care solicită să lucreze în mijlocul lor și s-ar putea ca tu, cu inima ta nesfîntită să te măgulești că acest lucru este în favoarea ta, că ești de valoare. Însă stai puțin și cugetă, dacă aceștia ar putea citi inima ta și dacă ar putea vedea trecutul tău plin de nelegiuire, crezi că ar mai fi dornici să lucrezi între ei. Ei au făcut acest lucru pentru că nu te cunosc și nu știu câtă răbdare a avut poporul lui Dumnezeu cu tine. Ei nu știu cât de mult s-a agravat cazul tău, cât de multe mărturii de avertizare ți-au fost date și că toate nu au fost luate în seamă. Dacă ei ar ști cum stau lucrurile, nu te-ar mai încuraja să predici....

[179]

Lecțiile bine învățate ale lui David —

Roadele pocăinței se văd în exemplul lui David. El a învățat lecția renunțării când a fost în restriște; a răbdării când a fost batjocorit și a învățat să se bizuie ca un copil, cu umilintă, pe Dumnezeu. În starea ta de descurajare întunecată, tu ai fi trebuit să începi precum cei care trebuie să se convertească la început de tot, căutând să

nu ai voința ta și calea ta, să nu suspectezi sau să judeci motivele altora, și să lași în urmă pentru totdeauna anii îndelungați, hărțuiți și triști ai trecutului. Mulți care văd lucrurile nu așa cum le vede Dumnezeu, ci din punct de vedere omenesc, s-ar putea să gândească că la David s-ar putea găsi scuză pentru murmurare și că sinceritatea anilor de pocăință dinainte l-ar fi putut scuti de judecata prezentă.

Și David ar fi putut gândi astfel. El ar fi putut spune: am fost atât de mult timp ascultător, aceasta ar putea compensa neascultarea mea. Este greu pentru mine la această vârstă înaintată, să fac față acestei rafale năprasnice. Viața mea, în general, a fost o viață în care mi-am făcut cu credincioșie datoria față de Dumnezeu ca slujitorul Său onorat, rege al lui Israel, cântărețul bisericii Sale. Îmi este greu acum să-mi agăț harfa în salcie și să nu mai cânt pentru că trebuie să plec în exil. „Propriul meu fiu caută să-mi ia viața.”

Scuzele pentru păcat nu au valoare înaintea lui Dumnezeu — David însă nu a adus nici o scuză. Dreptatea îndreaptă către tablele sparte ale Legii călcate și scoate sabia împotriva călcătorului de lege. Scuzele și îndreptăcirile pentru păcat nu au nici o valoare înaintea lui Dumnezeu. Ceea ce simțea David în sufletul său era: Cine va da mărturie pentru a micșora vinovăția păcătosului când Dumnezeu dă mărturie împotriva lui? Verdictul lui Dumnezeu — vinovat — a fost dat, iar omul nu îl poate șterge. (David cunoștea Scriptura.) „Blestemat este oricine nu stăruie în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.” ([Galateni 3, 10.](#)) David nu se plânge. Cel mai elocvent psalm pe care l-a cântat el vreodată a fost cel rostit când urca Muntele Măslinilor, plângând și în picioarele goale, cu spiritul umilit, lipsit de egoism și generos, supus și resemnat.

Regele fugar nu întoarce rău pentru rău. El nu nutrește sentimentele de răzbunare în inima sa, ci în mijlocul întristării este bun, nobil și simțitor. O, cât de diferită a fost purtarea ta față de a lui!...

Legea semănatului și a culesului — Ai avut toate ocaziile, toate privilegiile, toate avantajele, însă nu le-ai folosit. Când ați venit în Colorado, dacă amândoi L-ați fi căutat pe Dumnezeu ca niște convertiți, dacă ați fi studiat Biblia, dacă ați fi umblat umili cu Dumnezeu, dacă v-ați fi rugat stăruitor și ați fi vegheat în vederea rugăciunii, atunci ați fi arătat că prețuiți darul vieții veșnice.

Însă tu nu prețuiești cerul, deși, datorită păcatelor tale, ai fost amenintat în modul cel mai teribil de către Dumnezeu și ai fost avertizat timp de ani de zile în legătură cu pedeapsa Sa care va veni cu siguranță datorită călcării de lege, totuși tot acest timp tu ai întristat pe Mântuitorul. El a făcut din tine obiectivul dragostei Sale neobosite și a grijii Sale duioase. Lui și întregului cer I-a fost rușine de tine și au privit cu scârbă asupra faptelor tale.

Când agricultorul seamănă porumb, el va culege porumb. Dacă seamănă grâu, va culege grâu. Dacă seamănă semințe otrăvitoare, el va avea același lucru la seceriș. Așa stau lucrurile și cu tine, tu ești o unealtă responsabilă. Dacă semeni în firea pământescă vei secera în firea pământescă putrezirea. Dacă semeni destrăbălare, vei culege ceea ce ai semănat. Sămânța semănată aduce rod după soiul ei....

Împlinire posibilă a celei de-a doua experiențe — Dumnezeu ți-a mai dat o ocazie. O, dacă ai fi prețuit-o și te-ai fi rugat cu stăruință, din toată inima, în adevărată pocăință și cu credință vie ca să apuci făgăduința cea prețioasă. Dacă ai fi fost binevoitor a dovedi tăgăduire de sine, dacă te-ai fi împotrivit ispitei, ai fi avut putere sporită ca să birui eul. Orice nouă conformare față de principiu ar fi netezit calea pentru realizări de același fel — roade ale biruinței morale. Această biruință este sămânța semănată care aduce roadă după soiul ei, așezând pe semănător pe un loc mai înalt pentru fiecare biruință de neprihănire câștigată. Orice faptă virtuoasă întărește puterea spirituală pentru noi virtuți și orice viciu repetat consolidează legăturile viciului.

Obiceiul cultivat are o mare putere în el și prin el fiecare acțiune face loc repetării....

O viață retrasă după pierderea acreditării — Dacă îți poți mântui sufletul printr-o viață umilă de pocăință, atunci acesta este cea mai mare lucrare pe care o poți face. Dumnezeu este îndurător, însă nu trebuie să încerci să mai înveți pe alții. Tu ai pierdut puterea dată de Dumnezeu de a învăța pe alții. Lucrarea ta nu este acceptată de Dumnezeu.

Este alarmant cât de repede a pătruns printre noi păcatul imoralității. În timp ce îți scriu aceste mărturii personale, adresate ție, cazul tău mi-a fost prezentat cu mare putere în viziune în timpul nopții; și nu mă pot abține să îți scriu. Sufletul meu simte zi și noapte povara pentru Israelul lui Dumnezeu....

Pierderea puterii lui Dumnezeu — Cred că dovedești suficientă înțelegere ca să știi că, dacă nu ți-a mai fost acreditarea trebuie să stai deoparte umil. Ar fi trebuit să știi că a trebuit să vorbesc răspunzând la întrebările puse în mod direct dacă să mai primești acreditarea.

Însă când văd relatările tale în revistă, inima mi se întristează. Revista noastră nu ar trebui să cuprindă în coloanele ei astfel de rapoarte. Cum găsesc aceste rapoarte cei pe care ai căutat să-i ruinezi? Cum le privesc cei din _____? Datorită faptului că percepția fină a celor ce poartă răspunderea revistei s-a întunecat se întâmplă ca astfel de rapoarte să aibă acces în coloanele sale. Standardul cel înalt al adevărului și curăției este coborât. Spiritul tău de independență și prețuire de sine pe care l-ai arătat începând de la conferința de la Battle Creek nu este altceva decât spiritul pe care l-ai avut dacă ai fi putut discerne tu însuți și ai fi avut un simțământ adevărat al păcătoșeniei. — (Scrisoarea 6, 1880.)

Capitolul 27 — Un pastor onorat

Pierderea influenței și a reputației — Stimate frate H.: am ceva să-ți spun....

Fratele meu, tu te-ai bucurat de respect din partea bisericii, din partea celor bătrâni și a celor tineri. Însă faptele tale sunt condamnate de Dumnezeu și tu nu ai avut Duhul Sfânt, tu nu ești un om liber. Ai urmat o cale care a făcut ca binele tău să fie vorbit de rău. Acele lucruri care s-au aflat la reuniunea școlii de Sabat de la Piedmond, nu mi-ar fi trecut prin minte, nici pentru mii de dolari. Tu, un bărbat cu părul alb, să stai cât ești de mare în poala lui Georgie S. Dacă ar fi fost să-mi fac datoria, trebuia să te mustru chiar acolo. Mulți au observat aceasta și eu am comentat. După astfel de manifestări, ce folos mai are să le dai sfaturi ca să se ferească de asemenea familiaritate și ușurătate? Tu singur ți-ai zădărnicit eforturile de a ridica pe cei tineri prin exemplul tău.

S-a observat intimitatea cu sora S. și familia ei. și cum te poți aștepta să ai influență ca tată între cei tineri când ai dovedit o așa lipsă de judecată și o astfel de slăbiciune? Ce bine ar fi să te porți ca un bătrân de vârstă ta și nu ca un îndrăgostit sentimental; dacă ar fi vegheat asupra ta, Dumnezeu nu ar fi retras de la tine înțelepciunea Lui. Ar fi trebuit ca un nume bun să-ți fie mai de preț decât însăși viața ta. Mai bine, cu mult mai bine, să cobori în mormânt cu onoarea neștirbită decât să trăiești cu rușine asupra numelui tău.

[183]

Când Domnului nu I se acordă locul suprem — Acum privește, fratele meu, la anii pe care i-ai trăit simpatizând și iubind nelegitim femeia altui bărbat. Tu ai o fiică ce este bucuroasă să-ți dea atenție și să-ți ofere un cămin, însă tu ai fost îndrăgostit atât de nebunește,

încât tot ce este sensibil și curat în această viață ți s-a părut dezgustător și searbăd. Eu nu cred că farmecul a fost îndepărtat și că ești un om liber. Nu ai îndepărtat capcana. Domnul nu constituie totul pentru tine.

Acum, fratele meu, este o nebunie să crezi că poți avea înțelepciune să discerni lucrurile spirituale în timp ce puterea morală ți se tot slăbește și tu te îndepărtezi de Dumnezeu înțelepciunii. Scrisorile scrise soției tale sunt aspre și lipsite de sensibilitate. Retragerea sprijinului din partea ta într-o mare măsură nu constituie înțelepciune și nu este drept din partea ta. și oare n-a avut dreptul să fie geloasă pe tine când a fost în Oakland? Oare să nu fi văzut ea interesul, simpatia și afecțiunea pe care le-ai avut față de sora S.?

Acum, de dragul lui Hristos, scapă-te de condamnarea din partea oamenilor, căci ceea ce faci arată că nu ești asemenea lui Hristos, că tu ai un alt spirit. Îți scriu acest lucru în mod deschis pentru că este nevoie să faci un efort mai hotărât decât ai făcut înainte ca să fii liber în fața lui Dumnezeu. Aroganța și asprimea ta nu provin din har. Umilește-te sub brațul lui Dumnezeu. Asigură-te de favoarea lui Dumnezeu și îndepărtează păcatul din viața ta.

Nu sunt decât puțini cei care știu până unde a ajuns această intimitate și ferească Dumnezeu ca aceasta să se afle, iar influența ta în favoarea cauzei lui Dumnezeu să fie pierdută și de asemenea, sufletul tău să fie pierdut. Te implor, să nu te avânți a judeca pe altcineva în afară de tine însuți. — ([Scrisoarea 10, 1885.](#))

[184]

Pentru binele cauzei — Stimate frate Butler: ... ți-am vorbit deschis despre câteva lucruri. Am considerat că trebuie să fac aceasta. Aș putea fi înclinată să spun — voi avea pace de acum înainte însă acum eu nu-mi aparțin și deoarece datoria mea este să scriu, nu îndrăznesc să spun acest lucru. Aș putea eu să mă împotrivesc imboldului de a scrie când mă simt atât de împovărată? Nu pot promite acum. Trebuie să cântăresc acest lucruri în inima mea. Trebuie să mă rog pentru ele și să mă

supun călăuzirii Duhului lui Dumnezeu sau, dacă nu, să mă abțin de a mai avea vreo legătură cu lucrarea.

Domnul știe că nu-mi face plăcere o astfel de lucrare. Îi iubesc și îi respect pe frații mei și nu aș dori nicidecum să nu le recunosc meritele sau să le produc durere; însă am încercat să am în vedere numai slava lui Dumnezeu. Sunt întristată și confuză că nu pot să-mi văd clar datoria.

Răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunea pentru biruință — Am scris câteva lucruri lui H. El mi-a răspuns că este corect felul cum am prezentat lucrurile. Am fost atât de tulburată de un vis pe care l-am avut încât m-am trezit la ora trei dimineața și i-am scris fratelui H. că nu și-a ținut promisiunea, că în timp ce este angajat în a învăța pe alții poruncile lui Dumnezeu el însuși le calcă, acordând atenția care s-ar cuveni doar soției sale, sorei S. I-am scris foarte răspicat.

El a fost de acord cu ceea ce i-am scris, a spus că s-a rugat pentru acel lucru și a simțit că ceea ce face nu este bine însă nu a spus că va termina pentru totdeauna cu aceasta. El a spus:

[185] „Puternica ta condamnare este într-adevăr dreaptă. Eu știu, îmi este foarte greu să-mi dau seama de păcătoșenia faptelor mele. Rațiunea, judecata, mărturia și Scripturile, toate combinate, mă învață că este rău ceea ce fac. Totuși, am fost atât de prins în cursă, încât nu am fost atât de conștient de aceste lucruri așa cum ar fi trebuit. Singur nu pot să-mi dau seama de grozăvia greșelii mele care, cu timpul s-a dovedit o cursă pentru mine. Însă mi-am luat un timp special să mă rog pentru acest subiect înainte de a primi scrisoarea ta, ultima, ca Dumnezeu să mă facă în stare să văd lucrurile într-o lumină corespunzătoare și să simt așa cum ar trebui; și am motive să cred că rugăciunea mi-a fost ascultată.

Recunosc binecuvântarea harului și știu că am fost binecuvântat în efortul făcut. Am avut nevoie în mare măsură de această binecuvântare care mi-a fost dată aici, așa cum se cuvine. Toți și-au exprimat convingerea că

am fost ajutat de cer pentru a scrie raportul cu privire la subiectul opririi poporului nostru de a lucra duminica, și alte lucruri importante pe care a trebuit să le fac. Însă sunt dureros de conștient de slăbiciunea mea și că unica mea siguranță constă în veghere continuă, așa cum nu am mai făcut niciodată înainte. Văd acum că este o chestiune de viață și de moarte în ce mă privește și că trebuie să mă lupt să acționez ca atare.” — ([Scrisoarea 73, 1886.](#))

Faptele unei inimi nesfințite — Stimate frate Butler. [Această scrisoare a fost trimisă fratelui George I. Butler, președintele Conferinței Generale, însă Ellen White se adresează direct și fratelui H., pastorul vinovat.] Sunt tulburată în privința fratelui H. El nu îmi scrie nimic și mă simt împovărată datorită lui. Uneori, mi se pare că Domnul ne încearcă pentru a vedea dacă procedăm cu credincioșie în ce privește păcatul anumitor oameni onorați dintre noi. Este foarte aproape timpul când Conferința Generală va trebui să decidă dacă îi reînnoiește acreditarea.

[186]

Dacă va face acest lucru, Conferința Generală va spune de fapt: „Noi avem încredere în tine ca bărbat pe care Dumnezeu îl recunoaște ca solul Său, unul căruia El i-a încredințat răspunderi sacre de a păste turma Domnului, ca unul care în toate lucrurile este un păstor credincios, un reprezentant al lui Hristos.” Însă putem noi face acest lucru? Oare nu am văzut noi faptele unei inimi nesfințite?

Un bărbat vrăjit — Stăruința fratelui H. de a accepta și pretinde că sora S. este înrudită cu el ce ar putea fi aceasta? Cine i-ar putea spune pe nume? Este fratele H. o persoană care urăște lumina pe care i-a dat-o Dumnezeu, arătând că, preferând să se afle în preajma doamnei S. și să aibă o legătură intimă cu ea, este un lucru păcătos? Sau a acceptat el solia și a acționat ca atare?

Nu am putut rezista și m-am dus la fratele H. cu mărturia pe care mi-a dat-o Dumnezeu și cu toate aces-

tea, el nu s-a schimbat. Faptele sale au spus: „Voi face ceea ce îmi place mie în privința aceasta; nu fac nici un păcat.” El a făcut o promisiune înaintea lui Dumnezeu însă și-a încălcat promisiunile făcute în fața fratelui C. H. Jones, W. C. White, și față de mine și sentimentele lui, cu siguranță, că nu s-au schimbat; însă se pare că el acționează ca un om vrăjit, fermecat de diavolul, care nu are putere asupra propriilor sale înclinații. Fără să țină seama de lumina dată, el nu a dat dovadă de o convingere reală sau de simțământul păcătoșeniei sale, nu s-a pocăit, nu s-a schimbat. Multe inimi au suferit mult datorită acestei stări de lucruri însă ele nu au putere de a schimba inima lui sau scopurile sale.

Pervertirea puterilor date de Dumnezeu —

Acum noi ar trebui să fim foarte mulțumiți de ajutorul dat de fratele H. în Anglia și Elveția însă ce decizie putem lua? Noi trebuie să avem dovada că el este curat înaintea lui Dumnezeu. Noi nu trebuie să tratăm cu ușurință păcatul și să spunem păcătosului: „Totul va fi bine în ceea ce te privește.” Noi nu trebuie să-l legăm pe fratele H. de lucrare până când el nu este în legătură cu Dumnezeu. Nu trebuie să ne confruntăm cu inconveniente ce ar decurge din legarea de lucrare a unui bărbat care are o pată pe veșmintele sale. Nu putem trece cu ușurință peste aceste lucruri.

[187]

Plaga păcatului este asupra fratelui H. și sufletele care cunosc acest capitol din experiența sa sunt îndurerate și întristate. Domnul Hristos este dezonorat. Nu bărbat binecuvântat cu multă lumină și cunoștință, înzestrat cu o capacitate deosebită de a face ceea ce este bine, care ar putea printr-o viață de ascultare și credincioșie față de Dumnezeu, să devină egal cu îngerii, (iar) viața sa să fie asemenea vieții divine, a pervertit puterile care i-au fost date de Dumnezeu, risipindu-le în destrăbălare, poftind la soția altuia. Dumnezeu socotește că pentru fratele H. cele mai valoroase lecții și experiențe nu sunt nimic, că le încălcă cele mai solemne sfaturi din partea lui Dumnezeu ca să poată continua cu păcatul său.

Am sperat și m-am rugat ca el să-și reașeze rațiunea pe tronul care i se cuvine și să îndepărteze cătușele pe care Satana le-a pus asupra trupului și sufletului său de atâția ani astfel ca norii care i-au umbrit cărarea să poată fi îndepărtați, iar Hristos să poată intra în sufletul său și să-l însufletească și să-l binecuvânteze. Domnul Hristos va ridica povara cea grea de pe umerii oboșiți și va da odihnă și pace celor care vor purta jugul Său și vor duce sarcinile Lui.

Apel către un lucrător din conducere — Eu spun: frate H., care este viața ta când în fața multor avertizări și muștrări, tu continui să duci o viață pe care Dumnezeu o condamnă? Te vezi bine? Gândește-te la Isus, încoronat cu spini și pironit pe cruce pentru păcatele noastre și umilește-te, da, lasă-ți inima să fie zdrobită. Privește la blândețea lui Isus, la iubirea Lui, iar apoi pleacă-te în țărână cu rușine și umilință.

Ce crezi că ai face tu dacă unul dintre bărbații noștri din conducere ar face ceea ce faci tu? Ai putea tu, fără să ai o dovadă mai mare în legătură cu simțământul păcătoșeniei sale decât cea pe care ai dat-o tu, să dai sfatul că acestuia i se poate da acreditarea la fel ca unuia care are intenții curate și sfinte înaintea lui Dumnezeu? Nu vezi tu că îți așezi frații lucrători într-o poziție foarte neplăcută și de neinvidiat? Se vor aventura ei să fie răspunzători pentru caracterul tău și influența ta în viitor în lucrarea și cauza lui Dumnezeu?

Răspunderea pentru o lumină mai mare — Mi-a fost arătat că ceea ce ai făcut tu este mai grav decât ceea ce a făcut fratele R., pentru că tu ai avut o lumină, o putere și influență mai mare; iar ceea ce a făcut el ar trebui să fie o avertizare pentru tine ca să nu calci pe urmele lui. Fratelui R. i-a fost retrasă acreditarea; el este un bărbat care s-a pocăit și s-a umilit în țărână.

Se presupunem că David, după ce a fost muștrat de Natan, ar fi repetat același păcat, crezi că Domnul ar mai fi avut milă față de el? El s-a pocăit amar, el a spus că nelegiuirea lui stă pentru totdeauna în fața ochilor

săi. Ascultă mărturisirea sa plină de umilință și ascultă strigătele sale de deznădejde.

Curăția taberei — Ca popor, noi trebuie să ne trezim și să curățim tabăra lui Israel. Desfrâul, legăturile intime nelegitime și practicile nesfinte își fac tot mai mult apariția în mijlocul nostru, iar pastorii care mânuiesc lucrurile sfinte sunt vinovați de păcat în privința aceasta. Ei poftesc soțiile semenilor lor și calcă porunca a șaptea. Suntem în primejdia de a deveni o soră a Babilonului decăzut, îngăduind bisericilor noastre să fie stricate, pline de un spirit dezgustător, o colivie pentru tot felul de păsări necurate și scârboase; oare vom ajunge noi curați fără să încercăm în mod hotărât să tratăm răul existent?

Ai vrea ca și alții să urmeze exemplul tău? Ai vrea ca și ei să calce pe pământul pe care ai mers tu și să nu simtă că au făcut ceva foarte grav? Dacă nu te pocăiești și dacă nu te convertești, ești un om ruinat.

[189]

Aflu că tu (fratele H.) faci tratament la sanatoriu, că ești capelan și vorbești în tabernacol. Nu este corect să faci acest lucru până când nu ai făcut tot ce ți-a stat în putere pentru a îndrepta greșelile din trecut.

Îndreptățirea de sine și stricăciunea lăuntrică — M-am abținut, pentru binele tău, să discut despre infidelitatea doamnei S. cu soțul ei, însă mă tem că mi-am neglijat datoria. Dacă am fi procedat în acest caz, așa cum procedăm în cazul membrilor laici ai bisericii, cred că te-ai fi pocăit și n-ai mai fi avut acum nevoie de pocăință.

Mila noastră, simpatia noastră de a te scuti de dojană, ți-au făcut rău de fapt. Uneori inima mea este atât de întristată și în agonie din cauza ta încât nu pot face altceva decât să plâng. Eu spun: „Oare trebuie să se piardă el?” Oare de ce trebuie el, după ce a suferit pentru adevăr și a stat în apărarea lui până a ajuns la bătrânețe, să devină un idolatru, ca și Solomon? Oare va călca el în picioare, mâncat de dragostea pentru o femeie, Le-

gea lui Dumnezeu și, privind la sine, să spună: eu nu păcătuiesc, totul e în ordine?

Nevoie de schimbare a inimii, nu a locuinței — Vom putea noi oare să lăsăm ca aceste lucruri să fie tănuite și aceste păcate să fie ascunse, fără a avea o dovadă reală de pocăință sau schimbare? Faptul că pleci din California nu îți schimbă inima. Vei fi în afara influenței nebune pe care o are „adorabila ta fermecătoare”, însă acest lucru nu-ți schimbă sentimentele sau impulsurile inimii. Fratele W. și-ar fi putut încheia viața cu bucurie dacă nu s-ar fi dedat la practici senzuale însă el a fost condus pe o cale greșită de propria lui destrăbălare și ispită. Zilele și anii care ar fi putut fi pentru el cei mai buni, au fost cei mai răi.

Vedem în caracterul lui Solomon măreția intelectuală îmbinată cu degradarea morală. El ar fi putut înainta din tărie în tărie, însă în loc de aceasta el a regresat, din slăbiciune în slăbiciune. După o viață ce promitea, încheierea a fost decăderea.

Chiar pe marginea prăpăstiei — Fratele meu, inima mea te vrea aproape de Hristos. Tu ai încercat să faci ceea ce au încercat să facă și alți pastori, să armonizeze lumina cu întunericul, pe Hristos cu Belial, curăția cu necurăția, binele cu răul. Urmarea va fi ruina morală dacă tu nu te vei trezi pentru a vedea că te afli chiar pe marginea prăpăstiei. Sunt multe asemenea cazuri despre care trebuie să scriu.

Este alarmant să văd cum pătrunde tot mai mult în mijlocul nostru desfrâul. Am simțit acest lucru când i-am scris fratelui Butler despre aceasta la ultima Conferință Generală, implorându-l să facă tot ce poate pentru a împiedica aceasta. Noi trebuie să ridicăm standardul și să clădim bariere în jurul sufletului, astfel ca nimic să nu dăuneze simplității și curăției și astfel să ne întineze caracterul. Dumnezeu a dat omului minte și fie ca fiecare suflet să vegheze astfel ca acest mare dar să nu fie pierdut, spre ruina veșnică a sufletului.

Pocăință și rebotezare — Nu există mai multă speranță pentru tine decât pentru oricare alt păcătos și nici măcar atât, dacă nu îți umilești cu totul sufletul înaintea lui Dumnezeu, dacă nu te pocăiești și nu te convertești. Fă primii pași spre viață — pocăința, credința și botezul. Tu ai îndepărtat siguranța divină care îți aducea pacea. Dacă refuzi să ascuți glasul care te mustră, dacă alegi propria ta cale, dacă nu vei îngădui harului lui Hristos să te schimbe, atunci vinovăția ta va fi cu mult mai mare decât a păcătosului obișnuit, exact în măsura în care lumina pe care ai avut-o și influența ta, au fost mai mari.

Trebuie avută mare grijă în privința tovărășiilor și a prieteniiilor, astfel ca sufletul să nu fie pus în primejdie, ca să nu existe nici măcar o aparență de rău care în ochii altora ar putea face să fie coborât standardul principiului religios și ar submina temelia credinței.

[191]

Exemplul trist al lui Solomon — Cât de mulți, chiar în rândurile păzitorilor Sabatului, își formează legături nesfintite. Bărbați care au soții, femei care au soți, își acordă atenție și arată afecțiune unul altuia, așa cum n-ar trebui să facă, (adică sexului opus). Cât de mulți bărbați promițători există în rândurile noastre care nu mai au o credință curată și încredere sfântă în Dumnezeu deoarece ei au trădat adevărurile sacre. Aspirațiile nobile sunt înăbușite. Pașii lor sunt înapoi, deoarece ei poftesc femeia altui bărbat sau sunt prea familiari cu femeile necăsătorite. Comportamentul lor ușuratic îi conduce să calce porunca a șaptea.

Despre Solomon, raportul inspirat spune: „Nevestele i-au plecat inima spre alți dumnezei; și inima nu i-a fost în totul a Domnului, Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său David.” (1 Împărați 11, 4.)

Perpetuarea puterii influenței rele — Aceasta nu este o temă de tratat în glumă. Inima care Îl iubește pe Isus nu va dori afecțiunea nelegitimă a altuia. Această afecțiune superficială este de același caracter cu acea

bucurie înălțătoare pe care Satana a promis-o Evei. Înseamnă a pofți ceea ce Dumnezeu a interzis.

Atunci când este prea târziu, sunt sute care avertizează pe alții să nu se aventureze spre prăpastie. Intellectul, poziția sau bogăția nu pot lua niciodată locul calităților morale. Domnul pretuiește inimile curate și nobile, devoțiunea sinceră față de Dumnezeu și adevărul mai presus de aurul din Ofir. O influență rea are o putere continuă. Aș vrea să pot prezenta acest lucru în fața poporului păzitor al poruncilor lui Dumnezeu, așa cum mi-a fost arătat mie. Fie ca amintirea tristă a apostaziei lui Solomon să avertizeze fiecare suflet să evite aceeași prăpastie. Slăbiciunea și păcatul său sunt transmise din generație în generație.

Cel mai mare împărat, care a purtat odată sceptrul, despre care s-a spus că este preaiubit al lui Dumnezeu, a devenit stricat datorită unei iubiri îndreptată într-o direcție greșită și l-a părăsit în mod jalnic pe Dumnezeul său. Cel mai puternic conducător de pe pământ a fost slab și a eșuat în a-și ține în frâu propriile-i patimi. S-ar putea ca Solomon să fie mântuit „ca prin foc”, dar, cu toate acestea, pocăința sa nu poate șterge înălțimile pe care le-a ridicat el, nu poate demola acele pietre care rămân ca o dovadă a nelegiurii sale. El a dezonorat pe Dumnezeu alegând să fie stăpânit de desfrâu, decât să fie părtaș de natură divină.

Ce moștenire a lăsat viața lui Solomon acelor care îi urmează exemplul pentru a-și acoperi propriile fapte josnice? Noi lăsăm o moștenire, fie spre bine, fie spre rău. Sunt viețile noastre o binecuvântare sau un blestem? Vor privi oamenii la mormintele noastre și vor spune: el m-a ruinat sau el m-a salvat?...

Pastorii — ținte ale ispitelor lui Satana — Eforturile speciale ale lui Satana sunt îndreptate acum spre oamenii care au o mare lumină. El îi va face să fie pământești și senzuali. Sunt bărbați care sunt angajați în lucrarea sfântă, care au inimile mânjite de gânduri necurate și dorințe nesfinte. Bărbați căsătoriți care au

copii nu sunt mulțumiți. Ei se așează într-o poziție în care invită ispita. Ei își permit familiarități pe care ar trebui să le aibă doar față de soțiile lor legitime. Astfel ei sunt muștrați de Dumnezeu iar în cărțile din ceruri, în dreptul numelui lor, este scris „adulter”.

Noi nu trebuie să ne apropiem de pericol. Dacă gândurile ar fi îndreptate spre ceea ce trebuie, adică spre Dumnezeu iar sufletul ar cugeta la adevăr și la făgăduințele prețioase ale lui Dumnezeu și răsplata cerească ce îl așteaptă pe cel credincios, atunci ele ar fi păzite de ispitierea lui Satana. Însă sunt foarte mulți care nutresc aproape mereu gânduri deșarte. Acestea sunt aduse în casa lui Dumnezeu și chiar la amvonul cel sacru.

[193]

Punerea sub disciplină a pastorilor care greșesc — Îți spun adevărul, frate Butler, că dacă cei care pretind a crede și predică adevărul, nu își curăță templul sufletului, judecățile lui Dumnezeu, mult timp amânate, vor veni. Aceste păcate josnice nu au fost tratate cu hotărâre. Sufletul este stricat și, dacă nu se face o curăție prin sângele lui Hristos, vor fi printre noi apostazii care te vor înflora.

Îmi pun mie însămi întrebarea: „Cum este posibil ca bărbați, care deschid Scriptura în fața altora, bărbați care au belșug de lumină — bărbați cu capacități deosebite — bărbați care trăiesc înainte de judecată, care se află chiar la hotarele lumii veșnice — să-și lase pradă gândurile și trupurile unor practici nesfinte? Cuvintele apostolului trebuie repetate cu accent: «Curățați-vă mâinile păcătoșilor, curățați-vă inima, oameni cu inima împărțită. Simțiți-vă ticăloșia; tânguți-vă și plângeți! Râsul vostru să se prefacă în tânguire și bucuria voastră în întristare. Smeriți-vă inima înaintea lui Dumnezeu și El vă va înălța.»” ([Iacov 4, 8-10.](#)) — ([Scrisoarea 51, 1886.](#))

Capitolul 28 — Un pastor cu influență

Un pastor ce merge în jos — Frate T., fratele meu și prietenul meu lucrător, de două nopți n-am putut să dorm mai multe ore. Pe la ora două m-am trezit foarte împovărată și după ce am consacrat un timp rugăciunii, am încercat să scriu.

Mi-a fost prezentat cazul tău, împreună cu al altora. Cu câțiva ani în urmă mi-a fost arătat că te afli în pericol mare datorită atenției pe care o acorzi altor femei decât soției tale. Ai fost îngăduitor față de înclinațiile pe care le ai în această direcție și ești vinovat înaintea lui Dumnezeu. La rădăcina acestei situații stau gândurile necurate care sunt cultivate și care conduc spre atenții și avansuri necuviincioase și apoi la fapte nepotrivite. Toate acestea sunt lucruri destul de grave pentru oameni care au o lucrare obișnuită de făcut, dar sunt de o sută de ori mai grave când se întâlnesc la aceia care au acceptat poziții sacre de încredere.

În dreptul tău am zăbovit în mod special asupra importanței de a ne abține de la tot ce se pare rău. Am prezentat în cazul tău ispitele speciale ale vrăjmașului, gândindu-mă să-ți trezesc conștiința, ca să-ți poți păzi sufletul împotriva ispitirilor vrăjmașului. Am scris în mod special despre pericolele în care se află tinerii și, de asemenea, bărbații căsătoriți atunci când dau atenție specială tinerelor sau femeilor căsătorite. Când am trecut oceanul în drum spre Europa, am fost puternic mișcată și am scris avertismente speciale. Te aveam în vedere pe tine și pe alții. Aceasta pentru a stăvili cursul vieții tale în jos, ca să poți în puterea Dumnezeului lui Israel, să te trezești și să fi bărbat, nu un obiect de joacă pentru diavol.

[194]

Diminuarea creșterii spirituale prin gânduri senzuale — Mi-a fost arătat că în urma ispitirilor, tu nu poți ridica în sus mâini sfinte fără mânie și îndoială. Gândurile și faptele tale ți-au mutilat străduințele; gândurile tale pământești și senzuale ți-au pipernicit creșterea spirituală. Ești departe de a fi bărbatul pe care Dumnezeu dorește ca tu să fii și nu vei putea întruni calitățile necesare pentru lucrarea pe care trebui să o faci deoarece gândurile tale nu sunt curate, ci mânjite și întinate. Mi-au fost arătate câteva lucruri de către Cel al cărui ochi nici nu ațipește, nici nu doarme.

Acestea sunt scrise în cărțile din ceruri și în scurt timp cazul tău va fi hotărât, numele tău va fi șters sau nu din cărțile din ceruri. Cu siguranță va fi șters dacă nu te convertești și nu îți umilești sufletul înaintea lui Dumnezeu, mărturisindu-ți păcatele și întorcându-te la Domnul cu toată inima ta și dacă nu respingi orice gând sau faptă necurată. Martorul credincios spune: „Știi faptele tale”. Nu încerca să înveți pe oameni până când tu însuți nu ești un om schimbat, până ce nu vei fi căutat în pocăință umilă pe Domnul cu tot sufletul și până când nu ai o inimă nouă.

[195]

Încercările puternice ale lui Satana de a ispiti pe pastori — Mi-a fost arătat că Satana va ticlui ispite puternice, pentru a prinde în cursă pe pastorii care învață pe alții cerințele Legii lui Dumnezeu. Dacă el poate mânji virtutea, dacă poate semăna confuzie în ce privește curăția și sfințenia, dacă se poate amesteca în gândurile lor, dacă le poate sugera planuri pentru a păcătui cu gândul și fapta, împotriva lui Dumnezeu, atunci ei sunt lipsiți de apărare. Ei s-au despărțit de Dumnezeu; ei nu au puterea și Spiritul lui Dumnezeu iar solia sacră a adevărului pe care ei o duc poporului nu este binecuvântată de Dumnezeu; sămânța nu este udată, iar creșterea nu se poate produce.

Desfrâul este un obstacol în calea propovăduirii adevărului — Ceea ce ai tu nevoie, fratele meu, este o inimă curată și sfântă. Încetează de îndată să mai

încerci să înveți pe alții adevărul până când nu ajungi sigur că, prin puterea lui Dumnezeu, ți-ai biruit patimile senzuale. Dacă în anii când ai susținut că ești un copil al lui Dumnezeu, mintea ta ar fi fost educată și ar fi depus eforturi să zăbovească asupra lui Isus, să se roage când te afli în călătorie, sau când mergeai pe stradă sau oriunde te-ai fi aflat, dacă te-ai fi aplecat asupra gândurilor tale și le-ai fi format să zăbovească asupra lucrurilor curate și sfinte, astăzi n-ar fi trebuit să mă adresez ție în felul acesta. Domnul trebuie să fie prezent în toate gândurile tale, însă această lucrare este în mod ciudat neglijată.

Lucrarea unui pastor nu este ca orice afacere obișnuită — Sunt câțiva dintre pastorii noștri care sunt angajați în slujire activă, care simt importanța lucrării, însă există un mare număr care mânuiesc adevărul cel sacru așa cum ar face-o cu orice afacere obișnuită. Ei nu au fost curățați, înobilizați și sfințiți prin adevăr. Ei nu au înaintat pas cu pas, crescând în har și cunoașterea lui Isus Hristos. Ei nu au o credință reală, autentică în a-L crede pe Dumnezeu pe cuvânt. Ei nu au mers înainte din putere în putere.

Ei nu au crescut în ceea ce privește capacitatea lor, menținându-se la același nivel scăzut de eficiență. Nu au devenit bărbați pricepuți în ale Scripturilor, puternici în Dumnezeu, deși au avut la îndemână orice privilegiu. Cauza lui Dumnezeu nu a fost slăvită prin munca lor fără interes, din care au lipsit spiritul și caracterul lui Hristos. Aceștia au produs mari pagube adevărului, și de ce? Pentru că inima lor nu este curățită. Ei nu au o inimă nouă, curată, ci o inimă deschisă ispitelor lui Satana. Unii nu vor putea vreodată să călăuzească oamenii spre adevăr, spre fântâna cu apă vie. Ei pot să pornească prin a face cunoscute motivele credinței noastre, dar este imposibil pentru ei să facă lucrarea pe care păstorul credincios o va face „să hrănească turma Domnului”....

Împlinirea Cuvântului este mai bună decât argumentele — Noi trebuie să fim conștienți de răspunderile pe care ni le-a dat Dumnezeu. Adversarul tău,

diavolul, este extrem de activ, asemenea unui leu care răcnește, iar noi trebuie să fim vigilenți și să nu ignorăm înșelăciunile sale. Noi putem fi învinși de înșelăciunile lui Satana, dacă inimile noastre, mintea noastră, voința noastră nu sunt supuse cu totul voinței lui Hristos. Vom pierde cu siguranță mântuirea, dacă nu vom aduce, zi de zi și oră de oră, aspectele firești ale caracterului nostru și elementele lui discordante, în unire cu caracterul lui Hristos. Tendințele și pasiunile josnice nu pot domni în inima care este controlată de spiritul lui Hristos. Sunt mulți care nu și-au supus niciodată voința și umblarea lor, în întregime, fără rezerve, lui Isus Hristos.

Există o nevoie cu mult mai mare de lecții de adevărată convertire și împlinire a Cuvântului decât de argumente doctrinare; pentru că este mult mai ușor și mai natural pentru inima care nu se află sub controlul Spiritului lui Hristos să aleagă mai degrabă subiectele doctrinare decât pe cele practice. Există atât de multe cuvântări din care lipsește Hristos și care nu sunt mai acceptabile înaintea lui Dumnezeu decât a fost jertfa lui Cain. Ele nu sunt în armonie cu Dumnezeu.

[197]

Contaminați de malarie spirituală — Domnul face apel la tine, fratele meu, să pleci din lucrare, să părăsești zidurile Sionului, sau, dacă nu, să te pocăiești. Când inima ta va fi sfințită prin adevăr, nu va fi în ea întinare morală. Este nevoie acum de o împotrivire cât se poate de puternică față de sugestiile nesfinte din partea ta, deoarece sufletul tău este contaminat de malarie spirituală. Tu ai respirat o atmosferă satanică. În ochii lui Dumnezeu tu nu ai fost bărbat. Când mintea ta ar fi trebuit să se dezvolte, astfel încât ideile tale să fie elevate, iar planurile și străduințele tale cuprinzătoare, efortul tău ca lucrător a scăzut tot mai mult în eficiență, deoarece Dumnezeu nu la binecuvântat.

Nelegiuire în ochii lui Dumnezeu — Pervertirea darurilor noastre sau degradarea lor până la pierderea demnității, constituie nelegiuire în ochii lui Dumnezeu, și cu toate acestea, acest fapt capătă amploare. Bărbatul

care are trăsături ce pot fi de folos și întrebuințează tot ce este captivant și atrăgător pentru a distrage pe alții, spre a-i conduce pe cărări greșite, ducându-i la fântâni cu apă sălcie, otrăvitoare, pentru a le înăbuși setea în loc de a-i conduce la Hristos, face lucrarea diavolului. Sunt mulți dintre cei ce pretind a crede adevărul care, sunt imorali și care pătează curăția gândurilor și pornirilor semenilor lor, care ruinează sufletele sub pretenția că le salvează, care rostesc cuvinte către cei nesăbuiți. Prin aceștia, vorbește Satana așa cum a vorbit prin șarpe atunci când a ispitit-o pe Eva.

Pentru toți cei de felul acesta, va fi o răsplată teribilă. Ei vor culege ceea ce au semănat. Este un lucru teribil să folosești darurile care ți-au fost încredințate, date cu împrumut pentru a binecuvânta lumea pervertită prin felul cum le folosești, lăsând în urmă dezamăgire, nenorocire și blestem în loc de binecuvântare. Însă am scris pe larg despre acest lucru, cum ai văzut în diferite forme.

Este posibil un control deplin asupra vieții — Îți spun iarăși: „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru care nu obosește iertând.” (Isaia 55, 6.7.) Du-te la lucru și mărturisește-ți păcatele înaintea lui Dumnezeu; caută pe Domnul căci tu știi foarte puțin în legătură cu această lucrare. Puneți gândurile la lucru, asupra unor subiecte curate, sfinte; încordează-ți puterile; trimiteți cererile spre ceruri în pocăință sinceră a sufletului; fă în așa fel ca discuțiile pe care le ai, gândurile, comportamentul tău să fie în armonie cu credința cea sfântă pe care pretinzi că o aperi.

Iar când toți cei ca tine se vor pocăi și vor avea parte de iubirea care iartă a lui Dumnezeu, vom vedea că Dumnezeu va lucra într-un mod minunat cu poporul Său. Păcătoșii vor fi convertiți; iar apostaziații vor reveni.

Necesitatea curățirii de întinarea morală — Îți scriu aceste rânduri și le las pe seama ta. Am sperat că marea lumină care strălucește din Cuvântul lui Dumnezeu va fi acceptată, trăită în viața ta de credință și că tu vei deveni un creștin adevărat, sincer, care face voia lui Dumnezeu din inimă. Însă am fost îndemnată de Duhul lui Dumnezeu să-ți scriu. Lucrarea trebuie să meargă înainte. Tot ce este necurat trebuie să devină curat și sfânt sau să fie îndepărtat de pe mâinile tale; căci tot ce este pământesc, senzual, diavolesc este o piatră de poticnire pentru alții și un blestem pentru cauza lui Dumnezeu.

[199]

Cu cât vor fi curățite mai repede rândurile noastre de această clasă de oameni, cu atât vom vedea mai repede mântuirea lui Dumnezeu și puterea adevărului în mijlocul nostru. Pentru că suntem trași înapoi de cei care nu sunt părtași de natură divină, care nu au scăpat de stricăciunea care este în lume prin poftă, de aceea avem atâta slăbiciune și neputințe în mijlocul nostru. Trebuie să ne trezim. Trebuie să curățim tabăra lui Israel de stricăciunea morală. — ([Scrisoarea 5, 1886.](#))

Expunerea publică nu este întotdeauna necesară — Nu doresc, în afară de cazul când aceasta este necesar, să se facă public cazul lui T. Am un răspuns din partea lui că recunoaște mărturia însă nu doresc, pentru binele soției sale și al copiilor săi, ca să fie făcut cunoscut public cazul său. Mi-e milă de acest om în mod sincer, și dacă aş putea face ceva pentru a recâștiga pe vreunul dintre acești bărbați din cursa diavolului, aş face-o. T. se află într-o situație cu mult mai bună decât Canright. Deși amândoi acești bărbați au spus multe minciuni pe seama mea și a poporului meu, nu le port resentimente și nu doresc să le fac rău pentru că știu că este o judecată când lucrarea fiecărui om va fi trecută în revistă înaintea lui Dumnezeu și fiecare om va primi din partea marelui Judecător potrivit cu faptele sale. — ([Scrisoarea 59, 1889.](#))

Capitolul 29 — Patru pastori nesfințiți

Înșelăciunile lui Satana — [Cuvinte scrise către un pastor care a fost implicat sentimental într-o legătură cu o femeie care nu era soția sa, având tot felul de închipuiri. El se gândea să trăiască cu această femeie și să aibă copii cu ea în ceruri.] Am multe să îți spun. Mi-ai fost prezentat ca aflându-te în mare pericol. Satana este pe urmele tale și uneori el ți-a șoptit basme plăcute auzului, arătându-ți tablouri încântătoare ale aceleia pe care el o prezintă ca fiind o companie mai potrivită pentru tine decât nevasta tinereții tale, mama copiilor tăi.

Satana lucrează pe furiș, neobosit, pentru a te doborî prin diverse ispite. El este hotărât să devină învățătorul tău și în acest moment tu trebuie să te așezi în acea poziție în care să poți căpăta putere și să i te împotrivești. El speră să te ducă în labirintul spiritismului. El speră să-ți îndepărteze dragostea de soția ta și să o dirijeze spre o altă femeie. El dorește ca tu să îngădui minții tale să zăbovească asupra acestei femei până când, printr-o dragoste nesfântă, ea va deveni idolul tău.

Fantezii cu privire la familia în ceruri — Vrajmașul sufletelor câștigă mult atunci când poate conduce imaginația unuia dintre străjerii aleși ai lui Iehova de a tot zăbovi asupra posibilității întovărășirii, în lumea care va veni, cu o anumită femeie pe care o iubește și de a întemeia acolo o familie. Nu avem nevoie de asemenea tablouri plăcute. Astfel de închipuiri își au originea în mintea ispititorului.

Noi avem o asigurare clară a Mântuitorului că în lumea care va veni cei mântuiți „nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita. Pentru că nici nu vor putea muri, căci vor fi ca îngerii. și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.” (Luca 20, 35.36.)

[200]

Mi-a fost arătat că basmele spiritiste fac multe victime. Mințile lor sunt senzuale și, dacă nu se produce o schimbare, acest lucru va fi spre ruina lor. Tuturor acelor care își îngăduie astfel de închipuiri nesfinte, eu le spun: opriți-vă de dragul lui Hristos, opriți-vă în locul în care vă aflați. Vă aflați pe terenul interzis. Pocăiți-vă, vă implor, și convertiți-vă.

Locul dintâi în afecțiunea unui bărbat — Băraților căsătoriți eu sunt instruită să le spun: „Dragostea voastră trebuie să fie îndreptată spre soțiile voastre, mamele copiilor voștri. Lor trebuie să le acordați atenție și gândurile voastre trebuie să zăbovească asupra planurilor ce au în vedere fericirea lor...”

[201]

Fratele meu, U., nu uita că femeia care primește cea mai mică dovadă de afecțiune din partea unui bărbat care este soțul altei femei, dovedește că are nevoie de pocăință și convertire. Iar bărbatul care îngăduie ca soția lui să ocupe locul al doilea în ce privește dragostea lui, se dezonoarează pe sine însuși și pe Dumnezeu. Acest lucru constituie unul dintre semnele timpului sfârșitului. Însă cu siguranță, că tu nu dorești să împlinești acest semn. Aceasta este parte celor nelegiuți. Domnul Hristos va lua în stăpânire sentimentele acelor care Îl iubesc și Îl onorează pe Dumnezeu, făcându-i să se concentreze asupra unor lucruri corespunzătoare.

Fratele meu, soția ta are greșelile ei, însă tu le ai pe ale tale. Ea este încă soția ta. Ea este mama copiilor tăi și tu trebuie să o respecti, să ai grijă de ea și să o iubești. Păzește-te cu grijă pentru că necurăția să nu sălășluiască în mintea și în inima ta....

Credincios ca oțelul față de legământul căsătoriei — Frate U., cazul tău mi-a fost prezentat cu câțva timp în urmă însă am întârziat să-ți scriu gândindu-mă că s-ar putea să te întâlnesc și să vorbesc cu tine. Ești prins în strânsoarea unui sentimentalism periculos, și acesta aproape te-a stricat cu totul pe tine și pe aceea care ți-a îngăduit să-i fii favoritul. Nu este nevoie să-i ceri lui Dumnezeu să te binecuvânteze atât timp cât

mergi pe această cale. În această privință, asupra minții tale a lucrat vrăjmașul care este gata să ia în stăpânire pe cei care fac loc dragostei de tip spiritist.

Tu ai o soție și ești legat de ea prin Legea lui Dumnezeu. „Ați auzit că s-a zis celor din vechime: «Să nu preacurvești». Dar Eu vă spun că orișicine se uită la o femeie ca să o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui. Dacă, deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat; scoate-l și leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă. Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat; tai-o și leapăd-o de la tine, căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă. S-a zis iarăși: «Oricine își va lăsa nevasta, să-i dea o carte de despărțire». Dar Eu vă spun că ori și cine își va lăsa nevasta, afară numai din pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; și cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.” (Matei 5, 27-32.)

Fie ca Domnul să te ajute, aceasta este rugăciunea mea. Acum este timpul să lupți lupta cea bună a credinței. Acum este timpul să lupți împotriva tendințelor inimii firești. Acum este timpul să fii credincios ca oțelul față de legământul căsătoriei, refuzând, în gândire, cuvânt sau faptă, să îți strici numele de bărbat care se teme de Dumnezeu și păzește poruncile Sale. Ai fost absorbit de idei spiritiste. Însă dacă acum te vei întoarce cu totul spre Dumnezeu, harul Domnului nostru Isus Hristos îți va fi oferit iar adevărul va triumfa în viața ta. — (Scrisoarea 231, 1903.)

O mustrare publică — [Scrisă către un pastor tânăr, necăsătorit] Avem o lucrare grea de făcut aici. Era un spirit de ușurătate (în locul acela). Tinerii se asociau în perechi cu fete și când erau muștrați, unii dintre ei erau sfidători, încăpățânați și nechibzuiți. Trebuie să clarificăm aceste lucruri pentru a putea să avem o atmosferă deschisă în adunarea noastră. Însă în Sabat parcă totul s-a spulberat. Fratele Y. care ținuse predica

[202]

alergase după fete, femei căsătorite și văduve și se pare că aceasta este înclinația lui atunci când coboară de la amvon, mergând din stat în stat. Duminică dimineața, l-am strigat pe nume și i-am spus atât lui, cât și celor prezenți că nu avem nevoie de asemenea bărbați, care nu fac altceva decât să dubleze povara lucrătorilor noștri.

Dacă măcar s-ar da la o parte din cale și ar da pe față ce este în inima lor, fără să producă acest rău sub pretenția de evlavie, atunci cauza ar fi ușurată. El nu a făcut încă o mărturisire. Nici nu știu dacă o va face. Însă lumina și-a făcut loc în adunările noastre, iar tinerii care au urmat exemplul său au venit în față în mod hotărât și și-au mărturisit greșelile. Când oare vor fi înțelepți cei ce pretind a-l mărturisi pe Hristos? — ([Scrisoarea 53, 1884.](#))

[203]

Invitație de a lucra într-o altă țară — [Scrisă unui pastor care călcase porunca a șaptea și apoi s-a pocăit.] Stimate frate V., în această dimineață am primit și am citit scrisoarea ta și dacă nu-i dau răspuns de îndată mă tem că îmi va ieși din minte....

Cu privire la schimbarea locului în care te afli, eu aș vrea să-ți menționez Anglia. Este un câmp mare acolo însă lucrători sunt puțini, este mult de făcut în care toți pot avea o contribuție — toți cei din familia ta și dacă vei porni să lucrezi cu umilință și blândețe, răscumpărând greșelile trecute ale vieții tale, Dumnezeu te va accepta. Este nevoie de lucrători în Anglia, iar avantajul acestei țări față de alte țări din Europa este că frații noștri americani nu trebuie să lucreze acolo cu ajutorul unui traducător....

Dacă vei merge în Anglia, vei găsi cu siguranță suficient de lucru, iar Dumnezeu este îndurător; El are milă de noi în slăbiciunile noastre; El ne iartă păcatele; și dacă trăim în umilință și ne pocăim, dacă ne abținem de la rău și facem binele, Domnul ne va primi. Fie ca Domnul să te învețe cea ce ai de făcut și să lucreze pentru tine.

Aș dori să existe cât mai mulți bărbați care să se consacre lucrării misionare în Anglia. Acest regat are doar câțiva lucrători. Avem nevoie de misionari prin care Dumnezeu să poată lucra și pe care să-i poată binecuvânta. Avem nevoie de bărbați care să simtă povara pentru suflete, bărbați care să lucreze așa cum a lucrat Hristos, cu zel, dezinteresat, pentru a lumina pe cei ce sunt în întuneric. Îți scriu această scurtă scrisoare, gândind că este mai mult decât ceea ce s-ar putea scrie. Sora ta în Hristos. — ([Scrisoarea 41, 1886.](#))

Gânduri și închipuiri necurate — [Scrisă către un pastor care nu s-a pocăit.] Frate Z., am multă tristețe în suflet datorită ție. Mă tem, da, mă tem mult că nu vei intra niciodată în Împărăția lui Dumnezeu. Am multă durere pe suflet în timp ce mă gândesc la cazul tău, tu, care stai în lumină ca slujitor delegat al lui Isus Hristos, și totuși atât de mânjit încât îngerii cei sfinți nu se pot apropia de tine. Nu este un lucru nou că gândurile tale sunt mânjite de dorințe necurate și gânduri pătimase. Când ne-am întâlnit la Healdsburg, și mi-ai spus că ai câștigat biruința, tu mi-ai spus o minciună, deoarece tu știai că nu este acesta adevărul.

Musca în pânda de păianjen — Viața ta din trecut mi-a fost prezentată ca a unuia care nu are putere lăuntrică de a se împotrivi păcatului dacă acesta este înveșmântat în mod ademenitor. Tu ai dobândit încrederea femeilor care te consideră un bărbat evlavios și neprihănit, apoi te-ai folosit de acest avantaj permițându-ți familiarități cu ele — sărutându-le, mergând tot mai departe în practici ademenitoare, pătimase, atât de mult cât îți permiteau ele și nu numai cu sora X., ci și cu altele. Îmi vine rău de la inimă când mă gândesc că ai întinat sau ai stricat mai mult decât una sau două sau trei sau patru cu lingșirile tale, ploconeala ta și dezmierdările tale care au condus suflete la desfrâu și viciu. Tu care ești străjer, ești un păstor!...

Tu ai aranjat lucrurile astfel încât practicile destrăbălate să apară ca fiind nevătămătoare, și mulți au fost

[204]

[205]

duși departe, la desfrâu și au fost ademeniți pentru că nu au avut curajul moral de a te muștra pe tine, un păstor, pentru obiceiurile tale nelegiuite. Au fost nu puțini aceia care și-au sacrificat conștiința, pacea sufletească și favoarea din partea lui Dumnezeu deoarece un bărbat pe care poporul l-a desemnat a fi străjer pe zidurile Sionului, a fost cel care i-a dus în ispită — un lup în haină de oaie.

Iar cei care nu au fost mânjiți, cad în capcana pe care Satana a pus-o pentru ei, prin păstorul cel rău, sub diferite pretenții și scuze. Tu ți-ai ascuns inima ta cea rea care se împotrivesc de moarte curăției și sfințeniei. Musca ademenită în pânda de păianjen, peștele ademenit în momeala din cârlig, au fost prinși în cursă și luați.

Abordarea greșită a consiliului cu privire la căsătorie — Prin ceea ce ai făcut ai înjosit lucrurile sacre și le-ai adus la același nivel cu cele comune. Mulți au ajuns aproape la ruină și au fost scoși aproape ca niște tăciuni aprinși din foc; însă ceea ce ai făcut tu, îndepărtând barierele care păzesc sfințenia relației de căsătorie între soț și soție, planurile puse la cale pentru a o face pe soție să-ți spună ție secrete din căsnicia ei, le determină pe cele care cedează din fire, care au ajuns captivate de tine, să-și deschidă inima față de tine ca în fața unui duhovnic catolic, iar tu le încurajezi gândul că au făcut o greșală prin căsătoria lor.

În fiecare familie există uneori neînțelegeri. Există gânduri și sentimente exprimate, de pe urma cărora Satana trage foloase, însă dacă atât soțul, cât și soția, se vor împotrivi diavolului și își vor umili inima înaintea lui Dumnezeu, atunci curând greutățile vor fi vindecate fără să lase cicatrice urâte. Însă tu ai lucrat astfel încât ai încurajat înstrăinarea în loc de a vindeca rănilor; pacea minții, armonia și utilitatea nu doar a femeilor, dar și a bărbaților au fost distruse, iar semințele desfrâului pe care le-ai semănat tu au produs o recoltă amară. Îndepărtarea de Dumnezeu pe această cale este un lucru

obișnuit însă adevărul este că doar puțini sunt cei care se întorc.

Sacrul întretesut cu necurăția — Femeile sau fetele sfoase care nu se împotrivesc avansurilor și familiarității bărbaților, a bărbaților căsătoriți cad ușor în cursă. Bărbatul care ar trebui să vegheze asupra sufletelor pentru a le salva, urmărește de fapt ocazii de a le ruina. Sunt atât de multe care nu sunt ferme la principii, care ajung să aibă legături cu bărbații care predică adevărul; și unii dintre aceștia le țin cursuri rafinate de nelegiuire în fața lor, îmbrăcați în veșminte îngerești și, dacă inimile lor nu sunt apărate prin principii hotărâte, ferme, lucrarea de distrugere este repede adusă la îndeplinire.

Sacrul este dat la o parte și întretesut cu acțiuni senzuale, necurate și nesfinte, astfel că victima este zăpăcită, iar templul sufletului devine un locaș al viciilor. La început, cel care nu bănuiește, doar ascultă, după aceea li se arată o familiaritate preferențială; apoi educația aceasta continuă până când ajung ca „boul care se duce la măcelărie, ca un cerb care aleargă spre cursă” ([Proverbe 7, 22](#)), ele mergând pe urmele pașilor ispitorului și merg nebunește atât de departe cât le duce acesta. — ([Scrisoarea 82, 1886.](#))

[206]

Capitolul 30 — Asistenții Ellenei White

Către W. F. C. — 6 septembrie 1895 [Atât frațele W. F. C., cât și Fannie Y. au fost angajați ai lui Ellen White mai întâi la Melbourne, iar apoi la Coorranbong, New South Wales. În 1895, Ellen White și echipa ei locuiau și lucrau în corturi, până când s-a construit reședința permanentă la Sunnyside.] — În această dimineață, când veneam de la școală, ți-am văzut calul legat de un copac din fața cortului ocupat de Fannie Y. După un timp m-am dus la cort. O doamnă din Newcastle și Jessie Israel erau în vizită la Fannie. Tu stăteai jos și scriai la mașina de scris. De ce nu te-ai dus de îndată cu mașina de scris în cortul unde se servește masa? Ce impresie poate face o astfel de purtare asupra minții unei tinere care vizitează școala? A făcut o impresie care nu a fost deloc favorabilă.

[207]

Familiaritatea ta față de femeile tinere este necorespunzătoare, însă ți se pare atât de firească și obișnuită, încât nu gândești că e nimic rău în ea. Cuvântul lui Dumnezeu ți-a spus că trebuie să te ferești de orice se pare rău; dar faci tu acest lucru? Tu ești un bărbat căsătorit, care ai o soție și doi băieți, pe care i-ai lăsat în America și acest lucru ar trebuie să fie suficient, fără să mai fie nevoie de vreun alt sfat, pentru a te determina să cultivi sobrietatea și să fii atent cum te porți cu altele.... Îți scriu aceste lucruri pentru că o amăgești pe Fannie și după câte se pare, ea este cu totul oarbă și îndrăgostită nebunește....

Căutând să fii cât de mult în compania lui Fannie cât am stat în Melbourne nu a fost doar ceva ce se pare rău, ci a fost chiar rău. ți-a plăcut acest lucru însă ar fi trebuit să ai discernământul de a înțelege că prin faptele tale tu încurajezi și pe alții să meargă pe aceeași cale.

Eu plec acum în Tasmania, iar tu și Fannie rămâneți în Avondale. După plecarea mea, tendința va fi să vă simțiți mai liberi să fiți împreună, pentru că eu nu sunt prezentă în cetățuie. Mă tem că vei dezonora adevărul prin familiaritatea ta. Protestez hotărât împotriva acestui lucru. Depărtează-te cât de mult cu putință de cortul lui Fannie, altfel se va isca un scandal. — ([Scrisoarea 17, 1895.](#))

Către W. F. C. — septembrie 1895 — M-am bucurat de foarte puțin ajutor din partea lui Fannie timp de mai multe luni și aceasta nu pentru că nu poate lucra, ci datorită faptului că întovărășirea cu tine a dus-o într-o experiență care o face cu totul nepotrivită pentru ceea ce am eu nevoie în lucrare....

Sunt foarte îngrijorată de un alt lucru și acesta este legat de vizitele pe care i le faci în cort. Deja am hotărât că voi doi nu mai puteți lucra împreună. Tu ești un bărbat căsătorit, tată a doi copii. Dacă soția ta a obținut divorțul aceasta nu înseamnă că tu ești liber să te căsătorești din nou, după câte citesc eu în Biblia mea....

Înainte de a pleca trebuie să stabilesc câteva reguli. Lucrul lui Fannie nu e în ordine de câțva timp. Cauza este, în mare parte, întovărășirea cu tine. Sunt convinsă că așa stau lucrurile de acea îți spun, stai departe de cortul ei. Când voi pleca, vei simți că ai o ocazie bună de a te afla în prezența ei ori de câte ori vei dori; însă nu pot pleca fără să te avertizez și să te însărcinez să ai grijă ce faci. Nu doresc să mi se aducă nici o batjocoră datorită unor practici imprudente nesăbuite. — ([Scrisoarea 19, 1896.](#))

Către Fannie Y. — 23 noiembrie 1895 — M-am gândit la tine în legătură cu W. F. C. și nu am să-ți dau alt sfat decât cel pe care ți l-am dat. Consider că nu ai dreptul din punct de vedere moral, să te căsătorești cu W. F. C. iar el nu are dreptul, din punct de vedere moral, de a se căsători cu tine. El și-a părăsit soția după ce a înfuriat-o mult. El a părăsit pe cea căreia i-a făgăduit

înaintea lui Dumnezeu că o va iubi și va avea grijă de ea pe tot timpul vieții. Înainte ca ea să obțină divorțul, pe când ea era încă soția lui legitimă, el a lăsat-o timp de trei ani, a părăsit-o cu inima și și-a exprimat dragostea față de tine. Lucrul acesta a fost mult discutat pe larg de tine și acest bărbat căsătorit, pe când el era încă legat din punct de vedere legal de soția cu care s-a căsătorit, și cu care a avut doi copii.

Nu găsesc nici o înlesnire în Scripturi care să vă dea vreunui dintre voi dreptul să vă căsătoriți, chiar dacă soția lui a divorțat de el. După cum a provocat-o, în mare măsură ceea ce a făcut el a condus la acest rezultat și nu văd în vreo lumină mai favorabilă să aibă dreptul legal să se lege prin căsătorie cu tine sau ca tu să te unești cu el. Un lucru este clar. Eu nu pot avea nici o legătură cu vreunul dintre voi dacă faceți acest pas pentru că eu văd acest lucru în lumina Scripturii care condamnă legătura voastră. De aceea, aș dori ca amândoi să înțelegeți că potrivit cu lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu cu privire la trecut și prezent nu cred că vă pot folosi pe vreunul dintre voi dacă faceți acest pas.

[209]

Sunt uimită că te gândești chiar și o clipă că puteți face așa ceva și să-ți îndrepti sentimentele către un bărbat căsătorit care și-a părăsit soția și copiii în astfel de împrejurări. Vă sfătuiesc să vă prezentați gândurile și planurile în această privință în fața fraților noștri care poartă răspunderea ca să puteți primi sfat din partea lor și ca ei să vă arate din Legea lui Dumnezeu greșeala în care ați căzut. Voi amândoi ați călcat Legea și doar prin faptul că v-ați gândit că ați putea să vă uniți prin căsătorie. Ar fi trebuit să respingeți acest gând încă de la început. — ([Scrisoarea 14, 1895.](#))

Către James Edson White, 9 decembrie 1895 —

Dar of, câtă durere de inimă pentru alte lucruri care s-au petrecut și care au fost pentru mine o încordare înfricoșătoare. Este vorba de legătura de intimitate între W. F. C. și Fannie. Am prezentat în fața lor toate pericolele însă ei le-au negat. Însă în adunarea din Melbourne,

Fannie a recunoscut că îl iubește pe W. F. C. și că el o iubește pe ea. Am încercat să prezint cazul în fața lor în adevăratul său sens. W. F. C. are o soție care este în viață. Recent ea a obținut divorțul. El a părăsit-o, fiind plecat de trei ani. Însă Fannie mi-a spus că s-a rugat că, dacă este bine să se căsătorească cu W. F. C., soția lui să obțină divorțul. Ce orbire îi lovește pe cei care încep să se îndepărteze de la calea cea dreaptă! Aceștia doi au crezut că se pot uni prin căsătorie și că împreună vor putea duce mai departe lucrarea mea. Administrarea tuturor afacerilor mele ar însemna să fie în mâinile sale. Nu pentru mult timp, le-am spus. Un asemenea pas îi va îndepărta de mine pentru totdeauna pe amândoi, deoarece W. F. C. nu are dreptul din punct de vedere legal să se căsătorească. — ([Scrisoarea 123a, 1895.](#))

[210]

Către W. F. C., 9 aprilie 1896 — Sunt foarte întristată când mă gândesc la trecut și de ceea ce mă înștiințează Duhul lui Dumnezeu. Am o solie hotărâtă să-ți transmit, frate C. O lumină specială cu privire la tine și familia ta, nu mi-a fost dată până acum doi ani. Atunci mi-a fost arătat că atitudinea pe care tu ai manifestat-o în viața din cămin nu a fost creștinească. Tu ți-ai început căsnicia, acceptând un sabat fals și navigând sub culori false. Însă o soție care a fost dobândită prin vinderea principiilor adevărului nu putea aduce pace sau fericire cumpărătorului. Dumnezeu a fost dezonorat prin ceea ce ai făcut în această privință iar adevărul său a fost călcat în picioare.

Când ai renunțat la Sabat pentru soția ta ea s-a bucurat că a obținut victoria și s-a bucurat și Satana. Însă când a acceptat un bărbat care a vrut să-L vândă pe Domnul lui pentru ea, ea nu l-a putut privi și onora ca pe un soț. Când s-a căsătorit cu tine în aceste împrejurări, ea nu a făcut distincție între o dragoste de origine divină și una de origine pământească. Un bărbat care își va sacrifica dragostea pentru Tatăl său ceresc pentru o soție va ajunge și să-și vândă soția pentru o altă femeie.

Acest fel de dragoste este josnică; este pământească și nu va rezista niciodată probei.

Domnul nu schimbă legile guvernării Sale, legile care îi stăpânesc pe supușii Săi atât din această lume, cât și din universul ceresc. Legile naturale trebuie respectate. Însă tu ai fost atât de hotărât să o dobândești pe soția ta încât ai dat la o parte orice barieră, ai călcat Legea lui Dumnezeu renunțând la Sabat; și nu ai cules decât ceea ce ai semănat.

[211]

După ce te-ai căsătorit cu soția ta, ai acceptat din nou Sabatul. A fost bine ce ai făcut, dacă ai făcut-o cu sinceritate și în temere de Dumnezeu. Domnul Hristos a spus (se citează [Ioan 14, 21.23.](#))

Însă tu ți-ai obținut o soție printr-o promisiune pe care după aceea ai încălcat-o. Ai plătit un preț scump pentru ea și călcându-ți cuvântul, i-ai dat toate motivele să fie ispitită. Astfel Satana a avut din plin ocazia de a o înșela și el i-a prezentat acest lucru în propria lui lumină. Tu ai sacrificat adevărul și ți-ai vândut atașamentul față de Dumnezeu pentru a obține o soție iar după aceea, după ce ai început să ții Sabatul, felul tău de a te purta cu soția ta a fost cu totul diferit de ceea ce a fost înainte. Ar fi trebuit să-i dovedești toată duioșia, răbdarea și dragostea pe care le-ai avut față de ea înainte de căsătorie. Însă nu ai făcut acest lucru. Nu ți-ai păstrat dragostea față de ea. Eu nu pot să-mi pun încrederea în tine ca creștin și, după cum evoluează lucrurile nu-mi pot da consimțământul ca tu să devii un membru al bisericii.

Tu ai crezut că odată ce te-ai căsătorit poți să faci ceea ce-ți place. Acest lucru a produs amărăciune căsniciei tale iar soția ta a avut toate motivele să refuze să-și lase casa și să vină la tine în această țară. Acceptarea de către tine a vederilor fanatice nu a constituit nimic în favoarea ta, și tu i-ai dat soției tale ocazia de a-și consolida poziția împotriva principiilor adevărului.

Timp de ani de zile ai fost departe de casa ta. Plecând în felul în care ai făcut-o tu a constituit o greșală împotriva familiei tale. Tu mi-ai spus că nu te vei umili

niciodată, întorcându-te înapoi acasă. Însă Domnul mi-a prezentat acest lucru. Eu știu că tu nu poți fi curat în ochii Domnului până ce nu faci tot ce-ți stă în putere pentru a te împăca cu soția ta. Ai o lucrare de făcut în familia ta care nu poate rămâne nefăcută. Ți-am spus acest lucru în septembrie trecut. Indiferent de poziția pe care a luat-o soția ta, indiferent de nesăbuinta sau nestatornicia ei, aceste lucruri nu constituie o scuză ca să nu-ți poți face datoria față de copiii tăi. Tu ar trebuie să te întorci în căminul tău și să faci tot ce-ți stă în putere pentru a repara spărtura la care tu, un așa-zis susținător al adevărului, ai contribuit în măsură mai mare decât soția ta.

[212]

Când ți-ai îndreptat dragostea spre o altă femeie, chiar dacă soția ta a obținut divorțul, tu ai călcat porunca a șaptea. Însă tu ai greșit mai mult decât atât. Tu ai iubit o altă femeie înainte ca soția ta să obțină divorțul și tu ai spus către cineva: „Ce greu este să fii legat de o femeie pe care nu o iubești când există una pe care o iubesc, da, și ea la fel.”

Purtarea ta în timpul cât ai fost în familia mea nu a fost deschisă și cinstită. Legăturile dintre tine și cea de care te-ai îndrăgostit au avut loc sub mantia minciunii și a înșelăciunii. Sub o mască falsă au fost puse la cale planuri secrete. Domnul mi-a făcut cunoscut aceste lucruri și eu am încercat să schimb ordinea lucrurilor, însă povara sufletească era față de tine, iar alții au socotit acesta ca un lucru de nimic. În acest timp tu țineai studii biblice și aveai o parte importantă în lucrarea bisericii. Nu mi-a fost cerut sfatul cu privire la această decizie importantă. Dacă mi-ar fi fost cerut, aș fi fost scutită de multă durere care a urmat după aceea.

Când am discutat cu tine în legătură cu familiaritatea ta față de femeile tinere și când ți-am spus că nu te pot lăsa în familia mea în perioada când urma să plec în Tasmania, răspunsul tău a fost că tu ai fost întotdeauna sociabil cu tinerele femei și că nu te-ai gândit niciodată că ar fi vreun rău în asta. Ți-am spus că știu că

această familiaritate este dăunătoare și că nu te pot lăsa în familia mea cât voi fi absentă.

[213]

Când ți-am spus că nu poți rămâne în familia mea, tu ai spus că după ce îți vei face socotelile, ceea ce va dura cam o săptămână, vei putea pleca. Însă acest lucru a fost amânat sau neglijat până cam cu două săptămâni înainte de întoarcerea noastră din Tasmania, și apoi în iulie am plecat la Cooranborg.

Acest lucru se poate opri aici. Nu se poate ca eu să fiu privită ca cea care te ține departe de casa și familia ta. Cred că a fost o greșală chiar faptul că te-am adus în familia mea. Am făcut acest lucru ca să te ajut, însă nu pot da altora impresia că noi te considerăm un bărbat vrednic de a fi angajat în această lucrare sfântă pe care Domnul mi-a încredințat-o. Nu pot lăsa ca lucrurile să apară astfel, deoarece eu sunt astfel, așezată într-o lumină greșită.

Nu se poate ca eu să par că sunt de acord cu ceea ce faci tu cu viața ta de familie. Faptul că ți-ai părăsit soția și copiii constituie o ofensă la adresa lui Dumnezeu iar eu trebuie să prezint lucrurile așa cum sunt ele în realitate, în fața președintelui conferinței din care faci parte, fratele Williams. Speram ca tu să-ți dai seama că te amăgești și că vei simți că ai nevoie de pocăință. Însă experiența mea de la Avondale și povara care a fost pusă asupra mea acolo m-au făcut să sufăr mult; iar lucrurile cu privire la viața ta din trecut mi-au fost prezentate într-o lumină mai clară.... Tu ai crezut că vei primi acreditarea ca pastor al Evangheliei însă dacă aceasta ți-ar fi fost acordată, cauza lui Dumnezeu ar fi suferit ocară. Tu te-ai prezentat ca fiind un bărbat care a greșit, dar că soția ta a fost cea care a greșit mai mult. Nu ar fi trebuit să o tratezi niciodată așa cum ai trata-o. Te-ai purtat față de micuții tăi astfel ca soția ta să nu facă altceva decât să se înstrăineze de tine. Inima ei a fost rănită și ea a fost aproape hărțuită de disciplina tiranică și aspră cu care ți-ai stăpânit copiii.

După ce ai renunțat la Fannie, tu te-ai îndrăgostit de alta. Aceasta arată ce faci tu când se ivește ocazia. Acorzi atenție tinerelor fete și astfel le câștigi dragostea căci dacă îți propui, știi să fii foarte atrăgător. Toate aceste lucruri au trecut prin fața ochilor mei și m-au indignat. Nu pot și nu voi păstra tăcere în această privință. M-am hotărât ca ceea ce ești de fapt, un om neprincipial, să fie scos la iveală. Ideile tale cu privire la ceea ce ar trebui să fie un creștin nu corespund principiilor expuse în Cuvântul lui Dumnezeu astfel că nu trebuie să ți se acorde nici o răspundere în legătură cu cauza lui Dumnezeu. — ([Scrisoarea 18, 1896.](#))

[214]

Către fratele I. N. Williams, președintele Conferinței Pennsylvania, conferința de acasă a lui W. F. C., 12 aprilie 1896 — Am avut multă bătaie de cap datorită lui W. F. C. care se va întoarce în America cu vaporul din luna acesta. El a dovedit că-i place societatea tinerelor fete și s-a purtat foarte ușuratic, ca un băiat. Acum vreun an, la sugestia fiului meu, W. C. White, l-am angajat ca dactilograf pentru Fannie Y., în timp ce ea îi citea manuscrisul. Însă curând a venit necazul. Mi-au fost date continuu avertizări. Am vorbit cu el despre familiaritatea și ușurătatea sa când se află în prezența femeilor tinere, însă el a spus că a fost întotdeauna sociabil cu femeile și că nu vede nimic rău în asta.

Noi am vrut să-l ajutăm, căci nu avea bani, doar niște haine foarte sărăcicioase. El era isteț și ar fi putut deveni un ajutor competent pentru W. C. White sau un lucrător pentru mine. Însă nu am îndrăznit ca el să rămână ca membru al familiei mele.

S-a atașat de Fannie Y. și legătura a fost ținută ascunsă până ce a aflat că soția lui a obținut divorțul. Când a auzit acest lucru s-a simțit mult ușurat căci inima lui era cu totul îndepărtată de ea. Însă Domnul mi-a dat lumină cu privire la acest caz. Eu socotesc că el este cu mult mai vinovat decât soția sa având în vedere faptul că el pretinde a crede adevărul cel sfânt, iar ea nu este

[215]

de partea adevărului. El nu a fost un soț bun, iubitor, nu a fost blând și răbdător, ci foarte critic și tiran față de soția sa dacă aceasta nu-i făcea pe plac în vreun fel. Nu pot vedea cum ar fi posibil ca soția lui, în contact cu temperamentul și purtarea lui s-ar putea simți atrasă de adevăr. Ea i s-a împotrivit și aceasta i-a căzut greu lui, însă cu nici un pic mai greu decât i-a fost ei datorită faptelor sale. El nu a dovedit răbdare și nici nu s-a purtat așa cum ar fi trebuit să se poarte un creștin. El a greșit atunci când a plecat de acasă, părăsindu-și soția și copiii. Acum câteva luni, am aflat că nu a făcut nimic pentru a-i ajuta.

După cum mi-au fost prezentate lucrurile, a fost foarte grav faptul că el s-a îndrăgostit de altă femeie atâta timp cât soția lui era în viață, aceea căreia i-a făgăduit că o va iubi și îi va purta de grijă pe tot parcursul vieții. De ce a plecat de acasă pentru atât de mult timp a constituit un mister pentru noi toți până când, recent, am primit iluminarea divină.

El se poate prezenta ca fiind foarte atrăgător și poate câștiga încrederea și favoarea fetelor, însă când ai de-a face cu el, el are un asemenea temperament și comportament încât, dacă nu se va schimba nici o femeie, fie credincioasă, fie necredincioasă, nu va putea trăi în pace cu el. El se poartă astfel încât nesocotește pe oricine. El este necumpătat în mâncare și de aceea are atât de puțină răbdare.

Am simțit că a sosit timpul să nu-l mai folosesc pentru afacerile mele căci continuă să-mi vină avertismente din partea Domnului cu privire la purtarea lui.

[216]

Îți voi mai scrie în legătură cu aceasta dacă va mai fi necesar. Te rog să-mi scrii, spunându-mi ceea ce știi despre familie. Ajută-l pe W. F. C. dacă poți, să pună lucrurile în ordine și să îndepărteze ocară de deasupra cauzei lui Dumnezeu. Chiar dacă soția lui este aproape căsătorită, poate că se va putea face ceva pentru copiii lui. — ([Scrisoarea 104, 1896.](#))

Către fratele și sora G. C. Tenney, 1 iulie, 1897

— Lucrarea între Fannie Y. și fratele W. F. C. a început la adunarea în corturi de la Melbourne (ianuarie 1894). Acolo ea s-a îndrăgostit de un bărbat căsătorit, cu doi copii. Ea a tăgăduit cu totul că ar exista vreo relație de dragoste între ea și fratele C. În fața mea în cort a declarat că nu este nimic adevărat din ceea ce se zvonește. Timp de un an după acesta, n-a fost bună de nimic pentru mine, nu mi-a fost de folos, mi-a fost doar o povară grea, fără vlagă.

Am fost marcați de aventura dintre Fannie și W. F. C. pe tot parcursul adunării în corturi de la Armadale. Eu am vorbit cu ei, cu amândoi separat și le-am spus că Domnul este întristat de către ei. Ei au tăgăduit că ar fi atașați în mod mai deosebit unul de celălalt. Eu știam adevărul însă Domnul m-a ajutat să desfășurăm cu bine adunarea. Chiar înainte de încheierea adunării, Fannie a venit la mine și mi-a spus: „O, sora White, vin la tine ca la o mamă. Îl iubesc pe fratele C. cu toată inima mea și inima mea este complet zdrobită. De trei ori mi-a fost prezentată această cupă de fericire și apoi mi-a fost smulsă.” Apoi fata a spus: „M-am rugat ca, dacă este bine să ne căsătorim, soția lui să obțină divorțul și n-au mai trecut decât câteva săptămâni până ce ea a obținut divorțul. Acum, nu crezi că Domnul mi-a ascultat rugăciunea?” Nu am îndrăznit să vorbesc cu ea pentru că aveam de vorbit în ziua aceea în fața unei mari adunări. Dacă sora Prescott este la Battle Creek, ea vă va putea spune detalii.

Ei bine, de atunci m-am despărțit de Fannie, gândindu-mă că niciodată nu vom mai intra în legătură. Însă, la puțin timp după aceasta Fannie se afla la Sidney și mi-a scris o altă mărturisire. Eu gândeam că n-o pot primi înapoi, însă Duhul Domnului a venit asupra mea și mi-a spus: „Mai dă-i o șansă.” Așa că m-am hotărât să o văd pe Fannie și să-i spun că o iau înapoi. Ceea ce am și făcut, ea a stat cu mine câteva săptămâni însă nu a fost în stare să facă nimic, apoi ea s-a hotărât să plece

[217]

acasă la mama ei și i-am spus că este liberă să facă acest lucru. — ([Scrisoarea 114, 1897.](#))

Secțiunea 8 — Căsătorii nebiblice

[218]

Capitolul 31 — Atitudinea față de căsătoriile nebiblice

Despărțirea nu este recomandată — Stimate frate (C. H. Bilss): Scrisoarea ta a fost primită și citită. Am luat cunoștință cu mai multe asemenea cazuri și am descoperit că oamenii sunt doritori să facă ceva în cazuri similare cu cel pe care l-ai menționat. După ce am întors lucrurile pe toate părțile și au făcut totul bucățele, ei n-au mai avut puterea să pună lucrurile din nou laolaltă pentru a îmbunătăți situația. Am descoperit că cei care erau atât de porniți să distrugă nu au făcut nimic pentru a le clădi la loc în ordine. Ei au avut abilitatea de a face confuzie, de a aduce nefericire și de a crea o stare de lucruri din cele mai deplorabile însă nu au avut capacitatea de a le îmbunătăți.

Tu mi-ai cerut sfatul în legătură cu acest caz. Eu îți spun că dacă nu există o variantă mai bună pentru cei care se află în această situație și dacă nu pot găsi locuri unde să se poată simți bine, mai bine să renunțe la ideea de despărțire. Sper să aflu că nu s-a acționat cu grabă în această privință și că dragostea nu va dispărea dintre cei care au fost uniți.

Nu în pripă — Scriu aceste lucruri pentru că am văzut atât de multe cazuri de acest fel și persoanele implicate se simțeau atât de împovărate până când totul nu era pus în ordine și dezrădăcinat iar apoi povara nu mai exista pentru ei. Noi fiecare trebuie să știm că zelul nostru este în funcție de cunoștința pe care o avem. Nu ar trebui să acționăm în pripă în astfel de situații, ci să privim chestiunea sub toate aspectele. Trebuie să acționăm cu multă precauție și cu multă delicatete pentru că noi nu cunoaștem toate circumstanțele care au condus la o asemenea stare de lucruri.

[219]

Sfatul meu este ca acești oameni nefericiți să fie lăsați pe seama lui Dumnezeu și a propriilor lor conștiințe iar biserica să nu-i trateze ca păcătoși până când nu au dovada că ei sunt astfel în ochii lui Dumnezeu care este sfânt. El citește inimile ca într-o carte deschisă. El nu judecă așa cum judecă omul. — (Scrisoarea 5, 1891) [Exact cu 20 de ani mai târziu, W.C. White a scris unui alt corespondent:

„Mama a primit, în decursul ultimilor douăzeci de ani, multe scrisori cu întrebări referitoare la problemele despre care ai scris și de multe ori ea a răspuns că nu are de dat un sfat diferit de cel al apostolului Pavel. Recent, ea a refuzat să mai aibă de-a face cu scrisori de acest fel și ne spune să nu i le mai supunem atenției.

Punctul meu de vedere în această privință, care cred că este în armonie cu sfatul pe care am auzit-o pe mama dându-l diferitelor persoane în anii trecuți și care cred că este în armonie cu punctele de vedere ale fraților din conducere și cu învățătura Scripturii, este că nu vom avea parte de binecuvântare, dacă despărțim familiile care poate au păcătuit sau împotriva cărora s-a păcătuit înainte sau după ce au îmbrățișat adevărul.” — (W. C. White, scrisoarea către fratele G.W. Anglebarger, 6 octombrie, 1911)]

Capitolul 32 — Fratele G.

[220]

[*Afirmația lui W. C. White:* „Cu privire la fratele G., pot vorbi deschis. Cam prin 1875, s-a căsătorit cu o profesoară strălucită. Ea era foarte talentată, însă după câțiva ani s-a pus pe hartă împotriva lui și i-a făcut viața mizerabilă. La vremea aceea el era în tovărășia unei tinere deosebite, contabilă la colegiul X și s-a îndrăgostit de ea. Sora White i-a scris avertizându-l clar iar el a promis că-i va da ascultare, la scurt timp după ce sora White a plecat în Europa, fratele G. și-a dat demisia din funcția pe care o avea la colegiul X și a plecat în Michigan la sora lui, neîmpiedicând-o pe soția lui să obțină divorțul.

Până aici, cei care au cunoscut acest caz l-au aprobat, însă la scurt timp după aceea, el s-a căsătorit cu contabila menționată mai înainte, însă după aceea toți prietenii lui au fost foarte întristați. El a predat un timp la _____ - apoi s-a stabilit aproape de _____ și timp de câțiva ani a muncit foarte greu, soția lui ajutându-l să-și întrețină viața prin mica fermă de legume și fructe pe care o aveau. Au ajuns să vadă pe ce cale păcătoasă au apucat. S-au pocăit cu amar, iar frații și surorile lor au fost mulțumiți că pocăința lor a fost autentică. Au avut trei copii care au crescut frumos și nici unul dintre ei, din câte știu, nu i-au îndemnat să se despartă. Când lucrul acesta a fost adus la cunoștința sorei White, ea nu a încurajat despărțirea și nu a încurajat nici o acțiune de a-l exclude de a participa la lucrarea întreitei solii îngerești. În anii care a urmat el a lucrat, pe o cale umilă, întreținându-se singur, în lucrarea din sud.

Dacă persoanele care trăiesc în lumina întreitei solii îngerești au ca scop să se despartă de tovarășul de viață pentru a se uni prin căsătorie cu altcineva, datoria

noastră este să avertizăm, să muștrăm și să punem sub disciplină.

În ce privesc persoanele care înainte de a primi solia au fost ispitiți și au căzut în cursă, însă după aceea s-au pocăit, și-au mărturisit păcatele, au primit iertare din partea lui Dumnezeu și au câștigat încrederea fraților lor, este mai bine ca, atât pastorii, cât și laicii, să-i lase în pace, să se bucure de iertarea și îndreptățirea Domnului Hristos, fără să se întreprindă nimic în a strica relațiile existente. (21 februarie 1927).

[221]

Fratele White a adăugat mai târziu: «Convingerea mea este că frații noștri au făcut mult timp o greșeală gravă căutând să despartă familii; venind cu argumente că, ținându-și legământul, făcut neînțelept în majoritatea cazurilor, aceștia continuă să comită adulter zi de zi.» (Scrisoarea lui W. C. White, 6 ianuarie 1931.)

(Atitudinea Ellenei White în privința fratelui G. se vede în scrisorile care urmează.)

O, înțelepciune de sus! — Stimate frate Haskell: ... Noi considerăm că deschiderea (școlii Biblice de la Melbourne) a fost bună. Toți sunt mulțumiți de clădiri și de localizarea școlii. Acest lucru este demn de remarcat pentru că în general sunt unii care critică însă de data aceasta nu s-a exprimat nici un cuvânt de nemulțumire și nu s-a făcut nici măcar vreo aluzie de acest fel.

Am discutat după întâlnirea cu fratele Starr. Era vorba despre un profesor de gramatică pentru clasele avansate. Nu avem probleme cu clasele primare de gramatică, însă avem nevoie de profesori bine calificați în toate ramurile și sperăm că fratele Olsen să găsească un alt bărbat sau o altă femeie să poată veni în Australia ca profesor titular. Dacă G. ar fi fost așa cum trebuia, el ar fi fost cel mai în măsură să vină. Însă problema este legată de influența lui. Nu ne putem aventura să riscăm. Nu am nici o îndoială că Domnul l-a iertat. Însă dacă este obligat să dea explicații, nu îi va fi ușor; așa că, ce să facem cu G.? Să-l lăsăm acolo unde este, pradă remușcărilor și să-l lăsăm să nu fie de nici un folos tot

[222]

restul vieții? Nu văd ce se poate face. O, înțelepciune! Cât de mult avem nevoie de sfatul Aceluia care citește inima ca pe o carte deschisă! Cum urmărește Satana sufletele ca să le lege cu lanțurile sale diabolice, ca să fie pierduți pentru lucrare și să ajungă aproape neajutorați în mâinile sale.” — [Scrisoarea 13, 1892](#), (scrisă la cinci ani după căsătoria nebiblică a fratelui G.)

Invitația într-o altă țară — Stimate frate G. Dacă m-aș simți în larg să spun ceea ce gândesc, ți-aș fi dat de mult sfatul să te muți din locul în care te afli. Am sperat că frații să aibă înțelepciunea de sus să te sfătuiască să nu stai acolo unde te afli astăzi. Dacă este ceva ce trebuie să faci, aceasta trebuie curând. Dacă ai fi în această țară (Australia) eu cred cu toată inima că ai vedea uși deschise ca să poți lucra ca purtător de lumină față de aceia care se află în negura păcatului.

Cum ar fi dacă ai veni în această țară? Ca și Avraam care a plecat neștiind unde se duce și căutând cu umilință călăuzire, eu fac apel la tine să iei o hotărâre. Vino aici în Australia, cât timp ne aflăm noi aici. Vino pe propria ta răspundere. Vei avea mijloacele necesare, dacă îți vinzi ferma, ca să poți veni aici. Apoi eu cred că se va deschide o cale pentru tine ca să lucrezi și fie ca Domnul să te călăuzească, aceasta este dorința mea fierbinte și rugăciunea mea sinceră....

Este de lucru din belșug pentru tine în marele câmp al secerișului. Aici sunt câmpuri coapte, gata pentru seceriș, este de început o lucrare în Sydney, care are cam un milion de oameni și în Melbourne care are chiar mai mulți locuitori. Apoi este Queensland, în care trebuie să pătrundem. Sunt treizeci de păzitori ai Sabatului în Queensland care n-au văzut sau n-au auzit niciodată un pastor predicând iar alții sunt împrăștiați pretutindeni în această regiune, așteptând solia adevărului.

[223]

Vrei să te gândești la acest lucru și să ne scrii ce crezi despre aceasta? Cum stai cu banii? Ce ai de gând să faci? Ce îți pune Domnul în minte? Te rog, gândește-te la acest lucru și fie ca Domnul să-ți dea înțelepciunea

de a te muta de acolo în alt loc de îndată. Cu multă dragoste. — ([Scrisoarea 7, 1894.](#))

Urmând călăuzirea Domnului — Stimate frate și soră G., sunt bucuroasă să am vești de la voi și să aflu că vă străduiți să fiți de un cât mai mare folos pentru cauza lui Dumnezeu. Este privilegiul vostru să primiți o mare binecuvântare, ajutându-i pe alții. Puteți fi „fără preget în sânguință”, „plini de râvnă cu Duhul, slujind Domnului.” ([Romani 12, 11.](#)) Vă puteți ajuta semenii punându-vă la lucru puterile și exercitând principiile economiei. Noi trebuie să cheltuim banii în mod judicios și eu cred că voi vă veți strădui să faceți acest lucru.

Fiți întotdeauna plini de nădejde, și creșteți în harul și înțelepciunea lui Hristos. Sunt mai mult decât bucuroasă că poți să te angajezi în lucrarea de la școală și să-ți unești eforturile cu ale altor lucrători în a deschide Scripturile acelor care nu înțeleg Cuvântul lui Dumnezeu. Cred că Domnul te-a călăuzit. — ([Scrisoarea 56, 1910.](#))

Capitolul 33 — Stephen Belden

[*Declarația lui W. C. White: „Sora White nu a fost de acord cu aceia care susțin că o persoană care s-a despărțit de tovarășul de viață dintr-un alt motiv decât cel biblic și s-a căsătorit din nou, trebuie să-și desfacă cea de-a doua căsătorie dacă vrea să fie acceptată sau păstrată într-o comunitate adventistă de ziua a șaptea.*

[224]

Sora White a recunoscut cu totul că astfel de persoane, în majoritatea cazurilor au păcătuit, că unii au păcătuit foarte grav și că ei nu trebuie acceptați în rândul membrilor bisericii noastre până ce ei nu se pocăiesc de acel păcat. Sora White nu a acceptat punctul de vedere potrivit căruia această pocăință nu este autentică dacă nu se desface noua legătură și dacă nu se fac eforturi serioase de a se întoarce la soții dinainte. Ea a recunoscut faptul că în majoritatea cazurilor o legare din nou cu cei dinainte, prin căsătorie, ar fi, fie imposibilă, fie foarte nefolositoare. Ea a recunoscut de asemenea că atunci când se face al doilea legământ este nevoie de multă iertare și bunătate din partea celor care se unesc.

Uneori ea face referire la învățătura lui Pavel care, ajungând într-un anumit punct al experienței sale, a spus: «Însă vreau să vă cruț.» El știa că existau situații grele în care trăiau oamenii ca urmare a păcatului. El știa de asemenea, că Domnul Hristos va accepta pocăința lor autentică și că în multe cazuri lucrurile s-ar înrăutăți dacă relațiile existente s-ar rupe pentru a pregăti unirea din nou a părților care nu au putut sta împreună, și iată de ce sora White obișnuia să spună: «Eu vreau să vă cruț».

Următoarea soră mai mare ca vârstă a sorei White Sarah Harmon, s-a căsătorit cu Stephen Belden și au avut cinci copii. După moartea ei, din milă pentru co-

pii, el s-a căsătorit cu o femeie care a fost o servitoare credincioasă timp de mulți ani în casa lor. La scurt timp după aceea, a fost o epidemie de pojar în preajmă și ea, împreună cu alții a făcut o formă foarte gravă de pojar. Pojarul i-a afectat creierul, ea și-a pierdut mințile și a trebuit să fie dusă la azil. Fratele Belden s-a luptat singur un timp, încercând să aibă grijă de cei cinci copii, dar după aceea, pentru binele lor, s-a căsătorit cu o femeie foarte pricepută, o femeie bună. Ea l-a ajutat să-și refacă familia și să-și crească copiii și a fost alături de el în insula Norfolk, atunci când a murit. De câteva ori, persoane din locul unde se afla fratele Belden, au căutat să obțină excluderea lui din biserică deoarece el s-a căsătorit fără să se despartă de soția lui, acuzându-l de adulter. Când s-a cerut sfatul în această privință, sora White a spus: «Lăsați-l în pace.»” (W. C. White, scrisoare, 6 ianuarie, 1931)]

[225]

Capitolul 34 — William E (partea 1)

[William E. s-a născut în Melbourn, Quebec, în 1856. După ce a frecventat colegiul din Battle Creek, el a lucrat ca pastor și colportor și Michigan, Illinois, Indiana, Tennessee și Alabama.

Cea dintâi căsătorie a lui s-a sfârșit prin divorț după care a fost tată al unui copil cu o a doua femeie cu care nu s-a căsătorit. Apoi pe 5 august 1892, el s-a căsătorit cu o a treia femeie, care era încă tovarășa lui de viață în 1934, când a murit.

În 1901, tatăl și fratele lui William E. au insistat ca el să divorțeze de soția lui și să se întoarcă la cea dinainte. Cea dintâi soție a lui s-a căsătorit, însă a doua soție, care era mama fiicei nelegitime, a fost dornică să se căsătorească cu el.

Edson White a scris mamei lui pe 30 octombrie 1901, și a întrebat-o dacă este necesar ca fratele E. să-și lase soția actuală pentru ca să fie în rânduială cu Dumnezeu. Urmează în continuare răspunsul Ellenei White.]

[226]

Tocmai am citit scrisoarea ta cu privire la Will E. Eu privesc acest caz ca și tine și socotesc că este un lucru cumplit și nelegitim ceea ce a făcut tatăl lui Will și eu n-am îndrăznit să-i răspund la scrisori. Dacă este ceva ce i-ai putea transmite de la mine este că situația lui nu s-ar îmbunătăți dacă și-ar părăsi actuala soție. Nu ar fi mai bine să se ducă la cealaltă femeie despre care este vorba.

Nu i-am scris lui Will E, însă știu că dacă tatăl s-ar pocăi înaintea lui Dumnezeu și ar face el cei dintâi pași încetând să considere că el este cel care își poate ajuta fiul, el ar trebui să-și pună întrebarea: „Este numele meu scris acolo, pe pagina cea albă a dreptilor?” Ar face bine

să se umilească înaintea lui Dumnezeu și să-l lase pe Will E. pe seama lui Dumnezeu.

Tatăl și fratele să-și poarte lor de grijă. Amândoi au nevoie de puterea transformatoare a lui Dumnezeu. Fie ca Domnul să ajute aceste suflete sărmane să îndepărteze petele și mânjiturile din caracterele lor, să se pocăiască de păcatele lor și să-l lase pe Will E. pe seama Domnului.

Îmi pare rău pentru acest om însă ceea ce face el este astfel încât nu te poți amesteca în cazul lui, căci sunt greutăți peste greutăți. Eu cred că Domnul înțelege situația iar dacă Will caută pe Domnul cu toată inima sa, El se va lăsa găsit de el. Dacă va face tot ce poate mai bine, Dumnezeu îl va ierta și îl va primi.

O, cât de prețios este să știm că avem pe cineva care știe și înțelege și îi va ajuta pe cei care au cea mai mare nevoie de ajutor. Însă Dumnezeu muștră pe tatăl și pe fratele lui pentru că ei duc spre pieire și distrugerea pe unul care înaintea lui Dumnezeu nu este mai de condamnat decât ei înșiși, ci, cu toate acestea, ei își folosesc limba pentru a înmuia inima pentru a descuraja și a-l duce pe Will E. la disperare.

Will E. poate nădăjdui în Dumnezeu și poate face tot ce îi stă în putere pentru a-L sluji cu toată umilinta pe Dumnezeu, aruncându-și sufletul neajutorat pe marele purtător de păcate. Eu nu am scris nici un cuvânt nici tatălui, nici fiului. Aș face cu bucurie ceva pentru a-l ajuta pe bietul Will E. să îndrepte lucrurile însă acest lucru nu se poate face în situația de acum, fără a se face rău cuiva.

Înțeleg perfect situația dintre Will E. și prima lui soție ... și am știut cum se va încheia acest caz căci Will E. nu va suporta să fie sclav, pierzându-și individualitatea într-o soție care s-a făcut pentru el judecător în ce privește conștiința, datoria și lucrarea sa în general. — ([Scrisoarea 175, 1901.](#))

[227]

**Secțiunea 9 — Sfaturi pentru cei
care au răspunderea bisericilor**

[228]

Capitolul 35 — William E. (partea 2-a)

[La 15 august 1911, fratele C. F. McVagh, președintele Uniunii de Conferințe din Sud i-a scris lui W. C. White:

„Stimate frate: În Alabama, slujbașii de la conferință sunt în încurcătură în privința cazului lui William E., și mi s-a cerut să scriu o copie a ceea ce a fost scris (de Ellen White) cu privire la lucrarea sa publică în calitate de pastor și de asemenea, un sfat sau o îndrumare pentru prezent din partea Domnului. Tu cunoști trecutul lui. După cum se știe, viața lui a fost în ordine mai mulți ani, perioadă în care a vândut cărți și Biblii. Însă el simte pe suflet povara de a predica și oriunde se duce are degrabă ocazia de a predica. Are o iscusință deosebită în această privință și trezește întotdeauna de îndată interesul. El aduce dovezi vizibile de o consacrare profundă iar oamenii acceptă adevărul în urma eforturilor depuse de el.

Cu ceva mai mult de un an în urmă, el s-a mutat la Birmingham, Alabama, și curând s-a implicat activ în lucrarea bisericii. La data aceea biserica era la pământ cu totul. El a ajuns prezbiter și curând a început o lucrare pentru care mai multe familii au prezentat interes. Interesul a crescut și pe durata iernii el a ținut adunări duminică seara în clădirea unui teatru având participare mare și câțiva au primit adevărul. El s-a bucurat de încrederea membrilor bisericii care au fost mult încurajați și astfel, trebuind să consacre mult timp din timpul său ocupându-se de cei interesați de adevăr (el este un lucrător neobosit) comitetul conferinței a votat un ajutor de opt dolari pe săptămână pentru el. Desigur că el nu poate trăi din aceștia și el consideră că lucrarea are nevoie de tot timpul lui și el caută cu adevărat să-și re-

[229]

capete acreditarea și recunoașterea deplină ca pastor din partea conferinței. Nimeni nu pune sub semnul întrebării experiența sa din prezent însă trecutul îl marchează atât pe el, cât și pe familia lui.

Sotia lui este o epavă nervoasă, iar încrederea ei a fost atât de zdruncinată încât, în timp ce, pe de o parte, dorește ca el să predice, pe de altă parte, există pericolul continuu ca el să devină popular și să se implice atât de mult în legăturile cu oamenii încât ea să devină geloasă fie că are motiv sau nu și ea să provoace un scandal vorbind și discutând despre trecut, lucru pe care este predispusă să-l facă atunci când este neîncrezătoare față de el. Toți ar fi mult ușurați dacă ar fi vreun sfat clar din partea Domnului. Sunt sigur că toți îl vor accepta, inclusiv fratele și sora E.

Personal îmi pare foarte rău pentru ei, amândoi, și am încrederea că ei doresc să trăiască așa cum se cuvine și eu doresc să-i încurajez în orice lucru bun. Trecutul lor este atât de împeștriat și atât de cunoscut încât noi ne temem să-l sfătuim să lucreze pentru cauză, însă adevărul este că el face deja acest lucru, iar Domnul îi binecuvântează în mod vizibil eforturile depuse. Să-l sfătuim să părăsească lucrarea de predicare sau conferința să-i accepte lucrarea și să-l plătească pentru aceasta? Dacă lucrează trebuie să fie plătit iar în acest caz cum rămâne cu acreditarea lui?

Cu sinceritate,

(semnat) C. F. McVagh.”

„Scrisă la cererea Comitetului Conferinței Alabama.”

[230]

Pe 14 septembrie, fratele White a pus această scrisoarea în mâinile sorei White, iar pe 15 septembrie fratele White a transmis sfatul sorei White în privința cazului relatat de fratele McVagh. Iată scrisoarea lui W. C. White:

„Stimate frate McVagh: sunt două sau trei săptămâni de când am primit scrisoarea ta din data de 15 august cu privire la nedumerirea Conferinței Alabama în cazul lui William E.

De când ne-am întors din sudul Californiei mama a fost slăbită și obosită și nu i-am dat scrisoarea până ieri. Atunci ea a citit-o în întregime și când și-a adus aminte experiența tristă prin care a trecut fratele E., i-a părut foarte rău pentru el și pentru frații noștri ale căror inimi au fost întristate datorită faptelor sale nelegiuite din anii trecuți.

Mama spune că cei care au avut de-a face cu problemele cauzate de multele lui căderi din trecut ar trebui să-și asume răspunderea de a da sfaturi cu privire la datoria noastră din prezent față de el. Mama nu dorește să-și asume o răspundere prea mare în această privință însă ea spune în dreptul fratelui E. ceea ce a spus în privința altor bărbați aflați într-o situație întrucâtva asemănătoare, că, dacă ei s-au pocăit pe deplin, dacă își trăiesc astfel viața încât îi conving pe frații lor că sunt cu totul sinceri să nu fie îndepărtați de frățietate, să nu li se interzică să lucreze pentru Hristos în umilință, însă să nu li se încredințeze funcții de răspundere.

[231]

Din aceasta eu înțeleg că ar fi neînțelept să i se reînnoiască acreditarea și să fie trimis din loc în loc printre oameni însă că, dacă, printr-o viață de creștin plină de credincioșie, el a câștigat încrederea bisericii din locul în care trăiește, nu vă puneți în calea lucrării lui în acel loc de care este responsabilă biserica aceea. De fapt, ar fi de datoria fraților lui să meargă mai departe și să-l plătească pentru lucrul lui făcut cu credincioșie. De fapt, eu nu văd cum puteți împiedica o remunerație corespunzătoare pentru el, pentru lucrul făcut cu credincioșie și în mod judicios. Însă aceasta nu înseamnă a așeza înaintea lui aceeași ispită de a-i acorda acreditarea și să-l trimitem în conferință ca pastor ce călătorește din loc în loc.

Spun din nou, așa cum a spus și mama, acesta este o chestiune care trebuie supusă atenției aceluia care au avut de-a face cu cazul lui în trecut. Vă rog să considerați părerile pe care eu le-am exprimat, doar ca o sugestie.”

În încheierea acestei scrisori, Ellen White personal a scris următoarele cuvinte în semn de aprobare: „Acesta este un sfat corect în astfel de cazuri. El trebuie să umble în umilință înaintea Domnului. Nu văd vreo lumină ca să-i acordăm răspunderi.”

Nu s-a mai auzit mai mult despre acest caz până pe la începutul anului 1913, când, o scrisoare, adresată Ellenei White, cu data de 8 ianuarie 1913, a fost primită din partea lui A. J. Miller, noul președinte ales al Conferinței Alabama. El a scris:

„Stimată soră White: Îmi revine mie datoria grea de a-ți scrie cu privire la cazul fratelui William E. despre viața și istoria lui din trecut nu e nevoie să-ți scriu, deoarece cunoști în suficientă măsură faptele și având în vedere că acest caz al lui ți-a fost prezentat în scrisoarea trimisă de fratele C. F. McVagh, în data de 15 august 1911. Îmi pare rău că este nevoie să-ți aduc în atenție din nou acest caz.

[232]

Scrisoarea fratelui McVagh se referea la reînnoirea acreditării pentru fratele E. și la posibilitatea ca el să devină un lucrător în cadrul conferinței.

Problema dificilă din prezent este dacă fratele E. să fie ales sau nu prezbiter al bisericii din Birmingham, cea mai mare, iar acum cea mai influentă biserică din Conferință, sediul conferinței fiind situat în Birmingham. Biserica este în disensiuni asupra punctului în discuție, și acest lucru are o influență dăunătoare asupra lucrării din oraș și un efect mult sau mai puțin vătămător în cadrul conferinței. Majoritatea consideră că, datorită vredniciei de care a dat dovadă și a lucrării sale în ultima vreme în oraș, așa cum a afirmat și fratele McVagh în scrisoarea lui, (a cărei copie o punem alăturat), el ar trebui făcut prezbiter al bisericii și ar trebui să-și

desfășoare activitatea ca pastor al ei, sau conducător, în timp ce alții nu sunt de acord din cauza trecutului său și care gândesc că cei care au avut de-a face cu el în trecut ar trebui să dea sfat cu privire la faptul dacă el să devină prezbiter al bisericii.

Sfatul dat de frații care l-au cunoscut și printr-o recentă acțiune a comitetului Uniunii de conferințe din sud, este ca el să nu fie pus prezbiter al bisericii.

[233]

La 28 decembrie fratele S. E. Wight (noul președinte al Uniunii de Conferințe din sud) a ținut o adunare cu biserica, în care chestiunea a fost discutată în mod deschis. Fratele Wight a procedat cu multă grijă și precauție în acest caz și a vorbit despre trăsăturile bune și despre calitățile fratelui E., însă a adus la cunoștința bisericii că nici el și nici eu nu putem să-l hirotonisim datorită lucrurilor pe care le spun cei care l-au cunoscut.

Singurul punct în care putem fi cu toții de acord este să așezăm cazul său înaintea servei Domnului și ceea ce va spune Domnul, aceea vom face.

În ceea ce ne privește pe fiecare, în mod personal, nici unul dintre noi nu ar trebui să vorbim împotriva fratelui E., ci să-l iubim și să ne purtăm cu el frățeste și să-l privim ca pe un frate. Biserica, avându-l ca președinte pe fratele Wight a cerut ca eu să aduc acest caz în fața ta și să vedem ce îndemn ne dă Domnul.

În așteptarea unui răspuns cât mai curând,

Eu, al tău frate sincer în Hristos,

(semnat) A. L. Miller

1700 North Seventh Avenue Birmingham, Alabama.

P.S. Această scrisoare a fost citită în fața bisericii și acceptată.”

Crezând că, dacă se va prezenta personal în fața Ellenei White, ar putea fi privit favorabil, fratele E. s-a dus la St. Helena în cea de-a doua săptămână din ianuarie, însă sora White nu s-a simțit în larg să aibă o

discuție cu el. Atunci el a prezentat în scris cazul său, pe care l-a adresat sorei White cu data de 13 ianuarie 1913. Pe 14 ianuarie, scrisoarea fratelui Miller ca și a fratelui E., au fost prezentate în fața sorei White. Ea a declarat următoarele în legătură cu aceste scrisori:]

Nu cred că astfel de chestiuni ar trebuie să-mi fie prezentate mie. Nu cred că este lucrarea mea aceea de a mă ocupa de astfel de lucruri până ce cazul nu îmi va fi cu claritate descoperit. Ar trebui să existe frați în biserică care să aibă înțelepciune de a vorbi cu hotărâre într-un astfel de caz. Eu nu pot înțelege aceste lucruri. Eu nu cred că Domnul dorește ca eu să iau astfel de poveri asupra mea. Dacă ei nu pot face rânduială în astfel de lucruri cu rugăciune și post, atunci lăsați-i să continue să postească și să se roage până când vor putea.

[234]

Asemenea cazuri vor mai fi. Vor veni — asta este și vor fi confrunțați cu astfel de chestiuni dificile — și ei trebuie să învețe să le facă față. Ei trebuie să capete experiență. Ei trebuie să aducă aceste lucruri în fața Domnului și să creadă că Domnul le va asculta rugăciunea, dându-le o experiență, însă ei nu trebuie să vină cu ele la mine.

[Fratele W. C. White a citat părți din scrisoarea fratelui McVagh de la 15 august 1911, după care sora White a spus mai departe.]

Nu am primit o lumină specială pentru cazul său și din acest motiv nu pot să vorbesc în favoarea acestui caz.

El trebuie să arate dovada că Dumnezeu îl acceptă și să dea această dovadă astfel ca frații noștri să poată avea ceva palpabil de unde să înceapă să clădească. Ei să-i spună: îți vom da o șansă. Vom vedea dacă Dumnezeu acceptă eforturile tale sau nu.

Însă nu este înțelept ca eu să-mi iau responsabilitatea acestui caz. Nu-mi pot asuma nici cea mai mică răspundere. Cei care văd faptele sale zi de zi ar trebuie să știe dacă el se poate dovedi un om încercat, dacă Dumnezeu îl acceptă.

[După ce a citit scrisoarea lui William E., scrisă pe 13 ianuarie 1913, Ellen White a spus:]

[235]

Eu nu-mi pot asuma răspunderi în astfel de lucruri. Povara de a face aceasta ar fi prea mare. S-ar putea să mă coste viața. Fie ca cei rânduiți de Dumnezeu să poarte răspunderi să trateze acest caz în conformitate cu principiile creștine. — (*Manuscript 2, 1913.*)

[În legătură cu cele implicate în afirmațiile sale din 15 septembrie 1911, cu privire la funcții de răspundere ale celor care au trecut prin astfel de experiențe triste, fratele W. C. White, a scris la începutul anului 1913, următoarele:

„Se pare că s-a ridicat o întrebare în mințile fraților în privința sensului cuvintelor: «Să nu fie îndepărtați de frățietate, să li se interzică să lucreze pentru Hristos în umilință însă să nu li se încredințeze funcții de răspundere».

Ce am înțeles eu la data când am scris aceste cuvinte și ceea ce înțeleg acum este că aceste cuvinte «să nu-i înălțați în funcții de răspundere» se referă la acel fel de responsabilități și înălțare ca cele pe care le aveau în minte frații atunci când au cerut re acordarea acreditării și recunoașterea lui deplină ca pastor în cadrul conferinței. Nu mi s-a mai întâmplat ca acest lucru să poată fi aplicat conducerii bisericii. Atunci nu a fost în discuție problema conducătorilor.”]

Capitolul 36 — Apel către pastori

Mâini curate și inimi curate — Ne apropiem de judecată și cei care duc solia de avertizare lumii trebuie să aibă mâini și inimi curate. Ei trebuie să aibă o legătură vie cu Dumnezeu. Gândurile trebuie să fie curate și sfinte, sufletul trebuie să fie nepătat, trupul, sufletul și spiritul trebuie să fie o jertfă curată, fără cusur pentru Dumnezeu căci dacă nu, El nu le va accepta.

[236]

Tinerii pentru greșelile pe care le fac, greșeli cu mult mai puțin grave, sunt tratați cu multă severitate. Însă când bărbați și femei cu multă experiență, care au fost considerați modele de evlavie, sunt descoperiți în adevăratul lor caracter — nesfințit, cu gânduri necurate, josnici în privința comportamentului, atunci este timpul ca în privința aceasta să se procedeze cu hotărâre. Cu cât s-a dovedit mai multă îngăduință față de ei, din câte știu eu, aceasta îi face să privească cu ușurătate desfrâul și adulterul; și toate pretențiile lor s-au dovedit ca roua dimineată atunci când soarele strălucește peste ea.

Păstori falși ai turmei — De îndată ce sunt ispitiți, ei își scot la iveală defectele morale că nu sunt părtași de natură divină, și nu au scăpat de stricăciunea care este în lume prin poftă, însă ei sunt pământești, senzuali, diavolești. Satana găsește în ei ceva ce poate fi condus spre nelegiuire și el face tot ce poate pentru a folosi ocazia. Iar urmarea este că cei care pretind că sunt păstori ai turmei au o minte firească, conducând oile care sunt în grija lor, a căror curăție decentă și virtute ar trebui păzite cu grijă, la desfrâu și destrăbălare.

Un lucru blestemat în tabără — Îngerii din ceruri privesc cu rușine, mâhnire, și dezgust. Cum ar putea îngerii din ceruri să slujească acestei clase de oameni? Cum pot aduce ei lumină cerească în adunările în care

[237]

acești pastori predică Legea lui Dumnezeu însă o calcă ori de câte ori apare o situație favorabilă, lucrând pe ascuns, nutrindu-și gândurile stricate și înflăcărându-și pasiunile, profitând de pe urma unor femei și bărbați care sunt ispitiți ca și ei, îndepărtând toate barierele, înjosindu-și trupurile și întinându-și sufletele? Cum pot face ei acest lucru? Cum pot spune ei că se tem de Dumnezeu? Cum pot spune că au dragoste pentru Dumnezeu în sufletele lor? Ce valoarea are credința lor în adevăr?

Curățiți tabăra de această stricăciune morală chiar dacă este vorba despre cei mai mari bărbați din cele mai înalte funcții. Cu Dumnezeu nu se glumește. Desfrâul este prezent printre noi. Știu acest lucru pentru că mi-a fost arătat că se extinde cu stricăciunea lui și prinde putere. Sunt multe lucruri pe care nu le vom ști niciodată, însă ceea ce este cunoscut face biserica răspunzătoare și vinovată dacă nu se face un efort hotărât pentru a eradică răul. Curățiți tabăra căci există un lucru blestemat în ea.

Cuvintele lui Dumnezeu către Iosua au fost: „Eu nu voi mai fi cu voi, dacă nu nimiciti ce este dat spre nimicire din mijlocul vostru. Scoală-te, sfințește poporul. Spune-le: «Sfințiți-vă pentru mâine. Căci așa zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: „În mijlocul tău este un lucru dat spre nimicire, Israele, nu vei putea să îți piept vrăjmașilor tăi, până nu veți scoate lucrul dat spre nimicire din mijlocul vostru.”»” (Iosua 7, 12.13.) Aceste lucruri au fost scrise pentru învățătura voastră, peste care a venit sfârșitul veacurilor.

Nu este temei pentru speranță — Nu am motiv pentru aceia care au fost păstori ai turmei și ani de-a rândul au fost purtați de Dumnezeul cel plin de îndurare, urmărindu-i cu mustrare, cu avertizări, implorându-i, însă care și-au tăinuit faptele lor cele rele și au continuat să le facă, nesocotind legile Dumnezeului cerurilor, complăcându-se în desfrâu. Să lăsăm pe seama lor să-și lucreze mântuirea cu frică și cutremur, după ce s-a făcut totul pentru a fi îndreptați, însă în nici un caz să

nu le încredințăm lor păzirea sufletelor. Păstori falși! O, cum este posibil ca bărbați care au fost angajați în această lucrare atât de mult timp să-și strice căile înaintea Domnului după o experiență atât de bogată și o lumină atât de mare? — ([Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 426-428.](#))

[238]

Pastorii care comit adulter sunt mai vinovați decât Belșatar — Acesta este un adevăr care ar trebui să ne facă pe fiecare să plângem, pentru că cei care trăiesc în aceste timpuri ale sfârșitului, peste care a venit sfârșitul veacului, sunt cu mult mai vinovați decât a fost Belșatar. Acest lucru este posibil din mai multe motive.

Bărbați care au făcut legământul de consacrare, de devotare a tuturor puterilor lor în lucrare, care au rolul de vestitori ai adevărului Bibliei și au primit o însărcinare sfântă, iar Dumnezeu și îngerii au invitați ca martori la acel moment solemn de consacrare a sufletului, trupului și spiritului în serviciul lui Dumnezeu cum este posibil ca acești bărbați care fac o slujbă din cele mai sfinte, să-și pângărească puterile date lor de Dumnezeu în scopuri nefinite? Oare vasul cel sacru pe care Dumnezeu dorește să-l folosească pentru o lucrare înaltă și sfântă, să fie tras în jos de la menirea lui măreață și nobilă pentru patimi josnice?

Definiția unei desfrânate — Oare nu este acest fel de închinare la idoli unul dintre cele mai degradante? Cu buzele rostește laude și adoră o ființă omenească păcătoasă, rostind cuvinte fermecătoare de lingușire și măgulire care se cuvin numai lui Dumnezeu, iar puterile oferite lui Dumnezeu prin sfântă consacrare îndreptate către o desfrânată, da, căci orice femeie care va îngădui avansuri din partea unui alt bărbat decât soțul ei, care va da atenție avansurilor lui și ale căror urechi vor avea plăcere să audă rostindu-se cuvinte de dragoste, de adorare, este o adulteră și o desfrânată. — ([Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 434, 435.](#))

Pastorii să dea un exemplu bun — Pastorii Evangheliei trebuie să fie bărbați puternici dacă Îl au întotdeauna

[239]

una pe Domnul în fața ochilor lor și își consacră timpul studierii minunatului Său caracter. Dacă ei fac acest lucru, nu vor mai fi apostazii, nu va mai fi nici unul care să trebuiască să fie îndepărtat de la conferință datorită faptului că, prin practicile lor desfrânate, au aruncat ocară asupra acuzei lui Dumnezeu și L-au expus pe Domnul Isus rușinii. Puterile fiecărui pastor al Evangheliei ar trebui să fie folosite pentru a forma bisericile să-L primească pe Domnul Hristos prin credință, ca Mântuitor al lor personal, El să fie prezent în viețile lor și să facă din El modelul lor, să învețe de la Isus, să creadă în Isus și să-L înalțe pe Isus. Pastorul însuși trebuie să zăbovească mult timp asupra caracterului Domnului Hristos. El trebuie să cumpănească adevărul, să cugete la tainele mântuirii, în special la lucrarea de mijlocire a Domnului Hristos pentru acest timp. — ([Selected Messages 3:187.](#))

Capitolul 37 — Sfat către un președinte de Conferință Generală

Procedeu neînțelept într-un caz dificil — [Extrase dintr-o scrisoare scrisă din Europa fratelui George I. Butler cu privire la mai mulți pastori din Statele Unite care au călcat porunca a șaptea.] Stimate frate: Am primit ultima ta scrisoare, iar în privința întrebărilor puse referitoare la I. și fratele B., nu pot răspunde mai mult decât ceea ce am spus. Am cam aceeași părere pe care am avut-o când i-am scris lui John V. Sfatul pe care i l-am dat, consider că a fost sănătos, iar dacă bunii mei frați ar fi acționat conform acestui sfat, cum că el ar trebui să plece să lucreze în Anglia, cred că ar fi făcut un lucru care să fie pe plac Domnului. Cred că lucrurile au luat acum o întorsătură nefavorabilă pentru el. Lui i s-au încredințat răspunderi care vor avea tendința să-l înalțe. Și s-ar putea ca el să nu fie într-o stare la fel de bună ca să plece să lucreze în vreun câmp îndepărtat cum a fost acum câteva luni.

Nu mi-am schimbat părerea cu privire la cazul lui. Nu cred că s-a procedat înțelept în cazul lui, dacă se are în vedere sufletul lui. El a propus să fie pus la încercare, pe propria lui răspundere, fără cheltuială din partea conferinței și ar fi trebuit să i se acorde această șansă.

[240]

Visul încurajator al Ellenei White — Cu privire la fratele H. nu cred că procedeuul tău a fost cel mai înțelept. Cred că ar fi trebuit să se dea o șansă vieții sale. Dacă omul vrea și este doritor să vină în Europa pe propria lui răspundere, poate aceasta înseamnă înțelepciune. El nu-și va reveni niciodată din starea în care se află în împrejurările din prezent. Am avut un vis cu câteva luni în urmă, în care l-am văzut refăcut, cu binecuvân-

tarea lui Dumnezeu asupra lui, însă el nu a fost adus în această stare datorită ajutorului tău sau al fratelui Haskell, deși el ar fi trebuit să îl aibă din partea voastră, ca atitudine față de el, care a rămas în întuneric, lumina lui pierzându-se în întuneric.

Visul a venit ca răspuns imediat la scrisoarea pe care W. C. White i-a scris-o ca să vină în Europa, lucru pe care conferința voastră l-a votat acum un an dar a făcut o greșală trimițându-l în Oakland în loc de Europa. El ar fi trebuit să vină aici de îndată.

Decizie cu privire la sfaturi — Nu ar trebui să mai spunem nimic în cazul său, ci ar trebui să facem tot ce ne stă în putere pentru a-i salva sufletul de la moarte și să acoperim o sumedenie de păcate. Uneori mă aflu în mare încurcătură și aproape că am ajuns la concluzia că atunci când mi se prezintă un caz de greșală sau păcat grav, să nu mai spun nimic fraților mei pastori dacă ei nu cunosc acel caz, ci să lucrez cu sârguință pentru cel greșit, să-l încurajez să nădejduiască în îndurarea lui Dumnezeu și să se agațe de meritele unui Mântuitor răstignit și înviat, să privească la Mielul lui Dumnezeu cu pocăință și părere de rău și să trăiască prin puterea Lui. „Veniți totuși să ne judecăm... De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura se vor face albe ca lâna”. ([Isaia 1, 18.](#))

[241]

Acele trăsături de caracter care, unite laolaltă aduc dreptatea, milă și dragostea lui Dumnezeu, într-o plăcută armonie, nu există. Se vorbește prea mult, se rostesc prea multe cuvinte puternice, sunt prea multe simțăminte cu care Domnul nu are nimic de-a face și aceste simțăminte puternice îi influențează pe frații noștri cei buni.

Milă și simpatie dar și hotărâre — Eu sunt nevoită să fiu hotărâtă și să mustru păcatul, și apoi simt acolo în inima mea, așezată de Duhul lui Hristos, dorința de a lucra prin credință, cu simpatie și milă pentru cei greșiți. Nu îi voi lăsa singuri, nu îi voi lăsa să devină ținta

ispitirilor lui Satana. Nu voi fi de partea vrăjmașului sufletelor ca în acea ilustrare cu Iosua și îngerul. Sufletele oamenilor au costat prețul sângelui Mântuitorului meu.

Când oamenii, ei înșiși, pasibili să ajungă ispitiți, ei, muritori supuși greșelii, își asumă libertatea de a se pronunța în privința altui om care s-a umilit în țărână și își asumă răspunderea de a decide potrivit cu ceea ce le dictează sentimentele lor sau ale fraților lor cât de mult trebuie să dovedească cel greșit pentru a fi iertat, (ei) preiau asupra lor înșiși ceva ce Dumnezeu nu le cere. Știu că sunt dintre aceia care au căzut în păcate mari, însă noi am lucrat pentru ei și cu ei, iar Dumnezeu a primit după aceea străduințele lor, când aceștia m-au rugat cu stăruință să-i las să plece și să nu mă mai împovărez pentru ei, eu am spus: „Nu voi renunța la voi; voi trebuie să vă adunați puterile pentru a birui.” Acești oameni sunt acum activi în lucrare....

Nu aprobare păcatului, ci câștigarea păcătoșilor — Mentea mea este în mare încurcătură datorită acestor lucruri pentru că nu le pot armoniza cu felul în care se desfășoară lucrurile. Mi-e teamă să aprob păcatul dar mi-e teamă și să dau drumul păcătosului să plece fără să fac nici un efort pentru refacerea lui. Eu cred că dacă inimile noastre ar fi pătrunse mai mult de Spiritul lui Hristos, noi am avea acea dragoste care topește totul și am lucra cu putere spirituală pentru a contribui la refacerea celor greșiți și nu i-am lăsa sub stăpânirea lui Satana.

Nevoia de o religie bună în inimă — Avem nevoie de o religie bună a inimii, ca să putem nu doar muștra, îndemna și îndruma cu toată răbdarea și cu învățătura, ci să luăm pe cei greșiți pe brațele credinței noastre și să-i ducem la crucea lui Hristos. Trebuie să-i aducem în legătură cu Mântuitorul care iartă păcatele.

Sunt mult mai îndurerată decât o pot exprima cuvintele, văzând atât de puțină dorință și iscusință de a salva sufletele care sunt prinse în cursă de Satana. Văd un fariseism atât de rece, care ține la distanță pe acela

care este înșelat de vrăjmașul sufletelor și apoi mă gândesc: Cum ar fi dacă Domnul Isus ne-ar trata în acest fel? Trebuie oare să se dezvolte acest spirit printre noi? Dacă se face astfel, să mă scuze frații mei, eu nu pot lucra cu ei. Nu voi participa la acest fel de lucrare.

Inimi de carne nu inimi de piatră — Mi-aduc aminte de păstorul care caută oaia pierdută și de fiul risipitor. Îmi doresc ca aceste parabole să lucreze asupra inimii și a minții mele. Mă gândesc la Domnul Isus ce iubire și ce bunătatea a dovedit El pentru cei greșiți, pentru omul decăzut și apoi mă gândesc la judecata aspră pe care omul o rostește împotriva fratelui său care a căzut în ispită și mi se face rău de la inimă. Văd inimi de piatră și cred că ar trebui să ne rugăm ca să avem inimi de carne....

Mi-aș dori să avem mai mult din Duhul lui Hristos și mai puțin din eul personal, din părerile omenești. Dacă greșim, să fim mai degrabă plini de îndurare decât să condamnăm și să procedăm cu asprime. — ([Scrisoarea 16, 1887.](#))

Capitolul 38 — Sfaturi pentru misiunile din orașe și către conducătorii de instituții

[243]

Comportamentul conducătorilor de misiuni din orașe [Acest sfat a fost dat în 1893, când „misiunile din orașe” era un nume special pentru un anumit fel de efort evanghelistic. Acesta consta dintr-o echipă compusă din pastori, colportori, surori medicale și alții. Astăzi este numit uneori „câmp de școală”.] — Misiunile sunt esențiale ca temelie pentru efortul misionar din orașele noastre, însă dacă nu se vor depune eforturi serioase din partea acelor care conduc aceste misiuni pentru a sta la postul datoriei, Satana va prelua controlul și se vor înregistra pierderi....

În aceste misiuni trebuie să fie implicate persoane căsătorite care se vor comporta în modul cel mai cuviincios. Însă primejdia nu este numai din partea tinerilor, dar și din partea bărbaților căsătoriti și a femeilor căsătorite, lucrătorii trebuie să clădească zidurile cuviinței și virtuții împrejurul lor, astfel ca femeile să nu ademească pe bărbați iar bărbații să nu momească pe femei. Este nevoie de ferire de tot ce se pare rău.

Predomină sentimentalismul bolnav. Bărbații căsătoriti primesc atenție din partea unor femei căsătorite sau necăsătorite; femeile de asemenea, par a fi fermecate și își pierd minte și discernământul spiritual, bunul simț; ei fac chiar acele lucruri pe care le condamnă Cuvântul lui Dumnezeu.... Avertizările și mustrările sunt în fața lor foarte clare, și cu toate acestea, ei pornesc pe aceeași cărare pe care au mers și alții înaintea lor, este ca și cum ar fi antrenați într-un joc nebun. Satana îi conduce spre ruina lor, pentru a pune în pericol cauza lui Dumnezeu, pentru a răstigni din nou pe Fiul lui Dumnezeu și a-L expune rușinii publice.

[244]

Nici un om, fie bătrân, fie tânăr nu prezintă siguranță dacă nu simte nevoia de a căuta sfatul lui Dumnezeu la orice pas. Numai aceia care întrețin o strânsă legătură cu Dumnezeu vor învăța să aibă stimă pentru oameni, să trateze cu respect pe cei curați, pe cei buni, pe cei umili și pe cei blânzi. Inima trebuie păzită, așa cum a fost ceea a lui Iosif. Atunci ispitele de îndepărtare de integritate vor fi întâmpinate cu hotărâre. „Cum aş putea să fac un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?” ([Geneza 39, 9](#).) Cea mai puternică ispită nu este o scuză pentru păcat. Oricât de aspră ar fi presiunea care se exercită asupra ta, păcatul constituie propria ta faptă. Locul de unde pornește este inima nerenăscută.

Cel mai mare trădător — Un bărbat care a pretins că a crezut adevărul prezent timp de ani de zile și care este socotit de către frații săi vrednic de a i se încredința funcții de încredere, poate ajunge nepăsător atunci când, printr-o schimbare de împrejurări, este ispitit, și cu timpul el poate ispiti pe alții. Un astfel de caz este trist cu adevărat, căci el scoate la iveală faptele unei inimi stricate, lipsa aceluia principiu pe care ar trebui să-l posede orice creștin.

Când unul căruia i s-au încredințat mari responsabilități își trădează ceea ce i s-a încredințat cu sfințenie, și se predă el însuși în mâinile lui Satana, ca un instrument al păcatului spre a semăna sămânța păcatului, pentru a strica inimile și mințile altora, un astfel de om este cel mai mare trădător. De la un astfel de om, mănjit, întinat, tinerii primesc adesea primele gânduri necurate care vor conduce spre o viață de rușine, o viață stricată.

Lucrători care duc lipsă de principii hotărâte — Dacă bărbații care au conducerea unei misiuni nu sunt hotărâți la principiu, hotărâre care să-i ferească de orice urmă de ușurătate și familiaritate nepotrivită față de fete și femei, potrivit cu lumina care mi-a fost arătată atât de clar, aceștia să fie scoși din funcție fără să li se dea o a doua șansă. Există o destrăbălare a sufletului care conduce la astfel de obiceiuri și practici nesăbuite

care vor dezechilibra tot binele pe care îl pot face aceste persoane. Trăim într-un veac de stricăciune morală, lumea este o a doua Sodoma. Aceia care așteaptă venirea Fiului omului, care sunt conștienți că se află chiar la hotarele lumii veșnice, ar trebui să dea un exemplu în armonie cu credința lor. Cei care nu mențin curăția și sfințenia nu sunt acceptați de Dumnezeu. Adevărații copii ai lui Dumnezeu au principii puternice înrădăcinate, care nu pot fi îndepărtate prin ispitiri, deoarece Domnul Hristos nu locuiește în inimile lor prin credință.

[245]

Inutilă o a doua șansă — O a doua șansă nu ar fi de nici un folos pentru cei al căror simț moral este atât de pervertit încât nu pot vedea primejdia în care se află. După ce am susținut mult timp adevărul, (dacă) puterea sfințitoare a acestuia nu a întemeiat caracterul pe evlavie, virtute și curăție, aceștia să fie îndepărtați din lucrare fără întârziere, deoarece prin aceștia Satana va strecura pe nesimțite, aceleași sentimente de delăsare în mințile acelor care ar trebui să aibă un exemplu de virtute și demnitate morală. Orice se apropie de sentimentalism bolnav, orice familiaritate ar trebui să fie muștrată cu hotărâre. — ([General Conference Daily Bulletin](#), 162, (1893).)

Nu este timp pentru porniri stricate — Timpul nostru de har este scurt în cel mai fericit caz. Familiaritatea dintre bărbații căsătoriți și femeile căsătorite și fetele tinere este dezgustătoare pentru Dumnezeu și îngerii cei sfinți. Îndrăzneala tinerelor fete de a se așeza în compania tinerilor, învărtindu-se pe lângă aceștia la lucru, intrând în discuție cu ei, vorbind lucruri banale, deșarte, umilește pe femei. Le înjosește chiar înaintea acelor față de care fac asemenea lucruri.

Este nevoie de reformă în instituțiile noastre. Orice ușurătate, orice atenție necuvenită față de bărbați sau femei trebuie condamnată și întreruptă. Unii, chiar bărbați căsătoriți care și-au îngăduit această comportare ușuratică au încercat să se scuze și să scape de critică susținând că ei nu au făcut nimic rău din punct

[246]

de vedere moral. Oare glumele, flecăriile și atențiile lingușitoare față de tinerele femei nu au constituit un rău moral? Oare nu ați început voi în mintea lor un lanț de gânduri pe care este imposibil să-l schimbați? Oare voi, prin neseriozitatea și cochetăria voastră, nu aprobați acest fel de comportament?

Voi, oare dețineți funcții de încredere și pretindeți că sunteți creștini, nu dovediți voi o familiaritate care conduce la păcat? Ce scrie în raportul din ceruri Veghetorul divin? Nu s-a făcut nici un rău moral acelor suflete cu care sunteți atât de familiari? Ba da. S-a făcut impresia că acest lucru este de durată. Aceste fete sunt recunoscute pentru cochetărie și flirt. Orice îngăduință de acest fel tinde să le facă tot mai vulgare și mai îndărătnice. Ei ajung tot mai înnebuniți după societatea bărbaților și a femeilor care sunt ușuratici și frivoli, ale căror cuvinte nu au nimic din ceea ce este sfânt, curat și nobil.

Definiția răului moral — „Nici un rău moral”, aceasta este scuza pe care o aduc toți cei care au fost muștrați pentru un comportament asemănător. Ce este răul moral? Au ajuns simțurile voastre morale atât de orbite încât nu puteți discerne adevărul? Nu știți voi că o viță nu produce spini, iar tufișul de mure nu produce struguri? Dacă adevărul pătrunde în sanctuarul lăuntric al sufletului, atunci acesta va produce un gust moral curat. Atunci toate aceste practici îndoielnice, demoralizatoare vor fi văzute clar ca fiind o tăgăduire a lui Hristos un păcat care va întina sufletul. Orice glumă, cuvânt ușuratic sau lingușitor rostit față de tinerele fete sau față de femei, băieți sau bărbați sunt tufe cu spini iar ceea ce produc acestea sunt măcănișuri, căci pomul se cunoaște după roadele sale.

Fie ca cei care susțin a avea religia lui Hristos, să nu se înjosească prin conversații flecare, printr-o familiaritate nepotrivită față de femei din orice categorie, căsătorite sau singure. Să fie curați și demni.

[247]

Tinerele fete trebuie să fie rezervate și modeste.

Când merg dacă sunt sănătoase, nu au nevoie să fie ținute de braț de vreun bărbat. Ele nu trebuie să dea ocazia ca binele lor să fie vorbit de rău.

Orice instituție de sănătate — un câmp misionar
— În fruntea instituțiilor noastre trebuie aleși bărbați care să aibă nu numai o judecată bună, sănătoasă, dar care să aibă un simț moral înalt, care să fie atenți în felul cum se comportă, curăți, în ce privește vorbirea, amintindu-și de chemarea lor cea înaltă și sfântă și că există un Veghetor, un martor credincios pentru fiecare cuvânt și pentru fiecare faptă. Dacă bărbații din instituțiile noastre dau pe față gânduri înalte, dacă discuțiile lor tind mai degrabă să întineze decât să înobileze, aceștia să fie îndepărtați de îndată și să nu aibă nici o legătură cu instituția respectivă, căci cu siguranță vor conduce spre imoralitate și pe alții. Trebuie avut în vedere binele întregii instituții. Să aveți totdeauna în minte gândul că fiecare din instituțiile noastre de sănătate este un câmp misionar. Ochiul lui Dumnezeu este asupra acestora zi și noapte. Nimeni nu trebuie să-și ia libertatea de a-și îngădui chiar ceea ce doar se pare a fi rău. — ([Special Testimonies, Series B 16:7.](#))

Capitolul 39 — Adulterul și calitatea de membru al bisericii

O declarație timpurie a Ellenei White — Domnul ne-a pus duhul la lucru în cea dintâi zi (duminică, 5 februarie 1854) și pe când ne rugam fierbinte am fost luată în viziune și am văzut starea unora dintre cei care susțin că fac parte din Israelul lui Dumnezeu. Am văzut starea multora din adunarea noastră de la Oswego. Am văzut că ei stau în calea lucrării lui Dumnezeu, în special cei de la Canghai. Am văzut că Dumnezeu îi privește cu dezaprobare, atât pe ei, cât și pe unii din Roosevelt.

Îngerul a spus: „Secura n-a fost înfiptă la rădăcina copacului.” Cei care și-au îngăduit patimi nelegiuite ale inimii s-au strecurat printre noi ca membrii. Dacă Dumnezeu ar fi făcut din fratele Roosevelt un veghetor asupra turmei, el ar fi văzut stricăciunea care este în popor. Secura n-a fost înfiptă la rădăcina copacului. Dumnezeu nu Se schimbă. El este un Dumnezeu gelos care nu privește acum păcatul cu mai multă îngăduință decât a făcut-o pe vremea vechiului Israel. Păcatul este păcat. Păcatele nu sunt socotite după adevărata lor păcătoșenie, ci sunt făcute să pară ca și cum ar fi privite cu ușurință de către Dumnezeu.

Un păcat uriaș — Am văzut că porunca a șaptea a fost călcată de către unii care sunt membrii ai bisericii. Aceasta a atras dezaprobarea lui Dumnezeu asupra lor. Acest păcat este îngrozitor în aceste zile de pe urmă însă biserica (membrii) au adus mânia lui Dumnezeu și blestemul asupra lor datorită faptului că privesc păcatul cu atâta ușurățate. Am văzut că acesta este un păcat foarte mare și că nu se depun eforturi serioase după cum

ar trebui pentru a îndepărta mânia Lui printr-o atitudine strictă, categorică față de cel care încalcă porunca.

Acest lucru a avut o influență îngrozitoare, stricăcioasă asupra tinerilor. Ei văd cu câtă ușurință este călcată porunca a șaptea, iar acela care comite acest păcat înfiorător crede că tot ce are de făcut este să mărturisească faptul că a greșit și că îi pare rău și că după aceea se poate bucura de toate privilegiile de a fi în casa lui Dumnezeu și să fie menținut ca membru al bisericii.

Ei au crezut că acesta nu este un păcat atât de mare și au privit cu ușurință călcarea poruncii a șaptea. Acest lucru a fost suficient pentru a îndepărta chivotul lui Dumnezeu din tabără dacă n-au fost și alte păcate care să ducă la luarea chivotului și slăbirea lui Israel.

Îndepărtarea din biserică a celor care comit adulter — Aceia care încalcă porunca a șaptea ar trebui îndepărtați din biserică, să nu mai fie membri și să nu se bucure de privilegiile casei lui Dumnezeu. Îngerul a spus: „Acesta nu este un păcat de care să nu se știe. Este un păcat cunoscut și va fi aspru pedepsit de Dumnezeu, fie că cel ce îl comite este în vârstă sau tânăr.”

Aroganță, păcătuire deliberată — Niciodată nu a fost privit acest păcat atât de păcătos așa cum este astăzi. De ce? Pentru că Dumnezeu Își curățește pentru Sine un popor deosebit plin de râvnă pentru fapte bune. și chiar în acest timp când Dumnezeu își pregătește acest popor pentru Sine, acești indivizi (nesfințiți) pătrund între noi. Neținând seama de adevărurile directe pe care le-au auzit — acele lucruri cumplite pe care le prezintă Cuvântul lui Dumnezeu și tot adevărul grozav sunt să trezească pe Israel — ei păcătuiesc cu aroganță, dând frâu liber tuturor patimilor inimii firești, își satisfac înclinațiile animalice și aruncă ocară asupra cauzei lui Dumnezeu iar după aceea mărturisesc că au păcătuțit și că le pare rău.

Iar biserica îi primește și spune: „Amin” la rugăciunile și sfaturile lor care sunt o urâciune pentru Dumnezeu și acest lucru atrage după sine mânia lui Dumnezeu

[249]

asupra taberei. El nu va locui în mijlocul lor. Aceia care acționează în acest fel, fără să fie atenți, acoperind cu ușurință aceste păcate, vor fi lăsați în voia pornirilor lor, să suporte consecințele faptelor lor.

Aceia care comiteau în vechime astfel de păcate erau scoși afară din tabără și uciși cu pietre. Moartea vremelnică și cea veșnică era soarta lor, și, deoarece pedeapsa prin omorârea cu pietre a fost abolită, acest păcat este îngăduit peste măsură și nu este socotit ca fiind grav. — ([Manuscript 3, 1854.](#))

Nici un ajutor pentru acest bărbat [Patrimoniul White nu deține o documentare concludentă în ce privește păcatul lui E., însă Arthur L. White își aduce aminte că tatăl său, W. C. White, s-a referit la cazul acestuia ca fiind unul revoltător, de incest.] — Este imposibil ca E. să fie acceptat ca membru de biserică lui Dumnezeu. El singur s-a pus într-o situație în care biserică nu îl poate ajuta, el nu poate avea părtășie cu biserică, nu își poate face auzit glasul în ea. El s-a așezat pe sine însuși mai presus de lumină și de adevăr. Cu încăpățănare și-a urmat propria lui cale și a respins mustrarea. A urmat înclinațiile inimii sale stricate, a încălcat legea cea sfântă a lui Dumnezeu și a discreditat cauza adevărului prezent.

Dacă se va pocăi vreodată cu adevărat, foarte bine, însă biserică să-l lase singur. Vrea să ajungă în cer astfel, să se lupte singur, în starea lui biserică nu îl poate accepta. Biserica trebuie să mențină față de el o atitudine hotărâtă de mustrare astfel ca standardul moralității să nu fie coborât. — ([Testimonies for the Church 1:215.](#))

[250]

Capitolul 40 — O afirmație a Ellenei White și a lui James White

[Întrucât această afirmație a fost făcută de James și Ellen White împreună, este clar că vederile exprimate au aproba deplină a lui Ellen White.]

Posibilitatea refacerii — Cu privire la cazul sorei prejudiciate A. G., vrem să spunem ca răspuns la întrebările lui J. H. W. că trăsătura dominantă a majorității celor care au fost biruiți de păcat cum este cazul soțului său, este că ei nu au simțământul real al ticăloșiei și păcătoșeniei lor. Unii, totuși, au acest simțământ și sunt reprimiți de biserică însă nu înainte de a-și recâștiga încrederea poporului lui Dumnezeu prin mărturisiri și o perioadă de sinceră pocăință. Acest caz prezintă anumite greutăți, care nu se găsesc la alte cazuri și am dori să menționăm doar următoarele:

1. În caz de încălcarea a poruncii a șaptea, când partea vinovată nu dovedește pocăință adevărată, dacă partea vătămată poate obține divorțul fără ca prin aceasta să-și facă mai mult rău ei și copiilor, este liberă să o facă.

2. Dacă partenerul nevinovat împreună cu copiii se expun prin divorț unei situații și mai grave, nu cunoaștem vreun pasaj al Scripturii care să-l socotească vinovat pentru că nu divorțează.

3. Timpul, munca, rugăciunea, răbdarea, credința și o viață evlavioasă pot contribui la refacere. A trăi cu o persoană care a încălcat legământul căsătoriei, acoperindu-se de rușine și dizgrație și dându-și seama de acest lucru, acesta este ca un cancer care roade sufletul, și, cu toate acestea, divorțul este o rană care se resimte toată viața. Dumnezeu să se îndure de partea nevino-

[251]

vată. Căsătoria trebuie bine cumpănită înainte de a fi contractată.

4. De ce! O, de ce? Bărbați și femei care ar putea fi demni de respect, buni și să câștige cerul în cele din urmă, de ce să se vândă atât de ieftin diavolului, să-și rănească prietenii cei mai apropiați, să-și dezonoare familiile să aducă rușine asupra cauzei lui Dumnezeu și să ajungă în iad în cele din urmă? Să se îndure Dumnezeu de ei. De ce nu aleargă la Hristos cei care au fost biruiți de păcat și nu dovedesc pocăință proporțională cu enormitatea nelegiuirii lor, ca să vindece, cât se poate de repede, rănilor pe care le-au făcut?

5. Însă, dacă ei nu fac ceea ce ar trebui să facă, iar partea nevinovată și-a pierdut dreptul legal de a divorța, trăind în continuare cu cel vinovat după ce vinovăția acestuia s-a făcut cunoscută, noi nu considerăm că păcatul rămâne asupra părții nevinovate pentru că nu a divorțat și că moralitatea sa ar fi pusă astfel sub semnul întrebării, aceasta doar dacă sănătatea și viața nu sunt în mare măsură primejduite prin faptul că rămâne.

6. Ca și în zilele lui Noe, unul din semnele acestor timpuri este patima pentru căsătorii pripite și nesăbuite. Satana este autorul acestor situații. Dacă Pavel a putut rămâne singur și a recomandat același lucru și altora, pentru a fi pe deplin ai Domnului, de ce nu ar rămâne așa cum a fost el cei care vor să fie cu totul ai Domnului din dorința hotărâtă de a evita grijile, necazurile și chinul amaric atât de frecvent în experiența acelora care aleg să se căsătorească? și mai mult decât atât, dacă el a hotărât să rămână astfel și a putut recomanda acest lucru și altora, au trecut optsprezece secole de atunci, de ce nu ar fi demn de urmat ceea ce el a recomandat pentru aceia care așteaptă venirea Fiului omului, având dovezile că astfel ei își ușurează starea în care se află? Când atât de mult este în joc, de ce să nu fim de partea sigură în orice vreme? — ([The Review and Herald, 24 martie, 1868.](#))

**Secțiunea 10 — Dragoste pentru
cei greșiți și ispitiți**

[253]

Capitolul 41 — Dragostea lui Dumnezeu pentru cel păcătos

Cerul și inima omului — În timp ce Domnul Hristos deschide cerul pentru om. Viața pe care El o pune la dispoziție face posibilă deschiderea inimii omului pentru cer. Păcatul nu numai că ne îndepărtează de Dumnezeu, dar și distruge în sufletul omului dorința și capacitatea de a-L cunoaște. Misiunea Domnului Hristos este aceea de a înlătura această lucrare a răului. El are puterea de a revigora și de a reface capacitățile noastre, paralizate de păcat, mintea întunecată și voința pervertită. El deschide înaintea noastră comorile Universului și împarte putere de a discerne aceste comori. — [Education, 28, 29.](#)

Fiecare om este cunoscut în mod individual de Domnul Isus — Domnul Isus ne cunoaște pe fiecare în parte și este mișcat de simțământul neputințelor noastre. El ne cunoaște pe toți pe nume. El cunoaște casa în care locuim și numele fiecăruia dintre cei ce stau în ea. Au fost ocazii când El a dat îndrumări unora din slujitorii Săi să meargă pe o anumită stradă și într-o anumită cetate, la o astfel de casă, pentru a găsi pe una dintre oile Sale.

Fiecare suflet este atât de deplin cunoscut de Domnul Isus ca și când el ar fi singurul pentru care a murit Mântuitorul. Suferința fiecăruia îi mișcă inima. Strigătul pentru ajutor ajunge la urechea Sa. El a venit să atragă pe toți oamenii la Sine. El le spune: „Veniți la Mine”, iar Duhul Său mișcă inimile lor pentru a-i atrage să vină la El. Mulți refuză să fie atrași. Domnul Isus îi cunoaște. El știe de asemenea cine ascultă cu bucurie chemarea Sa și sunt gata să se supună grijii și păstoririi Sale. El spune: „Oile Mele Îmi cunosc glasul, Eu le cunosc și

ele Mă urmează.” El le poartă de grijă ca și când n-ar exista pe lume altele în afară de ele. — ([The Desire of Ages](#), 479, 480.)

Musturarea demonilor de șapte ori — Maria a fost privită ca o mare păcătoasă însă Domnul Hristos cunoștea împrejurările care îi influențaseră viața. El ar fi putut stinge orice scânteie de nădejde din sufletul ei, dar nu a făcut așa. El a ridicat-o din ruină și disperare. De șapte ori L-a auzit ea cum a certat demonii care îi stăpâniseră inima și mintea. Ea auzise strigătele Sale puternice către Tatăl pentru binele ei, știa cât de dezgustător este păcatul pentru curăția Lui nepătată și în puterea Lui, biruise.

Schimbarea Mariei — În timp ce pentru ochiul omenesc cazul părea fără nădejde, Hristos a văzut în Maria capacitatea de a face binele. A văzut părțile bune ale caracterului ei. Prin planul de mântuire se rânduseră omenirii mari posibilități. și în Maria acestea aveau să fie realizate. Prin harul Său, ea a devenit părtașă de natură divină. Aceea care fusese decăzută și a cărei minte fusese o locuință a demonilor, ajunsese foarte aproape de Mântuitorul prin comuniune și slujire.

Maria a fost aceea care stătea la picioarele Lui și învăța de la El. Maria fusese aceea care turnase pe capul Lui mirul de mare preț și Îi spălase picioarele cu lacrimile ei. Maria a stat alături de cruce și L-a urmat la mormânt. Maria a fost prima la mormânt după înviere. Maria a fost cea dintâi care a adus vestea despre Mântuitorul înviat.

Cu cât este mai mare păcatul, cu atât este mai mare nevoia de Isus — Isus cunoaște cazul fiecărui om. Tu poate zici: „Sunt un păcătos, foarte păcătos.” Se poate să fie așa; dar cu cât ești mai rău, cu atât ai mai mare nevoie de Isus. El nu-i izgonește pe cei care plâng sau sunt întristați. El nu spune nimănui despre tainele inimii tale care vrei să rămână ascunse, ci invită pe fiecare suflet tremurând să prindă curaj. El iartă din

toată inima pe toți cei care vin la El, căutând iertare și îndreptare.

Domnul Hristos ar fi putut însărcina îngerii cerului să reverse cupele mâniei Sale asupra lumii noastre, pentru a-i distruge pe cei care Îl urăsc pe Dumnezeu. El ar putea să ștergă punctul acesta negru din Universul Său. Dar nu face acesta. El stă la altarul tămâierii prezentând înaintea lui Dumnezeu rugăciunile acelor care doresc ajutorul Său.

Aceia care caută scăpare la El sunt înălțați de Isus mai presus de acuzațiile și de vorbirile de rău ale oamenilor. Nici oamenii, nici îngerii nu pot să-i acuze. Hristos îi face părtași de natura Sa dumnezeiască și umană. Ei stau alături de marele purtător de păcate în lumina care strălucește de la tronul lui Dumnezeu. „Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți! Cine-i va osândi? Hristos a murit. Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi.” (Romani 8, 33.34.) — ([The Desire of Ages](#), 568.)

Un ajutor care nu dă greș niciodată — Sufletul care s-a predat lui Hristos este mai de preț decât lumea întreagă. Mântuitorul ar fi trecut prin agonia Calvarului chiar dacă prin aceasta n-ar fi fost mântuit decât un singur om. El nu va părăsi niciodată pe nici unul dintre cei pentru care a murit. El îi va păstra prin puterea Sa pe toți, afară de cazul că urmașii Săi aleg să-L părăsească.

În toate încercările noastre, avem un ajutor care nu lipsește niciodată. El nu ne lasă să luptăm singuri cu ispita, să ne batem cu răul și să fim în cele din urmă zdrobiți sub poveri și întristare. Cu toate că acum este ascuns de privirea muritorilor, urechea credinței poate auzi glasul Lui, zicând: „Nu te teme; căci Eu sunt cu tine. Eu sunt Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor.” ([Apocalipsa 1, 18.](#)) Am suferit întristările tale, am trecut prin luptele tale și Eu am plâns. Cunosc chiar și durerile prea adânci pentru a fi rostite la urechea unui om. Să nu crezi că ești singur și părăsit.

Deși suferința ta nu mișcă nici o coardă sensibilă în vreo inimă de pe pământ, privește la Mine și vei trăi. „Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul care are milă de tine.” (Isaia 54, 10.) — ([The Desire of Ages](#), 483.)

Ură față de păcat, iubire față de păcătoși — Isus S-a ridicat și, privind la femeie, a zis: „Femeie, unde sunt părâșii tăi? Nimeni nu te-a osândit?” „Nimeni, Doamne”, I-a răspuns ea. și Isus i-a zis: „Nici Eu nu te osândesc. Du-te și să nu mai păcătuiești.”

Femeia stătuse în fața lui Isus tremurând de frică. Cuvintele Lui: „Cine dintre voi este fără păcat să arunce cel dintâi cu piatra în ea”, au sunat pentru ea ca o sentință de moarte. Nu îndrăznea să ridice ochii către fața Mântuitorului, ci își aștepta soarta în tăcere. Cu inima cuprinsă de uimire, a văzut cum acuzatorii ei se îndepărtează fără cuvânt și plini de neliniște; apoi au ajuns la urechile ei aceste cuvinte: „Nici Eu nu te osândesc. Du-te și să nu mai păcătuiești.” Cu inima zdrobită, ea s-a aruncat la picioarele lui Isus, exprimându-și printre suspine iubirea plină de recunoștință și mărturisindu-și păcatele cu lacrimi amare.

Începutul unei vieți noi — Acesta a fost pentru ea începutul unei vieți noi, o viață de curăție și pace, devotată în slujba lui Dumnezeu. În ridicarea acestui suflet căzut, Isus a săvârșit o minune mai mare decât vindecarea celei mai rele boli trupesti. El a vindecat boala spirituală, care duce la moarte veșnică. Femeia aceasta pocăită a devenit una dintre cele mai statornice urmașe a Lui. Prin iubire și devotament pline de sacrificiu de sine, ea și-a exprimat recunoștința față de harul Lui iertător.

În actul Său de a ierta pe această femeie și a o încuraja să ducă o viață mai bună, caracterul lui Isus strălucește în frumusețea dreptății desăvârșite. Deși nu acoperă păcatul și nici nu micșorează simțul vinovăției, El nu caută să condamne, ci să mântuiască. Lumea avea

numai dispreț și batjocoră pentru femeia acesta greșită, dar Isus îi spune cuvinte de mângâiere și nădejde. Cel nepătat are milă de slăbiciunea celui păcătos și-i întinde o mână de ajutor. În timp ce fariseii fățarnici acuză, Isus îi zice: „Du-te și să nu mai păcătuiești.”

Dragostea creștină nu critică — Nu este un adevărat urmaș al lui Hristos acela care, întorcând privirea, se îndepărtează de cel greșit, lăsându-l să-și urmeze neîmpiedicat calea spre ruină. Cei care se grăbesc să-i acuze pe alții, și, plini de râvnă, îi aduc în fața justiției, sunt adesea mai vinovați în propria lor viață decât cei pe care îi acuză. Oamenii urăsc pe păcătos, în timp ce iubesc păcatul. Hristos urăște păcatul, dar îi iubește pe păcătos. Acesta va fi spiritul celor care Îi urmează. Iubirea creștină e înceată la muștrare, grăbită să observe pocăința, gata să ierte, să încurajeze, să așeze pe cel greșit pe calea sfințeniei și să-i întărească pașii pe acest drum. — (*The Desire of Ages*, 461, 462.)

Domnul Isus, prietenul păcătoșilor — Vreau să vă atrag atenția asupra făgăduințelor prețioase din Cuvântul lui Dumnezeu. Nu toți cei care sunt copii ai lui Dumnezeu au aceleași puteri, aceleași temperamente, aceeași încredere și aceeași tărie. Sunt cu adevărat fericiți că simțămintele noastre nu constituie dovada că nu suntem copii ai lui Dumnezeu. Vrajmașul vă va ispiti să credeți că ați făcut lucruri care v-au despărțit de Dumnezeu și că El nu vă mai iubește, însă Domnul nostru încă ne iubește și noi putem ști, prin cuvintele pe care le-a lăsat scrise valabile pentru cazuri ca ale noastre. „Dacă cineva a păcătuțit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos Cel neprihănit.” (1 Ioan 2, 1.) „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățe de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1, 9.)

[258]

Acum, scumpa mea soră, am dovada că Dumnezeu te iubește și scumpul Mântuitor care S-a dat pe Sine Însuși pentru tine nu te va alunga de la El pentru că ești

ispită și pentru că, datorită slăbiciunii tale, ai putea să fii biruită. El te iubește încă.

Petru L-a lepădat pe Domnul Său în ceasul încercării însă Domnul nu l-a părăsit pe sărmanul său ucenic. Deși Petru s-a urât pe sine însuși, Domnul l-a iubit și după învierea Sa l-a chemat pe nume și i-a trimis o solie plină de iubire. O, ce Mântuitor bun, îndurător și iubitor avem! El ne iubește chiar dacă noi greșim.

Făgăduințele scumpe ale lui Dumnezeu — Nu vă faceți atâtea griji în timp ce stați departe de brațele Mântuitorului, ci bizuiți-vă pe El prin credință. El vă iubește; El vă poartă de grijă. El vă binecuvântează și vă va da pacea și harul Său. El îți spune: „Păcatele ți-au fost iertate.” ([Matei 9, 2.](#)) Poate suferi datorită unor infirmități trupești, însă acesta nu constituie dovada că Domnul nu lucrează în favoarea ta în fiecare zi. El te va ierta în mod deplin. Strânge în sufletul tău făgăduințele prețioase ale lui Dumnezeu. Domnul Isus este prietenul nostru constant, neschimbător și El dorește ca tu să te încrezi în El.

Dumnezeu este la lucru, dar și Satana este la lucru. Satana vrea să ne îndepărteze mintea de la Ajutorul nostru cel puternic, să ne concentrăm atenția asupra stării noastre decăzute și să simțim că toate puterile sunt irosite și Dumnezeu este dezonorat. Numai priviți la voi înșivă ci către desăvârșirea lui Hristos.

Neprihănirea lui Hristos în dreptul nostru — Noi nu putem fabrica o neprihănire pentru noi înșine. Domnul Hristos are în mâinile Sale haina cea curată a neprihănirii cu care vrea să ne îmbrace. El va rosti cuvinte dulci de iertare și nădejde. El prezintă sufletelor noastre însetate fântâni cu apă vie prin care să putem fi înviorați. El ne invită să venim la El cu toate poverile noastre, cu toate durerile noastre, și ne promite că vom avea odihnă. De aceea, dacă venim la El, noi trebuie să credem că El ne iartă și trebuie să ne arătăm credința bizuindu-ne pe dragostea Lui. Inima este mișcată de tot ceea ce este duios și curat și nobil — ambiții înalte,

bucurii sfinte, motive nobile, simpatii plăcute și ajutor în nevoie.

El oferă iertare deplină — Domnul Isus cunoaște greșeala din trecut și iartă, iar noi nu trebuie să-L dezonorăm îndoindu-ne de dragostea Lui. Acest simțământ de vinovăție trebuie depus la picioarele crucii de pe Calvar. Simțământul păcătoșeniei a otrăvit izvoarele vieții și ale fericirii adevărate. Acum Domnul Isus spune: „Puneți totul asupra Mea. Voi lua asupra Mea păcatele voastre. Vă voi da pace. Prețuiți-vă pe voi înșivă pentru că Eu v-am cumpărat cu prețul propriului Meu sânge. Voi sunteți ai mei. Voința voastră slăbită Eu o voi întări, iar remușcările pentru păcat Eu le voi îndepărta.”

Apoi, întoarceți-vă cu inima mulțumită către Dumnezeu și prindeți-vă de nădejdea pe care v-o pune în față. Dumnezeu primește inima voastră zdrobită, pocăită și vă oferă o iertare deplină. El se oferă să vă adopte în familia Lui, acordându-vă harul Său pentru a vă ajuta în slăbiciunile voastre. Iar Mântuitorul cel scump vă va conduce pas cu pas dacă vă așezați mâna în mâna Lui, lăsându-L să vă călăuzească.

Căutați prețioasele făgăduințe ale lui Dumnezeu. Dacă Satana aduce amenințări în fața voastră nu le dați atenție, ci agățați-vă de făgăduințe și lăsați ca sufletul să vă fie mângâiat de strălucirea aceasta. Norul, el însuși, este întunecat, însă când este umplut cu lumină, capătă strălucirea aurului, pentru că slava lui Dumnezeu este asupra lui.

[260]

Fie ca Domnul să îți binecuvânteze sufletul prin aceste câteva cuvinte pe care m-a îndrumat să ți le scriu. — (Scrisoarea 99, 1896.)

Ținta iubirii lui Dumnezeu — Domnul Dumnezeu întinde zi de zi mâna Sa prin Domnul Isus Hristos, invitându-i pe cei păcătoși și decăzuți. El îi va primi pe toți. El spune bun-venit tuturor. Slava Sa constă în faptul că îi poate ierta pe cei mai mari păcătoși. El va lua prada din mâna celui puternic, El va elibera pe cel captiv, El va smulge tăciunele din foc. El va coborî lanțul de aur

al îndurării Sale până la cea mai de jos adâncime a nenorocirii omenești, pentru a ridica sufletul degradat, contaminat de păcat.

Fiecare ființă omenească constituie ținta iubirii Sale, căci El și-a dat viața pentru a-i putea aduce pe oameni înapoi la Dumnezeu. Sufletelor vinovate și deznădăjduite pe punctul de a fi năruite de meșteșugirile și cursele lui Satana, El le poartă de grijă așa cum un păstor poartă de grijă oilor din turma sa. — ([The Ministry of Healing, 161, 162.](#))

Capitolul 42 — Să ne înțelegem semenii

Încercările inimii celui cu remușcări — Când cineva care a greșit ajunge conștient de vinovăția lui, aveți grijă să nu-i distrugeți respectul de sine. Nu îl descurajați prin indiferență sau neîncredere! Nu spuneți: „Înainte să-i acord încrederea mea, voi aștepta să văd dacă rezistă până la capăt.” Adesea tocmai această lipsă de încredere îl face pe cel ispitit să se poticnească.

Noi ar trebui să ne luptăm să înțelegem slăbiciunile semenilor noștri. Noi cunoaștem prea puțin din necazurile sufletești ale aceluia care au fost prinși în lanțurile întunericii și care sunt lipsiți de hotărâre și putere morală. Cu mult mai demnă de milă este starea aceluia care suferă datorită remușcărilor; el este ca unul care bâjbâie, se clatină și este cufundat în mocirlă. El nu poate vedea nimic clar. Multe sufletele sărmene se simt neînțelese, neprețuite, pline de întristare și în agonie ca o oaie pierdută, rătăcită. Ele nu Îl pot găsi pe Dumnezeu deși tânjesc după iertare și pace.

[261]

Influențe puternice spre rău — O, să nu mai fie rostit nici un cuvânt care să producă mai multă suferință! Sufletului care este orbit de o viață de păcat dar care nu știe unde poate găsi odihnă, prezentați-L pe Mântuitorul plin de milă. Luați-l de mână, ridicați-l și vorbiți-i cuvinte de încurajare și nădejde. Ajutați-l să apuce mâna Mântuitorului.... Noi trebuie să ne punem pe noi înșine în situația celor ispitiți. Gândiți-vă la ceea ce s-a moștenit, la influența întovărășirilor rele și a împrejurărilor rele și la puterea obiceiurilor rele. Ne putem mira oare, că sub astfel de influențe mulți ajung să decadă? Noi ne mirăm oare că răspund mai încet la eforturile făcute pentru ridicarea lor? — ([The Ministry of Healing](#), 167, 168.)

Simpatia plină de duioșie — Dragostea minunată prin care Dumnezeu, infinitul Dumnezeu, ne-a privilegiat să ne putem apropia de El prin numele cel scump de „Tată!” Nici un părinte omenesc nu poate pleda mai cu stăruință pe lângă un copil care a greșit decât El care tratează astfel pe păcătos. Nici un om nu poate urmări cu atâta interes pe cel care nu vrea să se pocăiască și nu-i poate oferi invitații atât de duioase.

Atunci cu câtă duioșie ar trebui noi să lucrăm pentru cei care sunt greșiți și păcătoși, care pier în jurul nostru. Noi trebuie să lucrăm în spiritul în care a lucrat Hristos, cu duioșia plină de milă pe care a dovedit-o El. Când facem apel, prin credință, la făgăduințele lui Dumnezeu, când trăim prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, noi ne așezăm de partea lui Hristos și avem Spiritul și harul Său care este alături de eforturile noastre, lucrând pentru a aduce sufletele la cunoașterea voinței divine. — ([Manuscript 35, 1886.](#))

Milă pentru cel vinovat — Cât de puțin intrăm noi în legătură cu Hristos prin ceea ce ar trebui să fie cea mai puternică legătură dintre noi și El — compasiunea pentru cei destrăbălați, vinovați, în suferință, morți în greșeli și păcate! Lipsa de omenie a omului față de om este cel mai mare păcat al nostru. Mulți consideră că ei reprezintă judecata lui Dumnezeu în timp ce dau greș cu totul în a reprezenta bunătatea și marea lui iubire. Adesea, aceia pe care îi întâmpină cu asprime și severitate sunt cel mai predispuși a fi ispitiți. Satana luptă cu aceste suflete iar cuvintele aspre, lipsite de bunătate îi descurajează și îi face să cadă pradă puterii ispitorului.

Să lucrezi cu mințile oamenilor este un lucru delicat. Numai Acela care citește inima știe cum să-i aducă pe oameni la pocăință. Numai înțelepciunea Sa ne poate da succes în a ajunge la cei pierduți. Poate că tu crezi că stai tare și gândești „sunt mai sfânt decât tine” și nu are importanță cât de corect este raționamentul tău sau cât de adevărate sunt cuvintele tale; ele nu vor atinge nicio dată inimile oamenilor. Iubirea lui Hristos, manifestată

prin cuvânt și faptă, va răzbate pe calea spre suflet atunci când repetarea învățaturii sau a argumentului nu aduce la îndeplinire nimic.

Avem nevoie de mai multă dragoste asemenea celei a lui Hristos, o dragoste nu numai spre cei care ni se par fără vină, ci o dragoste pentru cei săraci, pentru sufletele în suferință și care se află în luptă, care greșesc adesea, care păcătuiesc și se pocăiesc care sunt ispitite și descurajate. Noi trebuie să mergem la semenii noștri, mișcați ca și Marele nostru Preot îndurător, de simțământul neputințelor lor. — [The Ministry of Healing, 163, 164.](#)

Rezultatul răcelii și a neglijenței — În mijlocul nostru ca popor a existat o lipsă de milă și dragoste profundă serioasă, care să miște sufletul față de cei ispitiți și greșiți. Mulți au arătat răceală și neglijență păcătoasă, ei fiind reprezentați de Domnul Hristos ca fiind cei care trec de poarta cealaltă, ținându-se cât mai departe de cei care au cel mai mare nevoie de ajutor. Sufletul de curând convertit are adesea de dus lupte crunte cu obiceiuri împământenite sau cu anumite forme de ispite și, fiind biruit de o anumită patimă sau înclinație care l-a luat în stăpânire, ajunge să facă pași greșiți și chiar anumite greșeli. În acel moment este nevoie de energia, tactul și înțelepciunea fraților săi, pentru a fi readus la starea de sănătate spirituală. Pentru astfel de cazuri se aplică instrucțiunile din Cuvântul lui Dumnezeu: „Fraților, dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândetii. Și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu.” ([Galateni 6, 1.](#)) „Noi care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celorlalți, și să nu ne plăcem nouă înșine.” ([Romani 15, 1.](#))

Însă cât de puțină bunătate asemenea lui Hristos, se dă pe față de către cei care pretind a fi urmașii Săi! Când cineva greșește ceilalți pare adesea își iau libertatea să facă astfel încât cazul respectiv să pară cât de rău cu putință. Cei care poate sunt vinovați de păcate

mult mai mari în alte privințe își tratează fratele cu asprime cruntă. Greșeli care au fost comise prin neștiință, necugetare sunt făcute să apară ca un păcat cu voia, cu premeditare. Când văd sufletele că se rătăcesc, unii își întind mâna și spun: „V-am spus eu. știam eu că nu se poate avea încredere în ele.” Astfel ei se așează în aceeași poziție pe care o ia Satana, jubilând că presupunerile lor rele s-au dovedit a fi corecte. — ([Testimonies for the Church 5:604, 605.](#))

Dragoste pentru cel rătăcit — Nu am fost toți făcuți la fel și mulți nu au fost educați în mod corespunzător. Educația lor este deficitară. Unora li s-a transmis un temperament pripit, iar în educația din copilărie nu au fost învățați stăpânirea de sine. În acest fel de temperament aprig adesea este prezentă și invidia și gelozia. Alții dau greș în alte privințe. Unii sunt necinstiți în afaceri, întind prea mult coarda în comerț. Alții sunt despotici în familiile lor și le place să stăpânească. Viețile lor sunt pe departe a fi corespunzătoare. Educația lor a fost cu totul greșită. Ei nu au fost învățați că este păcat să cedeze stăpânirea acestor trăsături urâte de caracter; de aceea păcatul nu le apare din cale afară de păcătos. Alții, a căror educație nu a fost chiar așa de greșită, care au fost învățați mai bine, și-au format un caracter căruia i se poate obiecta mai puțin. Viața creștinească a tuturor este foarte mult afectată spre bine sau spre rău de educația lor anterioară.

Domnul Isus, Mijlocitorul nostru, cunoaște toate problemele cu care suntem confrunțați și procedează cu noi potrivit cu lumina pe care am avut-o și în funcție de împrejurările în care ne-am aflat. Unii au avut parte de o creștere mai bună. În timp ce unii sunt în mod continuu hărțuiți și au parte de necazuri datorită unor nefericite trăsături de caracter, fiind nevoiți să lupte continuu cu dușmanii lăuntrici și cu stricăciunea firii lor, alții nu au nici pe jumătate de dus astfel de lupte. Aproape că nici nu știu ce înseamnă greutatea prin care trec frații

[264]

și surorile lor care nu au avut parte de o formare mai prielnică. — ([Testimonies for the Church 2:74.](#))

Bun-venit celui care se pocăiește — „De unii îndurați-vă, făcând deosebire.” ([Iuda 22](#), KJV.) Aceia care au acea înțelepciune care vine de la Dumnezeu, vor vedea sufletele care au nevoie de ajutor, suflete care au suferit înfrângeri și care, deși s-au pocăit în mod sincer, de-abia dacă îndrăznesc, dacă nu sunt încurajați, să se agățe de speranță. Domnul va pune acest lucru în inimile acelor care sunt ispravnici ai harului Său pentru a spune bun-venit acestor suflete tremurânde, care se pocăiesc, făcându-i să aibă din nou parte de părtășia frățească. Adevărații Săi urmași nu vor trata pe păcătoși ca și când nu mai există iertare pentru ei. Ei vor arăta milă față de cei pentru care împrejurările vieții au fost nefavorabile și care au îngăduit lui Satana să îi conducă pe cărări interzise.

[265]

Aceste suflete au păcătuit împotriva lui Dumnezeu însă dacă se pocăiesc și dovedesc autenticitatea pocăinței lor prin eforturi serioase de a sluji Domnului, cine ar îndrăzni să le stea în cale? Încurajați-i. Dați-le ocazia să recâștige ceea ce au pierdut. Mândria, lăcomia, senzualitatea s-ar putea să fi fost păcatele lor de căpetenie. Arătați-le greșeala însă nu într-un mod care să-i îndepărteze de Hristos. Prin cuvinte pline de compasiune iubitoare atrageți-i spre El. Oricât de jos ar fi căzut, nu le distrugeți nădejdea de a fi iertați. Lucrați pentru ei, rugați-vă cu ei, îndreptați-i către Mântuitorul....

Nu-i condamnați — Prin eforturi serioase, creștinești, oamenii vor fi convinși și convertiți iar Dumnezeu îi va ierta. Nici un suflet să nu fie întors din drum atunci când caută iertare la Domnul Isus. „De unii îndurați-vă, făcând deosebire.” Când ei prezintă dovada că Duhul lui Dumnezeu luptă cu ei, încurajați-i pe orice cale cu putință pentru a intra în serviciul Domnului. Nu-i descurajați prin indiferență, îndepărtându-vă de ei cu aerul că „Eu sunt mai sfânt decât tine.” ([Isaia 65, 5.](#))

Cei care se poartă precum fariseii s-ar putea să nu se facă vinovați de păcatele pe care ei le condamnă în alții, însă poate că se fac vinovați de păcate mult mai mari în ochii lui Dumnezeu. Fiecare va fi răsplătit după faptele sale. Fie ca cei care condamnă pe alții să ia seama la ei înșiși, pentru a nu fi condamnați de Dumnezeu pentru fariseism. — (*Manuscript 37, 1902.*)

Oameni cu dragoste, nu ghimpți de castane — Trebuie să ne așteptăm să întâmpinăm și să avem de a face cu multe nedesăvârșiri la cei care sunt tineri și lipsiți de experiență. Domnul Hristos ne-a învățat să căutăm să-i îndreptăm pe unii ca aceștia cu duhul blândității și El ne va socoti vinovați dacă vor apuca pe o cale care îi va duce în descurajare, disperare și ruină. Dacă nu căutăm să îngrijim zi de zi planta cea prețioasă a iubirii, noi suntem în pericolul de a deveni înguști, lipsiți de simpatie, fățarnici, critici, considerându-ne pe noi înșine neprihăniți în timp ce suntem departe de a avea aprobarea lui Dumnezeu. Unii sunt necurtenitori, nepoliticoși și brutali. Ei sunt ca și ghimpții de la castane — înțepă ori de câte ori îi atingi. Răul pe care îl fac este incalculabil, deoarece Îl reprezintă greșit pe Mântuitorul nostru iubitor.

Noi trebuie să ne ridicăm la un standard mai înalt căci dacă nu, nu suntem vrednici de numele de creștini. Noi trebuie să cultivăm spiritul cu care a lucrat Domnul Hristos pentru a salva pe cei răătăciți. Ei îi sunt tot atât de scumpi precum îi suntem noi. și ei au șanse egale de a deveni trofee ale harului Său și moștenitori ai împărăției. Însă ei sunt expuși curselor unui vrăjmaș viclean, oricând în pericol și gata a fi înșelați și dacă nu ar fi harul mântuitor al lui Hristos, pradă nimicirii sigure. Dacă am fi privit aceste lucruri într-o lumină potrivită, cât de însuflețit ar fi fost zelul nostru și cât de mult ar fi fost înmulțite eforturile noastre serioase pline de sacrificiu de sine, ca să ne putem apropia de cei care au nevoie de ajutorul nostru, de rugăciunile noastre, de simpatia

noastră și de dragostea noastră! — ([Testimonies for the Church 5:605, 606.](#))

Domnul Isus, exemplul nostru — Domnul Isus i-a chemat pe proscriși, pe vameși și pe păcătoși și prin iubirea Lui plină de bunătate i-a silit să vină la El. Clasa pe care El n-a susținut-o niciodată au fost aceia care stăteau deoparte considerându-se superiori și care priveau de sus la semenii lor...

Chiar și pe cei care au decăzut foarte mult, El i-a tratat cu respect. A fost un chin continuu pentru Domnul Hristos să aibă mereu de-a face cu ostilitatea, destrăbălarea și necurăția; însă El n-a rostit niciodată vreun cuvânt prin care să arate că a fost șocat de ceva sau că gusturile Sale rafinate au fost ofensate. Oricât de rele ar fi fost obiceiurile, oricât de puternice prejudecățile sau oricât de tari patimile ființelor omenești, El le-a întâmpinat cu toată duiosia și mila. Pe măsură ce suntem stăpâniți de Duhul Său îi vom considera pe toți oamenii ca pe frații care trec prin încercări și ispitiri, căzând adesea și ridicându-se iarăși, luptându-se cu descurajările și greutatea, tânjind după simpatie și ajutor. Apoi ne vom purta astfel cu ei încât să nu-i descurajăm sau să-i respingem ci să trezim nădejde în inimile lor. — ([The Ministry of Healing, 164, 165.](#))

[267]

Apendice A — Masturbarea și demența

[268]

În studiul său cu privire la „Demența prin masturbație, Istoria unei idei” (Journal of Mental Science 108, 1, January, 1962). E. H. Hare face referință la un studiu asupra a 500 de pacienți care s-au aflat consecutiv internați în spitalul de boli psihice al statului Iowa. El afirmă că autorii studiului (Malamud. W., și Palmer. G. „Acțiunea pe care o are masturbarea în producerea de tulburări mintale, Journal of Nervous and Mental Disorders”, 76:220, 1932) au descoperit că în 22 de cazuri masturbarea a constituit „în mod evident cea mai importantă cauză a tulburărilor mintale.”

Apoi el continuă: „Autorii au ajuns la concluzia că mai degrabă conflictul mental generat de masturbare decât obiceiul în sine a fost cel care condus la boală și ei și-au susținut această concluzie prin eficiența psihoterapiei direcționată către îndreptarea și schimbarea ideilor pacientului cu privire la masturbare. Totuși faptul că 15 din cei 22 de pacienți sufereau de depresie trebuie să ridice îndoieli cu privire la valabilitatea chiar a acestei concluzii moderate deoarece pacientul deprimat este nu numai predispus să se învinuiască singur pentru ceea ce el crede a fi regulile sănătății, dar are și tendința de a-și

[269]

reveni după boală, fie că este tratat prin psihoterapie, fie că nu este.” (P. 22.)

Astfel Hare pune sub semnul întrebării concluziile lui Malamud și Palmer însă spune, în mod semnificativ, că studiul lor este „una din foarte puținele încercări (într-adevăr din câte am citit eu singura adevărată) de studiu științific asupra ipotezei masturbării (ipoteza că masturbarea poate produce demență).”

După ce recunoaște că „nu există o modalitate prin care să se poată dezminți ipoteza despre masturbare”, Hare vine cu concluzia finală: „Tot ce putem spune, potrivit dovezilor, este că asocierea dintre masturbare și tulburările mintale este slabă și instabilă și de aceea, dacă masturbarea este într-adevăr factorul cauzal, nu este, probabil, unul foarte important.” ([The Ministry of Healing, 19.](#))

Astfel, deși această autoritate minimalizează posibilitatea că ar exista vreo legătură între masturbare și demență, el nu o neagă cu totul. Este încă și mai semnificativ faptul că el a descoperit că s-a făcut o singură încercare adevărată de a testa ipoteza din punct de vedere științific.

Scriind despre masturbare în lucrarea lor *Adolescent Development and Adjustment* (McGraw Hill Book Company, 1965), Lester C. și Alice Crow concluzionează: „Efectele acestei perversiuni sexuale nu sunt încă în totul cunoscute.”

Dr. David Horrobim, medic și farmacist la Universitatea Oxford afirmă:

„Cantitatea de zinc din spermă este atât de mare încât printr-o ejaculare se poate elimina tot zincul care poate fi absorbit prin intestine într-o singură zi. Aceasta are numeroase consecințe. În afară de cazul când cantitatea pierdută ar fi înlocuită printr-o ingerare zilnică crescută, ejacularea repetată poate duce la o deficiență reală de zinc, ceea

ce atrage după sine nenumărate probleme, inclusiv impotența. Este posibil, chiar având în vedere importanța zincului pentru creier, că cei care au susținut moralitatea în secolul al XIX-lea să fi avut dreptate când au spus că masturbarea repetată poate conduce la demență!” Zinc (Vitabooks: St. Albans, Vermont, 1981), p. 8.

[270]

Această afirmație este asemănătoare celei pe care a făcut-o Carl C. Pfeiffer, doctor și farmacist, în cartea sa despre zinc. El spune:

„Nu ne face plăcere să o spunem, însă într-o deficiență de zinc la adolescenți, excitația excesivă sexuală și masturbarea excesivă poate grăbi demența.” *Zinc and Other Micronutrients* (Keats: New Canaan, Conn. 1978, p. 45).

Nu toate autoritățile în materie medicală vor fi de acord cu aceste concluzii, totuși este semnificativ faptul că există unii ale căror studii și cercetări i-au condus la opinii care sunt asemănătoare cu învățăturile Ellenei White.

Vezi, Child Guidance ([Îndrumarea Copilului, 439-456](#), orig.) pentru alte informații cu privire la acest subiect.

Apendice B — O problemă din perioada de început a Bisericii

[271]

Cea dintâi sesiune a Conferinței adventiste de ziua a șaptea cu delegați din tot statul, ținută la Monterey, Michigan, în perioada 4-6 octombrie 1862, a fost confruntată cu patru întrebări, dintre care prima a fost aceasta: „Cum să procedăm în cazul căsătoriei unor soți care au trecut printr-un divorț?”

Termenul se referea la căsătoriile soților care „divorțează de soții sau soțiile lor dinainte din alte motive decât cele amintite în [Matei 19](#) și în virtutea acestui divorț s-au căsătorit din nou. Astfel de persoane care au îmbrățișat după aceea adevărul prezent să fie primite între noi?” (*The Review and Herald*, 14 octombrie, 1862.)

Problema a fost pusă în fața Comitetului Conferinței. Nu s-a găsit consemnat nici un raport în legătură cu aceasta și nici o recomandare sau acțiune ulterioară.